รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย
ประจำปี พ.ศ.
2553

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

Office of the Public Sector Development Commission

N.W.T.
N.W.T.

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย
ประจำปี พ.ศ.
2553

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

Office of the Public Sector Development Commission

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระผู้นำแห่งแผ่นดิน

...ทำงานกับฉัน ฉันไม่มีอะไรให้ นอกจากการมีความสุขร่วมกัน ในการทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น...

จากหนังสือ “๙ แผ่นดินของการปฏิรูประบบราชการ” สำนักงาน ก.พ.ร.
พิมพ์เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ๘๐ พรรษา
๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

สุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี
เรื่อง การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ[1]

ท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี ท่านหัวหน้าส่วนราชการ ท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่าน

ผมมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง ที่ได้มีโอกาสมาพบกับท่านทั้งหลายซึ่งเป็นหัวหน้าส่วนราชการทั้งจากส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะผู้ว่าราชการจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด

การกล่าวถึงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติในวันนี้ ผมอยากจะเรียนท่านทั้งหลายว่า เรื่องการแก้ไขปัญหาของประชาชนและประเทศนั้น ได้มีความพยายามมาโดยตลอด แต่บางช่วง บางขณะต้องยอมรับว่าเป็นการทำงานจากส่วนกลางเป็นหลัก โดยอาศัยกลไกของกระทรวงและกรมต่าง ๆ ที่มีการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบาย แม้กระทั่งโครงการ ลงไปแล้วผ่านไปยังราชการบริหารส่วนภูมิภาค ต่อมาเมื่อรัฐบาลในยุคต่าง ๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจมากยิ่งขึ้น การปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเติบโตและมีบทบาทมากขึ้น เหมือนกับที่เราได้เห็นอยู่ในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของท้องถิ่นตั้งแต่ขนาดเล็กที่สุด เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล มาจนถึงรูปแบบขนาดใหญ่ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ องค์กรท้องถิ่นเหล่านี้ก็จะมีบทบาทมากยิ่งขึ้นในการจัดบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาของประชาชน

อย่างไรก็ตาม ข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือการทำงานที่ผ่านมาในขณะที่ส่วนกลางยังคงมีบทบาทสูง และท้องถิ่นเพิ่มบทบาทมากขึ้น การตอบสนองประเด็นของการพัฒนาพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับกลุ่มจังหวัดและในส่วนของการบริหารในระดับจังหวัดบางส่วน ต้องยอมรับว่ากลไกที่จะผลักดันให้เกิดการแก้ไขปัญหาในระดับนี้ยังไม่ได้รับการพัฒนา

---

[1] สุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี **(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)** ในโอกาสเป็นประธานเปิดการประชุม และมอบนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ แก่ปลัดกระทรวง อธิบดี รองอธิบดี ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนจากภาคเอกชน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารของหน่วยงานกลาง **ในการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ"** ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น เมื่อวันที่ 18 - 19 มกราคม พ.ศ. 2553

เท่าที่ควร เพราะฉะนั้นหลักคิดที่จะแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาโดยอิงกับการบริหารจัดการพื้นที่จึงเป็นปัญหามาโดยตลอด ซึ่งต่อมาได้มีความพยายามที่จะผลักดันแนวคิดของการบริหารจัดการที่อิงกับพื้นที่ แต่ยังขาดกฎหมายหรือกฎกติกาที่มีความชัดเจนรองรับ ซึ่งทำให้การทำงานแม้ว่าอาจจะได้ผลในบางพื้นที่หรือบางช่วง แต่ก็ยังขาดความเป็นระบบ นั่นคือที่มาที่ทำให้มีการผลักดันพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ซึ่งจะต่อเนื่องมาจากแนวคิดของการยอมรับที่จะให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้น สามารถที่จะเป็นหน่วยที่รับและบริหารจัดการงบประมาณได้

การดำเนินการในช่วงที่ผ่านมานั้น กล่าวได้ว่ายังไม่สามารถทำได้เต็มรูปแบบ เพราะครั้งแรกที่มีการจัดงบประมาณในส่วนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดก็คือปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 นั้น เป็นช่วงที่การจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ เกิดขึ้นก่อนที่จะมีพระราชกฤษฎีกาฯ ที่จะรองรับ ส่วนปีงบประมาณปัจจุบันคือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 แม้ว่าจะมีกฎหมายเกิดขึ้นในช่วงปลายปี พ.ศ. 2551 หรือต้นปี พ.ศ. 2552 มาบังคับใช้แล้วก็ตาม ปรากฏว่ากระบวนการ คือกรอบเวลาหรือปฏิทินในการจัดทำงบประมาณนั้นล่วงเลยมาแล้ว ทำให้ยังไม่สามารถที่จะดำเนินตามเจตนารมณ์ของการมีระบบการบริหารจัดการในระดับพื้นที่ตามพระราชกฤษฎีกาฯ ได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นครั้งนี้จึงถือเป็นครั้งแรกที่เราจะมีโอกาสจัดระบบเรื่องนี้ให้เกิดความลงตัวอย่างเต็มที่ ซึ่งก็คือ การจัดการในการเตรียมการเกี่ยวกับการจัดทำคำของบประมาณสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. 2554

ที่ต้องย้อนกล่าวและเน้นย้ำประเด็นนี้ เพราะผมคิดว่า เรื่องของการทำงานในส่วนนี้ ที่จะต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและจัดทำให้เป็นระบบนั้นอาจจะยังขาดความตระหนักและความตื่นตัวเท่าที่ควร ซึ่งก็เป็นเรื่องที่เข้าใจได้ เพราะว่าการทำงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของงบประมาณตามปฏิทินตามปกติก็เป็นเงื่อนไขบีบรัดท่านอยู่ตลอดเวลา เพราะยังไม่ทันที่จะเริ่มต้นปีงบประมาณ ก็จะถูกเร่งรัดให้มีการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งก็จะเข้าสู่ปฏิทินในการจัดทำคำขอสำหรับปีงบประมาณต่อ ๆ ไป ฉะนั้นการที่จะมีโอกาสมาทบทวนถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงระบบของการจัดทำงบประมาณ สำหรับท่านทั้งหลายมีเวลาหรือมีโอกาสน้อยมาก **เป้าหมายของการประชุมใน 2 วันนี้ คือ ต้องการสร้างความเข้าใจร่วมกันว่าระบบงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ จำเป็นที่จะต้องนำมาเติมเต็มหรือปิดช่องว่างที่เป็นปัญหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการ ได้อย่างไร**

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมาเราได้พยายามที่จะเริ่มต้นกระบวนการตรงนี้ แต่ด้วยข้อจำกัดที่ได้เรียนไปแล้วก่อนหน้านี้ว่า อาจจะขาดความพร้อมในเรื่องกฎหมายหรือกฎระเบียบหรืออาจจะไม่มีเวลาเพียงพอในการจัดทำตรงนี้ อย่างไรก็ตาม ต้องถือว่ามีความก้าวหน้าไปพอสมควร อย่างน้อยที่สุดกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณที่ไปเกี่ยวข้องกับฝ่ายนิติบัญญัติ คือ ฝ่ายรัฐสภาก็มีความเข้าใจตรงกันแล้วว่า ในส่วนนี้เป็นเรื่องที่จะต้องมีการปฏิบัติตามแผนของกลุ่มจังหวัดและแผนของจังหวัด โดยในขั้นตอนของฝ่ายนิติบัญญัติหากฝ่ายการเมืองประสงค์จะเปลี่ยนแปลง จะกระทำไม่ได้ เว้นแต่มีการมาขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ดูแลยุทธศาสตร์ในส่วนนี้ ซึ่งที่ผ่านมาในปีงบประมาณที่ได้เริ่มต้นใช้พระราชกฤษฎีกาฯ นี้ก็ดูจะมีความราบรื่นพอสมควร ซึ่งขณะนี้ได้มีการพิจารณาอนุมัติคำของบประมาณสำหรับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ไปแล้ว ดูเหมือนจะไม่ต่ำกว่า 4,546 โครงการ คิดเป็นวงเงินทั้งสิ้นประมาณ 18,000 ล้านบาท ซึ่งปีนี้บังเอิญเป็นปีที่เผชิญกับวิกฤต เพราะฉะนั้นงบประมาณที่ตั้งไว้จะแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนหนึ่งอยู่ในงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และอีกส่วนจะอยู่ที่งบประมาณที่จัดไว้สำหรับโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง

ปี พ.ศ. 2554 เราจะพยายามใช้ตัวเลขในยอดรวม ใกล้เคียงกับตัวเลขที่ได้จากช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และจะผลักดันทุกอย่างกลับเข้าสู่ระบบงบประมาณตามปกติ ผมทราบว่าจากการที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้อนุมัติกรอบหรือสูตรในการคำนวณการจัดสรรเงินนั้น คงจะได้มีคำอธิบายไปเรียบร้อยแล้ว **สิ่งที่ผมอยากจะเน้นย้ำในวันนี้คือ ต้องการให้ทุกท่านได้มีความเข้าใจตรงกันว่า วิธีการหรือหลักคิดในการจัดทำงบประมาณส่วนนี้ควรจะเป็นอย่างไร และคงจะให้ข้อคิดบางประการที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน รวมถึงการจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่คณะกรรมการฯ ได้มองในภาพรวมด้วย**

เรื่องแรกเป็นเรื่องหลักคิด คือ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือโครงการพัฒนาโดยทั่วไปในขณะนี้ จะปรากฏอยู่ในแผนของกระทรวงและกรมต่าง ๆ ซึ่งได้มีการจัดทำคำขอและอาจจะได้รับอนุมัติจากงบประมาณส่วนหนึ่ง และที่อยู่ในเงินกู้เพื่อโครงการไทยเข้มแข็งอีกส่วนหนึ่ง สิ่งที่ผมอยากจะย้ำก็คือ **งบประมาณที่เรากำลังพูดในส่วนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดนั้น ไม่อยากให้ใครคิดว่า ถ้ามีเรื่องใดที่ต้องใช้งบประมาณและขอจัดสรรจากเงิน 2 ส่วนนั้นไม่ได้ ก็จะมาขอตรงนี้ ซึ่งนั่นไม่ใช่วัตถุประสงค์ของการมีเงินในส่วนนี้** เช่นเดียวกัน ความต้องการของพื้นที่และความต้องการของท้องถิ่น ผมทราบว่ามากท่านผู้ว่าราชการจังหวัดเองก็ทราบดี เพราะท่านไปที่ไหนในจังหวัดของท่านก็จะมีพี่น้องประชาชนมาขอให้ดำเนินการเรื่องนั้นเรื่องนี้อยู่ตลอด เช่น ถนนหนทาง แหล่งน้ำ และแน่นอนว่าทุกคำขอ ทุกโครงการถ้าถามว่าทำแล้วมีประโยชน์หรือไม่ คำตอบคือมีประโยชน์ทั้งสิ้น มีเงินลงไป ไปทำโครงการจะดีไม่ดีอย่างไรก็ต้องมีประโยชน์ที่เกิดขึ้นบ้าง แต่ว่า **งบประมาณในส่วนที่เรากำลังพูดถึง ในเรื่องของการบริหารพื้นที่หรือจังหวัดและกลุ่มจังหวัดอย่างบูรณาการนั้น เรากำลังพูดถึงการพัฒนาในลักษณะที่มียุทธศาสตร์ คงไม่ใช่เพียงแต่ไปตอบโจทย์ว่า ประชาชนในหมู่บ้านนั้น ตำบลนี้มีความต้องการเช่นนี้ ก็มีการตอบสนองให้ ไม่ใช่เพียงเท่านั้น** ผมอยากเรียนเพื่อความชัดเจนว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เราจะสนับสนุนท้องถิ่นให้เข้าไปดำเนินการ โดยในส่วนของงบของกระทรวงและกรมนั้น ท่านมีงบประมาณปกติกับงบประมาณโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็งที่รองรับอยู่แล้ว แต่สิ่งที่เราจะทำก็คือ ในกระบวนการของการพัฒนานั้น ทุกกลุ่มจังหวัดจะมีความต้องการเฉพาะที่ จะทำให้พื้นที่นั้น ๆ ได้รับผลประโยชน์สูงสุดจากกลยุทธ์การพัฒนาของประเทศ เพราะฉะนั้นผมต้องเรียนว่า หลักคิดตรงนี้สำคัญที่สุด เราจึงเน้นย้ำกันใน ก.น.จ. ว่าขณะนี้ต้องคิดจากกรอบของกลุ่มจังหวัดก่อน เพื่อให้มีภาพที่ชัดเจนว่า อีสานเหนือ อีสานใต้ ภาคเหนือตอนบน ภาคเหนือตอนล่าง ภาคตะวันออก ภาคใต้ตอนล่าง แต่ละกลุ่มนั้น มียุทธศาสตร์การพัฒนาอย่างไร เป็นการวางตำแหน่งของพื้นที่ตัวเองที่จะมีความเจริญก้าวหน้า อาจจะเป็นทางเกษตร อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว หรือเรื่องอื่น ๆ แล้วใช้จุดนั้นเป็นหลักในการคิดว่าจะมีโครงการอะไรที่จะไปเสริมจากการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานตามงบประมาณปกติหรืองบประมาณโครงการตามแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง มีโครงการอะไรที่จะเชื่อมไปสู่การจัดบริการสาธารณะของท้องถิ่นเพื่อตอบสนองเป้าหมายของยุทธศาสตร์ตรงนี้ เมื่อมีภาพที่ชัดเจนเช่นนี้แล้วจึงจะไปคิดแตกออกเป็นโครงการในระดับพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งแน่นอนว่าจะมีทั้งโครงการที่ถือได้ว่า เป็นโครงการระดับจังหวัดหรือย่อยลงไปกว่านั้น ถ้าสามารถทำได้อย่างนี้ ก็จะสมกับเจตนารมณ์ของการมีงบประมาณและระบบการบริหารงานที่อิงกับพื้นที่หรือที่เราเรียกว่ากลุ่มจังหวัดและจังหวัดแบบบูรณาการอย่างแท้จริง

เพราะฉะนั้น ถึงตรงนี้ผมอยากเรียนว่า ประการที่หนึ่งท่านต้องบังคับตัวเองให้ออกไปจากกรอบของการของบประมาณที่เราคุ้นเคยกันตามปกติ ซึ่งก็คือฟังจากกระทรวงหรือรับมาจากประชาชนเป็นโครงการ ๆ

และรวบรวมมาขอ เรื่องนี้ต้องเน้นย้ำเพราะผมทราบว่าบางครั้งกระบวนการตรงนั้นยังกดดันท่านอยู่ ขอขุดลอกคูคลอง ขอโครงการเหมือนกับโครงการที่มีการขอมาในงบประมาณปกติ หรือที่ท้องถิ่นยังทำไม่พอ และคิดว่าส่วนตรงนี้เป็นอีกช่องทางหนึ่ง นั่นคือจุดแรกที่ต้องขอ

เรื่องที่สอง คือ ขอให้เชื่อมโยงมายังยุทธศาสตร์โดยมีการปรึกษาหารือกับทุกฝ่าย ที่มีส่วนได้เสียในพื้นที่อย่างแท้จริง ซึ่งหมายถึงท้องถิ่น ภาคประชาชน และภาคธุรกิจเอกชนด้วย นี่คือสิ่งที่ผมอยากจะเน้นย้ำในเรื่องของหลักคิดและกรอบวิธีการในการทำงานในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณในส่วนนี้ อยากจะเรียนว่าบางครั้งหัวหน้าส่วนราชการที่อยู่ในส่วนกลางต้องทำงานกลับกับที่ท่านเคยทำ คือกรุณาอย่าเอาโครงการที่คิดกันไว้ในส่วนกลางและยังไม่มีงบประมาณไปเบียดบังงบประมาณส่วนนี้ ตรงกันข้ามผมยังอยากจะขอว่าในการจัดทำงบประมาณปกติปี พ.ศ. 2554 นั้น ถ้ากลุ่มจังหวัดและจังหวัดมียุทธศาสตร์อะไรที่ส่วนราชการในส่วนกลางสามารถจะช่วยเสริมได้ กรุณารับมาพิจารณาโครงการที่จะช่วยเสริมให้เขาเข้ามาอยู่ในงบประมาณปกติด้วย

ที่กล่าวมานี้ คือทิศทางหลักที่ผมอยากจะซักซ้อมทำความเข้าใจกันในการทำงานในส่วนนี้ อย่างไรก็ตามในสภาพปัจจุบันนั้น **อยากให้คิดว่ามีประเด็นอะไรบ้างที่น่าจะต้องตระหนักเป็นพิเศษในการบริหารจัดการโดยอิงกับพื้นที่**

ประเด็นแรก คือ สภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการเชื่อมโยงระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค การที่เรากำลังจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในขณะที่เรื่องของความตกลงเขตการค้าเสรีที่มีผลให้มีการลดภาษีเป็นศูนย์เริ่มต้นแล้วกับ 6 ประเทศดั้งเดิมของอาเซียน ไปจนถึงการที่มีเขตการค้าเสรีเพิ่มขึ้นระหว่างอาเซียนกับจีน อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา รวมทั้งการขยายตัวอย่างรวดเร็วในเรื่องความร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งในรอบปี พ.ศ. 2552 มีการเติมทั้งในเรื่องของความร่วมมือในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง มีแนวพัฒนาเศรษฐกิจตะวันออก ตะวันตก เหนือ ใต้ สามเหลี่ยมเศรษฐกิจ การเน้นในเรื่องของการค้าชายแดน การเปิดเขตเศรษฐกิจใหม่ ๆ ในบริเวณที่จะต้องไปเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

เพราะฉะนั้น จังหวัดที่มีอาณาเขตที่มีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน อย่างน้อยที่สุดในการจัดทำยุทธศาสตร์ของการพัฒนา ท่านต้องตอบโจทย์ให้ได้อย่างชัดเจนว่า การที่จะอาศัยประโยชน์จากการขยายตัวของการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจในระดับอนุภูมิภาคหรือกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น เราได้เตรียมยุทธศาสตร์ในการรองรับการพัฒนาไว้อย่างไร แม้แต่กลุ่มพื้นที่ซึ่งไม่ได้มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านทางบกก็ไม่ได้หมายความว่า จะละเลยปัจจัยตรงนี้ไปได้ เพราะว่าแนวการพัฒนาในอนาคต ซึ่งการเชื่อมโยงของอนุภูมิภาคหรือภูมิภาคนั้น จะมีการดำเนินการเป็นเครือข่ายค่อนข้างที่จะครอบคลุมทุกพื้นที่ในประเทศ ต้องตะหนักถึงความเปลี่ยนแปลงในเชิงภูมิเศรษฐกิจว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปในลักษณะใดและอย่างไร และควรจะได้มีการตระเตรียมในเรื่องของโครงการหรือโครงสร้างพื้นฐานที่จะรองรับด้วย นี่เป็นประเด็นแรกที่ผมอยากจะเรียนในเชิงนโยบายที่จะขอให้ทุกกลุ่มจังหวัดและจังหวัดนั้นมีคำตอบ

ประเด็นที่สอง คือ เรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ ขณะนี้สิ่งที่รัฐบาลได้พยายามเน้นย้ำ คือ อนาคตของเศรษฐกิจไทย อยู่ที่การปรับเปลี่ยนวิธีการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจด้วย แน่นอนว่าภาคการเกษตรเรายังจำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อหาทางเพิ่มผลผลิตและปรับปรุงประสิทธิภาพ แต่เราต้องไปไกลกว่านั้น คือต้องคิดถึงเรื่องการแปรรูป ต้องคิดถึงเรื่องโลจิสติกส์ที่จะมารองรับสินค้าเกษตรที่จะมีการแปรรูปและส่งออกไปยังต่างประเทศด้วย อย่างนี้เป็นต้น และในส่วนของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการโดยเฉพาะภาคการท่องเที่ยว ทิศทางที่เรากำลังผลักดันไปในขณะนี้ที่มีความชัดเจนก็คือ เรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์

ที่เรียกว่า Creative Economy ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ดึงทุนทางด้านสังคมต่าง ๆ ออกมาสร้างมูลค่าและคุณทางเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม ความเป็นไทย ซึ่งสามารถนำมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้

ผมอยากจะเรียนว่า ในช่วงประมาณ 2 ทศวรรษที่ผ่านมา หลายประเทศในโลกที่ได้ใช้แนวคิดเรื่องของเศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้นพบว่า สามารถที่จะพลิกหรือปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของตัวเองได้อย่างชัดเจน ตั้งแต่ประเทศในตะวันตก อย่างประเทศอังกฤษมาจนถึงประเทศออสเตรเลีย หรืออย่างเช่นในเอเชียก็มีกรณีของเกาหลี ซึ่งประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก การทำเศรษฐกิจสร้างสรรค์นั้นประโยชน์ที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ เป็นการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจโดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น เพราะอาศัยความคิดภูมิปัญญา นวัตกรรมเป็นหลัก ซึ่งเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ผมเชื่อมั่นว่า ประเทศไทยนั้นมีความได้เปรียบตรงที่เรามีความอุดมสมบูรณ์ในเรื่องของปัจจัยพื้นฐานที่จะรองรับกับเศรษฐกิจสร้างสรรค์ คิดในเชิงของการท่องเที่ยว คิดในเชิงของผลิตภัณฑ์ชุมชน คิดในเชิงของความสามารถของคนรุ่นใหม่ ผมคิดว่ามีคำตอบมากมายสำหรับทุกพื้นที่ ว่าจะสามารถสนับสนุนส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในพื้นที่ของตัวเองได้อย่างไร

ประเด็นที่สาม ผมได้พูดถึงข้อดีของเศรษฐกิจสร้างสรรค์ว่า ไม่สร้างแรงกดดันต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพิ่มขึ้น สิ่งที่อยากจะให้ทุกท่านตระหนักเช่นเดียวกันก็คือ ปัจจุบันปัญหาในเรื่องของสภาพภูมิอากาศ ปัญหาโลกร้อน กำลังเป็นประเด็นที่มีความสำคัญในแง่ของเศรษฐกิจในระดับโลกมากขึ้นอย่างชัดเจน จริงอยู่การประชุมหรือการแก้ไขปัญหาในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในระดับโลกอาจจะไม่คืบหน้านัก แต่สิ่งที่เราเห็นชัดเจนคือประเทศต่าง ๆ จะมีความตื่นตัวในเรื่องเหล่านี้มากยิ่งขึ้น และประเด็นในเรื่องของสภาพภูมิอากาศจะถูกกำหนดให้เป็นเงื่อนไข ในเรื่องของการค้าการลงทุน หรือเรื่องอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าเราจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการนำสิ่งเหล่านี้มาผูกกับเรื่องของการค้าการลงทุนก็ตาม เพราะฉะนั้นในแต่ละพื้นที่ก็ควรจะมองปัญหาของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้เชื่อมโยงกับกระบวนการพัฒนา 2 ด้าน **ด้านหนึ่งคือความจำเป็นที่จะต้องมีความพร้อมมากขึ้น** กิจกรรมทางเศรษฐกิจในแต่ละพื้นที่ ได้สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร เพราะต่อไปจะมีการตรวจสอบมากยิ่งขึ้นและจะถูกบังคับให้สามารถแสดงตัวเลขเพื่อแสดงว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างไร ซึ่งจะมีผลต่อไปในเรื่องของการที่จะมีโอกาสได้รับสนับสนุนเรื่องของเงินทุนหรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศเพื่อเข้ามาช่วยในเรื่องของการแก้ไขหรือปรับปรุงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **ด้านที่สองคือ อุตสาหกรรมหรือกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมกำลังจะเป็นภาคอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเติบโตสูงมาก** ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของพลังงานทดแทนหรือการมีสินค้าบริการใด ๆ ที่แสดงออกถึงการยกระดับของคุณภาพมาตรฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น จะเป็นที่ต้องการของตลาด รวมถึงจะเป็นที่ยอมรับและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกมากขึ้น และเช่นเดียวกันเรื่องนี้ผมถือว่าประเทศไทยเรามีโอกาสค่อนข้างมาก เช่น การดูแลในเรื่องทรัพยากรป่าไม้กับการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่สามารถสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมได้ด้วย นอกจากกรณีของอุตสาหกรรม เช่น พลังงานทดแทนที่ผมได้ยกตัวอย่างไปแล้ว รวมไปถึงการใช้ผลผลิตทางการเกษตรมาทำวัสดุต่าง ๆ เพื่อที่จะเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทดแทนการใช้พลาสติก การใช้สิ่งสังเคราะห์ทั้งหลาย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นลู่ทางหรือนโยบายที่สำคัญที่ผมอยากให้ทุกพื้นที่มีความตื่นตัว

สุดท้ายในเชิงทิศทางนโยบาย ท่านคงได้ทราบจากประธานโครงการในเรื่องของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะได้มีการทำประชาคมพร้อมกันทั้งประเทศใน

ปลายเดือนนี้ เช่นเดียวกันว่า ประเด็นนี้เป็นช่องทางที่สำคัญสำหรับการส่งเสริมในระดับพื้นที่ โดยผ่านระบบของการบริหารจัดการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการด้วย **ซึ่งทั้งหมด 4 ข้อ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาค เรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เรื่องของสิ่งแวดล้อม และเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงนั้น ถ้าสามารถกำหนดออกมาเป็นกรอบยุทธศาสตร์ เพื่อนำไปสู่การกำหนดเป็นโครงการต่าง ๆ ที่จะมาเสริมกับงบประมาณปกติและงบประมาณของท้องถิ่นได้ นั่นคือโจทย์ที่เราได้มาทำระบบการบริหารจัดการในเรื่องของการจัดงบประมาณและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แต่ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้นั้น สิ่งสุดท้ายที่สำคัญคือ ความสามารถในการที่จะระดมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในพื้นที่**

เพราะฉะนั้น สิ่งสำคัญที่สุดวันนี้ก็คือ ท่านทั้งหลายโดยเฉพาะท่านผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องเป็นแกนประสานที่สำคัญที่สุด สามารถที่จะระดมกำลังและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ต่าง ๆ โดยสามารถที่จะดึงภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่มาร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอยู่ในฐานะที่จะทำเรื่องนี้ได้ดีที่สุดและมีบทบาทสำคัญ แทบจะชี้ขาดได้ว่าในแต่ละพื้นที่นั้นจะสามารถระดมความร่วมมือมาเพื่อตอบสนองเป้าหมายของการบริหารจัดการในเชิงพื้นที่ได้หรือไม่ **ซึ่งภาคส่วนในที่นี้มีทั้งภาคธุรกิจเอกชน ภาคประชาสังคม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และพี่น้องประชาชนโดยทั่วไป**

ในช่วงระยะเวลาที่เหลือของวันนี้และวันพรุ่งนี้ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดซึ่งได้มีการจัดทำมาและมีคุณภาพอยู่แล้วในระดับหนึ่ง จะได้มีการนำมาทบทวนปรับปรุงต่อยอดเพื่อนำไปสู่ความสมบูรณ์ ความมีคุณภาพ และมีทิศทางที่ชัดเจนในการตอบสนองเรื่องการบริหารจัดการพื้นที่แบบบูรณาการ ผมจึงขอให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่านได้ใช้เวลาในช่วง 2 วันนี้อย่างคุ้มค่า ในการทำความเข้าใจร่วมกัน รวมถึงการเริ่มต้นการประสานระหว่างส่วนภูมิภาคกับส่วนกลางในการจัดทำงบประมาณ และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับพี่น้องประชาชนในพื้นที่ของท่าน ซึ่งรัฐบาลพร้อมที่จะให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ทุกคนผลักดันการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่ความผาสุกของประชาชนที่ท่านทั้งหลายต้องรับผิดชอบร่วมกับรัฐบาล

G.W.R.
G.W.R.

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

รองนายกรัฐมนตรี[1]
ประธาน ก.พ.ร.
(ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2553)

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย

รัฐมนตรี
ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี[2]
รองประธาน ก.พ.ร.
(ตั้งแต่วันที่ 8 มิถุนายน 2553)

นายสมภพ อมาตยกุล

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.ดร.ชัยอนันต์ สมุทวณิช

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

หม่อมราชวงศ์จัตุมงคล โสณกุล

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายสมพล เกียรติไพบูลย์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายวัฒนา รัตนวิจิตร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

[1] ประธาน ก.พ.ร. (รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย) สำหรับปี พ.ศ. 2552 มีนายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ เป็นรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายให้ทำหน้าที่ประธาน ก.พ.ร. ระหว่างวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2553

[2] รองประธาน ก.พ.ร. (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย) สำหรับปี พ.ศ 2552 มีนายวีระชัย วีระเมธีกุล เป็นรัฐมนตรีมอบหมายให้ทำหน้าที่รองประธาน ก.พ.ร. ระหว่างวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2553

รศ.ดร.ปรีชา จรุงกิจอนันต์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

นายจตุรงค์ ปัญญาดิลก

กรรมการผู้ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมอบหมาย
(ตั้งแต่ 1 ตุลาคม 2552)

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฎ์

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ปฏิบัติงานเต็มเวลา)

นายมนุชญ์ วัฒนโกเมร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ปฏิบัติงานเต็มเวลา)

นายการุณ กิตติสถาพร

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(ปฏิบัติงานเต็มเวลา)
(ตั้งแต่ 2 มกราคม 2551)

รศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์

เลขาธิการ ก.พ.ร.
กรรมการและเลขานุการ

ทำเนียบผู้บริหาร สำนักงาน ก.พ.ร.

รศ.ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์
Dr.Thosaporn Sirisumphand

เลขาธิการ ก.พ.ร.
Tel: 0 2356 9900 Fax : 0 2281 8007
thosaporn@opdc.go.th

นายอาวุธ วรรณวงศ์
Mr.Avoot Wannvong

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.
Tel: 0 2356 9988 Fax : 0 2281 8037
avoot@opdc.go.th

นางสาวทัศนีย์ ดุสิตสุทธิรัตน์
Ms.Tusanee Dusitsutirat

รองเลขาธิการ ก.พ.ร.
Tel: 0 2356 9998 Fax : 0 2281 8089
tusanee@opdc.go.th

นางสุพรรณี ไพรัชเวทย์
Mrs.Supannee Pairuchvet

ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ
(นักพัฒนาระบบราชการทรงคุณวุฒิ)
Tel: 0 2356 9920 Fax : 0 2281 8121
supannee@opdc.go.th

นางจันทร์เพ็ญ ไขว้พันธุ์
Mrs.Chanpen Khaipan

ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ
(นักพัฒนาระบบราชการทรงคุณวุฒิ)
Tel: 0 2356 9933 Fax : 0 2281 8121
chanpen@opdc.go.th

คำนำ

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 71 / 10 (10) กำหนดให้คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) **"จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนและวุฒิสภา"** สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้จัดทำรายงานฉบับนี้ขึ้น เพื่อประมวลผลการปฏิบัติงานของ ก.พ.ร. และสำนักงาน ก.พ.ร. ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ก.พ.ร. ได้พัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเพื่อรองรับดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หน่วยงานอื่นของรัฐ และการนำนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ระบบราชการสามารถปรับตัว รู้เท่าทัน ตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง และเปิดให้ทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ โดยมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติตามข้อเสนอของ ก.พ.ร. เป็นเครื่องนำทางในการวางกลยุทธ์ และแสวงหาความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อบรรลุเป้าประสงค์หลัก 4 ประการของการพัฒนาระบบราชการไทย กล่าวคือ

1) ประชาชนมีความพึงพอใจในระบบราชการ
2) ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสามารถปรับรูปแบบการทำงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
3) ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสามารถพัฒนาขีดสมรรถนะและมีความพร้อมในการดำเนินงาน และ
4) ประชาชนมีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในระบบราชการ

ทั้งนี้ สาระการนำเสนอในเอกสารรายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553 แบ่งออกเป็น 3 ส่วน สรุปได้ ดังนี้

ส่วนที่ 1: ภาพรวม ประกอบด้วย เป้าหมายและยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย สถานภาพของระบบราชการไทย หน่วยงานภาครัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร อัตรากำลัง และงบประมาณ ตลอดจนนำเสนอผลการประเมินภาพรวมขององค์กรประเมินอิสระในระดับนานาชาติ ซึ่งสะท้อนสมรรถนะของระบบราชการไทยในรอบปี พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 2: ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย ประกอบด้วยผลการดำเนินงานและมาตรการต่าง ๆ ของ ก.พ.ร. ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐ ดำเนินการให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในกำกับของฝ่ายบริหาร

การบริหารและการผลักดันการพัฒนาระบบราชการ ใน 4 ด้านที่สำคัญในรอบหนึ่งปี ประกอบด้วย

การยกระดับการให้บริการและการทำงานเพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชน อาทิเช่น การพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน การยกระดับบริการประชาชนในระดับท้องถิ่นและอำเภอ ฯลฯ

การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในรูปของการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม การปรับปรุงระบบการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการให้เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง การบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ฯลฯ

การมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในรูปของการปรับปรุงส่วนราชการ การพัฒนาองค์การมหาชน การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ฯลฯ และ

การสร้างระบบการกำกับตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม ด้วยการวางนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี การปรับปรุงระบบตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงแนวทางที่ ก.พ.ร. จะต้องดำเนินการต่อไป เพื่อบรรลุเป้าประสงค์ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555)

ส่วนที่ 3: การดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปี พ.ศ. 2553 ประกอบผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ และผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. รวมทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการเป็นพิเศษเพื่อสร้างความเข้มแข็งและเสริมสร้างสมรรถนะของสำนักงาน ก.พ.ร. ด้วย

นอกจากนี้ ยังได้รวมภาพกิจกรรมและเหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการไทย ในรอบปี พ.ศ. 2553 มานำเสนอไว้ในภาคผนวกของรายงานอีกด้วย

สำนักงาน ก.พ.ร. หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบราชการไทยต่อไป รวมทั้งจะได้รับการสนับสนุนจากทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาสังคม ในการพัฒนาระบบราชการให้มีความก้าวหน้าสืบไป

สำนักงาน ก.พ.ร.

สารบัญ

หน้า

สุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรี 5

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) 13

ทำเนียบผู้บริหารสำนักงาน ก.พ.ร. 15

คำนำ

ส่วนที่ 1: ภาพรวม หน้า

1.1 เป้าหมายของการบริหารราชการแผ่นดิน 30

1.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) 32

1.3 สถานะภาพของระบบราชการไทย 34

1.3.1 หน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร 34

1.3.2 กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 36

1.3.3 ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐ 44

1.4 ขีดสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันของระบบราชการไทยเชิงเปรียบเทียบ 47

ส่วนที่ 2: ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย หน้า

2.1 ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ 62

2.1.1 การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2553 62

1. กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ 62

2. หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการ 66

3. ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ 67

1) ผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ 67

2) ผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด 68

4. ผลการประเมินในภาพรวมรายมิติของส่วนราชการ 70

5. ผลการประเมินในภาพรวมรายมิติของจังหวัด 72

หน้า

2.1.2 ผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน 73

1. กรอบการประเมินผลงานขององค์การมหาชน 73

2. แนวทางการกำหนดตัวชี้วัดขององค์การมหาชน ประจำปี พ.ศ. 2553 74

3. ผลการประเมินการปฏิบัติงาน 75

2.1.3 ผลการประเมินจำแนกตามตัวชี้วัดสำคัญของส่วนราชการและจังหวัด 76

1. มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผล 76

2. มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (ตัวชี้วัดภาคบังคับทั้งส่วนราชการและจังหวัด) 81

3. มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ 88

4. มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์การ (รวมสถาบันอุดมศึกษา) 95

2.1.4 ความคิดเห็นของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการพัฒนาระบบราชการในภาพรวม 102

1. การรับรู้การพัฒนาระบบราชการ 102

2. การเข้าใจการพัฒนาระบบราชการ 103

3. ความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการ 103

4. การนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ (เฉพาะกลุ่มข้าราชการ) 104

5. ข้อเสนอแนะ 105

2.2 การผลักดันการพัฒนาระบบราชการไทย 106

2.2.1 การยกระดับการให้บริการและการทำงานของส่วนราชการ เพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชน 106

1. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน 107

2. การยกระดับการให้บริการประชาชนในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 114

3. การยกระดับคุณภาพการบริการสู่มาตรฐานระดับโลก 117

2.2.2 การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม 117

1. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการจัดบริการสาธารณะและการเปิดให้หน่วยงาน / องค์กรในภาคส่วนอื่นสามารถเสนอตัวเข้ามาให้บริการสาธารณะของรัฐ 117

หน้า

2. การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม 120

3. การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารพื้นที่ 124

4. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่เครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ 127

5. การปรับปรุงระบบการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ให้เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง 129

2.2.3 การมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ 133

1. การสร้างความพร้อมของผู้นำในการพัฒนาระบบราชการ 133

2. การปรับปรุงส่วนราชการ 135

3. การบริหารราชการในต่างประเทศ 137

4. การวางระบบประเมินผลและการจัดสรรงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ 139

5. การส่งเสริมและพัฒนาองค์การมหาชน 140

6. บุคลากรภาครัฐมีความพร้อม สามารถเรียนรู้ ปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ 142

7. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) 148

8. การวางระบบเวอร์ช่วลออฟฟิต (Virtual office) 153

9. การขยายผลระบบบริหารยุทธศาสตร์องค์กรภาครัฐ (Government Strategic Management System : GSMS) 153

2.2.4 การสร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจและสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม 154

1. นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี 154

2. การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 155

3. การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ 157

4. คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) 159

สรุป **160**

2.3 การดำเนินงานขั้นต่อไป **162**

หน้า

ส่วนที่ 3: ผลการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปี พ.ศ. 2553 หน้า

3.1 วิสัยทัศน์ 166

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์ 166

3.3 โครงสร้างส่วนราชการและอัตรากำลังของสำนักงาน ก.พ.ร. 167

3.4 ข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร. 168

3.5 ความร่วมมือระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. กับหน่วยงานต่างประเทศ 169

3.6 งบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน ก.พ.ร. (แยกตามหมวดงบประมาณ) 172

3.7 ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 173

3.8 รายงานผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (Self - Assessment Report Card) 175

3.9 งบแสดงฐานะทางการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 176

3.10 สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี 184

ภาคผนวก หน้า

ภาคผนวก ก เหตุการณ์การพัฒนาระบบราชการที่น่าสนใจในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 198

ภาคผนวก ข รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน รางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม และรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553 205

ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรมของสำนักงาน ก.พ.ร. 219

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1-1	กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบราชการไทย	32
ภาพที่ 1-2	ภาพรวมกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน	36
ภาพที่ 1-3	ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามประเภท	38
ภาพที่ 1-4	ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามส่วนราชการ	39
ภาพที่ 1-5	เปรียบเทียบสัดส่วนข้าราชการในฝ่ายพลเรือนในแต่ละกลุ่มภารกิจ	44
ภาพที่ 1-6	แนวโน้มงบบุคลากรและงบประมาณแผ่นดินประจำปี จากฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 (หน่วย : ล้านบาท)	46
ภาพที่ 1-7	ร้อยละของงบบุคลากรต่องบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553	46
ภาพที่ 1-8	สภาวะธรรมาภิบาลของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคของโลก	51
ภาพที่ 1-9	ผลการสำรวจดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาลของ WGI (Worldwide Governance Indicators) ใน Governance Matter 2009	52
ภาพที่ 1-10	ระดับคะแนนปัจจัยหลักในประเด็นการประเมินขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศไทยในระหว่างปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2553	55
ภาพที่ 2.1-1	ผลการประเมินการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	67
ภาพที่ 2.1-2	ภาพรวมผลการประเมินใน 4 มิติของการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ	68
ภาพที่ 2.1-3	ผลการประเมินการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2551	69
ภาพที่ 2.1-4	ผลการประเมินตัวชี้วัดใน 4 มิติของส่วนราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	71
ภาพที่ 2.1-5	ภาพรวมคะแนนผลการประเมินในรายมิติของจังหวัด	73
ภาพที่ 2.1-6	เปรียบเทียบผลการประเมินปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2551	75
ภาพที่ 2.1-7	ผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการและจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553	84
ภาพที่ 2.1-8	ผลการประเมินตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตของส่วนราชการระดับกรมเปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553	89
ภาพที่ 2.1-9	แสดงผลคะแนนระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา	96
ภาพที่ 2.1-10	แนวทางการพัฒนาองค์การ ตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2554	97
ภาพที่ 2.1-11	แสดงคะแนนรายหมวดของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา	98
ภาพที่ 2.1-12	แสดงคะแนนรายหัวของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา	98
ภาพที่ 2.1-13	แสดงคะแนนหมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา	100
ภาพที่ 2.1-14	ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามการรับรู้การพัฒนาระบบราชการและตามปีงบประมาณ	102

หน้า

ภาพที่ 2.1-15	ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามความเข้าใจการพัฒนาระบบราชการและตามปีงบประมาณ	103
ภาพที่ 2.1-16	ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการและตามปีงบประมาณ	104
ภาพที่ 2.1-17	จำนวนและร้อยละของข้าราชการ จำแนกตามการนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ ในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553	105
ภาพที่ 2.2-1	นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน และรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม และเคาน์เตอร์บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553	109
ภาพที่ 2.2-2	ตัวอย่างช่องทางเข้าถึงภาครัฐหรือบริการของภาครัฐ	112
ภาพที่ 2.2-3	แนวคิดของการส่งมอบบริการแบบหน้าต่างเดี่ยวสำหรับการบริการภาครัฐ	115
ภาพที่ 2.2-4	งานตรวจสภาพรถ (ตรอ.) หนึ่งในกระบวนงานบริการออกใบอนุญาตใช้รถของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ที่ภาคเอกชนเข้าร่วมบริการ	119
ภาพที่ 2.2-5	การจัดประชุมสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในแต่ละภูมิภาค	122
ภาพที่ 2.2-6	นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ประธานการประชุม พร้อมด้วยรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณและนายสนั่น ขจรประศาสน์) ร่วมกันมอบนโยบายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแก่ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัดตลอดจนผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการประชุมเชิงปฏิบัติการ “ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ” เมื่อวันที่ 18 - 19 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร	125
ภาพที่ 2.2-7	แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	126
ภาพที่ 2.2-8	ผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหารประจำกระทรวงและกรมร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เมื่อวันที่ 1 - 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2553	127
ภาพที่ 2.2-9	การประชุมสัมมนาเรื่อง “การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน” โดยมี นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และมี ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นผู้กล่าวรายงาน ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ เอ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	129
ภาพที่ 2.2-10	ศ.เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี เป็นประธานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ และปาฐกถาพิเศษ ณ ห้องเจ้าพระยา ชั้น 2 หอประชุมกองทัพเรือ โดยมีผู้บริหารของภาครัฐ ภาคเอกชน และสื่อมวลชนเข้าร่วมสัมมนา	133
ภาพที่ 2.2-11	คณะผู้ร่วมเสวนาเรื่อง “ปรับบทบาทภาครัฐ...เปลี่ยนการบริหารประเทศไทย” ประกอบด้วย ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ และนายกานต์ ตระกูลฮุน โดยมี ผศ.ปัณรส มาลากุล ณ อยุธยา เป็นผู้ดำเนินรายการ	134

หน้า

ภาพที่ 2.2-12	นายนัทธี จิตสว่าง ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม นายอนันต์ ภู่สิทธิกุล อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ นายจำลอง โพธิ์สุข ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ศ.ดร.วรภัทร โตธนะเกษม ประธานกรรมการตรวจสอบสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ผู้ร่วมเสวนา เรื่อง "การกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี" โดยมี รศ.ดร.ไชยา ยิ้มวิไล เป็นผู้ดำเนินรายการ	135
ภาพที่ 2.2-13	นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธานการประชุมร่วมระหว่าง ก.พ.ร. และ ก.พ. ณ ห้องสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล	136
ภาพที่ 2.2-14	จำนวนผู้เรียนจำแนกตามสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553)	146
ภาพที่ 2.2-15	นักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ รุ่นที่ 4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จำนวน 35 คน เข้ารับการพัฒนาภาควิชาการและปฏิบัติราชการกับหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาคและส่วนกลาง	147
ภาพที่ 2.2-16	แนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	149
ภาพที่ 2.2-17	สถานะการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ปี พ.ศ. 2553	155
ภาพที่ 2.2-18	ศ.กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” ณ อิมแพค เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2553	156
ภาพที่ 2.2-19	นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุม ค.ต.ป. ครั้งที่ 1 / 2553 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. ชั้น 5 สำนักงาน ก.พ.ร.	157
ภาพที่ 3-1	ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร.	168
ภาพที่ 3-2	ข้าราชการพลเรือนสามัญของสำนักงาน ก.พ.ร. จำแนกตามระดับการศึกษาชั้นสูงสุด ทั้งประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติงาน (ล่างซ้าย) และประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญภายใต้โครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (น.ป.ร.) รุ่นที่ 3 - 4 (ล่างขวา) (หน่วย: คน)	169
ภาพที่ 3-3	คณะผู้แทนจากประเทศไทย นำโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ร่วมหารือกับผู้บริหารระดับสูงของ ENA ในการเยือนสาธารณรัฐฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2553 - 2 ตุลาคม พ.ศ. 2553	170
ภาพที่ 3-4	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. และ Mr. Bernard Boucault, Director of ENA ในพิธีลงนามความร่วมมือ เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2553	170
ภาพที่ 3-5	การจัดสัมมนาร่วม ระหว่างธนาคารโลก ประเทศไทยและสำนักงาน ก.พ.ร. เรื่องการปรับระบบการบริหารกิจการบ้านเมือง เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม และนำไปสู่การปฏิรูปประเทศไทย เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมโนโวเทล กรุงเทพฯ	171
ภาพที่ 3-6	การประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอรายงานผลการวิจัย เพื่อจัดอันดับความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจ ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประจำปี 2554 (Doing Business 2011) ผ่านระบบ VDO Conference จากกรุงวอชิงตันดีซี สหรัฐอเมริกา	171

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1-1	แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555)	33
ตารางที่ 1-2	ภาพรวมกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน	37
ตารางที่ 1-3	ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามส่วนราชการ	39
ตารางที่ 1-4	ข้าราชการฝ่ายพลเรือน จำแนกตามภารกิจ	42
ตารางที่ 1-5	การจัดสรรงบประมาณตามงบรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553	45
ตารางที่ 1-6	ลำดับของประเทศไทยในนานาประเทศที่มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากที่สุด ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 - ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2553)	47
ตารางที่ 1-7	20 ลำดับแรกของประเทศที่มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากที่สุด ในปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)	48
ตารางที่ 1-8	การเปรียบเทียบอันดับของประเทศไทย (จำแนกตามรายองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน) ในช่วงปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553	48
ตารางที่ 1-9	The World Competitiveness Scoreboard (2009 / 2552) 2010 / 2553	54
ตารางที่ 1-10	ผลการจัดอันดับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการในประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประจำปี พ.ศ. 2553	56
ตารางที่ 1-11	การจัดอันดับความพร้อมของการเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (จำนวน 184 ประเทศ) ประจำปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)	58
ตารางที่ 2.1-1	กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ปี พ.ศ. 2553	62
ตารางที่ 2.1-2	กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด ปี พ.ศ. 2553	64
ตารางที่ 2.1-3	ผลการประเมินทั้ง 4 มิติของการปฏิบัติราชการของจังหวัด	69
ตารางที่ 2.1-4	กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน	74
ตารางที่ 2.1-5	ผลการประเมินรายมิติขององค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	76
ตารางที่ 2.1-6	คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการของประชาชน ข้าราชการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553	104

หน้า

ตารางที่ 2.2-1	ส่วนราชการพัฒนาการให้บริการและได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ปี พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553	107
ตารางที่ 2.2-2	ศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชน	108
ตารางที่ 2.2-3	เปรียบเทียบจำนวนหน่วยงาน และจำนวนกระบวนงานที่เสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชนระหว่างปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553	110
ตารางที่ 2.2-4	จำนวนกระบวนงานบริการที่เสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553 แยกตามประเภทรางวัล	110
ตารางที่ 2.2-5	จำนวนกระบวนงานที่ได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553	110
ตารางที่ 2.2-6	โปรแกรมระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยวที่ใช้ติดตั้ง ณ หน่วยงานนำร่อง ทั้ง 5 แห่ง	116
ตารางที่ 2.2-7	สถานพยาบาลเอกชนประเภทรับและไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน	118
ตารางที่ 2.2-8	จำนวนผู้สมัครจำแนกรายกระทรวง (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553)	145
ตารางที่ 2.2-9	ตารางแสดงรายละเอียดสาขาวิชาและเงื่อนไขในการศึกษาต่อยอด จำแนกตามมหาวิทยาลัย	146

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 1: ภาพรวม

1 ภาพรวม

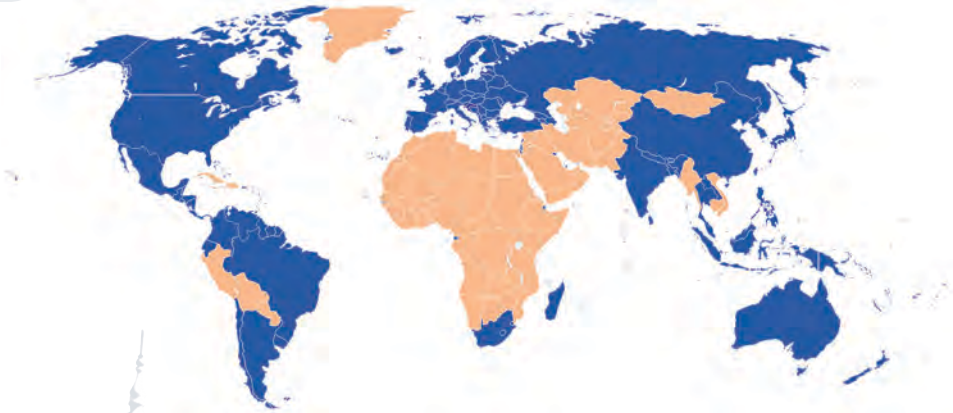

1.1 เป้าหมายของการบริหารราชการแผ่นดิน

การบริหารราชการแผ่นดินของไทยมีเป้าหมายปรากฏอย่างชัดเจนในมาตรา 3 / 1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534[1] กล่าวคือ

การบริหารราชการแผ่นดินตาม พ.ร.บ. นี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจและทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผลของงาน

การจัดสรรงบประมาณและการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ต้องคำนึงถึงหลักการตามวรรคหนึ่ง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตามตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรานี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติก็ได้

นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้เน้นถึงความสำคัญและบัญญัติสาระเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีหรือธรรมาภิบาลไว้ในมาตรา 74 ของหมวดที่ 3 หน้าที่ของชนชาวไทย และมาตรา 78 ของส่วนที่ 3 แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ในหมวดว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ดังนี้

มาตรา 74 บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชนตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

[1] พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 119 ตอนที่ 99 ก ลงวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2545

ในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวกับประชาชน บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องวางตัวเป็นกลางทางการเมืองในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง บุคคลผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิขอให้บุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือผู้บังคับบัญชาของบุคคลดังกล่าวชี้แจง แสดงเหตุผล และขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้

มาตรา 78 รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) บริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปเพื่อการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศอย่างยั่งยืน โดยต้องส่งเสริมการดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศชาติในภาพรวมเป็นสำคัญ

(2) จัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

(3) กระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น

(4) พัฒนาระบบงานภาครัฐ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงานเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการ

(5) จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน

(6) ดำเนินการให้หน่วยงานทางกฎหมายที่มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐตามกฎหมายและตรวจสอบการตรากฎหมายของรัฐ ดำเนินการอย่างเป็นอิสระ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปตามหลักนิติธรรม

(7) จัดให้มีแผนพัฒนาการเมือง รวมทั้งจัดให้มีสภาพัฒนาการเมืองที่มีความเป็นอิสระ เพื่อติดตามสอดส่องให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

(8) ดำเนินการให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับสิทธิประโยชน์อย่างเหมาะสม

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 โดยมีนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน เป็นองค์กรรับผิดชอบ ทำหน้าที่เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่หน่วยงานอื่นของรัฐที่มิได้อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหารตามที่หน่วยงานดังกล่าวร้องขอ รายงานต่อคณะรัฐมนตรีในกรณีที่มีการดำเนินการขัดหรือไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา 3 / 1 เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรฐานในการจัดตั้ง การรวม การโอน การยุบเลิก การกำหนดชื่อ การเปลี่ยนชื่อ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และการแบ่งส่วนราชการภายในของส่วนราชการที่เป็นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการอื่น ติดตาม ประเมินผล และแนะนำเพื่อให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และรายงานต่อคณะรัฐมนตรีพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม รวมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติ ในกรณีที่เป็นปัญหา ตลอดจนจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการพัฒนาและจัดระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

1.2 แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555)

คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2551 มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) ตามข้อเสนอของ ก.พ.ร. ซึ่งให้คุณค่าความสำคัญและยึดมั่นในปรัชญา หลักการ และแนวทางของการให้ประชาชนเป็น “ศูนย์กลาง” ในการทำงาน ปรับเปลี่ยนบทบาทของระบบราชการให้เป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ประสานการทำงานกับผู้บริหารราชการแผ่นดินฝ่ายการเมืองเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศ รวมทั้งมีความพร้อมและทัศนคติในการทำงานเป็นเครือข่ายร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม มุ่งสู่ความเป็นเลิศ ทำงานเชิงรุก มองไปข้างหน้า สามารถคิดริเริ่มและสร้างนวัตกรรม มีเป้าหมายในการทำงานสามารถตรวจสอบวัดผลสัมฤทธิ์ได้ มีระบบกำกับดูแลตนเองที่ดี และตั้งมั่นอยู่ในศักดิ์ศรีและความดีงาม โดยมีกรอบความคิด ในช่วงระยะปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 ให้ส่วนราชการเป็นองค์กรที่ เก่ง ดี มีส่วนร่วมและตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง ภาพที่ 1-1

วิสัยทัศน์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการไทย

“ระบบราชการไทย มุ่งเน้นประโยชน์สุขของประชาชน และรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ มีขีดสมรรถนะสูง สามารถเรียนรู้ ปรับตัวและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง โดยยึดมั่นในหลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล”

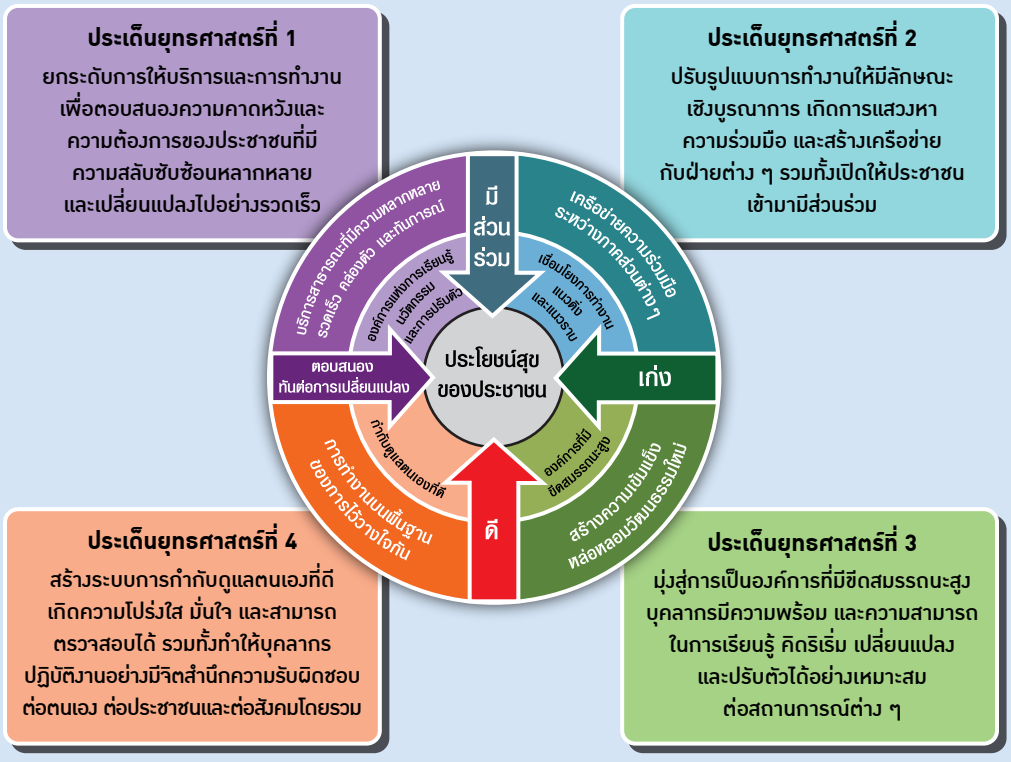

ภาพที่ 1 - 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาระบบราชการไทย

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 มีประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ตามตารางที่ 1-1

ตารางที่ 1-1 แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555)

ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย
1. ยกระดับการให้บริการและการทำงานเพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชนที่มีความสลับซับซ้อนหลากหลายและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว	ประชาชนมีความพึงพอใจในระบบราชการ	• ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการและการดำเนินงานของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ • ระดับความสำเร็จของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในการให้บริการประชาชนในรูปแบบ e-Service	• ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย • ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย
2. ปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม	ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสามารถปรับรูปแบบการทำงานและเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม	• ระดับความสำเร็จของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในการปรับปรุงรูปแบบหรือวิธีการทำงาน • ระดับความสำเร็จของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม	• ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย • ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย
3. มุ่งสู่การเป็นองค์การที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ	ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐสามารถพัฒนาขีดสมรรถนะและมีความพร้อมในการดำเนินงาน	• ระดับความสำเร็จของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพการบริหารงานตามแผนพัฒนาองค์การ • ระดับสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐาน	• ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย • ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย
4. สร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจและสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม	ประชาชนมีความเชื่อมั่นและไว้วางใจในระบบราชการ	• ระดับความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ • ระดับความสำเร็จของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐในการพัฒนาระบบควบคุมภายในให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน	• ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย • ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยเฉลี่ย

1.3 สถานภาพของระบบราชการไทย

1.3.1 หน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร

ที่มีสถานะเป็นนิติบุคคล มี 4 ประเภท[2] คือ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่ ดังนี้

1. ส่วนราชการ มีลักษณะเฉพาะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการสาธารณะทางปกครอง ซึ่งเป็นภารกิจของรัฐ เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันประเทศ การออกระเบียบ อนุมัติ อนุญาต ตามกฎหมาย รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่าง ๆ งานนโยบายต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1) ราชการส่วนกลาง

(1) สำนักนายกรัฐมนตรี

(2) กระทรวงหรือทบวงที่มีฐานะเทียบเท่ากระทรวง (19 กระทรวง)

(3) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง (ไม่มี)

(4) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง (155 กรม[3])

นอกจากนี้ มีส่วนราชการที่ไม่มีฐานะเป็นกรม แต่มีผู้บังคับบัญชาเป็นอธิบดี (สำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) รวมทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการ อีก 67 มหาวิทยาลัย

2) ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(1) จังหวัด เป็นหน่วยบริหารราชการแผ่นดินในเขตพื้นที่ของจังหวัด มีผู้ว่าราชการจังหวัดรับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติให้เหมาะกับพื้นที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหารซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัดและรับผิดชอบในราชการจังหวัดและอำเภอ (75 จังหวัด)

(2) อำเภอ (878 อำเภอ โดยมี อำเภอณิวัฒนา จังหวัดเชียงใหม่ เป็นอำเภอที่ตั้งหลังสุดเมื่อธันวาคม พ.ศ. 2552) อำเภอเป็นหน่วยจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนในอำเภอโดยมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการในอำเภอและรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

3) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

(1) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (75 องค์การ)

(2) เทศบาล (1,619 เทศบาล : เทศบาลนคร 23 แห่ง เทศบาลเมือง 140 แห่ง เทศบาลตำบล 1,456 แห่ง)

(3) สุขาภิบาล (ไม่มี)

(4) องค์การบริหารส่วนตำบล (6,622 องค์การ)

(5) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ 2 แห่ง (กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา)[4]

2. รัฐวิสาหกิจ (58 แห่ง) มีลักษณะเฉพาะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม ซึ่งผลิต จำหน่ายสินค้าและบริการที่มีลักษณะเป็นการให้บริการสาธารณะ

---

[2] มติ ค.ร.ม. ในการประชุม เมื่อวันที่ 3 เมษายน พ.ศ. 2550 ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร 1200 / ว 12 ลงวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2550 เรื่องหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐ และมติ ค.ร.ม. ในการประชุม เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2552 หนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร 1200 / ว 1 ลงวันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2553 เรื่อง การปรับปรุงหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร

[3] ไม่นับรวมสำนักงานอัยการสูงสุด และสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวม 2 แห่ง ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้เป็นองค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ

[4] กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อมูล ณ วันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2551

และงานสาธารณูปโภคขนาดใหญ่ หรืองานที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ หรือกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน หรืองานที่เอกชนยังไม่พร้อม หรือต้องการแทรกแซงตลาดให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม หรือบริการแก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ทั้งนี้เพื่อให้งานบริการสาธารณะนั้น ๆ ได้มาตรฐาน ทั้งในเรื่องคุณภาพ ปริมาณ และค่าใช้จ่าย

3. องค์การมหาชน มีลักษณะเฉพาะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการให้บริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม หรือการดำเนินการอันเป็นสาธารณะประโยชน์อื่นใด ซึ่งไม่เหมาะสมที่จะใช้วิธีการบริหารในรูปแบบของส่วนราชการในการดำเนินงาน องค์การมหาชนแบ่งประเภทตามกฎหมายจัดตั้งได้ 2 ประเภท กล่าวคือ

1) องค์การมหาชนที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 (จำนวน 29 แห่ง)

2) องค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ รวม 28 แห่ง (องค์กรในกำกับของรัฐ 15 องค์กร และมหาวิทยาลัยในกำกับ 13 มหาวิทยาลัย)

4. หน่วยงานของรัฐรูปแบบใหม่

1) หน่วยธุรการขององค์การของรัฐที่เป็นอิสระ (8 แห่ง) มีหน้าที่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

(1) หน่วยธุรการขององค์การของรัฐที่ทำหน้าที่กำกับดูแล เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นต้น

(2) หน่วยธุรการขององค์การของรัฐที่ทำหน้าที่ให้บริการ เช่น องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เป็นต้น

2) กองทุนที่เป็นนิติบุคคล กองทุนจะบริหารในรูปคณะกรรมการ ซึ่งจะต้องมีหน่วยธุรการเป็นเครื่องมือทำการของคณะกรรมการ หน่วยธุรการดังกล่าว จะเป็นหน่วยงานของรัฐรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งใน 3 รูปแบบต่อไปนี้

(1) รัฐวิสาหกิจ

(2) องค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติ

(3) ส่วนราชการ

3) หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ ได้แก่

(1) ให้บริการด้านพาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรมแก่ส่วนราชการเจ้าสังกัด เช่น สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา

(2) ให้บริการด้านบริการสาธารณะทางสังคมและวัฒนธรรม เช่น สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานอีกประเภทหนึ่งที่ทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะโดยใช้อำนาจรัฐหรือเป็นกลไกของรัฐ แต่ไม่เป็นองค์กรของรัฐ มี 3 ประเภท ได้แก่

(1) สภาวิชาชีพ เช่น แพทยสภา สภาทนายความ สภาการพยาบาล ฯลฯ

(2) สภาบันภายใต้มูลนิธิ เช่น สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สถาบันเฉพาะด้าน 7 แห่ง ภายใต้ “อุตสาหกรรมมูลนิธิ” และสถาบันวิจัยนโยบายเศรษฐกิจการคลัง ภายใต้ มูลนิธิสถาบันวิจัยเศรษฐกิจการคลัง ฯลฯ

(3) นิติบุคคลเฉพาะกิจ (1 แห่ง) เป็นเครื่องมือพิเศษที่รัฐบาลจัดตั้งเพื่อระดมทุนจากภาคเอกชน ได้แก่ นิติบุคคลเฉพาะกิจ ตามพระราชกำหนดนิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ พ.ศ. 2540

1.3.2 กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน[5] ประเทศไทยมีจำนวนประชากร 66.79 ล้านคน ในจำนวนนี้ประกอบด้วยประชากรที่เป็นกำลังแรงงาน 38.43 ล้านคน (หรือร้อยละ 57.54 ของจำนวนประชากร) และในส่วนของกำลังแรงงานนี้ เป็นกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2.04 ล้านคน (ร้อยละ 3.05 ของจำนวนประชากร หรือร้อยละ 5.31 ของกำลังแรงงาน) โดยในปี พ.ศ. 2552 กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนมีสัดส่วน 1 คน ต่อประชากร 33 คน (ปี พ.ศ. 2551 กำลังคน ภาครัฐในฝ่ายพลเรือน มีสัดส่วน 1 คน ต่อประชากร 33 คน ปี พ.ศ. 2550 กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน มีสัดส่วน 1 คน ต่อประชากร 34 คน)

1. ประเภทกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน

กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนซึ่งมีจำนวน 2.04 ล้านคน (ภาพที่1 - 2) ประกอบด้วยข้าราชการประจำ1,280,456 คน (ร้อยละ 62.89) รองลงมาเป็นลูกจ้างประจำ 224,816 คน (ร้อยละ 11.04) ลูกจ้างชั่วคราว 276,475 คน (ร้อยละ 13.58) พนักงานจ้าง 147,836 คน (ร้อยละ 7.26) และพนักงานราชการ 106,493 คน (ร้อยละ 5.23) ตามลำดับ (ปี พ.ศ. 2551 ข้าราชการประจำ 1,271,620 คน (ร้อยละ 62.40) ลูกจ้างประจำ 237,786 คน (ร้อยละ 11.67) ลูกจ้างชั่วคราว 281,831 คน (ร้อยละ 13.83) พนักงานจ้าง 145,726 คน (ร้อยละ 7.15) และพนักงานราชการ 100,992 คน (ร้อยละ 4.95) ตามลำดับ)

จากกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนในภาพรวมปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 2,036,076 คน จำแนกเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในราชการบริหารส่วนกลางและภูมิภาค จำนวน 1,628,768 คน และข้าราชการและเจ้าหน้าที่ส่วนท้องถิ่น จำนวน 407,308 คน (ตารางที่ 1-2) หากพิจารณาประเภทกำลังคนภาครัฐประเภทที่มีลักษณะจ้างงานตลอดชีพ (ข้าราชการและลูกจ้างประจำ) กับจ้างงานตามระยะเวลาหรือสัญญา (ลูกจ้างชั่วคราว พนักงานจ้างและพนักงานราชการ) จะมีสัดส่วนประเภทจ้างงานตลอดชีพ 1,505,272 คน (ร้อยละ 73.93) ต่อประเภทจ้างงานตามระยะเวลา 530,804 คน (ร้อยละ 26.07) หรือ 28 ต่อ 10

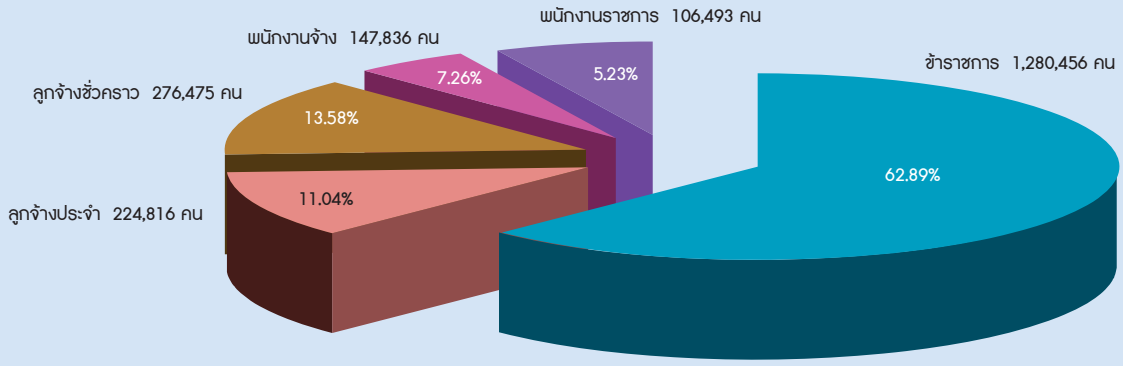

ที่มา: กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2552 โดยสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ. อ้างแล้ว

ภาพที่ 1-2 ภาพรวมกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน

[5] กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2551: สำนักงาน ก.พ. ธรานุสรณ์การพิมพ์ กรุงเทพมหานคร 2552

ตารางที่ 1-2 ภาพรวมกำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน

ประเภทกำลังคน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รวมทั้งหมด	***2,036,076***	***100.00***
• ข้าราชการ	1,280,456	62.89
• ลูกจ้างประจำ	224,816	11.04
• ลูกจ้างชั่วคราว	276,475	13.58
• พนักงานราชการ	106,493	5.23
• พนักงานจ้าง	147,836	7.26
ส่วนกลางและภูมิภาค	***1,628,768***	***100.00***
• ข้าราชการ	1,094,592	67.20
• ลูกจ้างประจำ	168,125	10.32
• ลูกจ้างชั่วคราว	259,558	15.94
• พนักงานราชการ	106,493	6.54
ส่วนท้องถิ่น	***407,308***	***100.00***
• ข้าราชการ	185,864	45.63
• ลูกจ้างประจำ	56,691	13.92
• ลูกจ้างชั่วคราว	16,917	4.15
• พนักงานจ้าง	147,836	36.30

ที่มา: *สำนักงาน ก.พ. อ้างแล้ว*

2. ประเภทข้าราชการในฝ่ายพลเรือน

ข้าราชการในฝ่ายพลเรือนในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีรวม 1,271,620 คน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีจำนวนเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน (จำนวนที่เพิ่มมาจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา) โดยมีจำนวนรวมทั้งสิ้น ข้าราชการ 1,280,456 คนที่ประกอบด้วยข้าราชการประเภทต่าง ๆ รวม 12 ประเภท แต่ละประเภทอยู่ในกำกับขององค์กรกลางบริหารงานบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น ประเภทข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อยู่ในกำกับของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 เป็นต้น ทำให้ข้าราชการในฝ่ายพลเรือนมีองค์กรกำกับดูแลโดยมีกฎหมายรองรับการดำเนินการของตนเองที่เป็นอิสระแยกจากกัน รวม 12 องค์กร อย่างไรก็ดีหากพิจารณาในเชิงปริมาณบุคลากรในกำกับของแต่ละองค์กร พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นข้าราชการในฝ่ายพลเรือนที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือจำนวน 459,326 คน

หรือร้อยละ 35.87 ขนาดรองลงมาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ จำนวน 362,474 คน หรือร้อยละ 28.31 ข้าราชการตำรวจ จำนวน 207,090 คน หรือร้อยละ 16.17 ข้าราชการเทศบาล จำนวน 73,157 คน หรือร้อยละ 5.71 ข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล 67,296 คน หรือร้อยละ 5.26 ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา 42,714 คน หรือร้อยละ 3.34 ตามลำดับ ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 5.34 ประกอบด้วยประเภทข้าราชการท้องถิ่น ในองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาประเภทข้าราชการตุลาการ อัยการ ข้าราชการรัฐสภา และประเภทข้าราชการในองค์กรอิสระต่าง ๆ เช่น ป.ป.ช. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นต้น สำหรับข้าราชการส่วนท้องถิ่น ข้าราชการเทศบาล ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด มีจำนวน 185,864 คน หรือร้อยละ 14.52 ของจำนวนข้าราชการในฝ่ายพลเรือนทั้งหมด โดยประเภทข้าราชการที่มีจำนวนน้อยที่สุด ได้แก่ ข้าราชการรัฐสภาสามัญ มีจำนวน 2,839 คน หรือ ร้อยละ 0.22 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน (ภาพที่ 1-3)

ในส่วนของบุคลากรประเภทอื่น เช่น ลูกจ้าง พนักงานราชการ ฯลฯ ในปี พ.ศ. 2550 มีจำนวนรวม 663,808 คน ปี พ.ศ. 2551 มีจำนวนรวม 766,335 คน และปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนรวม 755,620 ลดลงจำนวน 10,715 คน

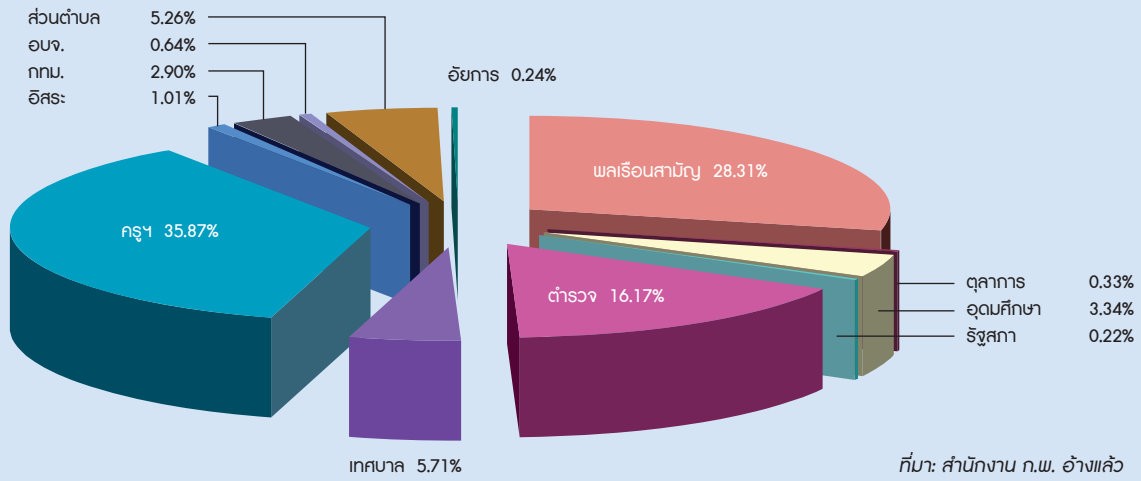

ภาพที่ 1-3 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามประเภท

3. ข้าราชการในฝ่ายพลเรือนจำแนกตามส่วนราชการที่สังกัด

1) ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน รวม 1,280,456 คน สังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงต่าง ๆ รวม 18 กระทรวง (ไม่นับรวมกระทรวงกลาโหม) และปฏิบัติงานอยู่ในราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาค จำนวน 1,094,592 คน (ร้อยละ 85.48 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน) อยู่ในส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง 216,507 คน (ร้อยละ 16.91 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน) สังกัดอยู่ในส่วนราชการอิสระตามรัฐธรรมนูญ 17,097 คน (ร้อยละ 1.34 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน) สังกัดรัฐสภา 2,839 คน (ร้อยละ 0.22 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน) และสังกัดอยู่ในราชการบริหารส่วนท้องถิ่น 185,864 คน (ร้อยละ 14.52 ของข้าราชการในฝ่ายพลเรือน) (ภาพที่ 1-4)

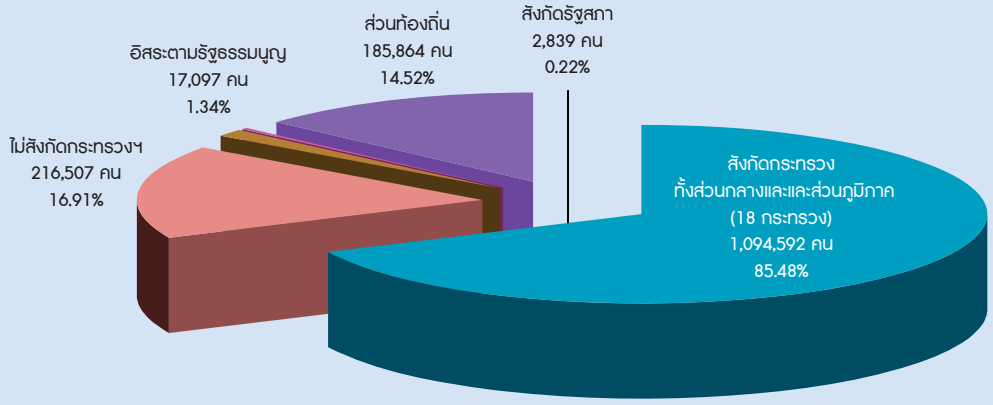

ที่มา: สำนักงาน ก.พ. อ้างแล้ว

ภาพที่ 1-4 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามส่วนราชการ

2) กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือนเกือบครึ่งหนึ่งปฏิบัติภารกิจในด้านการศึกษา คือร้อยละ 43.79 หรือ 547,988 คน โดยร้อยละ 39.33 (503,613 คน) สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ส่วนราชการที่มีข้าราชการฝ่ายพลเรือนมากที่สุด ประกอบด้วยข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 457,261 คน ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา 42,714 คน และข้าราชการพลเรือนสามัญ 3,638 คน) ร้อยละ 0.08 (1,043 คน สังกัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และร้อยละ 0.08 หรือ 1,022 คน สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม นอกจากนี้เป็นข้าราชการครูในส่วนท้องถิ่นอีก 42,310 คน ได้แก่ ข้าราชการครูกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 1.20 หรือ 15,428 คน และพนักงานครูเทศบาล ร้อยละ 2.10 หรือ 26,882 คน) รองลงมาในสัดส่วนที่แตกต่างกันมากเป็นข้าราชการตำรวจ (ทั้งข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานตำรวจและข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติงานธุรการ) ซึ่งทั้งหมดปฏิบัติงานในภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คือร้อยละ 16.17 (207,090 คน) และลำดับถัดลงมาปฏิบัติภารกิจด้านสุขภาพในกระทรวงสาธารณสุข คือ ร้อยละ 13.28 (170,005 คน) ส่วนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นกระทรวงที่มีข้าราชการพลเรือนปฏิบัติงานน้อยที่สุด คือ เพียงร้อยละ 0.06 หรือ 724 คน (ตารางที่ 1-3)

ตารางที่ 1-3 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามส่วนราชการ

ส่วนราชการ	อัตรากำลังคน	
	จำนวน (คน)	%
ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค	**1,094,592**	**85.48**
ส่วนราชการในกำกับของฝ่ายบริหาร	**1,074,656**	**83.92**
ส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง	**858,149**	**67.02**
สำนักนายกรัฐมนตรี	6,562	0.51
กระทรวงการคลัง	30,533	2.38

ส่วนราชการ	อัตรากำลังคน	
	จำนวน (คน)	%
กระทรวงการต่างประเทศ	1,588	0.12
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา [1]	1,691	0.13
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	3,526	0.28
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	35,706	2.79
กระทรวงคมนาคม	14,311	1.12
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10,470	0.82
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1,961	0.15
กระทรวงพลังงาน	1,200	0.09
กระทรวงพาณิชย์	3,534	0.28
กระทรวงมหาดไทย	41,267	3.22
กระทรวงยุติธรรม	17,248	1.35
กระทรวงแรงงาน	6,237	0.49
กระทรวงวัฒนธรรม [2]	4,518	0.35
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	724	0.06
กระทรวงศึกษาธิการ [3]	503,613	39.33
กระทรวงสาธารณสุข	170,005	13.28
กระทรวงอุตสาหกรรม	3,455	0.27
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง	**216,507**	**16.91**
สำนักราชเลขาธิการ	462	0.04
สำนักพระราชวัง	2,352	0.18
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	879	0.07
สำนักงาน กปร.	109	0.01
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	199	0.02
ราชบัณฑิตยสถาน	64	0.00
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	196	0.02
สำนักงานอัยการสูงสุด [4]	5,081	0.40
สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	75	0.01
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	207,090	16.17

ส่วนราชการ	อัตรากำลังคน	
	จำนวน (คน)	%
ส่วนราชการอิสระ (ไม่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหาร)	**19,936**	**1.56**
ส่วนราชการอิสระตามรัฐธรรมนูญ	**17,097**	**1.34**
สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	2,478	0.19
สำนักงาน ป.ป.ช.	656	0.05
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	114	0.01
สำนักงานศาลยุติธรรม [5]	12,289	0.96
สำนักงานศาลปกครอง	1,560	0.12
ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา	2,839	0.22
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	1,700	0.13
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	1,045	0.08
สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	94	0.01
ส่วนท้องถิ่น	**185,864**	**14.52**
กรุงเทพมหานคร	37,191	2.90
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	8,220	0.64
องค์การบริหารส่วนตำบล	67,296	5.26
เทศบาล	73,157	5.71
รวม	**1,280,456**	**100.00**

ที่มา: *กำลังคนภาครัฐในฝ่ายพลเรือน 2552 สำนักงาน ก.พ.*

หมายเหตุ (1) รวมตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,050 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 1,043 คน

(2) รวมตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 1,111 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 1,022 คน

(3) รวมตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จำนวน 466,327 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 457,261 คน และตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 45,243 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 42,714 คน

(4) รวมตำแหน่งข้าราชการอัยการ จำนวน 3,360 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 3,052 คน

(5) รวมตำแหน่งข้าราชการตุลาการ จำนวน 7,349 อัตรา และมีผู้ครองตำแหน่ง จำนวน 4,228 คน

3) ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน เมื่อจำแนกตามกลุ่มภารกิจ พบว่า ข้าราชการในกลุ่มกระทรวงทั้ง 4 ด้าน รวม 1,074,656 คน ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 64.26 ซึ่งเกินครึ่งของข้าราชการในฝ่ายพลเรือนอยู่ในกลุ่มภารกิจด้านสังคม เพื่อทำหน้าที่ให้บริการสาธารณะสนองต่อสิทธิของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะด้านการศึกษาและการสาธารณสุข ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในกลุ่มกระทรวงภารกิจด้านอื่นอีกสามด้าน โดยอยู่ในกลุ่มกระทรวงภารกิจด้านเศรษฐกิจ ร้อยละ 9.63 เพื่อกำกับและส่งเสริมให้ภาคผู้ประกอบการหรือเอกชนดำเนินการตามมาตรการที่ภาครัฐกำหนดเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมตามมาตรฐานสากล เป็นการคุ้มครองประชาชนผู้บริโภคและให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ อีกร้อยละ 25.20 อยู่ในกลุ่มกระทรวงภารกิจด้านความมั่นคง เพื่อบริการสาธารณะทางปกครองให้เกิดความสงบเรียบร้อยและปกป้องคุ้มครองชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และส่วนสุดท้ายร้อยละ 0.91 ที่เหลืออยู่ในกลุ่มกระทรวงภารกิจด้านบริหารทำหน้าที่ควบคุมและกำกับการขับเคลื่อนภารกิจทุกด้านของภาครัฐตามงบประมาณที่ได้รับจัดสรรในแต่ละปี ให้เป็นไปตามนโยบายของฝ่ายบริหารและเกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ (ตารางที่ 1-4 และ ภาพที่ 1-5)

ตารางที่ 1-4 ข้าราชการในฝ่ายพลเรือน จำแนกตามภารกิจ [6]

กลุ่มกระทรวง	จำนวนข้าราชการ	
	คน	%
ภารกิจด้านบริหาร	**9,759**	**0.91**
สำนักนายกรัฐมนตรี	6,562	
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง		
สำนักราชเลขาธิการ	462	
สำนักพระราชวัง	2,352	
สำนักงาน กปร.	109	
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ	199	
สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	75	
ภารกิจด้านเศรษฐกิจ	**103,482**	**9.63**
กระทรวงการคลัง	30,533	
กระทรวงการต่างประเทศ	1,588	
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	35,706	
กระทรวงคมนาคม	14,311	
กระทรวงพาณิชย์	3,534	
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	724	

[6] ไม่รวม ข้าราชการฝ่ายพลเรือนในส่วนราชการอิสระที่ไม่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหารและข้าราชการส่วนท้องถิ่น

กลุ่มกระทรวง	จำนวนข้าราชการ	
	คน	%
กระทรวงอุตสาหกรรม	3,455	
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10,470	
กระทรวงพลังงาน	1,200	
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	1,961	
ภารกิจด้านสังคม	**690,533**	**64.26**
กระทรวงแรงงาน	6,237	
กระทรวงศึกษาธิการ	503,613	
กระทรวงสาธารณสุข	170,005	
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	3,526	
กระทรวงวัฒนธรรม	4,518	
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	1,691	
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง		
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	879	
ราชบัณฑิตยสถาน	64	
ภารกิจด้านความมั่นคง	**270,882**	**25.20**
กระทรวงมหาดไทย	41,267	
กระทรวงยุติธรรม	17,248	
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง		
สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	196	
สำนักงานอัยการสูงสุด	5,081	
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	207,090	
รวม	**1,074,656**	**100.00**

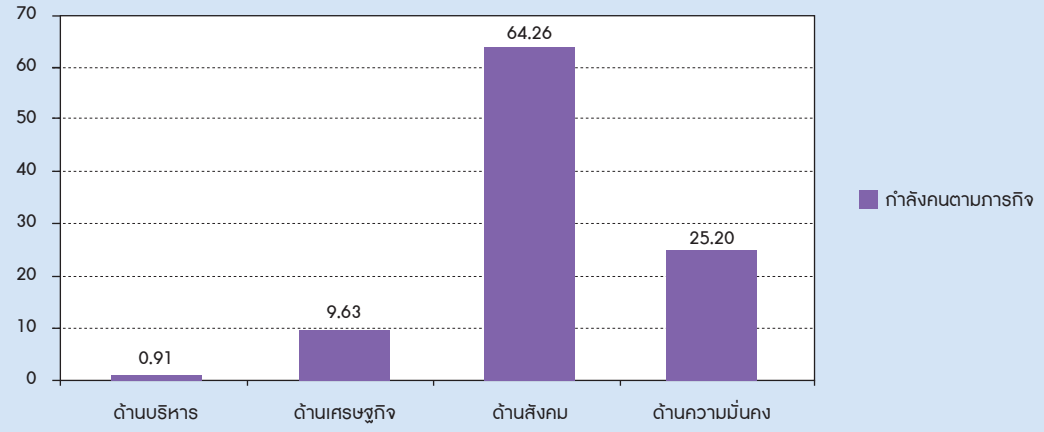

ภาพที่ 1-5 เปรียบเทียบสัดส่วนข้าราชการในฝ่ายพลเรือนในแต่ละกลุ่มภารกิจ

1.3.3 ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรภาครัฐ งบรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จำนวน 1,835,000 ล้านบาท ได้รับการจัดสรรเพื่อดำเนินงานด้านต่าง ๆ ตามงบรายจ่ายที่สำคัญ ประกอบด้วย งบบุคลากร งบดำเนินงาน งบลงทุน งบเงินอุดหนุน และงบรายจ่ายอื่น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 งบรายจ่ายด้านบุคลากรมีจำนวน 478,376.8 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 26.1 ของงบรายจ่ายทั้งหมด รองจากงบรายจ่ายอื่นที่มีสัดส่วนร้อยละ 28.7 ในขณะที่งบเงินอุดหนุนมีสัดส่วนที่ร้อยละ 24.2 งบลงทุนมีสัดส่วนที่ร้อยละ 11.1 งบดำเนินงานมีสัดส่วนที่ร้อยละ 9.9 ของงบรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ซึ่งงบรายจ่ายด้านบุคลากรนี้ เป็นงบที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทนพนักงานราชการ (ตารางที่ 1-5)

ตารางที่ 1-5 การจัดสรรงบประมาณตามงบรายจ่าย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553

หน่วย : ล้านบาท

งบรายจ่าย (หน่วย:ล้านบาท)	ปีงบประมาณ								ปี พ.ศ. 2552 เทียบกับปี พ.ศ. 2551	
	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	จำนวน	ร้อยละ
1. งบบุคลากร (สัดส่วนต่องบประมาณ)	306,507.2 30.6	306,571.8 29.8	362,054.8 30.2	385,639.3 28.4	426,606.9 27.2	461,376.6 27.8	478,212.2 24.5	474,589.0 27.9	-3,623.2	-0.0000005
2. งบดำเนินการ (สัดส่วนต่องบประมาณ)	103,157.0 10.3	92,741.6 9.0	105,179.4 8.8	115,418.8 8.5	141,330.7 9.0	157,097.5 9.5	180,594.0 9.2	189,291.5 11.2	+8,697.5	+0.000023
3. งบลงทุน (สัดส่วนต่องบประมาณ)	114,012.8 11.4	113,492.2 11.1	131,777.8 11.0	137,991.2 10.1	179,594.3 11.5	185,224.6 11.1	213,978.4 11.0	137,677.8 8.1	-76,300.6	-0.0012714
4. งบเงินอุดหนุน (สัดส่วนต่องบประมาณ)	203,627.3 20.4	226,176.7 22.0	287,134.1 23.9	344,492.5 25.3	370,976.7 23.7	416,223.3 25.1	514,841.6 26.4	438,733.0 25.8	-76,108.6	-0.0002185
5. งบรายจ่ายอื่น (สัดส่วนต่องบประมาณ)	272,595.7 27.3	289,017.7 28.1	313,853.9 26.1	376,458.2 27.7	447,691.4 28.6	440,078.3 26.5	564,073.8 28.9	459,809.7 27.0	-104,264.1	-0.0003416
รวม	**999,900**	**1,028,000**	**1,200,000**	**1,360,000**	**1,566,200**	**1,666,000**	**1,951,700**	**1,700,000**	**- 251,700**	**- 0.0001663**

ที่มา: *งบประมาณโดยสังเขป ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 ถึงปัจจุบัน สำนักงบประมาณ*
**งบประมาณโดยสังเขป ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553*

หมายเหตุ

งบบุคลากร รายจ่ายเพื่อการบริหารงานบุคคลภาครัฐ เช่น เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทนพนักงานราชการ

งบดำเนินงาน รายจ่ายเพื่อการบริหารและดำเนินงาน เช่น ค่าตอบแทน ใช้สอย วัสดุ และสาธารณูปโภค

งบลงทุน รายจ่ายเพื่อการลงทุน เช่น ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง

งบเงินอุดหนุน รายจ่ายเพื่อช่วยเหลือ สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การเอกชน และนิติบุคคลต่าง ๆ ซึ่งจำแนกรายจ่ายเป็นงบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบลงทุน

งบรายจ่ายอื่น รายจ่ายที่ไม่เข้าลักษณะงบรายจ่ายใด หรือสำนักงบประมาณกำหนดให้ใช้จ่ายจากงบรายจ่ายนี้ ซึ่งจำแนกรายจ่ายเป็นงบบุคลากร งบดำเนินงาน และงบลงทุน

เมื่อพิจารณาเม็ดเงินในงบบุคลากรตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553 พบว่างบบุคลากรมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นนับจากฐานงบบุคลากร ปี พ.ศ. 2546 ในระดับต่ำกว่าแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของงบประมาณแผ่นดินเมื่อนับจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 (ภาพที่ 1-6)

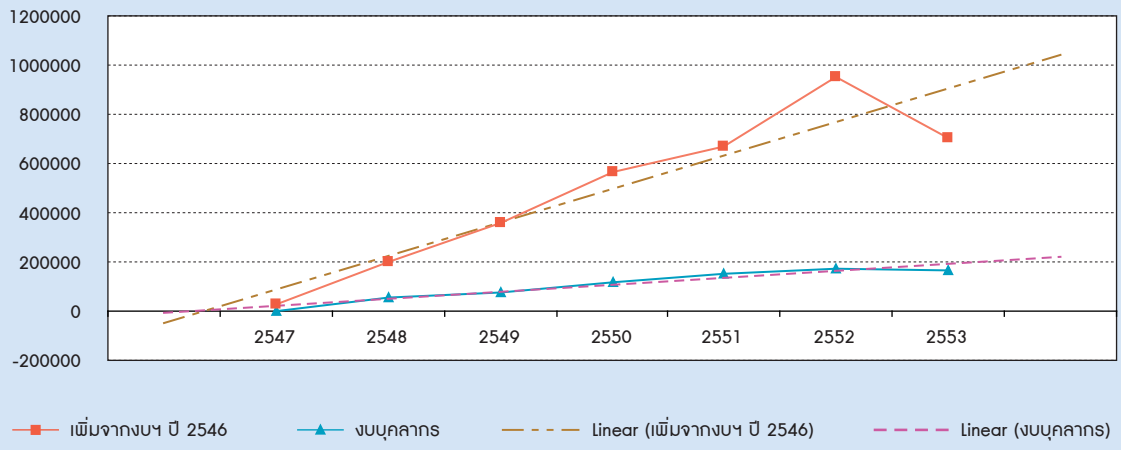

ภาพที่ 1-6 แนวโน้มงบบุคลากรและงบประมาณแผ่นดินประจำปี จากฐานปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 (หน่วย : ล้านบาท)

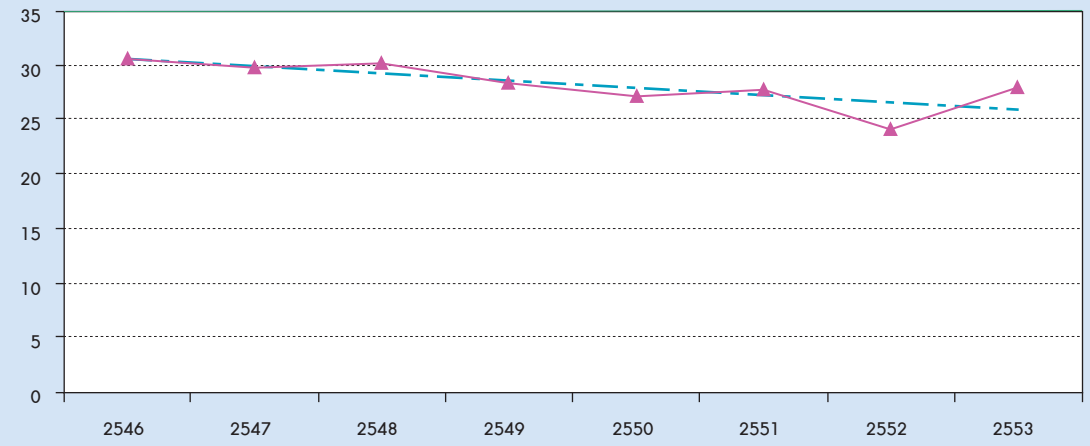

ภาพที่ 1-7 ร้อยละของงบบุคลากรต่องบประมาณแผ่นดิน ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553

เมื่อเปรียบเทียบงบรายจ่ายด้านบุคลากรภาครัฐระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ภาพที่ 1-7) พบว่า ร้อยละของงบรายจ่ายงบบุคลากรต่องบประมาณแผ่นดินมีแนวโน้มลดลงตามลำดับ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา งบบุคลากร ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เมื่อเปรียบเทียบกับงบบุคลากรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พบว่า ในปี พ.ศ. 2553 งบบุคคลมีสัดส่วนร้อยละมากกว่าค่าร้อยละของปีก่อน 3.4 ทั้งนี้ เนื่องจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบประมาณแผ่นดินได้ลดลงจากปีก่อนถึงร้อยละ 12.90 ทำให้สัดส่วนร้อยละของงบประมาณแผ่นดินต่องบบุคลากรสูงกว่าปีก่อน ทั้ง ๆ ที่งบด้านบุคลากรปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ถึง 3,623 ล้านบาท

1.4 ขีดสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันของระบบราชการไทยเชิงเปรียบเทียบ

1.4.1 ความเป็นประเทศที่เอื้อต่อการลงทุนประกอบธุรกิจ[7]

จากรายงานผลสำรวจประเทศที่เอื้อต่อการลงทุนในการประกอบธุรกิจประจำปี พ.ศ. 2553 (Doing Business 2010) ที่ธนาคารโลกและบรรษัทเงินทุนระหว่างประเทศ (International Finance Corporation: IFC) ได้จัดทำโดยรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2551 - พฤษภาคม พ.ศ. 2552 เพื่อจัดลำดับความยากง่าย และความสะดวกในการประกอบธุรกิจ (ease of doing business) ของประเทศต่าง ๆ นั้น ประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในลำดับที่ 12 จาก 183 ประเทศที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการลงทุนประกอบธุรกิจมากที่สุดในโลก สำหรับปี พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ ลำดับของประเทศไทยขยับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ อันดับที่ 20 (จาก 145 - 155 ประเทศ) สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจในปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2549 ตามลำดับ มาเป็นประเทศที่เหมาะสำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจอันดับที่ 18 (จาก 175 ประเทศ) ในปี พ.ศ. 2550 ขยับขึ้นมาเป็นอันดับที่ 15 (จาก 178 ประเทศ) สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจในปี พ.ศ. 2551 และอันดับ 13 (จาก 181 ประเทศ) สำหรับการลงทุนประกอบธุรกิจในปี พ.ศ. 2552 (ตารางที่ 1-6 ตารางที่ 1-7 และตารางที่ 1-8) ในปี พ.ศ. 2553 นั้นประเทศไทยได้รับการจัดอันดับเป็นอันดับที่ 12 : ซึ่งนับเป็นแนวโน้มของการพัฒนาที่ดีขึ้น

ตารางที่ 1-6 ลำดับของประเทศไทยในนานาประเทศที่มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากที่สุด ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2005 - ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2553)*

ปี	อันดับ	จำนวนประเทศ
2005	20	145
2006	20	155
2007	18	175
2008	15	178
2009	13	181
2010	12 (16)**	183
(2011)	19	183***

ที่มา: ** World Bank The Doing Business 2010, Report2010.*

*** มีการตัดองค์ประกอบในการประเมินผลบางตัว ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ประเทศไทยมีสมรรถนะสูง ทำให้อันดับเปลี่ยนแปลงไป*

**** http://www.doingbusiness.org / documents / fullreport / 2011 / DB10 - full - report.pdf*

[7] ข้อมูลจาก http://www.doingbusiness.org /

ตารางที่ 1-7 20 ลำดับแรกของประเทศที่มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากที่สุด ในปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)

ประเทศที่มีความสะดวกในการประกอบธุรกิจมากที่สุด 20 อันดับแรก			
ลำดับ	ประเทศ	ลำดับ	ประเทศ
1	สิงคโปร์	11	จอร์เจีย
2	นิวซีแลนด์	12	ไทย
3	ฮ่องกง	13	ซาอุดิอาระเบีย
4	สหรัฐอเมริกา	14	ไอซ์แลนด์
5	สหราชอาณาจักร	15	ญี่ปุ่น
6	เดนมาร์ก	16	ฟินแลนด์
7	ไอร์แลนด์	17	เมาริติอุส
8	แคนาดา	18	สวีเดน
9	ออสเตรเลีย	19	เกาหลี
10	นอรเวย์	20	บาเรนห์

ที่มา: *http://www.doingbusiness.org / documents / DB10_Overview.pdf*

ตารางที่ 1-8 การเปรียบเทียบอันดับของประเทศไทย (จำแนกตามรายองค์ประกอบที่ใช้ในการประเมิน) ในช่วงปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553

ประเด็น	หน่วยงานหลัก / หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อันดับในปี พ.ศ. 2551	อันดับในปี พ.ศ. 2552	อันดับในปี พ.ศ. 2553	อันดับเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน
• **การเริ่มต้นธุรกิจ (Starting a Business)**	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร สำนักงานประกันสังคม กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน	36	46	55	- 9
• **การขออนุญาต (Dealing with Licenses)**	กรุงเทพมหานคร กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) การประปานครหลวง การไฟฟ้านครหลวง	12	11	13	- 2

ประเด็น	หน่วยงานหลัก / หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อันดับในปี พ.ศ. 2551	อันดับในปี พ.ศ. 2552	อันดับในปี พ.ศ. 2553	อันดับเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน
• **การจ้างและการเลิกจ้าง (Employing Workers)**	กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมโยธาธิการและผังเมือง บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) การประปานครหลวง การไฟฟ้านครหลวง	49	47	52	+5
• **การจดทะเบียนทรัพย์สิน (Registering Property)**	กรมที่ดิน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร	20	5	6	- 1
• **การได้รับสินเชื่อ (Getting Credit)**	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมบังคับคดี สำนักงานกิจการยุติธรรม ธนาคารแห่งประเทศไทย	36	68	71	- 3
• **การคุ้มครองผู้ลงทุน (Protecting Investors)**	สำนักงานคณะกรรมการกำกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสอบสวนคดีพิเศษ กองบังคับการปราบปราม อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี	33	11	12	- 1
• **การชำระภาษี (Paying Taxes)**	กรมสรรพากร กรมที่ดิน กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต กรมการขนส่งทางบก สำนักงานประกันสังคม กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (อบจ. อบต. เทศบาล) กรุงเทพมหานคร	89	82	88	- 6

ประเด็น	หน่วยงานหลัก / หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	อันดับในปี พ.ศ. 2551	อันดับในปี พ.ศ. 2552	อันดับในปี พ.ศ. 2553	อันดับเปลี่ยนแปลงจากปีก่อน
• **การค้าระหว่างประเทศ (Trading across Borders)**	กรมศุลกากร กรมการประกันภัย กรมส่งเสริมการส่งออก กรมการค้าต่างประเทศ การท่าเรือแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน	50	10	12	- 2
• **การบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลง (Enforcing Contracts)**	สำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม กรมบังคับคดี กองบังคับการปราบปราม อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานอัยการสูงสุด ธนาคารแห่งประเทศไทย	26	24	24	0
• **การปิดกิจการ (Closing a Business)**	สำนักงานกิจการยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม กรมบังคับคดี กองบังคับการปราบปราม อาชญากรรมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี สำนักงานอัยการสูงสุด ธนาคารแห่งประเทศไทย	44	48	28	+20

Note: *Doing Business 2009 rankings have been recalculated to reflect changes to the methodology and the addition of two new countries*

ที่มา: *World Bank, อ้างแล้ว.*

1.4.2 ดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาลของประเทศไทยตามเกณฑ์ธนาคารโลก[8]

สำนักงานธรรมาภิบาลโลกได้เผยแพร่ข้อมูลล่าสุดใน Governance Matters 2009 (พ.ศ. 2552) เกี่ยวกับดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาล (Worldwide Governance Indicators - WGI) จาก 212 ประเทศ โดยใช้ดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาล (Governance Indicator) 6 มิติ[9] ซึ่งมิติประสิทธิผลของภาครัฐ ที่ใช้วัดขีดความสามารถเจ้าหน้าที่ของรัฐและคุณภาพในการให้บริการประชาชนเปรียบเทียบ 5 ปี (ปี พ.ศ. 2541 พ.ศ. 2546 พ.ศ. 2549 พ.ศ. 2550 พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2552) พบว่าค่าดัชนีชี้วัดสภาวะธรรมาภิบาล (Governance Indicator) โดยรวมของประเทศไทยยังอยู่ในกลุ่มเดิม คือ ยังเป็นประเทศที่มีสภาวะธรรมาภิบาลอยู่ในกลุ่ม Percentile Rank ที่ 50 - 75 (ภาพที่ 1-8)

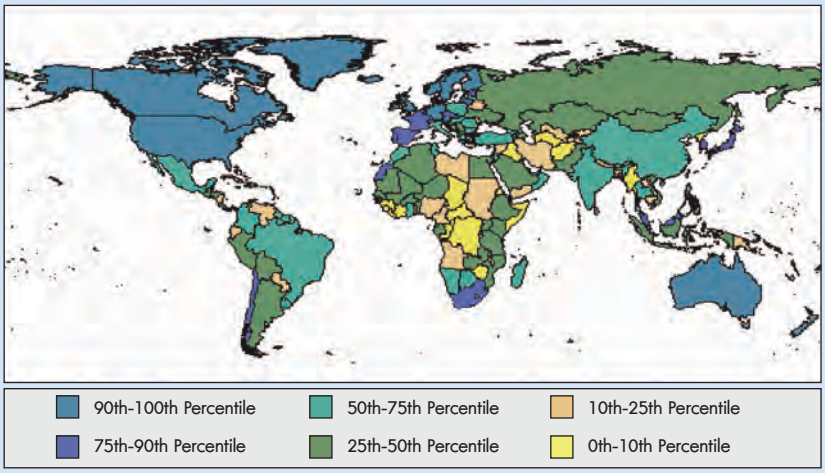

ภาพที่ 1-8 สภาวะธรรมาภิบาลของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคของโลก

[8] ข้อมูลจากรายงานเรื่อง Governance Matters 2010: Worldwide Governance Indicators, 1996 - 2009 http://info.worldbank.org / governance / wgi / sc_chart.asp (เมษายน พ.ศ. 2553)

[9] 1. การมีสิทธิ์มีเสียงของประชาชนและภาระรับผิดชอบ (Voice and Accountability) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดตั้งรัฐบาลด้วยตนเอง รวมถึงการมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลและสื่อมวลชน ตลอดจนเสรีภาพในการชุมนุมและสมาคม 2. ความมีเสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง (Political Stability and Absence of Violence) ซึ่งเป็นเรื่องของโอกาสความเป็นไปได้ที่รัฐบาลจะไร้เสถียรภาพหรือถูกโค่นล้ม โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ เช่น การใช้ความรุนแรงทางการเมืองและการก่อการร้าย 3. ประสิทธิผลของรัฐบาล (Government Effectiveness) ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องของคุณภาพการให้บริการและความสามารถของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตลอดจนระดับความเป็นอิสระจากการแทรกแซงทางการเมือง รวมถึงคุณภาพของการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความมุ่งมั่นจริงจังของรัฐบาลที่มีต่อนโยบายดังกล่าว 4. คุณภาพของมาตรการควบคุม (Regulatory Quality) ซึ่งเป็นเรื่องขีดความสามารถของรัฐบาลในการกำหนดนโยบายและออกมาตรการควบคุม รวมถึงการบังคับใช้นโยบายและมาตรการดังกล่าว ให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและเอื้อต่อการส่งเสริมให้ภาคเอกชนสามารถพัฒนาได้ 5. นิติธรรม (Rule of Law) ซึ่งเกี่ยวข้องกับระดับของการที่บุคคลฝ่ายต่าง ๆ มีความมั่นใจ และยอมรับปฏิบัติตามกฎกติกาในการอยู่ร่วมกันของสังคม โดยเฉพาะคุณภาพของการบังคับให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขสัญญา การตำรวจ และการอำนวยความยุติธรรม รวมถึงโอกาสความเป็นไปได้ ที่จะเกิดอาชญากรรมและความรุนแรง 6. การควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ (Control of Corruption) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้อำนาจรัฐเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ทั้งในรูปแบบของการทุจริตประพฤติมิชอบเพียงเล็กน้อยหรือขนานใหญ่ รวมถึงการเข้าครอบครองรัฐโดยชนชั้นนำทางการเมืองและนักธุรกิจเอกชนที่มุ่งเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์

แต่หากพิจารณาลงลึกเป็นรายมิติพบว่า สภาวะธรรมาภิบาล มีแนวโน้มไปในทางบวก กล่าวคือ 4 ใน 6 มิติมีค่า Percentile Rank สูงขึ้นกว่าปีก่อน ได้แก่ มิติการมีสิทธิ์มีเสียงของประชาชนและภาระรับผิดชอบ (Voice and Accountability) มิติความมีเสถียรภาพทางการเมืองและการปราศจากความรุนแรง (Political Stability and Absence of Violence) มิติคุณภาพของมาตรการควบคุม(Regulatory Quality) มิติการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ (Control of Corruption) ส่วนอีก 2 ใน 6 มิติมีแนวโน้มถดถอย แต่ก็ยังทรงตัวอยู่ใน Percentile Rank 50 - 75 ได้แก่ มิติประสิทธิผลของรัฐบาล (Government Effectiveness) และมิตินิติธรรม (Rule of Law) อย่างไรก็ตามทุกมิติยังคงเกาะติดอยู่ในอันดับเดิมของปีก่อน เว้นแต่มิติการควบคุมปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบ (Control of Corruption) ที่ขยับตัวขึ้นไปอยู่ในแดน Percentile Rank 50 - 75 (ภาพที่ 1-9) อย่างไรก็ดีมีข้อสังเกตว่า การที่ค่าเฉลี่ยดัชนีชี้วัดสภาวะธรรมาภิบาลของประเทศไทยยังคงตัวอยู่ในระดับ Percentile Rank 50 - 75 ได้นั้น เกิดจากค่าดัชนีชี้วัด มิติที่ 3 มิติที่4 และมิติที่ 5 ได้ถ่วงน้ำหนักไว้

1.4.3 อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ประจำปี พ.ศ. 2553[10]

อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยโดยการจัดอันดับของสถาบันไอเอ็มดี (IMD: International Institute for Management Development) ซึ่งอยู่ในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ได้สรุปผลความสามารถทางการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ (World Competitiveness) ในปี พ.ศ. 2553 โดยสำรวจจาก 58 ประเทศ (เพิ่มจากปี พ.ศ. 2552 อีก 1 ประเทศ คือ ประเทศไอซ์แลนด์)

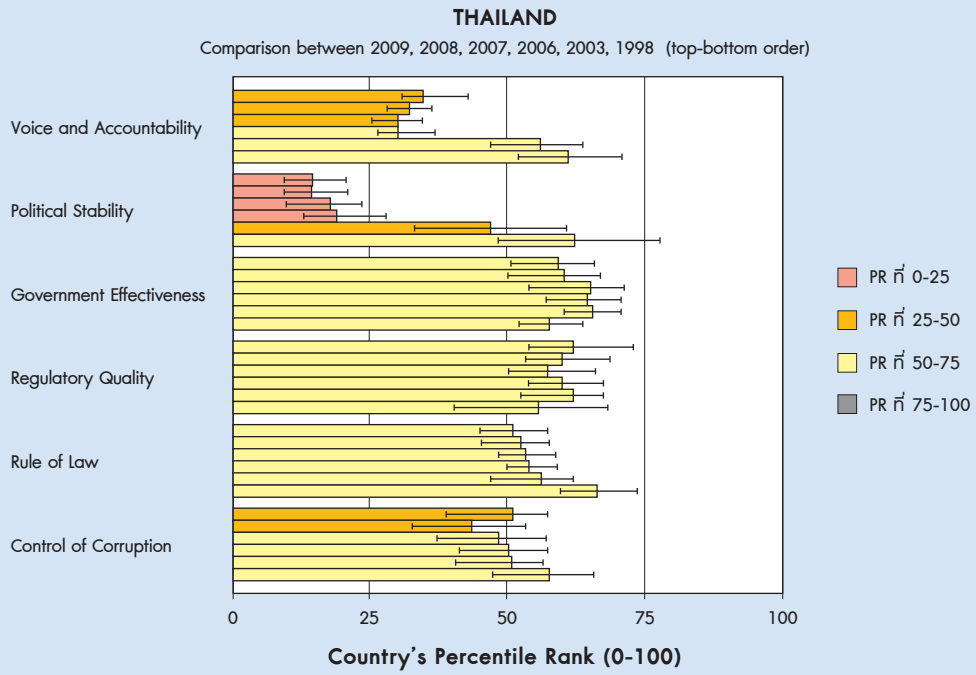

ข้อมูลจาก http://info.worldbank.org/governance/wgi/sc_chart.asp#

ภาพที่ 1-9 ผลการสำรวจดัชนีชี้สภาวะธรรมาภิบาลของ WGI (Worldwide Governance Indicators) ใน Governance Matters 2009

[10] ข้อมูลจากการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ. 2553 ของ **Institute for Management Development : IMD WORLD COMPETITIVENESS YEARBOOK 2009** (http://www.imd.org / research / publications / wcy / upload / score-board.pdf)

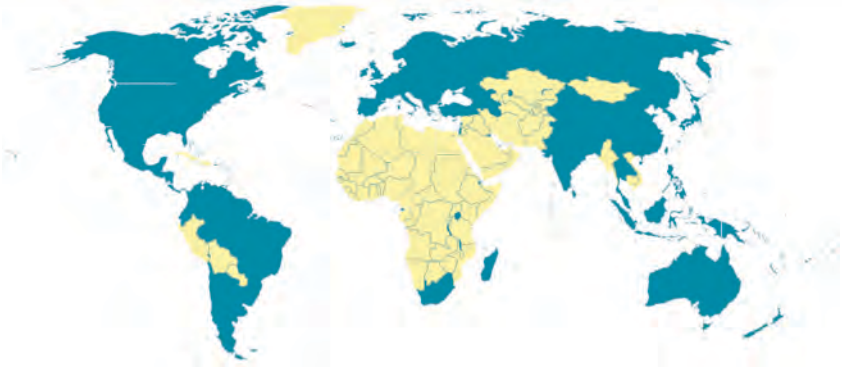

ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 นั้น ภาพรวมความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ถูกปรับอันดับดีขึ้น โดยปรับอันดับจากปี พ.ศ. 2550 ซึ่งอยู่อันดับที่ 33 และปี พ.ศ. 2551 ซึ่งอยู่ที่อันดับ 27 ขึ้นมาอยู่ที่อันดับที่ 26 ในปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 (ตารางที่ 1-9) เมื่อพิจารณาในรายมิติทั้ง 4 ด้านที่สถาบันไอเอ็มดีนำมาพิจารณาอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ แล้วพบว่า

- ประสิทธิภาพทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Performance) ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 6 โดยถูกปรับอันดับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 ที่ลงไปอยู่อันดับที่ 19 จนปี พ.ศ. 2551 ขึ้นมาที่อันดับที่ 12 แม้ในปี พ.ศ. 2552 จะถูกปรับลดลงไปอยู่ในอันดับที่ 14

- ประสิทธิภาพของภาครัฐ (Government Efficiency) ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 18 โดยไทยถูกปรับอันดับเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หลังจากที่ถูกปรับอันดับลดลงอยู่ที่ 27 เมื่อปี พ.ศ. 2550 และถูกปรับขึ้นมาอย่างต่อเนื่องถึงอันดับ 17 ในปี พ.ศ. 2552

- ประสิทธิภาพทางธุรกิจ (Business Efficiency) ในปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 20 โดยในระยะ 4 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยถูกจัดอยู่ที่อันดับที่ 25 คงที่มาโดยตลอด เว้นแต่ในปี พ.ศ. 2550 ที่ไทยถูกปรับอันดับลดลงไปอยู่ที่ 34

- ประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ในปี พ.ศ. 2552 ประเทศไทยอยู่อันดับที่ 46 โดยในระยะเวลา 4 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยมีแนวโน้มถูกปรับลดอันดับ โดยลดลงต่ำสุดอยู่ที่อันดับ 48 ในปี พ.ศ. 2550 แล้วปรับขึ้นมาอยู่อันดับ 39 ในปี พ.ศ. 2551 และอันดับ 42 ในปี พ.ศ. 2552 และถูกปรับลดลงอีกครั้งในปีนี้ ลงไปอยู่อันดับที่ 46

หากพิจารณาในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน (ภาพที่ 1-10) จะเห็นได้ว่าอันดับความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) ของประเทศไทยนั้นอยู่ในระดับต่ำกว่าทุกด้าน ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงแนวทางการวัดความสามารถในด้านนี้ของสถาบันไอเอ็มดี พบว่า ความสามารถทางการแข่งขันในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้น สถาบันไอเอ็มดี พิจารณาใน 5 ด้านใหญ่ ๆ คือ

- ความสามารถด้านโครงสร้างพื้นฐาน (Basic Infrastructure) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติ พลังงาน สาธารณูปโภคพื้นฐานของไทย โดยปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยถูกจัดไว้อันดับที่ 26 สูงกว่าอันดับที่ 29 ที่ประเทศไทยถูกจัดไว้เมื่อปี พ.ศ. 2552 และปี พ.ศ. 2551 โดยถูกปรับขึ้นจากปี พ.ศ. 2550 จะเห็นได้ว่าความสามารถด้านนี้ยังเป็นบวก

- โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยี (Technological Infrastructure) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี เครือข่ายการสื่อสาร การโทรคมนาคม และโทรศัพท์ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2553 ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 48 ลดลงจากอันดับที่ 36 ของปี พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นอันดับต่ำสุดที่เคยถูกจัดไว้ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2550)

• โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ (Scientific Infrastructure) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย งานพัฒนา งานสิทธิบัตร ด้านวิทยาศาสตร์ของไทย ในด้านนี้ ตลอดระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา อันดับไทยมีการปรับขึ้นลงสลับกันในลักษณะฟันปลา โดยในปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2553 อันดับของประเทศไทยถูกปรับลดลงมาอยู่ที่อันดับ 40

• สุขภาพและสิ่งแวดล้อม (Health and Environment) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสาธารณสุข คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม และมลภาวะของไทย สำหรับในด้านนี้ ในระยะ 5 ปีที่ผ่านมาไทยถูกปรับอันดับลดลงมาอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2548 โดยปี พ.ศ. 2550 ไทยตกไปอยู่ที่อันดับ 48 และกระเตื้องขึ้นมาอยู่ที่อันดับ 47 ในปี พ.ศ. 2551 และกลับลงต่ำไปอยู่ในอันดับที่ 50 ในปี พ.ศ. 2552 แล้วถูกปรับลดลงไปอยู่ที่อันดับที่ 51 จาก 58 ประเทศในปี พ.ศ. 2553

• การศึกษา (Education) พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในทุกระดับตั้งแต่ประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา การถ่ายทอดความรู้ คุณภาพและทักษะต่าง ๆ ของไทย ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมาอันดับมีการปรับขึ้นลงสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับด้านสุขภาพและสิ่งแวดล้อม นั่นคือจากปี พ.ศ. 2548 ไทยตกไปอยู่ที่อันดับ 46 ในปี พ.ศ. 2550 และขึ้นไปอันดับที่ 43 ในปี พ.ศ. 2551 แล้วกลับลดลงต่ำไปอยู่อันดับที่ 47 จาก 52 ประเทศในปี พ.ศ. 2552 และอันดับที่ 47 จาก 58 ประเทศในปี พ.ศ. 2553

ทั้งนี้ อันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศที่เกิดจากการเปรียบเทียบและจัดอันดับในแต่ละมิติดังกล่าว นอกจากสะท้อนสมรรถนะของแต่ละประเทศในแต่ละด้านผ่านรายมิติแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นว่าประเทศต่าง ๆ ที่ถูกนำมาเปรียบเทียบมีการพัฒนาสมรรถนะของตนเองอย่างต่อเนื่องในอัตราเร่งและประสิทธิผลที่แตกต่างกันจึงทำให้อันดับในแต่ละมิติของแต่ละประเทศมีการปรับเปลี่ยนไปในแต่ละปี

ตารางที่ 1-9 The World Competitiveness Scoreboard (2009 / 2552) 2010 / 2553

(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553	(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553	(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553
3	SINGAPORE	1	19	IRELAND	21	37	PERU	41
2	HONGKONG	2	21	UNITED KINGDOM	22	45	HUNGARY	42
1	USA	3	27	KOREA	23	31	LITHUANIA	43
4	SWITZERLAND	4	28	FRANCE	24	48	SOUTH AFRICA	44
7	AUSTRALIA	5	22	BELGIUM	25	51	COLOMBIA	45
6	SWEDEN	6	26	THAILAND	26	52	GREECE	46
8	CANADA	7	17	JAPAN	27	46	MEXICO	47
23	TAIWAN	8	25	CHILE	28	47	TURKEY	48
11	NORWAY	9	29	CZEC REPUBLIC	29	33	SLOVAK REPUBLIC	49
18	MALAYSIA	10	-	ICELAND	30	41	JORDAN	50
12	LUXEMBOURG	11	30	INDIA	31	49	RUSSIA	51
10	NETHERLANDS	12	44	POLAND	32	32	SLOVENIA	52
5	DENMARK	13	36	KAZAKHSTAN	33	38	BULGARIA	53

(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553
16	AUSTRIA	14
14	QATAR	15
13	GERMANY	16
24	ISRAEL	17
20	CHAINA	18
9	FINLAND	19
15	NEWZEALAND	20

(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553
35	ESTONIA	34
42	INDONESIA	35
39	SPAIN	36
34	PORTUGAL	37
40	BRAZIL	38
43	PHILIPPINE	39
50	ITALY	40

(2009 2552)	COUNTRY	2010 2553
54	ROMANIA	54
55	ARGENTINA	55
53	CROATIA	56
56	UKRAINE	57
57	VENEZUELA	58

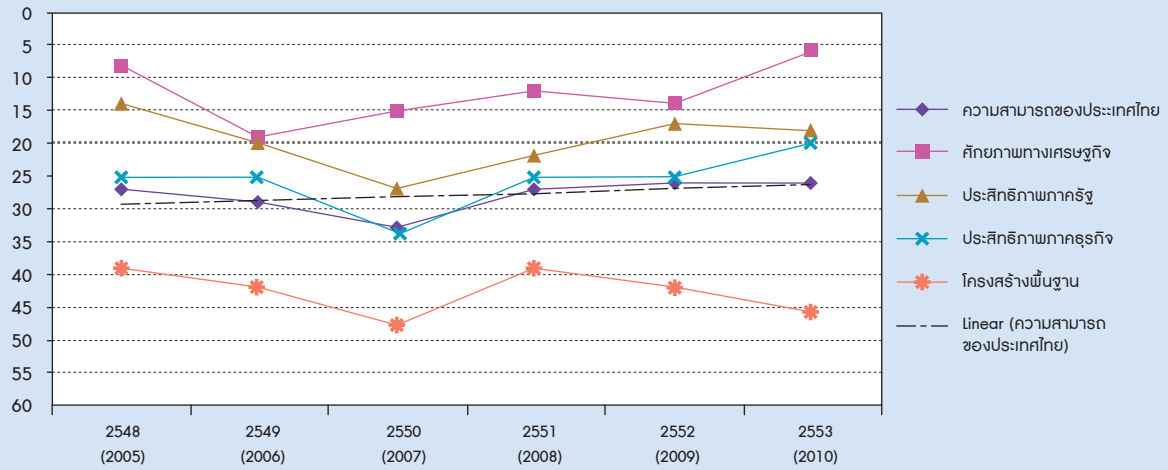

ภาพที่ 1-10 ระดับคะแนนปัจจัยหลักในประเด็นการประเมินขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศไทย ในระหว่างปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2553

1.4.4 อันดับประสิทธิภาพระบบราชการไทย

การจัดอันดับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการในประเทศแถบเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประจำปี พ.ศ. 2553 ที่ประกาศโดย PERC (บริษัทที่ปรึกษาด้านความเสี่ยงทางการเมืองและเศรษฐกิจ: Political and Economic Risk Consultancy) เมื่อต้นเดือนมิถุนายนที่ผ่านมา ได้จัดให้ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 จาก 12 ประเทศ (ตารางที่ 1-10) การจัดอันดับดังกล่าว เป็นผลมาจากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารชาวต่างชาติที่เข้าไปประกอบธุรกิจการค้าในประเทศแถบเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวม 12 ประเทศ ซึ่งทำการสำรวจโดยบริษัทที่ปรึกษาด้านความเสี่ยงทางการเมืองและเศรษฐกิจ (Political and Economic Risk Consultancy: PERC) ของฮ่องกง ซึ่งเป็นองค์กรระดับสากลที่ให้คำปรึกษาด้านข้อมูลทางธุรกิจ และการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์สำหรับการประกอบธุรกิจ

ตารางที่ 1-10 ผลการจัดอันดับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการในประเทศแถบเอเชียตะวันออกและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประจำปี พ.ศ. 2553

ประเทศ / เขตเศรษฐกิจ	คะแนน
สิงคโปร์	2.53
ฮ่องกง	3.49
ไทย	5.53
เกาหลีใต้	6.13
ญี่ปุ่น	6.57
ไต้หวัน	6.60
มาเลเซีย	6.97
จีน	7.93
เวียดนาม	8.13
ฟิลิปปินส์	8.37
อินโดนีเซีย	8.59
อินเดีย	9.41

บทสรุปของผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า ประเทศอินเดีย อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีคะแนน 3 อันดับสุดท้าย โดยประเทศอินเดียได้รับการจัดอันดับให้อยู่ในอันดับท้ายสุด หมายความว่า ระบบราชการมีประสิทธิภาพน้อยที่สุด (The Region's Most Inefficient Bureaucracy) มีสาเหตุจากความล่าช้า (Red Tape) และความไม่มีประสิทธิภาพของระบบราชการ (Asia's Most Inefficient Bureaucracies) อันส่งผลกระทบต่อประชาชนและเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของชาวต่างชาติ โดยรายงานของ PERC ยังระบุอีกว่าระบบราชการ (Government Bureaucracies) ในภูมิภาคเอเชียบางประเทศมีลักษณะเป็น "ศูนย์กลางระบบอำนาจ" อันเป็นอุปสรรคสกัดกั้นความพยายามในการปฏิรูปของนักการเมืองและข้าราชการ (Politicians and Appointed Officials)

นอกจากนี้ รายงานผลการสำรวจการจัดอันดับความมีประสิทธิภาพของระบบราชการ โดย PERC จากการรายงานของหนังสือพิมพ์ The Straits Times เมื่อปีที่ผ่านมา (Singapore Press, 2009) ระบุว่าประเทศไทยแม้ว่าจะมีการประท้วงตามท้องถนนเป็นเวลาถึง 4 ปี และมีรัฐบาลที่ไม่มีเสถียรภาพ (Dysfunctional Government) แต่เนื่องจากข้าราชการไทยมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน จึงถูกจัดให้อยู่อันดับที่ 3 ของผลการสำรวจ

[11] เกณฑ์คะแนนมี 1-10 คะแนนที่สูงขึ้น หมายถึง การที่ระบบราชการของประเทศนั้น ๆ สร้างปัญหา และความยุ่งเหยิงให้กับพลเมือง รวมทั้งเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนของชาวต่างชาติ โดยวัด 4 ด้าน คือ 1. ด้านความเสี่ยงจากการเมืองภายในประเทศ (- ความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลและผู้นำคนสำคัญที่จะมาถึง - ความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงการเมืองที่ยุ่งเหยิง - คุณภาพด้านนโยบายของรัฐบาล - ความไม่มีประสิทธิภาพของรัฐบาลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2. ด้านความเสี่ยงจากความไม่มั่นคงทางสังคม (- ลัทธินิยมด้านแรงงาน - ภัยคุกคามจากสถานการณ์ความไม่สงบสุข - ปัญหาหรือภัยคุกคามของภูมิภาค) 3. ด้านความเสี่ยงจากการเมืองภายนอกประเทศ (- ภัยคุกคามด้านทหารโดยตรง - ความอ่อนแอด้านความไม่เสถียรภาพด้านสังคมและการเมืองของประเทศอื่น - ความอ่อนแอด้านการเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐบาลในประเทศอื่น) 4. ด้านความเสี่ยงจากระบบโดยรวม (- ปัญหาการคอร์รัปชัน - ชาตินิยมและความเสี่ยงด้าน วัฒนธรรม - ความอ่อนแอของสถาบัน)

5. ความพร้อมของประเทศ ในการเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government) ของประเทศ

รายงาน From E-Government to Connected Governance อันเป็นผลการสำรวจ e-Government ทั่วโลกของสหประชาชาติ ซึ่งเน้นถึงระบบบริการของภาครัฐที่มีการเชื่อมต่อกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เป็นเครือข่าย เพื่อทำให้เกิดความสะดวกในการใช้บริการ ประชาชนไม่ต้องเดินทางไปหลายแหล่ง หรือใช้หลายเว็บไซต์ เพื่อให้เกิดภาระต่อประชาชนน้อยที่สุด ระบบ e-Government จึงเป็นหัวใจของการบริการของภาครัฐสมัยใหม่ ส่งผลให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ ทั้งระบบบริการลูกค้าและระบบการประสานงานระหว่างส่วนราชการ

ในปี พ.ศ. 2553 องค์การสหประชาชาติ กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลการพัฒนาระบบรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศสมาชิกใน 3 มิติ คือ มิติบริการออนไลน์ (Online Service index) มิติการสื่อสารโทรคมนาคม (Telecommunication Index) และมิติทุนมนุษย์ (Human Capital Index) โดยในแต่ละมิติมีเกณฑ์การวัดเป็นการเฉพาะ เช่น มิติบริการออนไลน์ (Online Service index) มีเกณฑ์วัดที่พิจารณาจากวิวัฒนาการของบริการออนไลน์ 4 ขั้น

ขั้นที่หนึ่ง มีการติดตั้งเว็บไซต์ (Emerging Info service) พิจารณาจากบริการเว็บไซต์ที่สามารถให้ข้อมูลถูกต้อง มีคุณค่าต่อการใช้งานและทันสมัย

ขั้นที่สอง มีบริการบนเว็บไซต์ (Enhanced Info service) พิจารณาจากความทันสมัยโดยสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับประชาชน เช่น การกรอกข้อมูล ตอบกระทู้ บริการสืบค้นข้อมูลภายในหน่วยงาน เป็นต้น

ขั้นที่สาม มีบริการธุรกรรม (Transaction service) พิจารณาจากบริการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ระบบรักษาความปลอดภัย การชำระเงินทางออนไลน์ e-payment เป็นต้น

ขั้นที่สี่ มีบูรณาการบริการข้ามหน่วยงาน (Connected service) พิจารณาจากการมีบริการ One Stop Service ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลของตนที่ทางราชการรับผิดชอบ ณ เว็บไซต์จุดบริการของส่วนราชการ (Single window) และติดตามธุรกรรมที่ทำกับภาครัฐได้ เป็นต้น

ทั้งนี้ คะแนนในระดับ Connected จะต้องมีผลงานในลักษณะที่มีการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในแนวนอน (ระหว่างกระทรวง ทบวง กรม) และแนวดิ่ง (ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน (ซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์) ในทุกระดับให้ทำงานร่วมกันได้ ระหว่างรัฐและประชาชน และระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (รัฐ - เอกชน - สถาบันการศึกษา / วิชาการ - องค์กรที่ไม่เป็นของรัฐ - ประชาสังคม) ด้วยกันทั้งหมด ซึ่งต้องสัมพันธ์กับตัวชี้วัดในมิติที่เกี่ยวข้อง เช่น ดัชนีด้านโทรคมนาคม (อัตราส่วนของประชาชนที่ใช้อินเทอร์เน็ต ที่มีคอมพิวเตอร์ ที่มีโทรศัพท์หลัก ที่มีโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่มีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง) ดัชนีด้านทรัพยากรบุคคล (Human Capital Index) ตามที่ UNDP กำหนดด้วย

จากการสำรวจของ United Nations e-Government Survey พบว่า ในการประเมินความพร้อมของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในปี พ.ศ. 2551 จำนวน 182 ประเทศ ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 64 ด้วยค่าดัชนีชี้วัดที่ 0.5031 จากคะแนนเต็ม 1 และต่อมาในปี พ.ศ. 2553 จำนวน 184 ประเทศ ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 76 ด้วยค่าดัชนีชี้วัดที่ 0.4653 ซึ่งค่าดัชนีความพร้อมลดลง 0.0378 (ตารางที่ 1-11)

ตารางที่ 1-11 การจัดอันดับความพร้อมของการเป็นรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก (จำนวน 184 ประเทศ) ประจำปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553)[12]

อันดับที่	ประเทศ	ดัชนีความพร้อม	ลำดับ 2010	ลำดับ 2008	ความแตกต่าง
1	เกาหลี	0.8785	1	6	+5
2	สหรัฐอเมริกา	0.8510	2	4	+2
3	แคนาดา	0.8448	3	7	+4
4	สหราชอาณาจักร	0.8147	4	10	+6
5	เนเธอร์แลนด์	0.8097	5	5	-
6	นอร์เวย์	0.8020	6	3	-3
7	เดนมาร์ก	0.7872	7	2	-5
8	ออสเตรเลีย	0.7863	8	8	-
9	สเปน	0.7516	9	20	+11
10	ฝรั่งเศส	0.7510	10	9	-1
11	สิงคโปร์	0.7476	11	23	+12
12	สวีเดน	0.7474	12	1	-11
13	บาห์เรน	0.7363	13	42	+29
14	นิวซีแลนด์	0.7311	14	18	+4
15	เยอรมันนี	0.7309	15	22	+7
16	เบลเยี่ยม	0.7225	16	24	+8
17	ญี่ปุ่น	0.7152	17	11	-6
18	สวิตเซอร์แลนด์	0.7186	18	12	-6
19	ฟินแลนด์	0.6967	19	15	-4
20	เอสโทเนีย	0.6965	20	13	-7
21	ไอร์แลนด์	0.6866	21	19	-2
22	ไอซ์แลนด์	0.6697	22	21	-1
23	ลิกเตนสไตน์	0.6694	23	49	+26
24	ออสเตรีย	0.6679	24	16	-6
25	ลักเซมเบอร์ก	0.6672	25	14	-11
26	อิสราเอล	0.6552	26	17	-9
27	ฮังการี	0.6315	27	30	+3
28	ลิทัวเนีย	0.6295	28	28	-
29	สโลวีเนีย	0.6343	29	26	-3
30	มอลตา	0.6139	30	29	-1
31	โคลอมเบีย	0.6125	31	52	+21
32	มาเลเซีย	0.6101	32	34	+2
33	สาธารณเช็ก	0.6060	33	25	-8
34	ชิลี	0.6014	34	40	+6
35	โครเอเชีย	0.5858	35	47	+12
36	อุรุกวัย	0.5848	36	48	+12
37	ลัตเวีย	0.5826	37	36	-1
38	อิตาลี	0.5800	38	27	-11
39	โปรตุเกส	0.5787	39	31	-8
40	บาร์เบโดส	0.714	40	46	+6

อันดับที่	ประเทศ	ดัชนีความพร้อม	ลำดับ 2010	ลำดับ 2008	ความแตกต่าง
41	กรีซ	0.5708	41	44	+3
42	ไซปรัส	0.5705	42	35	-7
43	สโลวาเกีย	0.5639	43	38	-5
44	บัลแกเรีย	0.5590	44	43	-1
45	โปแลนด์	0.5582	45	33	-12
46	คาซัคสถาน	0.5578	46	81	+35
47	โรมาเนีย	0.5479	47	51	+4
48	อาร์เจนตินา	0.5467	48	39	-9
49	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	0.5349	49	32	-17
50	คูเวต	0.5290	50	57	+7
51	จอร์แดน	0.5878	51	50	-1
52	มาซิโดเนีย	0.5261	52	73	+21
53	มองโกเลีย	0.5243	53	82	+29
54	ยูเครน	0.5181	54	41	-13
55	แอนติกาและบาร์บูดา	0.5154	55	96	+41
56	เม็กซิโก	0.5150	56	37	-19
57	อันดอร์รา	0.5148	57	58	+1
58	ซาอุดีอาระเบีย	0.5142	58	70	+12
59	สหพันธรัฐรัสเซีย	0.5136	59	60	+1
60	มอนเตเนโกร	0.5101	60	100	+40
61	บราซิล	0.5006	61	45	-16
62	กาตาร์	0.4928	62	53	-9
63	เปรู	0.4833	63	55	-8
64	เบลารุส	0.4900	64	56	-8
65	บาฮามาส	0.4871	65	71	+6
66	ตูนิเซีย	0.4826	66	124	+58
67	ตรินิแดดและโตเบโก	0.4806	67	54	-13
68	บรูไน	0.4796	68	87	+19
69	ตุรกี	0.4780	69	76	+7
70	เวเนซุเอลา	0.4774	70	62	-8
71	คอสตาริก้า	0.4749	71	59	-12
72	จีน	0.4700	72	65	-7
73	เอลซัลวาดอร์	0.4700	73	67	-6
74	บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	0.4698	74	94	+20
75	เซนต์คิตส์และเนวิส	0.4691	75	73	-2
76	ไทย	0.4653	76	64	-12
77	มอริเชียส	0.4645	77	63	-14
78	ฟิลิปปินส์	0.4637	78	66	-12

ที่มา: *United Nations, United Nations e-Government Survey, 2010*

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 2:
ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย

2 ความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบราชการไทย

2.1 ผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ

2.1.1 การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปี พ.ศ. 2553

1. กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการ

ก.พ.ร. ได้กำหนดกรอบ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการ เป็น 4 มิติ คือ มิติด้านประสิทธิผล มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และ มิติด้านการพัฒนาองค์การ ซึ่งการปฏิบัติราชการของแต่ละส่วนราชการและจังหวัดตามกรอบการประเมินผล 4 มิติ (ตารางที่ 2.1-1 และตารางที่ 2.1-2) นี้ จะมีความสัมพันธ์ส่งผลให้เกิดผลสำเร็จ ทั้งต่อความคาดหวังของประชาชนผู้รับบริการต่อรัฐบาลผู้กำหนดนโยบาย รวมทั้งความมีประสิทธิภาพและคุณภาพของการบริหารจัดการภายในส่วนราชการและจังหวัดที่มีความยั่งยืน ตัวชี้วัดในมิติด้านประสิทธิผลของส่วนราชการและจังหวัดจะมีความเฉพาะเจาะจงสอดคล้องกับแผนและภารกิจของแต่ละส่วนราชการและจังหวัด โดยเป็นแผนปฏิบัติราชการที่เชื่อมโยงจากระดับกระทรวงและระดับกรม หรือจากระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัดตามนโยบายสำคัญของรัฐบาล และตามภารกิจหลักของส่วนราชการ

ตารางที่ 2.1-1 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ปี พ.ศ. 2553

มิติ / ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผล	**50**
• **ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ**	
1. ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง และนโยบายสำคัญ / พิเศษของรัฐบาล	25
1.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง	(8)
1.2 ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญ / พิเศษของรัฐบาล	(5)
1.3 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง	(10)
หมายเหตุ : กรณีที่กระทรวงใดไม่มีตัวชี้วัด 1.3 ให้นำน้ำหนักไปรวมในตัวชี้วัดที่ 1.1	
1.4 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน	(2)

	มิติ / ตัวชี้วัด	น้ำหนัก (ร้อยละ)
2.	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ *หมายเหตุ : กรณีไม่มีกลุ่มภารกิจให้นำถ่ายน้ำหนักไปรวมไว้ที่ตัวชี้วัดที่ 1.1 และตัวชี้วัดที่ 3 ร้อยละ 5 ต่อหนึ่งตัวชี้วัด*	10
3.	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ / ภารกิจหลัก / เอกสารงบประมาณรายจ่ายฯ ของส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่า *หมายเหตุ : ยกเว้น ส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีฯ หรือส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หรือกระทรวง ซึ่งไม่ต้องประเมินผลตามประเด็นการวัดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงและกลุ่มภารกิจ มีน้ำหนักของตัวชี้วัดที่ 3 เป็นร้อยละ 50* 3.1 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก ในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการ / ภารกิจหลัก 3.2 ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย) *หมายเหตุ : กรณีมีตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการที่สะท้อนผลสำเร็จตามเป้าหมายผลผลิตได้ครบถ้วนแล้ว ไม่ต้องวัดผลตามตัวชี้วัดนี้ โดยให้นำน้ำหนักไปรวมในตัวชี้วัดที่ 3.1* 3.3 ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนระบบการตรวจราชการเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติราชการ *หมายเหตุ : กำหนดเป็นตัวชี้วัดภาคบังคับของสำนักงานปลัดกระทรวงทุกกระทรวงที่มีผู้ตรวจราชการประจำกระทรวง โดยรายละเอียดตัวชี้วัดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัดเท่ากับ 2 และปรับลดน้ำหนักตัวชี้วัดที่ 3.1 จากร้อยละ 10 ลงเหลือร้อยละ 8*	15 (10) (5) (2)
มิติที่ 2	**มิติด้านคุณภาพการให้บริการ**	**20**
	• **ความพึงพอใจของผู้รับบริการ**	
4.	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	(6)
5.	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	(3)
	• **ความเปิดเผย โปร่งใส**	
6.	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	(6)
7.	ระดับความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจนได้ข้อยุติ	(5)
มิติที่ 3	**มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ**	**10**
	• **การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ**	
8.	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	(2)
	• **การบริหารงบประมาณ**	
9.	ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน / รายจ่ายในภาพรวม	(2)
10.	ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต	(1)
	• **ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน**	
11.	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน	(1)

มิติ / ตัวชี้วัด		น้ำหนัก (ร้อยละ)
	• **การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ**	
12.	ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	(1.5)
13.	ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน	(1.5)
	• **การพัฒนากฎหมาย**	
14.	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ *หมายเหตุ : ส่วนราชการที่ไม่มีแผนพัฒนากฎหมายที่ต้องดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ไม่ต้องประเมินผลตามตัวชี้วัดนี้ ให้นำไปรวมไว้ในตัวชี้วัดที่ 8.1 และ ที่ 8.2 ร้อยละ 1 ต่อหนึ่งตัวชี้วัด*	(1)
มิติที่ 4	**มิติด้านการพัฒนาองค์การ**	**20**
	• **การบริหารจัดการองค์การ**	
15.	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	20
	รวม	**100**

ตารางที่ 2.1-2 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด ปี พ.ศ. 2553

มิติ / ตัวชี้วัด		น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 1	**มิติด้านประสิทธิผล**	**50**
	• **ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ**	
1.	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด *หมายเหตุ : กำหนดน้ำหนักของตัวชี้วัดกลุ่มจังหวัดรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 8*	20
2.	ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล	10
3.	การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	20
	3.1 ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. *หมายเหตุ : หากไม่มีจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้เฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ให้นำน้ำหนักไปไว้ตัวชี้วัดที่ 3.2 3.3 และ 3.4 ตัวชี้วัดละร้อยละ 1*	(3)
	3.2 ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	(3)
	3.3 ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	(4)
	3.4 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	(4)
	3.5 ระดับความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก	(3)
	3.6 ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนงานด้านความมั่นคง *หมายเหตุ : จังหวัดใดไม่ติดชายแดน และ / หรือชายฝั่งทะเลให้นำน้ำหนักไปไว้ตัวชี้วัดที่ 3.2 ที่ 3.3 และ 3.4 ตัวชี้วัดละร้อยละ 1*	(3)

มิติ / ตัวชี้วัด		น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 2	**มิติด้านคุณภาพการให้บริการ**	**20**
	• **คุณภาพการให้บริการ**	
4.	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ	(3)
5.	ร้อยละของระดับความสำเร็จของประชาชนต่อภาพลักษณ์การบริหารงานของจังหวัด	(3)
6.	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน	(3)
7.	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	(3)
	• **ความเปิดเผย โปร่งใส**	
8.	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	(5)
9.	ระดับความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนให้ได้ข้อยุติ	(3)
มิติที่ 3	**มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ**	**10**
	• **การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ**	
10.	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ	3
	• **การบริหารงบประมาณ**	
11.	ร้อยละของการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่าย ลงทุน / ภาพรวม / เงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง พ.ศ. 2555	2
	• **ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน**	
12.	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน	1
	• **การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ**	
13.	ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	2
14.	ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน	2
มิติที่ 4	**มิติด้านการพัฒนาองค์การ**	**20**
	• **การบริหารจัดการองค์การ**	
15.	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)	20
รวม		**100**

จำนวนและคุณภาพของตัวชี้วัดจึงขึ้นอยู่กับการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง ทบวง กรม กลุ่มจังหวัดและจังหวัด อย่างไรก็ดีคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลความเหมาะสมของตัวชี้วัดได้มีการเสนอตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คือ วัดผลลัพธ์ (outcome) ในประเด็นยุทธศาสตร์และภารกิจหลักของส่วนราชการและจังหวัด แทนการวัดผลตามขั้นตอนที่สำคัญของการทำงาน (milestones) นอกจากนี้ในแต่ละปี สำนักงาน ก.พ.ร. จะมีการวิเคราะห์และสรุปผลการประเมินของส่วนราชการต่าง ๆ จากผลการปฏิบัติงานตามตัวชี้วัดต่าง ๆ ด้วย

2. หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

1) มิติด้านประสิทธิผล

(1) ประเมินผลจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และของส่วนราชการระดับกรม หรือแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด รวมทั้งตามแผนงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อให้กระทรวงมีการบริหารงานแบบบูรณาการภายในกระทรวง และมีการบริหารงานแบบบูรณาการภายในกลุ่มจังหวัด

(2) ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงและจังหวัดในแต่ละกลุ่มจังหวัดต้องร่วมรับผิดชอบผลการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติราชการระดับกระทรวงและกลุ่มภารกิจหรือบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัดตามลำดับ โดยมีผู้รับผิดชอบให้ความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนการดำเนินงานอย่างจริงจัง

(3) จำนวนตัวชี้วัดที่ทำความตกลงกับผู้บริหารระดับสูงควรมีความเหมาะสม ครอบคลุมแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และกรมหรือกลุ่มจังหวัดและจังหวัด โดยมีกลไกคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลที่ สำนักงาน ก.พ.ร. แต่งตั้งเพื่อเจรจาข้อตกลงความเหมาะสมของตัวชี้วัดกับผู้บริหารระดับสูงของกระทรวง กลุ่มภารกิจ กรมและจังหวัด

2) มิติด้านคุณภาพการให้บริการ มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ และมิติด้านการพัฒนาองค์การ ส่วนใหญ่จะเป็นตัวชี้วัดที่มีหน่วยงานกลางเป็นผู้รับผิดชอบ โดยมีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้ใช้เป็นตัวชี้วัดกับทุกส่วนราชการ ทุกจังหวัด เช่น

(1) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (สำรวจผู้ใช้บริการจากกระบวนงานหลักของส่วนราชการ จังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ)

2) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย (สำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการเอง)

(3) ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (สำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้รับผิดชอบ)

(4) ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ (สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นผู้รับผิดชอบ)

(5) ร้อยละของอัตราการเบิกจ่าย (กรมบัญชีกลางเป็นผู้รับผิดชอบ)

(6) ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต (เฉพาะส่วนราชการ) (กรมบัญชีกลางเป็นผู้รับผิดชอบ)

(7) ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน (กรมบัญชีกลางเป็นผู้รับผิดชอบ)

(8) ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ (เฉพาะส่วนราชการ) (สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบ)

(9) ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) (สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นผู้รับผิดชอบ)

ทั้งนี้ ส่วนราชการและจังหวัดใดมีข้อจำกัดและมีปัญหาอุปสรรคที่สุดวิสัย ไม่สามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการของตัวชี้วัดใด ส่วนราชการและจังหวัดสามารถส่งเรื่องให้ สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาการขอเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์ น้ำหนัก หรือขอยกเลิกตัวชี้วัดได้เป็นการเฉพาะ ปีละ 2 ช่วง (ช่วงแรกภายในวันที่ 31 มีนาคม ช่วงที่สองภายในวันที่ 31 ตุลาคม ของปีงบประมาณที่มีการประเมินผล)

3. ผลการประเมินการปฏิบัติราชการ

1) ผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

ผลการประเมินการปฏิบัติราชการในภาพรวมของส่วนราชการ พบว่า ยังมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าค่าเป้าหมายมาก (ภาพที่ 2.1-1 และภาพที่ 2.1-2) การกระจายของคะแนนยังไม่เป็นรูปโค้งปกติ และเมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนนในแต่ละมิติ พบว่ายังไม่เป็นรูปโค้งปกติ ทั้ง 4 มิติ ซึ่งเกิดจากส่วนราชการส่วนใหญ่มีคะแนนผลการประเมินเฉลี่ยที่สูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้มาก ได้แก่ ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงการคลัง กระทรวงกลาโหม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้บริหารและผู้ปฏิบัติส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการประเมินผลการปฏิบัติราชการโดยเฉพาะอย่างยิ่งความมีประสิทธิภาพและการปฏิบัติงานที่ต่อเนื่องของเจ้าภาพตัวชี้วัดและกลุ่มพัฒนาระบบบริหารของส่วนราชการ อย่างไรก็ดีคะแนนผลการประเมินโดยรวมได้ลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนผลการประเมินของปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ได้มีการใช้ตัวชี้วัดเชิงคุณภาพ คือ วัดผลลัพธ์ (outcome) มากขึ้น และตัวชี้วัดบางตัวยังเป็นการวัดระดับขั้นตอนที่สำคัญของการทำงานร่วมกับการวัดผลผลิตเชิงปริมาณ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำนักงาน ก.พ.ร. จะพัฒนาตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผลเชิงคุณภาพที่มีความท้าทายยิ่งขึ้นอีก

สรุปผลการประเมินของจังหวัด ปี 2553 เทียบกับ ปี 2552 และปี 2551

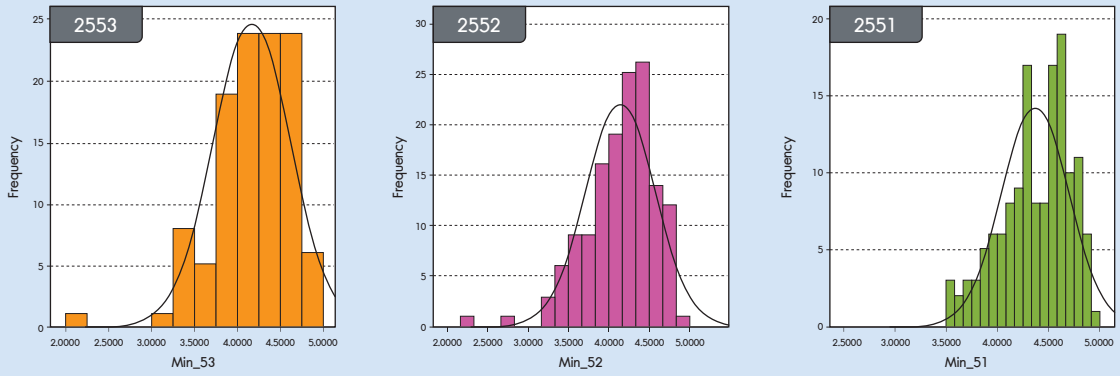

ผลคะแนน	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2551
จำนวนส่วนราชการ	112	142	142
คะแนนสูงสุด	4.9960 ▲	4.8532 ▼	4.9260
คะแนนต่ำสุด	2.9236 ▲	2.2835 ▼	3.5143
คะแนนเฉลี่ย	4.2338 ▲	4.1407 ▼	4.3716
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.4243	0.4318	0.3340

ข้อมูล ณ วันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2554

ภาพที่ 2.1-1 ผลการประเมินการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

สรุปผลการประเมินใน 4 มิติของจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

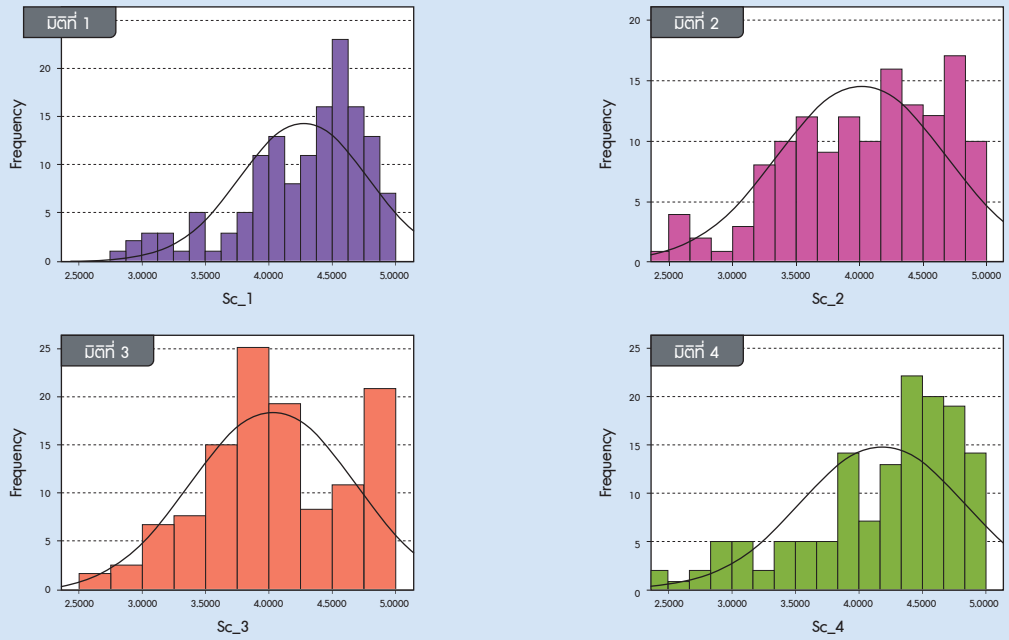

	จำนวน	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มิติที่ 1	143	5.0000	1.5124	4.2749	0.6284
มิติที่ 2	143	5.0000	2.1679	4.2538	0.5319
มิติที่ 3	143	5.0000	2.9017	4.0143	1.0640
มิติที่ 4	143	4.9790	2.0250	4.4506	0.5750

ข้อมูล ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2554

ภาพที่ 2.1-2 ภาพรวมผลการประเมินใน 4 มิติ ของการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

2) ผลการปฏิบัติราชการของจังหวัด ผลประเมินการปฏิบัติราชการในภาพรวมของจังหวัดมีผลคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าค่าเป้าหมายเล็กน้อย และการกระจายของคะแนนมีแนวโน้มจะเป็นรูปโค้งปกติมากกว่าค่าคะแนนของปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2552 (ภาพที่ 2.1-3) หากพิจารณาคะแนนในแต่ละมิติ (ตารางที่ 2.1-3) แล้วพบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของมิติที่ 1 ,2 และ 4 สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ยกเว้นเพียงมิติที่ 3 เท่านั้นที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เล็กน้อย รายละเอียดตามตาราง

สรุปผลการประเมินของจังหวัด ปี พ.ศ. 2553 เทียบกับ ปี พ.ศ. 2552 และปี พ.ศ. 2551

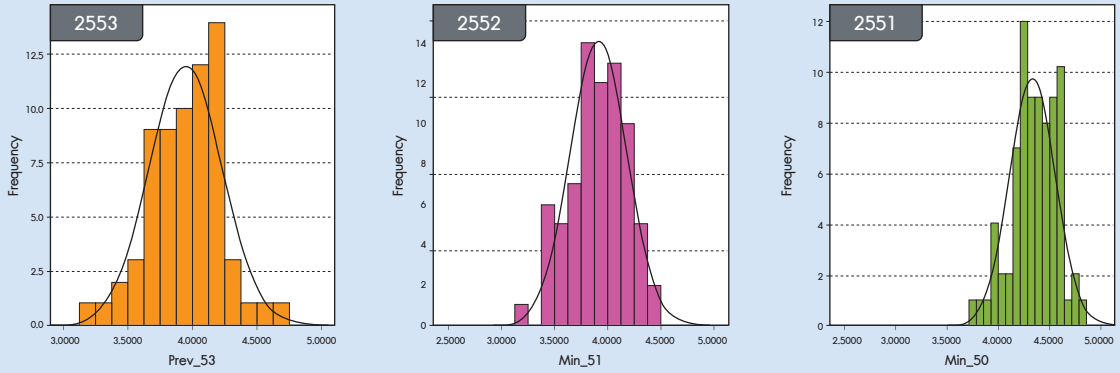

ผลคะแนน	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2551
จำนวนจังหวัด	75	75	75
คะแนนสูงสุด	4.7676 ▲	4.4225 ▼	4.8079
คะแนนต่ำสุด	3.4581 ▲	3.1651 ▼	3.7239
คะแนนเฉลี่ย	4.0947 ▲	3.9144 ▼	4.3363
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.2616	0.2667	0.2198

ภาพที่ 2.1-3 ผลการประเมินการปฏิบัติราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2551

ตารางที่ 2.1-3 ผลการประเมินทั้ง 4 มิติของการปฏิบัติราชการของจังหวัด

รายการ	จำนวน	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มิติ 1	75	4.9990	2.8536	4.0832	0.4283
มิติ 2	75	4.7815	2.4490	3.9467	0.4645
มิติ 3	75	5.0000	3.6243	4.4584	0.3233
มิติ 4	75	4.9749	2.0501	4.2598	0.5790

อย่างไรก็ดีในภาพรวมอาจเกิดจากการกำหนดตัวชี้วัดเชิงคุณภาพคือวัดผลลัพธ์ (outcome) มากขึ้น นอกจากนี้ตัวชี้วัดบางตัวยังเป็นการวัดระดับขั้นตอนการทำงานที่สำคัญ ๆ ร่วมกับการวัดผลผลิตเชิงปริมาณ ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับจังหวัด ได้พยายามปรับปรุงไปสู่การวัดเชิงคุณภาพยิ่งขึ้น

4. ผลการประเมินในภาพรวมรายมิติ ของส่วนราชการ

1) มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผล (ตัวชี้วัดระดับกระทรวง - กลุ่มภารกิจ - กรม)

การประเมินผลในมิติที่ 1 ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ (ตัวชี้วัดระดับกระทรวง - กลุ่มภารกิจ - กรม) มีน้ำหนัก ร้อยละ 50 ประกอบด้วย

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง (ร้อยละ 25)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มภารกิจ (ร้อยละ 10)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการระดับกรม (ร้อยละ 15)

ส่วนราชการส่วนใหญ่ ร้อยละ 70 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป และร้อยละ 24 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวง กลุ่มภารกิจ และของส่วนราชการระดับกรม ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติงานที่ส่วนราชการให้ความสำคัญ และเป็นภารกิจหลักที่มีการวางแผนและได้รับการจัดสรรงบประมาณ นอกจากนี้ผลการปฏิบัติงานของส่วนราชการในมิติที่ 1 นี้จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม ประชาชนโดยรวมด้วย ทั้งนี้ มีส่วนราชการเพียงร้อยละ 5 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

2) มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ

ส่วนราชการร้อยละ 73.5 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 24.5 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถให้บริการในกระบวนงานตามภารกิจหลักจนเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ โดยได้รับความร่วมมือจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการสำรวจ และมีประเด็นการสำรวจ ดังนี้

(1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการและขั้นตอนการให้บริการ

(2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ

(3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

(4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

(5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

นอกจากนี้ส่วนราชการยังมีผลการดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจนได้ข้อยุติ โดยส่วนราชการมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดทำตามลำดับตัวชี้วัดดังกล่าว ทั้งนี้มีส่วนราชการร้อยละ 2 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

3) มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

ส่วนราชการร้อยละ 76 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 23 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถเบิกจ่ายเงินงบประมาณตามแผนและเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนด มีการ

ดำเนินการตรวจสอบภายในและการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางจัดทำและให้คำแนะนำ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพลังงานจัดทำและให้คำแนะนำ การรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำและให้คำแนะนำ ทั้งนี้มีเพียงร้อยละ 1 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

4) มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์การ

ส่วนราชการส่วนใหญ่ร้อยละ 84 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 13 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก ส่วนราชการสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) และมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำ และมีส่วนราชการเพียงร้อยละ 3 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี (ภาพที่ 2.1-4)

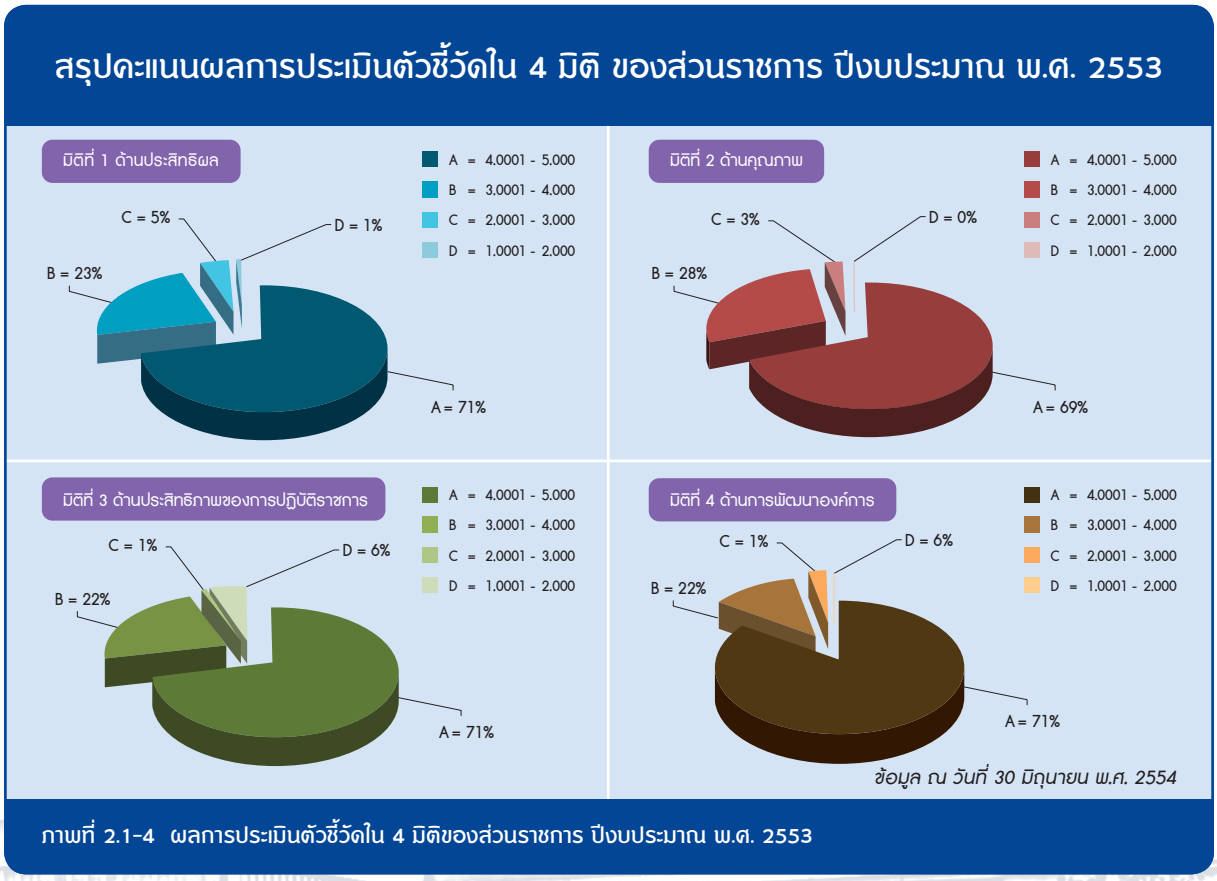

ภาพที่ 2.1-4 ผลการประเมินตัวชี้วัดใน 4 มิติของส่วนราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

5. ผลการประเมินในภาพรวมรายมิติ ของจังหวัด

1) มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผล (ตัวชี้วัดระดับกลุ่มจังหวัด - จังหวัด)

การประเมินผลในมิติที่ 1 ผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการ (ตัวชี้วัดระดับกลุ่มจังหวัดและจังหวัด) มีน้ำหนักร้อยละ 50 ประกอบด้วย

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด (ร้อยละ 20)

ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล (ร้อยละ 10)

ตัวชี้วัด : การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 20)

จังหวัดร้อยละ 53.3 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 45.3 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและของจังหวัดตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล รวมทั้งการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัย ความมั่นคงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติงานที่มีการวางแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดรวมทั้งได้รับการจัดสรรงบประมาณสำหรับดำเนินการและต้องบูรณาการกับส่วนราชการต่าง ๆ มีเพียงร้อยละ 1.3 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

2) มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ

จังหวัดร้อยละ 53.3 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 44 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถให้บริการจนเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการในกระบวนงานที่สำคัญ ได้แก่ งานบริการบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนราษฎร งานจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม งานบริการผู้ป่วยนอก งานบริการจัดหางาน และการถ่ายทอดความรู้และการให้บริการทางการเกษตร นอกจากนี้ จังหวัด มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ รวมทั้งมีการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยจังหวัดมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ป.ป.ช. และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จัดทำตามลำดับตัวชี้วัดดังกล่าว ทั้งนี้ มีจังหวัดร้อยละ 2.7 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี

3) มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

จังหวัดส่วนใหญ่ร้อยละ 92 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 8 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก สามารถดำเนินการตรวจสอบภายในตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางจัดทำและให้คำแนะนำ มีการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงพลังงานจัดทำและให้คำแนะนำ รวมทั้งมีการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำและให้คำแนะนำ

4) มิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์การ

จังหวัดร้อยละ 66.7 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมากขึ้นไปและร้อยละ 29.3 มีผลการประเมินอยู่ในระดับดีถึงดีมาก โดยจังหวัดสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) และมีผลการดำเนินงานที่มีคุณภาพตามหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลตามที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และมีจังหวัดเพียงร้อยละ 4 ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงผลการปฏิบัติงานถึงระดับดี (ภาพที่ 2.1-5)

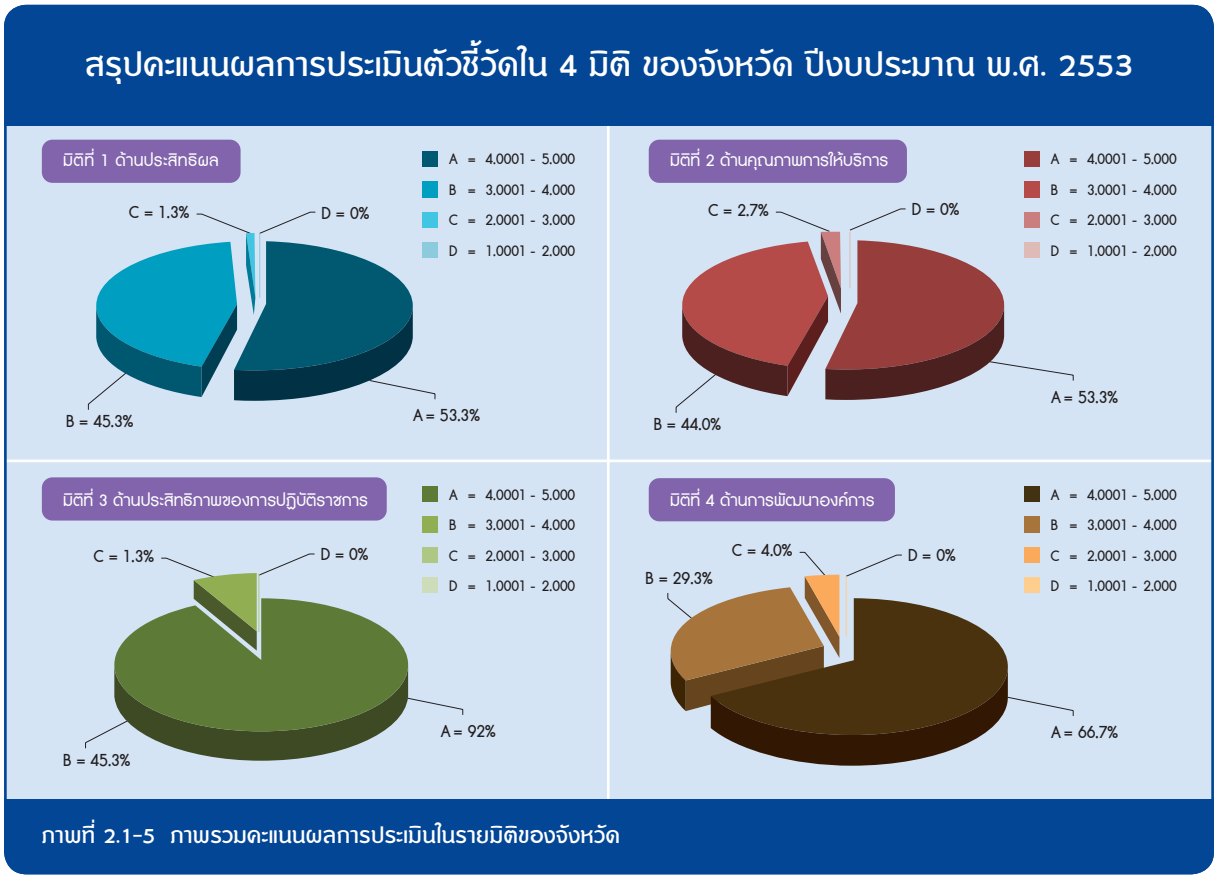

ภาพที่ 2.1-5 ภาพรวมคะแนนผลการประเมินในรายมิติของจังหวัด

2.1.2 ผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

1. กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 องค์การมหาชนรวม 22 แห่ง ได้เข้าร่วมการประเมินผลการดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน[1] โดยมีกรอบการประเมินผลและตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน รวม 4 มิติ ค่าน้ำหนักร้อยละ 100 ซึ่งแต่ละมิติมีค่าน้ำหนักการประเมินผลแตกต่างกัน เนื่องจากการกำหนดตัวชี้วัดและค่าน้ำหนักในแต่ละมิติขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์การดำเนินงาน พันธกิจและยุทธศาสตร์ของแต่ละองค์การมหาชนซึ่งมีความแตกต่างกัน ดังนั้นตัวชี้วัดของแต่ละองค์การมหาชนจึงกำหนดตามลักษณะเฉพาะขององค์การมหาชนแต่ละแห่ง และมีตัวชี้วัดร่วมเพียง 1 ตัวที่ใช้ประเมินผลองค์การมหาชนทุกแห่ง ตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน (ตารางที่ 2.1-4)

[1] คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 7 กันยายน 2547 มีมติเห็นชอบการพัฒนาการดำเนินงานและการประเมินผลองค์การมหาชนตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 โดยกำหนดเป็นหลักการให้องค์การมหาชนทุกแห่งที่ได้รับการจัดตั้งและดำเนินการครบ 1 ปี ต้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและลงนามในคำรับรองการปฏิบัติงานระหว่างรัฐมนตรีกับประธานคณะกรรมการ และระหว่างประธานคณะกรรมการกับผู้อำนวยการ และให้ ก.พ.ร. และสำนักงาน ก.พ.ร. ประเมินผลงานขององค์การมหาชนตามคำรับรองการปฏิบัติงานและรายงานต่อคณะรัฐมนตรี

ตารางที่ 2.1-4 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

มิติ / ตัวชี้วัด		น้ำหนัก (ร้อยละ)
มิติที่ 1	**มิติด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน**	
•	กำหนดประเมินและสะท้อนความสำเร็จของการปฏิบัติงานให้ได้ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์การจัดตั้งและอำนาจหน้าที่ขององค์การมหาชนที่กำหนดในกฎหมาย รวมทั้งพันธกิจที่องค์การมหาชนได้รับมอบหมายเพิ่มเติมจากรัฐบาล	A
•	เน้นวัดผลสำเร็จทั้งด้านผลผลิตและผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์	
มิติที่ 2	**มิติด้านคุณภาพการให้บริการ**	
•	กำหนดประเมินและสะท้อนความสำเร็จในการตอบสนองต่อความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียหลัก ได้แก่ รัฐบาล ผู้มีส่วนได้เสียทางตรง ได้แก่ ผู้ใช้บริการหลัก ผู้ได้รับผลกระทบทางตรงจากการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน	B (อย่างน้อย ร้อยละ 10)
มิติที่ 3	**มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน**	
	ประเมินและสะท้อนผลสำเร็จ 2 ประการ	
•	การปฏิบัติงานทางการเงิน เนื่องจากองค์การมหาชนเป็นหน่วยงานที่ได้รับงบประมาณ เพื่อให้บริการที่ไม่แสวงหารายได้สูงสุด จึงมุ่งเน้นวัดความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในการบริหารและใช้งบประมาณรวมถึงทรัพยากรทางการเงินอื่น ให้สร้างผลผลิตและผลลัพธ์สูงสุด	
•	การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการภายใน โดยมุ่งพิจารณากระบวนการภายในที่จะช่วยนำเสนอคุณค่าให้ผู้ใช้บริการหรือกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหลักขององค์กรพึงพอใจ	
มิติที่ 4	**มิติด้านการกำกับดูแลและการพัฒนาองค์การ**	
•	กำหนดประเมินและสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่แสดงความสามารถในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและการกำกับดูแลตนเองที่ดี รวมถึงความสามารถในการก้าวสู่อนาคตหรือการเตรียมพร้อมบริหารการเปลี่ยนแปลง	
•	ผลการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลที่ดีของคณะกรรมการขององค์การมหาชนต้องมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ และก่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงการประเมินการพัฒนาองค์กรในระยะยาว	
น้ำหนักรวม		**100**

2. แนวทางการกำหนดตัวชี้วัดขององค์การมหาชนประจำปี พ.ศ. 2553 สามารถแบ่งตามระยะเวลาที่ดำเนินการขององค์การมหาชน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม รายละเอียดดังนี้

กลุ่มที่ 1 องค์การมหาชนที่เพิ่งเริ่มดำเนินการอยู่ในช่วง 1 ถึง 2 ปีแรก (จัดตั้งในปี พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2551) มีจำนวน 3 แห่ง การกำหนดตัวชี้วัดจะมุ่งเน้นตัวชี้วัดระดับความสำเร็จในการดำเนินการ (Milestone) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดที่เป็นการเสริมสร้างการขับเคลื่อนให้เกิดการดำเนินงาน (Leading Indicators) ที่นำไปสู่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน และการจัดโครงสร้างองค์กร ในเรื่องที่เกี่ยวกับบุคลากร ระบบงาน ระเบียบการปฏิบัติงาน แผนงาน เป็นต้น ดังนั้น ผลคะแนนจากการประเมินขององค์การมหาชนกลุ่มดังกล่าวจึงสามารถสะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ขององค์การมหาชนได้เพียงบางส่วนเท่านั้น

กลุ่มที่ 2 องค์การมหาชนที่ดำเนินงานมานานกว่า 2 ปีขึ้นไปและได้มีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่าง ๆ ไปในระดับหนึ่งแล้ว มีจำนวน 19 แห่ง การกำหนดตัวชี้วัดจะมุ่งเน้นตัวชี้วัดที่เป็นผลผลิต (Output) และผลลัพธ์ (Outcome) ในสัดส่วนที่มากขึ้น ซึ่งส่งผลให้ผลคะแนนการประเมินองค์การมหาชนกลุ่มดังกล่าว สะท้อนถึงผลสัมฤทธิ์ขององค์การมหาชนในสัดส่วนที่มากขึ้น

3. ผลการประเมินการปฏิบัติงาน จากการประเมินองค์การมหาชน จำนวน 22 แห่ง ในภาพรวม พบว่า การปฏิบัติงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด โดยเฉพาะมิติด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน (มิติที่ 1) ซึ่งมุ่งเน้นการประเมินผลลัพธ์ ผลสำเร็จ หรือความสามารถขององค์การมหาชนในการบรรลุวัตถุประสงค์การดำเนินงานตามที่ได้กำหนดไว้ และบรรลุพันธกิจ ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ขององค์การมหาชน

เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 และ พ.ศ. 2552 (ภาพที่ 2.1-6) พบว่า คะแนนสูงสุดลดลง คะแนนต่ำสุดเพิ่มขึ้น ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยลงกว่าเดิม องค์การมหาชนส่วนใหญ่เน้นการกำหนดตัวชี้วัดในมิติที่ 1 ในเชิง ***คุณภาพ*** คือ เน้นการวัดที่ผลลัพธ์ และมีการกำหนดค่าเป้าหมายที่มีความท้าทายมากขึ้น

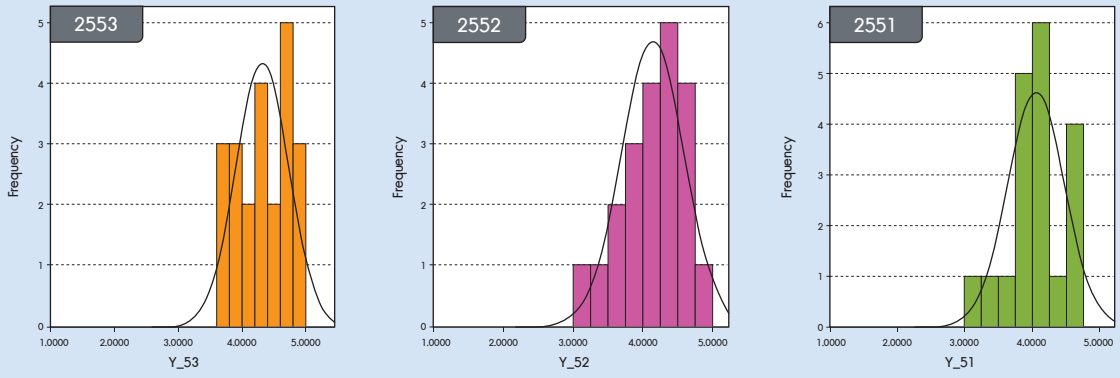

ผลคะแนน	ปี 2553	ปี 2552	ปี 2551
จำนวนองค์การมหาชน	22	21	19
คะแนนสูงสุด	4.8660 ▼	4.9022	4.6902
คะแนนต่ำสุด	3.6066 ▲	3.2486	3.0261
คะแนนเฉลี่ย	4.3581 ▲	4.1456	4.0528
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.4066 ▼	0.4471	0.4112

ภาพที่ 2.1-6 เปรียบเทียบผลการประเมินปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 กับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2551

หมายเหตุ :

1) A, B, C, D หมายถึง น้ำหนักที่เกิดจากการเจรจาข้อตกลงฯ ระหว่างคณะกรรมการเจรจาฯ และองค์การมหาชนในมิติที่ 1, 2, 3 และ 4
2) ต้องกำหนดให้มิติที่ 1 มีน้ำหนักมากที่สุด รวมทั้งกำหนดให้มิติที่ 1 และมิติที่ 3 มีน้ำหนักมากกว่ามิติอื่น เนื่องจากต้องการมุ่งเน้นที่ประสิทธิผลและประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานเป็นหลัก

4. สรุปผลคะแนนการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี พ.ศ. 2553 เป็นผลคะแนนขององค์การมหาชน จำนวน 22 แห่ง: จำแนกตามมิติที่ประเมิน[2] (ตารางที่ 2.1-5)

ตารางที่ 2.1-5 ผลการประเมินรายมิติขององค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

ค่าคะแนนตามมิติต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนสูงสุด	คะแนนต่ำสุด
มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน	4.4837	5.0000	3.2365
มิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ	4.0354	5.0000	1.9000
มิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน	4.2611	5.0000	1.0000
มิติที่ 4 ด้านการกำกับดูแลและการพัฒนาองค์การ	4.1528	4.7608	2.6877
ค่าคะแนนรวมทุกมิติ	**4.3581**	**4.8660**	**3.6066**

2.1.3 ผลการประเมินจำแนกตามตัวชี้วัดสำคัญของส่วนราชการและจังหวัด

1. มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผล

1.1 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. (ตัวชี้วัดบังคับทุกจังหวัด)

1) เป้าหมาย :

จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่ผ่านเกณฑ์ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	คิดเป็นร้อยละที่ลดลงของจำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมาย พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
122,052 / 157,343	81,535 / 105,399	66.80 / 66.99

2) ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
ระดับความสำเร็จของการแก้ไขปัญหาเพื่อลดจำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.	5.0000	39 / 32
	4.5000 - 4.9999	18 / 18
	3.0000 แต่ไม่ถึง 4.5000	11 / 17
	ไม่เกิน 3.0000	1 / 1
	รวม	**69 / 68**

จังหวัดที่ไม่มีครัวเรือนยากจนเป้าหมายจึงไม่ต้องดำเนินการตามตัวชี้วัดนี้มี 6 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม สมุทรสงคราม ภูเก็ต และสตูล ปี พ.ศ. 2552 จังหวัดที่ไม่มีครัวเรือนยากจนนอกจาก 6 จังหวัดดังกล่าวแล้ว ยังมีจังหวัดชลบุรี อีกหนึ่งจังหวัด

3) ข้อสังเกต : จำนวนครัวเรือนยากจนเป้าหมายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีจำนวนน้อยกว่าปี พ.ศ. 2552 และเมื่อเปรียบเทียบขีดความสามารถของทางราชการในการยกระดับครัวเรือนให้พ้นความยากจนของปี พ.ศ. 2553 และ ปี พ.ศ. 2552 ไม่แตกต่างกันในจำนวนร้อยละที่สามารถทำให้ครัวเรือนยากจนลดลง

1.2 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด* (ตัวชี้วัดบังคับทุกจังหวัด)

1) ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
ระดับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	5.0000	6 / 1
	4.5000 - 4.9999	17 / 3
	3.0000 แต่ไม่ถึง 4.5000	41 / 23
	ไม่เกิน 3.0000	11 / 48
	รวม	**75 / 75**

ภาพรวมของผลการดำเนินงานใน 75 จังหวัด มีดังนี้

จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนที่นำเข้าข้อมูลในระบบได้ครบถ้วน พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนที่ข้อมูลถูกต้อง**	คิดเป็นร้อยละ	จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนที่มีอัตราผู้เสพ / ผู้ติด / ผู้ค้ายาเสพติดไม่เกิน 3:1000 คน***	คิดเป็นร้อยละ
82,720 / 83,076	81,814 / 59,662	98.90 / 71.82	81,718 / 82,210	98.79 / 98.96

หมายเหตุ :

* เพื่อให้จังหวัดมีการสรุปสถานการณ์ปัญหายาเสพติด และนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดทำแผนปฏิบัติการในประจำปีงบประมาณต่อไป เพื่อให้มีการบูรณาการกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนมีการติดตามผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในจังหวัด ที่สามารถสรุปผลสำเร็จของการดำเนินงาน ระบุปัญหา อุปสรรค และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแผนงาน / โครงการหรือวิธีการในปีต่อไปได้ รวมถึงสามารถแสดงผลสัมฤทธิ์ โดยแสดงข้อมูลการบรรลุเป้าหมายของตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ที่สะท้อนถึงผลการดำเนินงานที่ดีขึ้นกว่าปีก่อน หรือสามารถรักษาระดับผลการดำเนินการด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดได้ชัดเจน ตามแนวทางที่สำนักงาน ป.ป.ส. กำหนด

** จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนที่มีการตรวจสอบความถูกต้องจากกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย และมีความถูกต้องของข้อมูลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95

*** จำนวนหมู่บ้าน / ชุมชนที่มีอัตราผู้เสพ / ผู้ติด / ผู้ค้ายาเสพติดไม่เกิน 3:1,000 ต้องระมัดระวังในการนำไปอ้างอิง เนื่องจากมาจากข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบแล้วเพียงร้อยละ 71.86

2) จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 :

(1) แนวทางการนำเข้าข้อมูลในระบบ IT ของสำนักงาน ป.ป.ส. มีการปรับให้สะดวกต่อการรายงานของจังหวัด โดยลดจำนวนครั้งของการนำเข้าข้อมูลและการตรวจสอบข้อมูลลงจาก 2 รอบ เหลือเพียง 1 รอบ (ภายในวันที่ 31 กรกฎาคม 2553) ซึ่งจังหวัดสามารถทะยอยนำเข้าข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลได้ตลอดปีงบประมาณ ซึ่งจะทำให้ฐานข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ยาเสพติดที่มีการปรับปรุงให้ทันสมัย แม้จะยังมีความไม่ครบถ้วนบ้างก็ตาม แต่ก็มีแนวโน้มที่จะพัฒนาให้มีข้อมูลที่มีคุณภาพและทันการณ์ในอนาคต

(2) ผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้มีระดับคะแนนเฉลี่ยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (คะแนนเฉลี่ย 3.9657) ดีกว่าปีที่ผ่านมา (คะแนนเฉลี่ย 2.8082) รวมทั้งจังหวัดที่มีคะแนนเต็ม 5 เพิ่มจาก 1 จังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เป็น 6 จังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เนื่องจากจังหวัดมีความเข้าใจและสามารถดำเนินการตามเกณฑ์ได้ดีขึ้น โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดของจังหวัดที่สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและผลการทบทวนการดำเนินงานของปีที่ผ่านมามากขึ้น ต่างจากปีก่อนที่เน้นการดำเนินการตามนโยบายและแบบฟอร์มที่ส่วนกลางมอบหมาย / สั่งการ ไม่มีการตั้งเป้าหมายและการกำหนดตัวชี้วัด เพื่อสะท้อนผลสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวมที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถประเมินและแสดงผลสำเร็จของการดำเนินการตามโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างเป็นรูปธรรม ว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดดีขึ้นหรือน่าเป็นห่วงหรือไม่

1.3 ตัวชี้วัด : ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553* (ตัวชี้วัดบังคับทุกจังหวัด)

1) ผลการดำเนินงานของจังหวัด :

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
ระดับคะแนนเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของร้อยละการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553	5.0000	31 / (คะแนน 4.5 - 5.0 อยู่ในช่วงเดียวกัน)
	4.5000 - 4.9999	6 / 38
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	16 / 27
	น้อยกว่า 3.0000	22 / 10
	รวม	**75 / 72**

(1) ผลคะแนนรายจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พบว่า มีจำนวน 31 จังหวัด จาก 75 จังหวัด (คิดเป็นร้อยละ 41.33) ที่ได้คะแนนผลการประเมินเต็ม 5 คะแนน แสดงให้เห็นว่าหน่วยปฏิบัติในพื้นที่หรือจังหวัดดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับระบบงานและบุคลากรในด้านการสืบสวนปราบปรามให้ทันสมัย และรวมไปถึงมีการบูรณาการทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องในเรื่องการปราบปรามด้วย

จำนวนคดีแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นและจับกุมได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552 ทั่วราชอาณาจักร

กลุ่มคดี	จำนวนคดีที่เกิดในปี พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	จำนวนคดีที่จับได้ (ในเดือนที่เกิดคดีและรายงานไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทัน) พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	คิดเป็นร้อยละ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
กลุ่ม 1	5,584 / 6,284	3,045 / 3,353	54.53 / 53.52
กลุ่ม 2	30,358 / 32,711	17,409 / 18,416	57.35 / 56.30
กลุ่ม 3	57,416 / 61,045	26,338 / 25,886	45.87 / 42.40

(2) การจับกุม ทำได้เหนือค่ามาตรฐานของเป้าหมายการจับกุมคดีที่ สตช. กำหนด เพียงกลุ่มคดีเดียว (กลุ่ม 1) ทั้งในปี พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2552 ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า ประเด็นสำคัญที่จังหวัดดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมาย หรือขาดความครบถ้วน ได้แก่ ข้อมูลจำนวนคดีที่เกิดขึ้น และจำนวนคดีที่จับได้ (ในเดือนที่เกิดคดีและรายงานไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทัน) ที่ใช้ข้อมูลจากหน่วยงานส่วนกลาง (ของสำนักงานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (สทศ.) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) มาประเมินผลนั้น ยังคงมีความคลาดเคลื่อนไม่ตรงกันกับข้อมูลรายงานตนเองของจังหวัด ซึ่งรวมไปถึงข้อมูลผลการดำเนินงานในอดีต 3 ปีย้อนหลังที่นำมาคำนวณค่าเฉลี่ยเพื่อนำไปกำหนดเกณฑ์การประเมินผล ทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนในตัวเลขเกณฑ์การให้คะแนนระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. กับจังหวัด

หมายเหตุ : ตัวชี้วัดนี้จะพิจารณาจากความสามารถในการจับกุมผู้กระทำผิดในคดีแต่ละกลุ่มที่เกิดขึ้นและจับกุมได้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยคำนวณจากผลการจับกุมคดี แต่ละกลุ่มที่จับกุมได้ตามรอบการรายงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อจำนวนคดีแต่ละกลุ่มที่ได้รับแจ้ง ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ไม่รวมคดีนอกปีงบประมาณ) ทั้งนี้ คดีให้หมายความถึงคดีที่อยู่ในความผิด 3 กลุ่ม และมีเกณฑ์การให้คะแนน แบ่งเป็น 2 กรณี (กรณีต่ำกว่า และกรณีสูงกว่าค่ามาตรฐานของเป้าหมายการจับกุมคดีแต่ละกลุ่มตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดในภาพรวม) ซึ่งการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลของจังหวัดในแต่ละกลุ่มคดีจะพิจารณาจากการเปรียบเทียบร้อยละของผลงานการจับกุมคดีในแต่ละกลุ่มของจังหวัดที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เทียบกับค่ามาตรฐานของเป้าหมายการจับกุมคดีแต่ละกลุ่มตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติกำหนดในภาพรวม (ใช้ต่อเนื่องมาจาก ปี พ.ศ. 2552) ดังนี้ กลุ่ม 1 คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ กลุ่ม 2 คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ กลุ่ม 3 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์ กำหนดเป้าหมายการจับกุม (ร้อยละ) 45 60 และ 58 ตามลำดับ

1.4 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก (ตัวชี้วัดบังคับทุกจังหวัด)

1) ผลการดำเนินงานของจังหวัด

ตัวชี้วัด	ผลคะแนน	จำนวนจังหวัด พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
ระดับความสำเร็จของการรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบก	5.0000	13 / 14
	4.5000 - 4.9999	10 / 14
	3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	28 / 24
	น้อยกว่า 3.0000	24 / 23
	รวม	**75 / 75**

(1) ภาพรวมผลการดำเนินงานทั้ง 75 จังหวัด มีดังนี้

เป้าหมายจำนวนผู้เสียชีวิตจากคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก (ค่าเฉลี่ยย้อนหลัง 3 ปี) พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552 (กำหนดจากจำนวนคดี)	จำนวนผู้เสียชีวิตจากคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552 (กำหนดจากจำนวนคดี)	จำนวนผู้เสียชีวิตจากคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกต่ำกว่าเป้าหมาย คิดเป็นร้อยละ พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552 (กำหนดจากจำนวนคดี)
10,844 คน / 54,200 คดี	8,537 คน / 47,059 คดี	21.27 / 13.18

(2) ประเด็นสำคัญที่ทำให้จังหวัดดำเนินการได้ตามเป้าหมาย มีดังนี้

ค่าเฉลี่ย ภาพรวมทั้งหมด พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนคดีอุบัติเหตุฯ เพิ่มขึ้น พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มจังหวัดที่มีจำนวนคดีอุบัติเหตุฯ ลดลง พ.ศ. 2553 / พ.ศ. 2552
75 จังหวัด	11 / 23 จังหวัด	64 / 52 จังหวัด
ลดลง ร้อยละ 21.27 / 6.33	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.67 / 45.86	ลดลง ร้อยละ 85.33 / 29.41

(2.1) มีการบริหารจัดการกระบวนการแก้ไขปัญหาด้านการจราจรที่เป็นระบบมากขึ้น มีการนำข้อมูลการเกิดอุบัติเหตุในอดีต เช่น ผลสำเร็จจากมาตรการหรือการแก้ไขปัญหาพื้นที่ที่เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง ฯลฯ มาใช้ในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการฯ รวมทั้งมีการรณรงค์การป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจราจรอย่างเข้มข้นโดยเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญ เช่น สงกรานต์และปีใหม่ เป็นต้น จนทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมาย

(2.2) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเป็น 2 ส่วนโดยระดับ 1 - 3 เป็นขั้นตอนการดำเนินงานที่เน้นให้จังหวัดทบทวนผลการดำเนินงานตามมาตรการต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการในปีที่ผ่านมา รวมทั้งวิเคราะห์ในส่วนของสภาพแวดล้อม สภาพพื้นที่ และพฤติกรรมของผู้ใช้รถที่เปลี่ยนแปลงไปแล้วนำมาจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อป้องกันและลดอุบัติเหตุจราจรทางบก ให้สอดคล้องกับผลการทบทวนที่ได้ สำหรับระดับคะแนนที่ 4 และ 5 เป็นการวัดผลลัพธ์ ร้อยละของจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกที่ลดลง (เปลี่ยนจากการวัดคดีที่เกิดอุบัติเหตุ)

(2.3) ก.พ.ร. ได้มีการกำหนดให้การรักษาความปลอดภัยโดยเน้นอุบัติเหตุจราจรทางบกเป็นตัวชี้วัดร่วมระหว่างส่วนราชการและจังหวัด เพื่อประเมินผลสำเร็จของการลดจำนวนคดีอุบัติเหตุจราจรทางบกในหน่วยงานส่วนกลาง 3 หน่วยงาน ที่มีภารกิจหลักในการกำหนดนโยบาย และมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินการของจังหวัด ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย (โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) กระทรวงคมนาคม (โดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร) และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนที่สอดคล้องกับภารกิจหลักของหน่วยงาน มีผลทำให้จังหวัดดำเนินการได้ตามเป้าหมาย

2. มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (ตัวชี้วัดภาคบังคับทั้งส่วนราชการและจังหวัด)

2.1 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต*

1) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มี 143 ส่วนราชการ และ 75 จังหวัดดำเนินงานตามตัวชี้วัดนี้โดยค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานในภาพรวมของตัวชี้วัดของส่วนราชการและจังหวัดอยู่ที่คะแนน 4.2313 และ 3.4799 ตามลำดับ คะแนนเฉลี่ยโดยรวมของตัวชี้วัดอยู่ที่คะแนน 3.8556 โดยจำนวนส่วนราชการและจังหวัดที่มีผลคะแนนในภาพรวมในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.0001 ขึ้นไป	96	26
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	23	25
2.0001 แต่ไม่เกิน 3.0000	17	19
ไม่เกิน 2.0000	7	5
รวม	**143**	**75**

2) จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 :

(1) ส่วนราชการและจังหวัดกำหนดนโยบายและวิธีการนำนโยบายด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้มีการวางแผนปฏิบัติงานที่สอดรับกับยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ได้ดีขึ้น

(2) กรอบการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติฯ จะทำให้เกิดความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการบูรณาการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการแก้ไขการทุจริตคอรัปชันอย่างเป็นรูปธรรม

3) ข้อควรปรับปรุง :

(1) ในขั้นตอนการจัดทำมาตรการ / แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต การส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล ซึ่งส่วนราชการและจังหวัดต้องมีการวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านการทุจริตและประพฤติมิชอบนั้น พบว่า หลายส่วนราชการยังไม่มีความชัดเจนในกระบวนการวิเคราะห์ความเสี่ยงในผลสำเร็จของการบรรลุเป้าหมาย จึงควรมีการสร้างความเข้าใจในการวิเคราะห์ความเสี่ยงมากขึ้น

(2) ส่วนราชการและจังหวัดควรศึกษาทำความเข้าใจกับยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ลึกซึ้ง เพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และมาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

(3) สำนักงาน ป.ป.ท. ควรมีการประเมินผลสำเร็จการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติฯ ของส่วนราชการใน 2 ปีที่ผ่านมา ตลอดจนวิเคราะห์หาแนวทาง เครื่องมือ องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมส่วนราชการให้สามารถดำเนินการในระยะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิผล เป็นไปในทิศทางเดียวกัน สามารถแก้ไขปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่รัฐได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

(4) การวัดผลในปีต่อไปควรเน้นเป็นผลลัพธ์มากขึ้น เช่น การวัดผลจากอันดับ หรือคะแนนค่า Corruption Perception Index (CPI) เป็นต้น

หมายเหตุ : การดำเนินการในตัวชี้วัดนี้ของส่วนราชการและจังหวัดเป็นการวัดความสำเร็จในการนำแผนยุทธศาสตร์ชาติฯ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้งการจัดการข้อร้องเรียนเรื่องการทุจริตหรือการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยดำเนินการตามเกณฑ์การให้คะแนน ที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) กำหนด

2.2 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนให้ได้ข้อยุติ

1) เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 74
2	ร้อยละ 77
3	ร้อยละ 80
4	ร้อยละ 83
5	ร้อยละ 86

2) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
5.0000	97	47
4.0001 - 4.9999	12	5
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	3	7
ไม่เกิน 3.0000	13	15
รวม	**125**	**74**

หมายเหตุ : จังหวัดอุบลราชธานีได้รับการยกเว้นไม่ต้องรายงานผลตามตัวชี้วัดนี้

คะแนนเฉลี่ยของส่วนราชการอยู่ที่ 4.5908 คะแนน ขณะที่จังหวัดอยู่ที่ 4.2031 คะแนน ส่วนราชการและจังหวัดส่วนใหญ่สามารถดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจนได้ข้อยุติ และได้ 5.0000 คะแนน (ส่วนราชการร้อยละ 77.60 และจังหวัดร้อยละ 63.51)

2.3 ตัวชี้วัด : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ*

1) เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 65
2	ร้อยละ 70
3	ร้อยละ 75
4	ร้อยละ 80
5	ร้อยละ 85

2) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนนและร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ ที่ได้จากหน่วยงานที่มีการสำรวจในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งมีทั้งสิ้น 191 หน่วยงาน จำแนกเป็นส่วนราชการ 116 ส่วนราชการ และจังหวัด 75 จังหวัด สรุปได้ ดังนี้

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงาน	การสำรวจ	เฉลี่ยร้อยละ
ส่วนราชการ	116	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	83.42
จังหวัด	75	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	83.05

3) ภาพรวมความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการจากทุกส่วนราชการ อยู่ที่ร้อยละ 83.44 ส่วนราชการที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 89.86 และส่วนราชการที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการต่ำสุด อยู่ที่ร้อยละ 74.04 **ซึ่งยังอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้** โดยมีจำนวนส่วนราชการจำแนกตามระดับร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ สรุปได้ ดังนี้

ระดับร้อยละของคะแนน	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	
	จำนวนส่วนราชการ	ร้อยละ
ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	40	34.48
80.00 - 84.99	59	50.86
75.00 - 79.99	16	13.79
70.00 - 74.99	1	0.86
65.00 - 69.99	-	-

4) ภาพรวมความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของทุกจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 83.05 จังหวัดที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการสูงสุด อยู่ที่ร้อยละ 93.11 และจังหวัดที่มีผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการต่ำสุด อยู่ที่ร้อยละ 78.55 **ซึ่งยังอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้** โดยมีจำนวนจังหวัดจำแนกตามระดับร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ สรุปได้ ดังนี้

ระดับร้อยละของคะแนน	ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการ	
	จำนวนจังหวัด	ร้อยละ
ตั้งแต่ 85.00 ขึ้นไป	14	18.67
80.00 - 84.99	53	70.67
75.00 - 79.99	8	10.67
70.00 - 74.99	-	-
65.00 - 69.99	-	-

5) ภาพรวมสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการและจังหวัด ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553 ดังภาพที่ 2.1 - 7 ในแต่ละปีสำนักงาน ก.พ.ร. ได้มอบหมายผู้ประเมินอิสระ เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นต้น เป็นผู้สำรวจข้อมูลความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อคุณภาพการให้บริการของทุกส่วนราชการและทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าในภาพรวมผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการและจังหวัดใกล้เคียงกันและมีแนวโน้มดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผลการสำรวจจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ใน**ระดับดี**

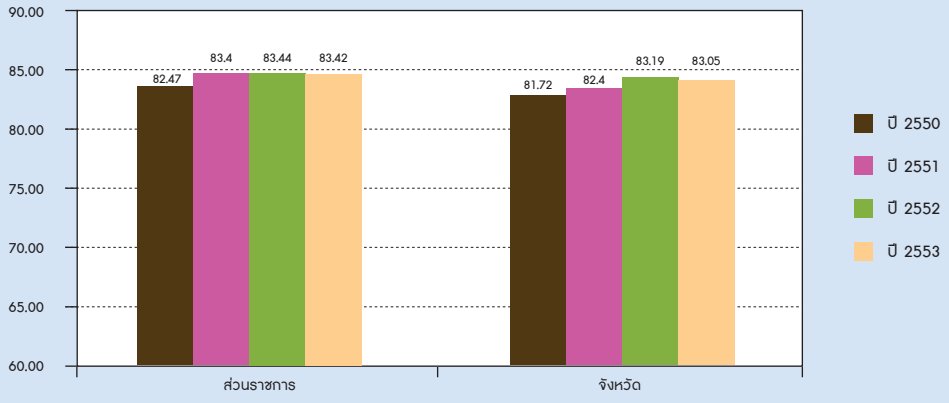

ภาพที่ 2.1-7 ผลการสำรวจความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการและจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2553

ข้อสังเกต

ระดับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของผู้รับบริการของส่วนราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เมื่อเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 จะเห็นได้ว่าใกล้เคียงกันมาก (ร้อยละ 83.42 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และร้อยละ 83.44 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552) เนื่องจากในการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีหลักการเบื้องต้นคือ สำรวจงานบริการเดิมที่เป็นภารกิจหลักของส่วนราชการเป็นหลัก ดังนั้น ผลการสำรวจของ 2 ปี จึงไม่แตกต่างกันนัก โดยส่วนราชการมีการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับงานบริการของจังหวัดที่ใช้งานบริการเดียวกับที่สำรวจในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งเป็นงานที่มีผู้มารับบริการจำนวนมาก แต่ผลสำรวจก็ออกมาใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 อยู่ที่ร้อยละ 83.05 ขณะที่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 อยู่ที่ร้อยละ 83.19 ลดลงเล็กน้อยเท่านั้น

หมายเหตุ : * พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของส่วนราชการและจังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นผู้ประเมินอิสระภายนอกที่ดำเนินการสำรวจ

1) หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกงานบริการ (ส่วนราชการ 3 งานบริการ และจังหวัด 5 งานบริการ)
2) ประเด็นการสำรวจประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้
   (1) ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
   (2) ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
   (3) ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
   (4) ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ
   (5) ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับคุณภาพการให้บริการ โดยเน้นวาระแห่งชาติด้านจริยธรรม ธรรมาภิบาล และการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

2.4 ตัวชี้วัด : ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย

1) พิจารณาจากผลสำรวจความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย* ของส่วนราชการและจังหวัด โดยสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นผู้ดำเนินการสำรวจ

2) เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 65
2	ร้อยละ 70
3	ร้อยละ 75
4	ร้อยละ 80
5	ร้อยละ 85

3) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนนและร้อยละของคะแนนความพึงพอใจ ที่ได้จากหน่วยงานที่มีการสำรวจในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ซึ่งมีทั้งสิ้น 197 หน่วยงาน จำแนกเป็นส่วนราชการ 122 ส่วนราชการ และจังหวัด 75 จังหวัด สรุปได้ ดังนี้

ประเภทหน่วยงาน	จำนวนหน่วยงาน	การสำรวจ	เฉลี่ยร้อยละ
ส่วนราชการ	122	ความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	78.97
จังหวัด	75	ความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	77.64

4) ภาพรวมความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบายจากทุกส่วนราชการและจังหวัด อยู่ที่ร้อยละ 78.97 และร้อยละ 77.64 **ซึ่งยังอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้** โดยมีจำนวนส่วนราชการ และจังหวัดจำแนกตามระดับของคะแนนความพึงพอใจ สรุปได้ ดังนี้

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
ตั้งแต่ 4.001 ขึ้นไป	47	1
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	48	37
2.0001 แต่ไม่เกิน 3.0000	27	37
ไม่เกิน 2.0000	-	-
รวม	**122**	**75**

5) ภาพรวมสรุปผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบายของส่วนราชการ และจังหวัด ดำเนินการประเมินผลในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นปีแรก โดยมีสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นผู้ดำเนินการสำรวจ เห็นได้ว่าในภาพรวมผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบายของทั้งส่วนราชการและจังหวัดมีผลใกล้เคียงกัน โดยในปีแรกนี้มีผลเฉลี่ยอยู่ในระดับดีและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 75) ซึ่งควรมีการพัฒนาการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบายและความคาดหวังของผู้กำหนดนโยบายให้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป

หมายเหตุ : * 1. ผู้กำหนดนโยบาย หมายถึง ผู้กำหนดนโยบายในการปฏิบัติราชการให้กับส่วนราชการและจังหวัด สำหรับส่วนราชการ ได้แก่ นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงหรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง และรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ส่วนราชการนั้นสังกัด ในส่วนของจังหวัด ผู้กำหนดนโยบาย ได้แก่ รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้กำกับติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

2. ประเด็นการสำรวจประกอบด้วยประเด็นสำคัญ ๆ ดังนี้
   - ความพึงพอใจด้านความเข้าใจต่อนโยบายที่มอบหมาย
   - ความพึงพอใจด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ
   - ความพึงพอใจด้านการติดตามและนำเสนอผลการดำเนินงานให้ผู้กำหนดนโยบายได้ทราบ

2.5 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน

การพัฒนาศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชนนับว่ามีความสำคัญต่อคุณภาพการให้บริการประชาชน เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบันทำให้ความคาดหวังและความต้องการของประชาชนต่อการรับบริการจากภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดังนั้น รัฐจึงจำเป็นต้องเร่งพัฒนาการให้บริการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชนเป็นรูปแบบการให้บริการที่มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของรัฐให้สามารถอำนวยความสะดวก ตอบสนองความต้องการและความคาดหวังของประชาชนที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยในระยะต่อไปต้องยกระดับการให้บริการของศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชนด้วยการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้มากขึ้น

สำหรับส่วนราชการตัวชี้วัดนี้กำหนดเป็นตัวชี้วัดระดับกระทรวงเท่านั้น ส่วนในระดับจังหวัดกำหนดให้จังหวัดสามารถเลือกดำเนินการในส่วนของศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชนได้

1) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ*	จำนวนจังหวัด
4.5000 ขึ้นไป	9	28
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.5000	7	30
ไม่เกิน 3.0000	1	17
รวม	**17**	**75**

หมายเหตุ: * กระทรวงกลาโหมและกระทรวงยุติธรรมไม่มีการประเมินผลตามตัวชี้วัดนี้

(1) จากผลการประเมินศูนย์บริการร่วมกระทรวงและศูนย์บริการร่วมจังหวัดตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์บริการร่วม พบว่า ศูนย์บริการร่วมจังหวัดในภาพรวมยังพัฒนามาตรฐานการบริการได้น้อยกว่าศูนย์บริการร่วมกระทรวง โดยอาจมีสาเหตุมาจากความรู้ ความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน โดยเฉพาะในส่วนของจังหวัดที่มักเปลี่ยนผู้รับผิดชอบดำเนินการตัวชี้วัดนี้ทุกปี ประกอบกับบางจังหวัดเปลี่ยนแปลงสถานที่ให้บริการ ส่งผลทำให้การดำเนินงานขาดช่วงและขาดความต่อเนื่อง งานบริการในศูนย์บริการร่วมเป็นงานบริการจากหลายหน่วยงาน ที่อาจได้รับความร่วมมือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไม่เท่ากัน สาเหตุของประเด็นนี้อาจมาจากหลายปัจจัย เช่น ลักษณะโครงสร้างของหน่วยงานมีผลทำให้ไม่สามารถมอบอำนาจการปฏิบัติงานได้ งบประมาณที่จะนำมาใช้ในการดำเนินการ และเจ้าหน้าที่ที่จะต้องไปปฏิบัติงาน เป็นต้น เหตุดังกล่าวเป็นข้อจำกัดในการพัฒนาศูนย์บริการร่วมจังหวัด ซึ่งต่างจากศูนย์บริการร่วมกระทรวงที่มีความต่อเนื่องและหน่วยงานที่มาร่วมให้บริการเป็นหน่วยงานภายใต้สังกัดเดียวกัน จึงมีความพร้อมในเรื่องทรัพยากรทั้งความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและงบประมาณที่จะนำมาใช้ และมีการพิจารณาความดีความชอบแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จึงมีผลทำให้การพัฒนาศูนย์บริการร่วมกระทรวงมีความก้าวหน้าและพัฒนาไปได้รวดเร็วกว่าศูนย์บริการร่วมจังหวัด

(2) ศูนย์บริการร่วมทั้งในส่วนของกระทรวงและจังหวัด ส่วนใหญ่สามารถพัฒนาการให้บริการได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยศูนย์บริการร่วมกระทรวง

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.6764 สูงกว่าปีที่ผ่านมา (4.2374 คะแนน) ทั้งนี้ ค่าคะแนนสูงสุดที่ 5.0000 และค่าคะแนนต่ำสุดที่ 2.0522 และศูนย์บริการร่วมจังหวัดมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 3.7201 ซึ่งสูงกว่าปีที่ผ่านมา (3.2490 คะแนน) ทั้งนี้ ค่าคะแนนสูงสุดที่ 5.0000 และค่าคะแนนต่ำสุดที่ 1.0000 สำหรับบางกระทรวงและจังหวัดที่ผลคะแนนค่อนข้างต่ำ มีสาเหตุมาจากขาดการดำเนินงานตามขั้นตอนที่สำคัญของการพัฒนาศูนย์บริการร่วม เช่น การศึกษาความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการ การนำผลการศึกษาความต้องการของประชาชนมาใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบและพัฒนาบริการ การวางแผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว รวมถึงการปฏิบัติให้เกิดความคืบหน้าตามแผนที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น ซึ่งทำให้การดำเนินการพัฒนาศูนย์บริการร่วมอาจจะไม่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของประชาชน ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนได้อย่างแท้จริง

3. มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ

3.1 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ*

(1) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด: ผลคะแนนเฉลี่ยของจังหวัด คือ 4.4991และส่วนราชการ คือ 4.6511 พบว่า การดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการของจังหวัดและส่วนราชการมีค่าแตกต่างกันเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าส่วนราชการสามารถดำเนินการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งที่งานบริการที่ส่วนราชการนำมาดำเนินการมีความแตกต่างกันทั้งในส่วนของลักษณะงานบริการและกลุ่มผู้มารับบริการ และส่วนราชการเหล่านั้นสามารถให้บริการได้ตามระยะเวลาที่กำหนด

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.0001 ขึ้นไป	95	65
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	17	8
ไม่เกิน 3.0000	4	2
รวม	**142**	**75**

2) ข้อสังเกต :

(1) จากผลคะแนนรายจังหวัด พบว่า ร้อยละ 86.67 (65 จังหวัด) ที่ได้คะแนนตั้งแต่ 4 ขึ้นไป ซึ่งในจำนวนนี้มีถึง 12 จังหวัดที่ได้คะแนนเต็ม 5.0000 และ 34 จังหวัด ที่ได้คะแนนระดับ 4.5000 - 4.9999 แสดงให้เห็นได้ว่าจังหวัดดังกล่าวได้ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน หรือพัฒนาระยะเวลาการให้บริการประชาชนให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(2) ส่วนราชการและจังหวัด ที่ดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือขาดความครบถ้วนมี ปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

- ไม่ได้ติดประกาศขั้นตอนและระยะเวลาการให้บริการในแต่ละกระบวนงานและรอบระยะเวลามาตรฐานการให้บริการให้ประชาชนทราบ
- ประกาศขั้นตอนและมาตรฐานระยะเวลาการให้บริการในแต่ละกระบวนงานเป็นขั้นตอน และ / หรือรอบระยะเวลาที่ไม่ได้ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและ / หรือไม่ตรงกับขั้นตอนการให้บริการและรอบระยะเวลามาตรฐานที่รายงานเป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อเสนอขอรับการประเมินผล
- ระบบการจัดเก็บข้อมูลผู้มาใช้บริการไม่ชัดเจน
- ความสามารถของผู้ดูแลตัวชี้วัดและผู้รับผิดชอบจัดเก็บข้อมูล

หมายเหตุ : * ตัวชี้วัดที่มีที่มาจากการที่ส่วนราชการและจังหวัดได้ดำเนินการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2547 จนกระทั่งปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 ทุกส่วนราชการและจังหวัดได้ดำเนินการลดระยะเวลาการปฏิบัติราชการได้ครบทุกกระบวนงานแล้ว ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 เป็นต้นมา จึงได้กำหนดให้ส่วนราชการและจังหวัดนำงานบริการที่ได้ลดระยะเวลาการให้บริการประชาชนแล้วมาดำเนินการเพื่อวัดผลว่าส่วนราชการและจังหวัดสามารถให้บริการประชาชนได้ตามระยะเวลาที่ได้ลดลงหรือไม่ ซึ่งผลคะแนนการประเมินทั้งระดับส่วนราชการและจังหวัดที่ผ่านมา พบว่า ส่วนราชการส่วนใหญ่สามารถให้บริการประชาชนได้ตามระยะเวลามาตรฐานของหน่วยงาน กล่าวคือ จำนวนผู้มารับบริการ 100 คน ส่วนราชการสามารถให้บริการได้ตามระยะเวลามาตรฐานจำนวน 90 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 90 นั่นเอง

ข้อแตกต่างในการประเมินผลระหว่างส่วนราชการและจังหวัดในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 คือเกณฑ์การให้คะแนน โดยคะแนนระดับ 5 ของส่วนราชการต้องรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการได้ร้อยละ 100 และร้อยละ 90 สำหรับจังหวัด ทั้งนี้ มีเงื่อนไขในการคัดเลือกงานบริการของส่วนราชการว่าให้คัดเลือกกระบวนงานหลักที่สำคัญและ / หรือมีผู้รับบริการจำนวนมาก อย่างน้อย 5 งานบริการ ส่วนจังหวัดให้คัดเลือกกระบวนงานไม่น้อยกว่า 15 กระบวนงานจากไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน ตามรายการที่ ก.พ.ร. กำหนดไว้

3.2 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต

1) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ : การดำเนินงานตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตเป็นการดำเนินงานเฉพาะในส่วนราชการระดับกรม ซึ่งผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.5129 โดยส่วนราชการที่ได้ค่าคะแนนสูงสุดอยู่ที่ระดับ 5.0000 และส่วนราชการที่ได้ค่าคะแนนน้อยที่สุดอยู่ที่ 1.0000

2) ข้อสังเกต : การใช้ผลผลิตตามเอกสารงบประมาณมาจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตอาจไม่สอดคล้องกับผลผลิตจริงทั้งหมดของส่วนราชการ นอกจากนี้มีหลายส่วนราชการยังไม่มีการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตย่อยหรือกิจกรรมย่อย ทำให้ไม่สามารถเปรียบเทียบและวิเคราะห์สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงระหว่างปีงบประมาณได้

3) จุดเด่น เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552:

ผลการประเมินโดยเฉลี่ยของส่วนราชการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จะเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 (ภาพที่ 2.1-8) แสดงให้เห็นว่าส่วนราชการส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตมากขึ้น เนื่องจากได้รับการอบรมและการให้การสนับสนุนทั้งด้านการให้คำปรึกษา และการจัดเตรียมแบบฟอร์ม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดทำและคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตจากกรมบัญชีกลาง ทำให้สามารถจัดทำบัญชีต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนดได้อย่างถูกต้องมากขึ้น รวมทั้งบางส่วนราชการสามารถนำผลการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยไปใช้ในการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพได้มากขึ้น

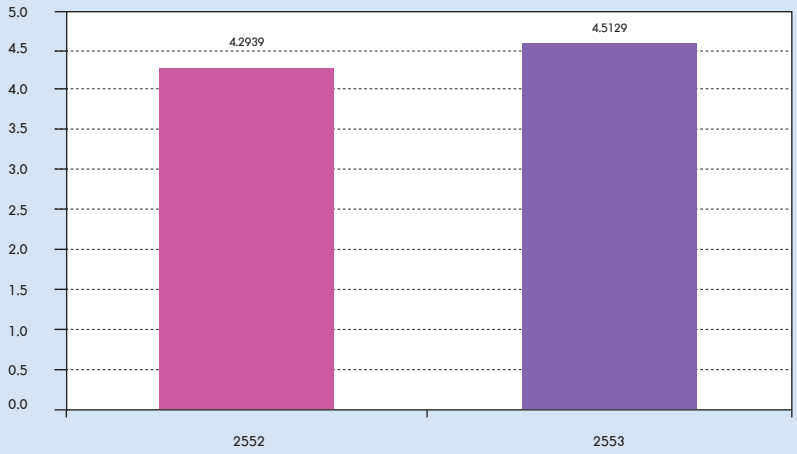

ภาพที่ 2.1-8 ผลการประเมินตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตของส่วนราชการระดับกรม เปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553

3.3 ตัวชี้วัด : ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการและจังหวัด*

1) เกณฑ์การให้คะแนน :**

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 69
2	ร้อยละ 72
3	ร้อยละ 75
4	ร้อยละ 78
5	ร้อยละ 81

2) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ และจังหวัด* :**

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.0001 ขึ้นไป	45	47
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	6	2
ไม่เกิน 3.0000	77	24
รวม	**128**	**73**

3.4 ตัวชี้วัด : ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม (กรณีไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุน)

การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ใช้อัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวมของส่วนราชการทั้งที่เบิกจ่ายในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในส่วนของจังหวัด เงินงบประมาณหมายถึง เงินงบประมาณรายจ่ายที่จังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการ ทั้งนี้ ไม่รวมงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ โดยใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)

หากมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างปี (รายจ่ายประจำโอนไปรายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายลงทุนโอนไปรายจ่ายประจำ) จะนำยอดงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลงแล้วมาเป็นฐานในการคำนวณ

1) เกณฑ์การให้คะแนน :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 92
2	ร้อยละ 93
3	ร้อยละ 94
4	ร้อยละ 95
5	ร้อยละ 96

2) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ และจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
4.0001 ขึ้นไป	33	36
3.0001 แต่ไม่เกิน 4.0000	10	4
ไม่เกิน 3.0000	90	35
รวม	**133**	**75**

3) ข้อสังเกต :

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 70.34 (เป้าหมายร้อยละ 75) และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม (กรณีไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุน) ของส่วนราชการ โดยเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 93.054 (เป้าหมายร้อยละ 94) เห็นได้ว่า**การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการต่ำกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้ และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวมต่ำกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้เล็กน้อย** ทั้งนี้ ไม่นับรวมการกันเงินเหลื่อมปี เพราะยังไม่มีการเบิกจ่ายเกิดขึ้น สำหรับการเบิกจ่ายของส่วนราชการต่าง ๆ ส่วนใหญ่จะมีการเบิกจ่ายมากในไตรมาสที่สามและไตรมาสที่สี่ ดังนั้น ส่วนราชการจะต้องมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และผู้บริหารต้องเร่งรัดติดตามอย่างใกล้ชิดยิ่งขึ้น ซึ่งปัญหาอุปสรรคที่พบส่วนใหญ่ คือ

(1) ปัญหาการจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-Auction) เช่น มีผู้ยื่นข้อเสนอไม่ครบ 3 ราย หรือมีการคัดค้าน ร้องเรียน เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งบางกรณีไม่ได้เกิดจากความไม่โปร่งใสของการดำเนินงานของส่วนราชการ แต่เป็นเทคนิคของผู้เสนอราคา ทำให้ต้องเริ่มกระบวนการใหม่และเกิดความล่าช้า

(2) บางส่วนราชการที่ได้รับงบประมาณไม่ได้เป็นผู้บริหารจัดการการใช้จ่ายงบประมาณเองโดยจะต้องตัดโอนเงินที่ได้รับส่งต่อไปให้ส่วนราชการอื่นเป็นผู้ใช้ ทำให้ไม่สามารถควบคุมหรือเร่งรัดการเบิกจ่ายได้โดยตรง

(3) บางส่วนราชการมีปัญหาการเบิกจ่ายต่อเนื่อง ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ปีต่อปี เช่น ได้รับงบประมาณสำหรับก่อสร้างอาคารที่ทำการ แต่มีปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับกระบวนการ ขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้างต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณก่อนหน้า การเริ่มดำเนินการก่อสร้างมีความล่าช้า ส่งผลให้ไม่สามารถเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณปัจจุบันได้ เนื่องจากการก่อสร้างสิ่งปลูกสร้างไม่สามารถข้ามขั้นตอนได้

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของจังหวัด (มี 73 จังหวัดที่มีเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน) โดยเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 77.03 (เป้าหมายร้อยละ 75) และการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม (กรณีไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุน) โดยเฉลี่ยคิดเป็น ร้อยละ 94.11 (เป้าหมาย ร้อยละ 94) จะเห็นได้ว่า**การเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายในภาพรวมของจังหวัดสูงกว่าเป้าหมายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดไว้** ทั้งนี้ ไม่นับรวมการกันเงินเหลื่อมปีเพราะยังไม่มีการเบิกจ่ายเกิดขึ้น

4) จุดเด่น ที่ปรับปรุงจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 : บางส่วนราชการมีการวางแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณล่วงหน้ามากขึ้น

หมายเหตุ : *1. การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ จะใช้อัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนของส่วนราชการทั้งที่เบิกจ่ายในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ในส่วนของจังหวัด เงินงบประมาณ หมายถึง เงินงบประมาณรายจ่ายที่จังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เป็นตัวชี้วัดความสามารถในการเบิกจ่ายเงินของส่วนราชการและจังหวัด ทั้งนี้ ไม่รวมงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพิ่มเติมระหว่างปีงบประมาณ โดยจะใช้ข้อมูลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากระบบการบริหารการเงินการคลังภาครัฐแบบอิเล็กทรอนิกส์ (GFMIS)

2. การให้คะแนนพิจารณาตามความสามารถในการเบิกจ่ายเมื่อเทียบกับวงเงินงบประมาณที่ได้รับ

3. หากมีการโอนเปลี่ยนแปลงงบประมาณระหว่างปี (รายจ่ายประจำไปรายจ่ายลงทุน หรือรายจ่ายลงทุนไปรายจ่ายประจำ) จะนำยอดงบประมาณหลังโอนเปลี่ยนแปลงแล้วมาเป็นฐานในการคำนวณ

4. รายจ่ายลงทุน หมายถึง รายจ่ายที่รัฐบาลจ่ายเพื่อจัดหาทรัพย์สินประเภททุน ทั้งที่มีตัวตนและทรัพย์สินที่ไม่มีตัวตน ตลอดจนรายจ่ายที่รัฐบาลอุดหนุนหรือโอนให้แก่บุคคล องค์กร หรือรัฐวิสาหกิจโดยผู้รับไม่ต้องจ่ายคืนให้รัฐบาลและผู้รับนำไปใช้จัดหาทรัพย์สินประเภททุน เป็นต้น สามารถตรวจสอบได้จากรหัสงบประมาณรายจ่าย รหัสลักษณะงานตำแหน่งที่ 5 แสดงถึงลักษณะเศรษฐกิจที่สำนักงบประมาณกำหนดให้

** 1. ระดับคะแนน 3 เท่ากับ ค่าเป้าหมายร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

2. การคำนวณวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนจะไม่รวมงบประมาณที่ส่วนราชการและจังหวัดประหยัดได้ และไม่ได้นำเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายในภารกิจหรือโครงการอื่น ๆ ต่อ

3. ในกรณีส่วนราชการนำเงินงบประมาณที่ประหยัดได้จากโครงการเดิมไปใช้ในโครงการอื่น ๆ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของโครงการใหม่จะนำมาใช้คำนวณอัตราการเบิกจ่ายด้วย

*** ส่วนราชการและจังหวัดที่ไม่มีงบประมาณรายจ่ายลงทุนให้วัดอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายในภาพรวม

3.5 ตัวชี้วัด : ร้อยละของอัตราการเบิกจ่ายเงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555

คณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2552 และ 20 ตุลาคม 2552 อนุมัติการจัดสรรเงินวงเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 วงเงิน 350,000 ล้านบาท สำหรับโครงการลงทุนของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลรับภาระการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เพื่อสร้างงานและสร้างรายได้โดยการลงทุนในโครงการภาครัฐจะสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต

การพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายเงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ใช้อัตราการเบิกจ่ายเงินตามแผนที่ส่วนราชการ และ / หรือจังหวัดได้รับอนุมัติให้ดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยใช้ข้อมูลจากระบบ PFMS (Project Financial Monitoring System)

1) เกณฑ์การให้คะแนน (กรณีโครงการปีเดียว) :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	เบิกจ่ายร้อยละ 80
2	เบิกจ่ายร้อยละ 90
3	เบิกจ่ายร้อยละ 100 ภายในเดือนกันยายน 2553
4	-
5	เบิกจ่ายร้อยละ 100 ก่อนเดือนกันยายน 2553

2) เกณฑ์การให้คะแนน (กรณีโครงการผูกพัน) :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน
1	ร้อยละ 80
2	ร้อยละ 90
3	ร้อยละ 100
4	ร้อยละ 110
5	ร้อยละ 120

หมายเหตุ : 1. ระดับคะแนน 3 เท่ากับร้อยละ 100 เป็นค่าเป้าหมายตามที่รัฐบาลกำหนด

2. ระดับคะแนน 4 เท่ากับร้อยละ 110 หมายถึง ส่วนราชการ / จังหวัดดำเนินโครงการและเบิกจ่ายเงินตามแผนปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 แล้วเสร็จ รวมทั้งสามารถดำเนินงานและเบิกจ่ายเงินตามแผนปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ได้ร้อยละ 10 ของวงเงินที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

3. ระดับคะแนน 5 เท่ากับร้อยละ 120 หมายถึง ส่วนราชการ / จังหวัดดำเนินโครงการและเบิกจ่ายเงินตามแผนปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 แล้วเสร็จ รวมทั้งสามารถดำเนินงานและเบิกจ่ายเงินตามแผนปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ได้ร้อยละ 20 ของวงเงินที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

3) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
5.0000	19	37
4.0001 - 4.9999	3	0
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.0000	12	14
น้อยกว่า 3.0000	6	24
รวม	**40**	**75**

คะแนนเฉลี่ยของส่วนราชการเท่ากับ 3.3988 คะแนนเฉลี่ยที่จังหวัดได้เท่ากับ 3.5991 ซึ่งมีเพียง 40 ส่วนราชการเท่านั้น ที่มีเงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ทั้งนี้ ส่วนใหญ่จะลงในพื้นที่จังหวัดเพื่อเป็นการกระจายและสร้างรายได้ ซึ่งจังหวัดส่วนใหญ่ (37 จังหวัด) สามารถทำได้คะแนน 5.0000 เนื่องจากโครงการส่วนใหญ่เป็นโครงการขนาดเล็ก ดำเนินการและเบิกจ่ายได้เร็ว เพื่อสร้างรายได้และกระตุ้นเศรษฐกิจ

4) สรุปภาพรวมผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ

รายการ	วงเงินงบประมาณ / แผนการจัดสรรเงิน	ผลการเบิกจ่าย	
		จำนวนเงิน	ร้อยละ
รายจ่ายประจำ (ล้านบาท)	1,468,654.94	1,444,759.94	98.37
รายจ่ายลงทุน (ล้านบาท)	231,345.06	183,115.05	79.15
สรุปภาพรวม	1,700,000.00	1,627,874.99	95.76
เงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (ล้านบาท)	172,567.70	234,289.93	135.77

3.7 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน

สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพตัวชี้วัด และนำตัวชี้วัดนี้มาใช้กับส่วนราชการและจังหวัดเป็นปีแรก สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของส่วนราชการและจังหวัดมีความแตกต่างกันเล็กน้อย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนนของส่วนราชการพิจารณาจาก 2 ส่วน คือ

	น้ำหนัก	เกณฑ์การพิจารณา
ส่วนที่ 1	0.5	มีการประเมินการควบคุมภายในของส่วนราชการทุกระดับ คิดเป็นร้อยละ 100
ส่วนที่ 2	1.0	มีระบบการควบคุมภายในตามมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด (ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 (ข้อ 6))

เกณฑ์การให้คะแนนของจังหวัดพิจารณาจาก 2 ส่วน คือ

	น้ำหนัก	เกณฑ์การพิจารณา
ส่วนที่ 1	1.0	มีการประเมินการควบคุมภายในของส่วนราชการประจำจังหวัด คิดเป็นร้อยละ 100
ส่วนที่ 2	1.0	มีระบบการควบคุมภายในตามมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด (ระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมภายใน พ.ศ. 2544 (ข้อ 6))

1) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ และจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
5.0000	64	32
4.5001 - 4.9999	67	37
4.0001 - 4.5000	7	5
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.0000	3	-
น้อยกว่า 3.0000	2	1
รวม	**143**	**75**

ค่าคะแนนเฉลี่ยของส่วนราชการและจังหวัดอยู่ที่ระดับ 4.8166 และ 4.8352 ตามลำดับ ส่วนราชการส่วนใหญ่ (131 ส่วนราชการ) และจังหวัดส่วนใหญ่ (69 จังหวัด) ได้คะแนนอยู่ในระดับสูง และเนื่องจากเป็นปีแรก กำหนดให้เน้นกระบวนการที่เน้นให้ส่วนราชการและจังหวัดทราบถึงกระบวนการและความสำคัญของการควบคุมภายใน โดยให้ส่วนราชการและจังหวัดดำเนินการจัดทำรายงานผลการประเมินองค์ประกอบรวมทั้งแผนการปรับปรุงการควบคุมภายในตามแบบฟอร์มที่สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด

3.8 ตัวชี้วัด : ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน

ความสำเร็จของการตรวจสอบภายในภาคราชการพิจารณาจากความสามารถของหน่วยงานตรวจสอบภายในในการปฏิบัติตามระเบียบ มาตรฐาน และแนวปฏิบัติการตรวจสอบภายในภาคราชการที่กรมบัญชีกลางกำหนด โดยตัวชี้วัดนี้จะใช้ผลการประเมินจากกรมบัญชีกลาง

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการ และจังหวัด :

ผลคะแนน	จำนวนส่วนราชการ	จำนวนจังหวัด
5.0000	64	32
4.5001 - 4.9999	67	37
4.0001 - 4.5000	7	5
3.0000 แต่ไม่เกิน 4.0000	3	-
น้อยกว่า 3.0000	2	1
รวม	**143**	**75**

ค่าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมของส่วนราชการและจังหวัดอยู่ที่คะแนน 4.9404 และ 4.9653 ตามลำดับ ซึ่งดีกว่าปีที่ผ่านมา (4.8874 และ 4.8720 คะแนน ตามลำดับ)

4. มิติที่ 4 มิติด้านการพัฒนาองค์การ (รวมสถาบันอุดมศึกษา)

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ มุ่งเน้นให้ส่วนราชการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐาน โดยใช้กรอบการประเมินการบริหารจัดการ 7 ด้าน (หมวด) คือ 1) การนำองค์การ 2) การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ 3) การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ 5) การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล 6) การจัดการกระบวนการ และ 7) ผลลัพธ์การดำเนินการ ซึ่งมีผลการประเมินประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (ภาพที่ 2.1-9) ดังนี้

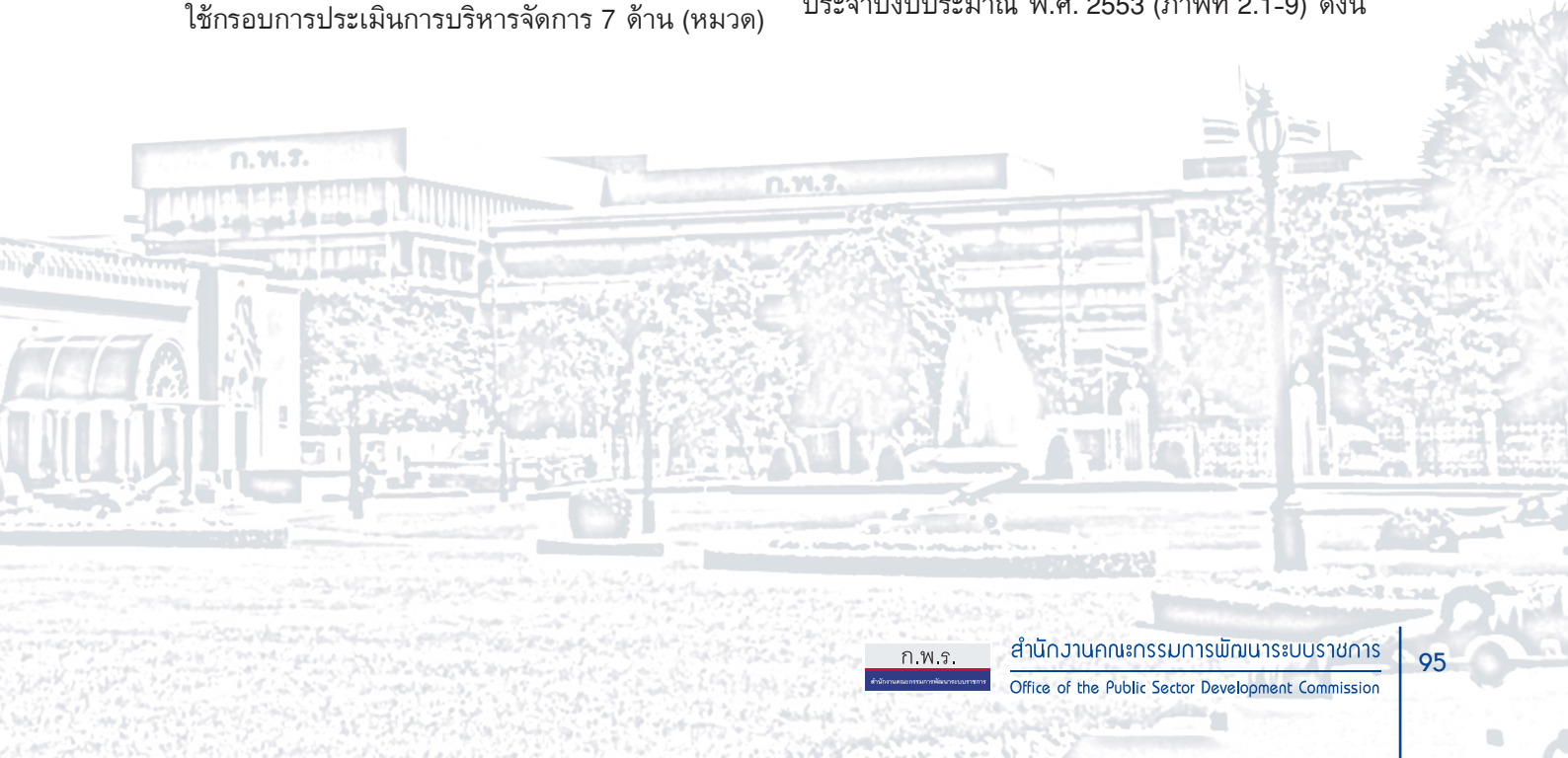

1) สรุปผลการประเมิน :

ส่วนราชการระดับกรม

ค่าเฉลี่ย	4.4315
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.5763

ส่วนราชการระดับจังหวัด

ค่าเฉลี่ย	4.2602
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.5790

สถาบันอุดมศึกษา

ค่าเฉลี่ย	4.4612
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.2552

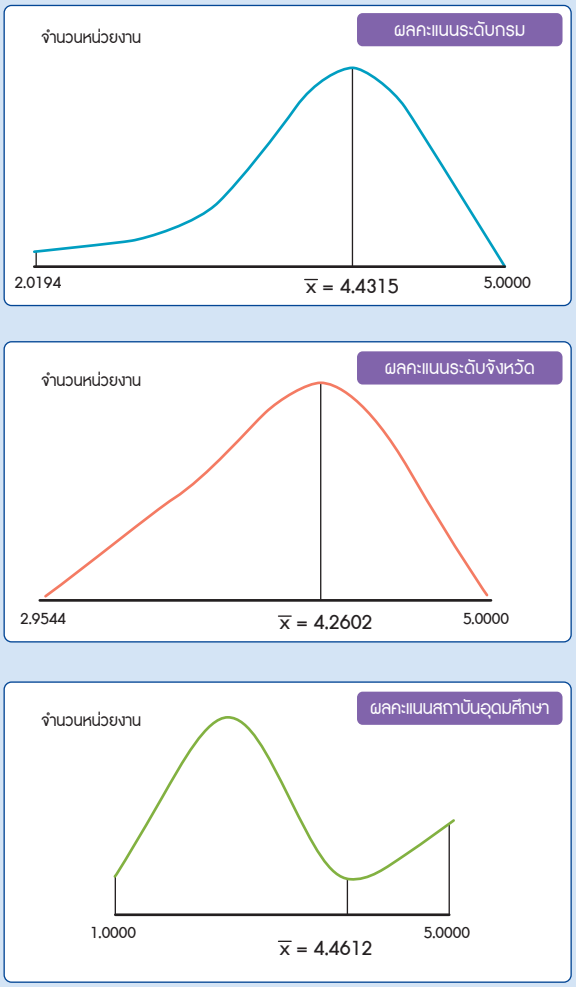

ภาพที่ 2.1-9 แสดงผลคะแนนระดับกรม จังหวัด และสภาบันอุดมศึกษา

2) ผลการดำเนินงานของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

(1) สำนักงาน ก.พ.ร. ได้พัฒนาเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (Fundamental Level: FL) ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่สะท้อนให้เห็นระดับการพัฒนาการบริหารจัดการอันเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่สำคัญในระดับที่กระบวนการหรือระบบเริ่มใช้ได้ผล ทั้งนี้เพื่อเป็นกรอบการประเมินความสำเร็จของการพัฒนาองค์การ และได้วางแนวทางการดำเนินการ (Roadmap) ไว้เป็นขั้นตอน โดยกำหนดให้ส่วนราชการระดับกรมและจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาองค์การและดำเนินการพัฒนาองค์การให้ผ่านเกณฑ์ฯ ปีละ 2 หมวด สำหรับสถาบันอุดมศึกษากำหนดให้ดำเนินการปีละ 3 หมวด ดังนี้

- กรมด้านบริการ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดำเนินการ หมวด 1 และ หมวด 3 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ดำเนินการหมวด 5 และ หมวด 6 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ดำเนินการหมวด 2 และ หมวด 4
- กรมด้านนโยบาย ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดำเนินการหมวด 1 และ หมวด 2 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ดำเนินการหมวด 4 และหมวด 6 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ดำเนินการหมวด 3 และ หมวด 5

• จังหวัด ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดำเนินการหมวด 1 และ หมวด 4 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ดำเนินการหมวด 2 และ หมวด 3 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ดำเนินการหมวด 5 และ หมวด 6

• สถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการปีละ 3 หมวด ดังนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ดำเนินการหมวด 1 หมวด 5 และ หมวด 6 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ดำเนินการหมวด 2 หมวด 3 และ หมวด 4

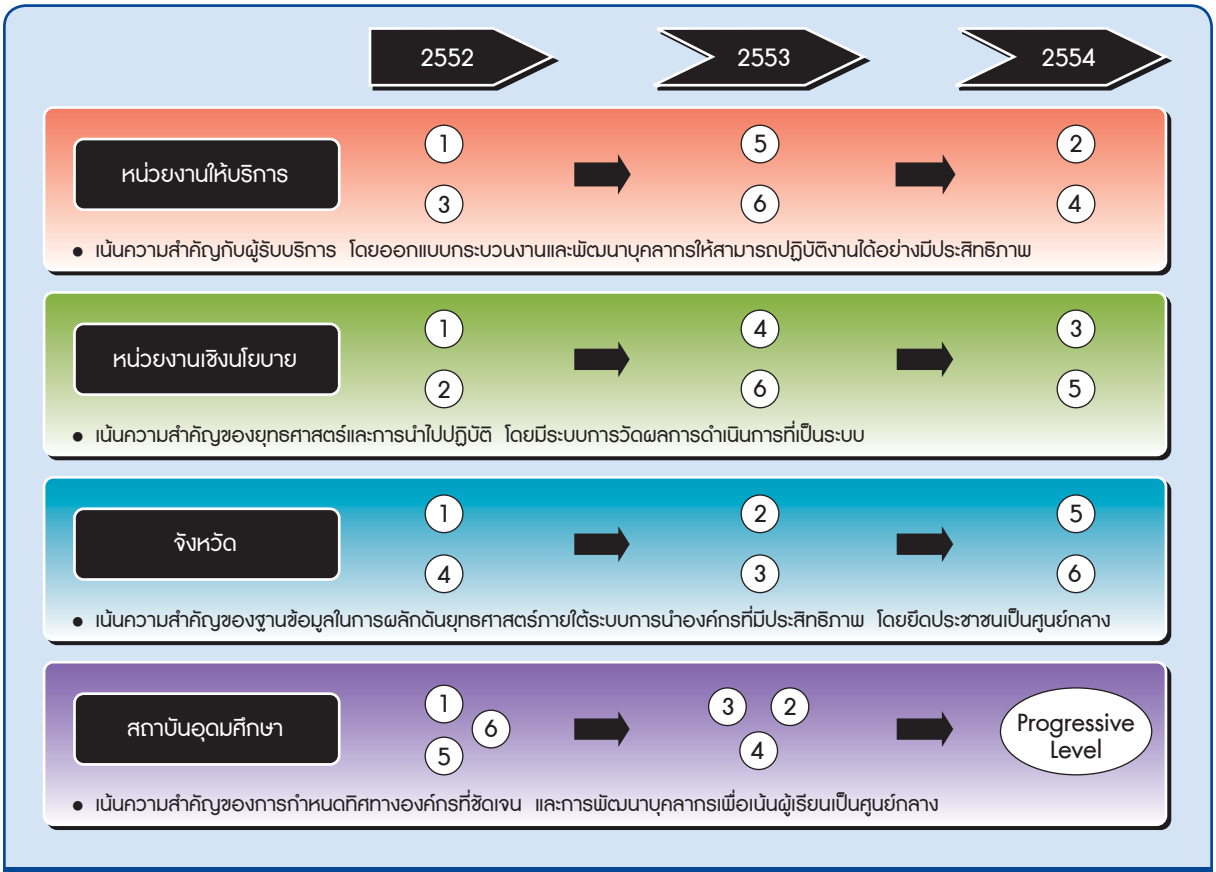

ภาพที่ 2.1-10 แนวทางการพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2554

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ส่วนราชการระดับกรมและจังหวัด จะดำเนินการพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐครบทั้ง 6 หมวด และต้องผ่านการตรวจรับรองการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (Certified FL) จึงจะสามารถยกระดับไปสู่การพัฒนาองค์การในระดับที่สูงขึ้น และเข้าสู่การสมัครขอรับรางวัลรายหมวดต่อไป สำหรับสถาบันอุดมศึกษาได้มีการรับรองการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานไปแล้ว มีสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านการรับรองฯ จำนวน 4 แห่ง (จาก 12 แห่ง) ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และเข้าสู่การพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับก้าวหน้า (Progressive Level: PL) สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ไม่ผ่านการรับรองฯ ให้ดำเนินการพัฒนาองค์การตามเกณฑ์ฯ ระดับพื้นฐาน

3) ข้อสังเกต

ผลการดำเนินการที่ผ่านมาจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ถึงปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สถานะระดับการบริหารจัดการองค์การของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผลคะแนนรวมใน 4 หมวด (ส่วนราชการระดับกรมและจังหวัด) และ 6 หมวด (สถาบันอุดมศึกษา) ปรากฏดังภาพที่ 2.1-11 และ ภาพที่ 2.1-12

หมวด 1 การนำองค์กร
หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้
หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล
หมวด 6 การจัดการกระบวนการ
หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ

ภาพที่ 2.1-11 แสดงคะแนนรายหมวดของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

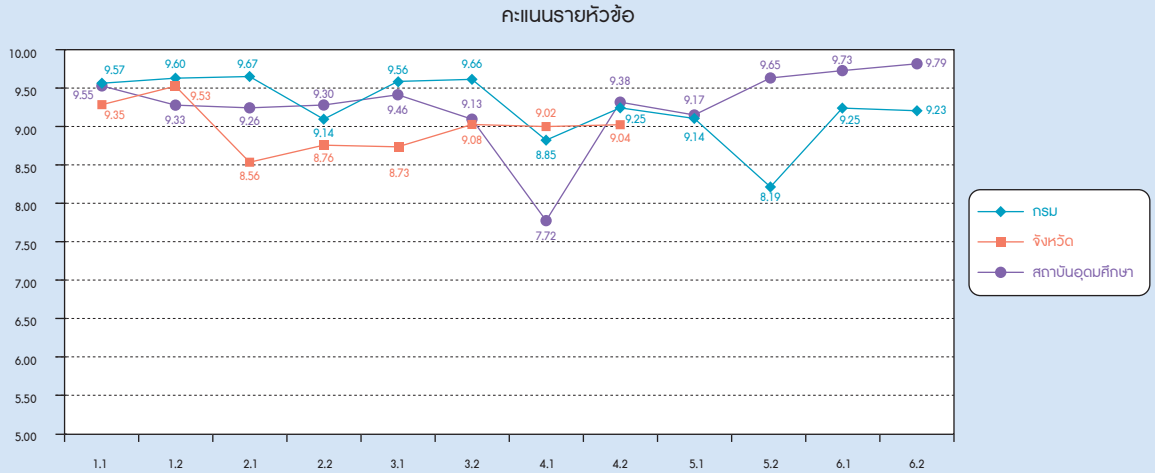

หมวด 1 การนำองค์กร
(136 กรม, 75 จังหวัด, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
1.1 การนำองค์การ
1.2 ธรรมาภิบาลและความรับผิดชอบต่อสังคม

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์
(79 กรม, 75 จังหวัด, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
2.1 การวางแผนยุทธศาสตร์
2.2 การสื่อสารและถ่ายทอดยุทธศาสตร์เพื่อนำไปปฏิบัติ

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
(47 กรม, 75 จังหวัด, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
3.1 ความรู้เกี่ยวกับผู้รับบริการฯ
3.2 การสร้างความสัมพันธ์กับผู้รับบริการ

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้
(54 กรม, 75 จังหวัด, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
4.1 การวัด การวิเคราะห์ และการปรับปรุงผลฯ
4.2 การจัดการสารสนเทศ และความรู้

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล
(38 กรม, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
5.1 การสร้างบรรยากาศการทำงาน ความผาสุก และความพึงพอใจแก่บุคลากรฯ
5.2 การพัฒนาบุคลากรและภาวะผู้นำ

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ
(95 กรม, 12 สถาบันอุดมศึกษา)
6.1 การออกแบบกระบวนการ
6.2 การจัดการและการปรับปรุงกระบวนการ

ภาพที่ 2.1-12 แสดงคะแนนรายหัวข้อของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

ภาพรวมการบริหารจัดการของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา พบว่า การพัฒนาองค์การอยู่ในระดับดี สะท้อนถึงผลการดำเนินการที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แม้ในหมวดที่ได้ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ซึ่งพบว่าส่วนราชการสามารถรักษา “ระบบ” การบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายหมวดสามารถสะท้อนผลการดำเนินการได้ ดังนี้

หมวด 1 การนำองค์การ เป็นหมวดที่ทั้งส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาสามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี โดยผู้บริหารให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางองค์การและการสื่อสารถ่ายทอดทิศทางไปยังบุคลากรภายในได้อย่างทั่วถึง มีการสร้างบรรยากาศและเป็นตัวอย่างที่ดี (Role Model) เพื่อสร้างความร่วมมือร่วมใจ และความผูกพันภายในองค์การได้ในระดับที่ดี ทั้งนี้ ประเด็นที่ส่วนราชการยังให้ความสำคัญไม่มากนัก คือ เรื่องการกำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญและระบบการติดตามประเมินผล เพื่อทบทวนผลการดำเนินงาน

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ เป็นหมวดที่ส่วนราชการระดับกรม และสถาบันอุดมศึกษามีระดับการบริหารจัดการอยู่ในระดับดี แต่ในระดับจังหวัดยังเป็นหมวดที่ดำเนินการได้ในระดับปานกลาง โดยเฉพาะเรื่องการจัดทำแผนกลยุทธ์การบริหารทรัพยากรบุคคล พบว่า แผนการบริหารทรัพยากรบุคลากรที่มีทักษะหรือสมรรถนะสูงในสายงานหลัก เป็นประเด็นที่จังหวัดส่วนใหญ่ยังไม่สามารถกำหนดแผนและการดำเนินการได้อย่างชัดเจน ส่วนหนึ่งเพราะมีข้อจำกัดด้านบุคลากรที่มีการโยกย้าย ทั้งนี้ประเด็นที่ทั้งส่วนราชการระดับกรม จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษายังดำเนินการได้ไม่ดีนัก คือ การถ่ายทอดตัวชี้วัดและเป้าหมายระดับองค์การสู่หน่วยงานและระดับบุคคล การจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติงานยังไม่สอดคล้องกับเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งในระดับกรมและสถาบันอุดมศึกษา ยังไม่สามารถดำเนินการได้ครอบคลุมไปถึงระดับบุคคล สำหรับจังหวัดพบว่ายังขาดความชัดเจนตั้งแต่การกำหนดแผนที่ยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่ไม่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ของจังหวัด ซึ่งอาจต้องเน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการจัดทำกับหน่วยงานที่สามารถดำเนินการได้ดี

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย พบว่า ส่วนราชการระดับกรม จังหวัดและสถาบันอุดมศึกษา ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นอย่างดี โดยตระหนักถึงการจำแนกกลุ่มผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อให้บริการได้อย่างครอบคลุมและตอบสนองความต้องการความคาดหวัง มีการสร้างความสัมพันธ์กับเครือข่ายและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดการทบทวนระบบการจัดการข้อร้องเรียน / ข้อเสนอแนะ / ข้อคิดเห็น เพื่อการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการสำหรับจังหวัด ส่วนใหญ่มีการสำรวจความพึงพอใจและไม่พึงพอใจของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแต่ยังไม่ครอบคลุมทุกกลุ่ม

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ พบว่า เป็นหมวดที่ส่วนราชการระดับกรมและจังหวัดมีการดำเนินการที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นว่าส่วนราชการเริ่มมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและการนำไปใช้เพื่อตอบสนองต่อการดำเนินการตามยุทธศาสตร์และพันธกิจ ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการได้ดีในเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงระบบฐานข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร หลักสูตร การเงินอุดมศึกษา และระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิตและมีการจัดส่งข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร หลักสูตร การเงินอุดมศึกษา และระบบภาวะการมีงานทำของบัณฑิตให้สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ภายในระยะเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตาม ยังมีประเด็นที่สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญมากขึ้น คือ การจัดทำระบบฐานข้อมูลที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติ และทบทวนฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานตามกระบวนงานที่สร้างคุณค่า ทั้งนี้ประเด็นที่สามารถดำเนินการได้ดีอย่างต่อเนื่อง คือ การจัดการความรู้

หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล เป็นหมวดที่ส่วนราชการระดับกรม และสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการได้ในระดับดี (ยังไม่มีผลของจังหวัด เนื่องจากจังหวัดดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554) และแนวโน้มการดำเนินการไม่ต่างจากปีที่ผ่านมามากนัก โดยพบว่า การดำเนินการของส่วนราชการระดับกรมยังมีจุดอ่อนที่ควรปรับปรุง คือ เรื่องแผนการสร้างความก้าวหน้า ขณะที่สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดทำแผนการสร้างความผาสุกและนำไปสู่การปฏิบัติได้เป็นอย่างดี

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ เป็นหมวดที่ส่วนราชการระดับกรม และสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการได้ในระดับดีมาก (ยังไม่มีผลของจังหวัด เนื่องจากจังหวัดดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554) อย่างไรก็ตาม ส่วนราชการควรให้ความสำคัญกับการจัดการกระบวนการที่มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการดำเนินการ เพื่อส่งมอบบริการสาธารณะที่มีคุณค่าให้กับประชาชนผู้รับบริการ

หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ ส่วนราชการระดับกรมมีผลความสำเร็จของการบูรณาการข้อมูลสถิติภาครัฐ (StatXchange) อยู่ในระดับที่สูงสุด และมีผลสำเร็จของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับต่ำสุด ในขณะที่ส่วนราชการระดับจังหวัดมีผลความสำเร็จของฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) สูงสุด และมีผลด้านการจัดการความรู้อยู่ในระดับต่ำสุด สำหรับสถาบันอุดมศึกษา มีผลความสำเร็จของโดยมีคะแนนร้อยละของบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะตามแผนพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากรหรือแผนพัฒนาบุคลากร และจำนวนกระบวนการที่ได้รับการปรับปรุงให้ผลการดำเนินการดีขึ้นมากที่สุด ในขณะที่มีผลสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของเป้าหมายของโครงการตามแผนบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับต่ำสุด

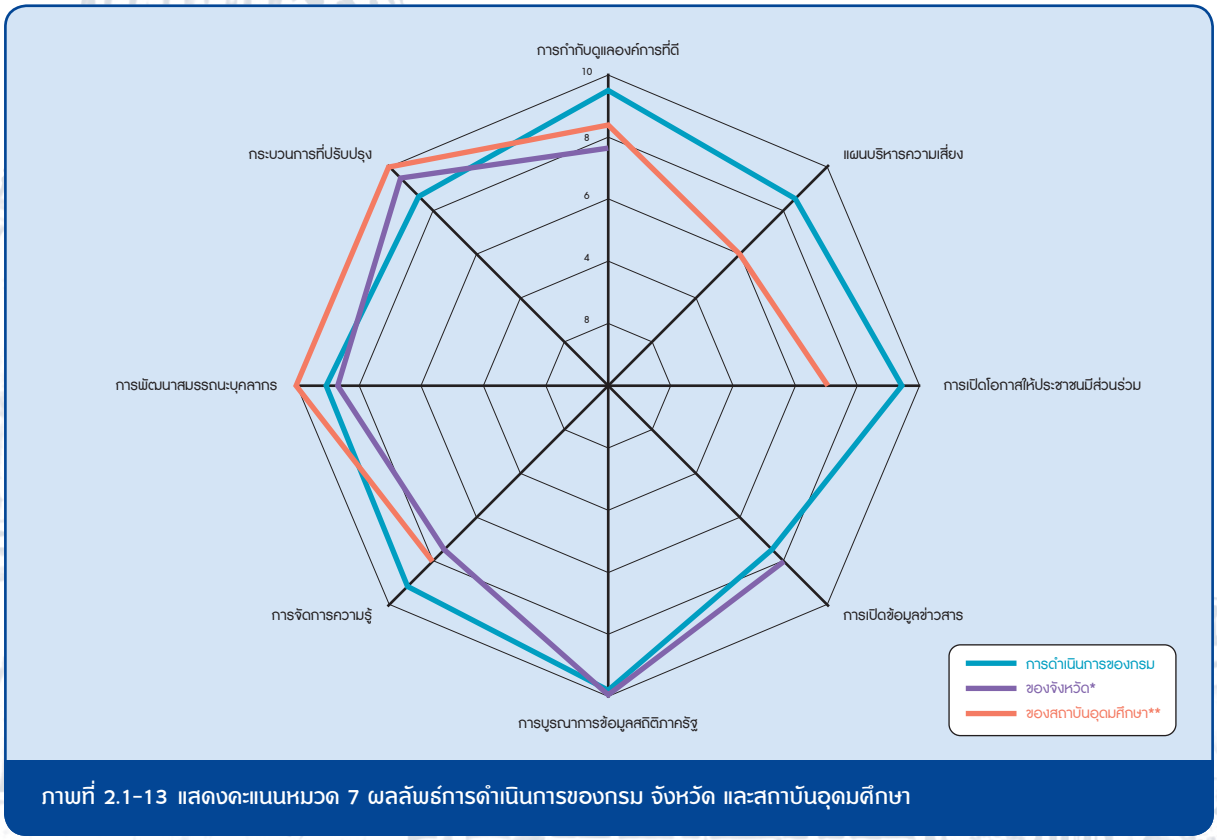

ภาพที่ 2.1-13 แสดงคะแนนหมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการของกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา

4) จุดเด่น :

4.1) การผลักดันการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการผ่านตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยส่วนราชการระดับกรม และจังหวัด มีน้ำหนักร้อยละ 20 และสถาบันอุดมศึกษา น้ำหนักร้อยละ 30 นอกจากนี้กรอบการประเมินองค์การที่นำมาใช้ครอบคลุมการบริหารจัดการทุกด้าน ทำให้ส่วนราชการและผู้บริหารตระหนักและตื่นตัวในการพัฒนาองค์การมากยิ่งขึ้น

4.2) ตัวชี้วัดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เป็นเครื่องมือสำคัญของการบริหารงาน โดยเน้นการบูรณาการตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์การนำมาผนวกเข้ากับตัวชี้วัดนี้ รวมทั้งส่งเสริมให้ส่วนราชการดำเนินการเพื่อทำให้การบริหารจัดการมีระบบ (Approach) นำไปใช้อย่างทั่วถึง (Deployment) เกิดการเรียนรู้ (Learning) และบูรณาการเชื่อมโยงสอดคล้องกัน (Integration)

5) ข้อควรปรับปรุง :

5.1) ส่วนราชการเห็นว่าการดำเนินการตามแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมีประโยชน์อย่างมากและควรดำเนินการต่อเนื่อง แต่ต้องการการสนับสนุนด้านองค์ความรู้มากขึ้น เช่น การบริหารความเสี่ยง การจัดการความรู้ การถ่ายทอดตัวชี้วัดระดับองค์การสู่ระดับบุคคล และการจัดการสารสนเทศ เป็นเครื่องมือการจัดการสมัยใหม่ ซึ่งส่วนราชการมีบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในวงจำกัด หรือมีความเข้าใจแต่ไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้

5.2) ส่วนราชการมอบหมายผู้รับผิดชอบหรือทีมงานไม่เหมาะสมและมีการโยกย้ายเจ้าหน้าที่หรือเปลี่ยนผู้รับผิดชอบ รวมทั้ง ไม่มีระบบการถ่ายทอดหรือถ่ายโอนงานที่ดีเพียงพอ ทำให้ต้องเริ่มต้นใหม่อยู่เสมอ ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรและการจัดการความรู้จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง

(5.3) ส่วนราชการควรให้ความสำคัญกับการวัดและการวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อให้ข้อมูลสารสนเทศมีความครอบคลุม ถูกต้อง ทันสมัย ทั้งนี้ ควรมุ่งเน้นการนำแผนพัฒนาระบบเทคโนโลยีไปสู่การปฏิบัติ รวมทั้ง ผู้บริหารระดับสูงควรลงมาร่วมติดตามและให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมากยิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป จะเห็นได้ว่า ผลการดำเนินการในการพัฒนาองค์การทั้งส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาได้นำเทคนิคบริหารจัดการสมัยใหม่มาใช้เพื่อให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งผู้บริหารตระหนักและตื่นตัวในการพัฒนาองค์การอย่างเป็นระบบมากยิ่งขึ้น สามารถยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการได้เป็นอย่างดี แม้ในหมวดที่ได้ดำเนินการไปแล้ว แต่ยังสามารถรักษาระบบการบริหารจัดการได้อย่างต่อเนื่อง และมีจุดเด่นสามารถดำเนินการได้อย่างดีในด้านการจัดการกระบวนการและการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (กรณีสถาบันอุดมศึกษา) ซึ่งส่งผลให้ผลลัพธ์การดำเนินการในมิติด้านประสิทธิผลอยู่ในระดับที่ดีด้วย แต่ยังมีจุดอ่อนในด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ซึ่งในภาพรวมอยู่ในระดับดี แต่ในบางประเด็นยังไม่สามารถแสดงผลการดำเนินการได้อย่างครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ

2.1.4 ความคิดเห็นของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ต่อการพัฒนาระบบราชการในภาพรวม

จากการสำรวจการรับรู้ การเข้าใจ และความพึงพอใจในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 ใน 4 ประเด็นหลัก คือ การตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ การพัฒนาขีดสมรรถนะขององค์การ และการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล โดยมีผลการสำรวจที่สำคัญดังนี้

1. การรับรู้การพัฒนาระบบราชการ

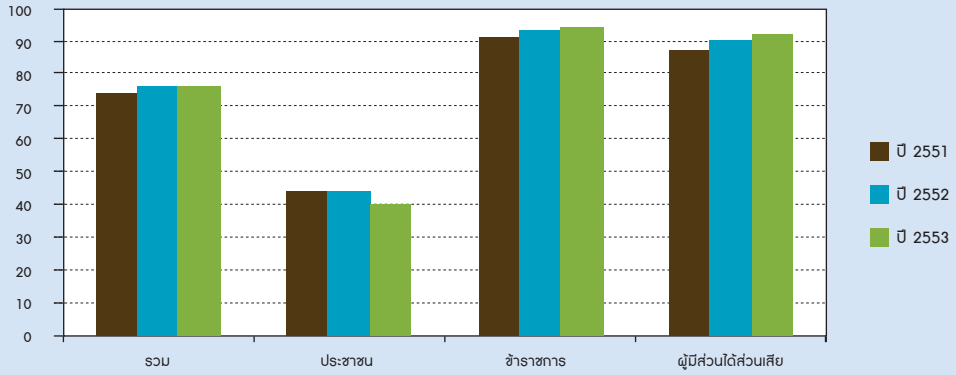

ภาพที่ 2.1-14 ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามการรับรู้การพัฒนาระบบราชการและตามปีงบประมาณ

ผลการสำรวจกลุ่มตัวอย่างที่มีทั้งประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวนรวม 22,954 คน พบว่า โดยรวมแล้วร้อยละของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งสามกลุ่มที่รับรู้การพัฒนาระบบราชการ เมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2551 มีสัดส่วนการรับรู้การพัฒนาระบบราชการในแต่ละปีใกล้เคียงกัน และหากเปรียบเทียบการรับรู้การพัฒนาระบบราชการในระหว่างกลุ่มแล้ว พบว่าร้อยละของกลุ่มข้าราชการมีการรับรู้การพัฒนาระบบราชการสูงสุดมาโดยลำดับ คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 รับรู้ร้อยละ 94.5 พ.ศ. 2552 รับรู้ ร้อยละ 92.8 และปี พ.ศ. 2551 รับรู้ ร้อยละ 91.1 รองลงมาคือ กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 รับรู้ร้อยละ 92.4 พ.ศ. 2552 รับรู้ ร้อยละ 90.0 และปี พ.ศ. 2551 รับรู้ ร้อยละ 87.4 ในขณะที่กลุ่มประชาชนมีระดับการรับรู้การพัฒนาระบบราชการน้อยที่สุด โดยปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 รับรู้ร้อยละ 39.9 พ.ศ. 2552 รับรู้ ร้อยละ 44.3 และปี พ.ศ. 2551 รับรู้ ร้อยละ 44.4 ทั้งนี้กลุ่มข้าราชการและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ยังมีการรับรู้การพัฒนาระบบราชการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ในขณะที่กลุ่มประชาชนกลับมีการรับรู้ไปในทิศทางตรงกันข้ามในระดับที่แตกต่างกันเล็กน้อยอย่างต่อเนื่องเช่นเดียวกัน ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีการรับรู้การพัฒนาระบบราชการในแต่ละปีงบประมาณ อยู่ที่ ร้อยละ 75.6 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ที่ร้อยละ 75.7 ในปี พ.ศ. 2552 และที่ร้อยละ 74.3 ในปี พ.ศ. 2551 (ภาพที่ 2.1-14)

2. การเข้าใจการพัฒนาระบบราชการ

จากการเปรียบเทียบความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการหรือประโยชน์ของการพัฒนาระบบราชการในประเด็นย่อยของ 4 ประเด็นหลัก ของแต่ละกลุ่ม ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2552 กับ พ.ศ. 2551 พบว่า ร้อยละของแต่ละกลุ่มที่รับรู้การพัฒนาระบบราชการมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่งเล็กน้อย โดยร้อยละของข้าราชการมีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการหรือประโยชน์ของการพัฒนาระบบราชการสูงสุด คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เข้าใจร้อยละ 97.5 พ.ศ. 2552 เข้าใจร้อยละ 95.9 และ พ.ศ. 2551 เข้าใจร้อยละ 96.1 รองลงมาเป็นกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เข้าใจร้อยละ 97.1 พ.ศ. 2552 เข้าใจ ร้อยละ 96.1 และปี พ.ศ. 2551 เข้าใจ ร้อยละ 96.2 ส่วนกลุ่มประชาชนนั้น พบว่า มีร้อยละของผู้ที่เข้าใจการพัฒนาระบบราชการต่ำกว่าสองกลุ่มดังกล่าวเล็กน้อย และมีแนวโน้มร้อยละลดลงในเล็กน้อยโดยลำดับทุกปี คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เข้าใจ ร้อยละ 84.8 พ.ศ. 2552 เข้าใจ ร้อยละ 85.2 และปี 2551เข้าใจ ร้อยละ 87.6 ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการหรือประโยชน์ของการพัฒนาระบบราชการในแต่ละปีงบประมาณ ดังนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ร้อยละ 93.1 พ.ศ. 2552 ร้อยละ 92.4 และ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 93.3 (ภาพที่ 2.1-15)

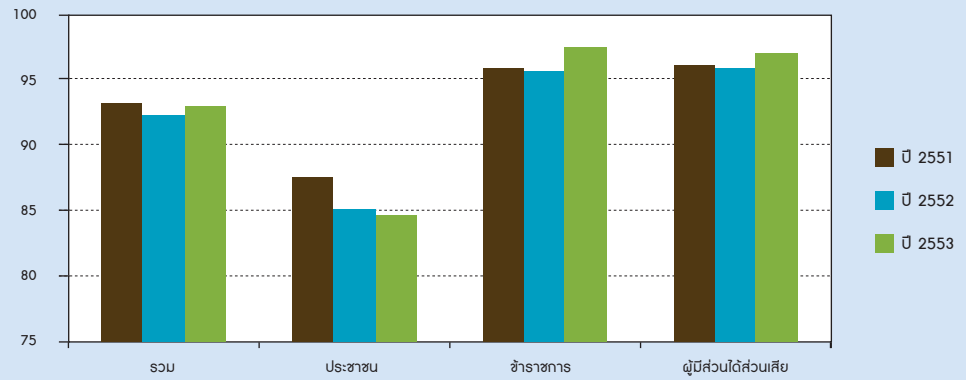

ภาพที่ 2.1-15 ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามความเข้าใจการพัฒนาระบบราชการและตามปีงบประมาณ

3. ความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการ

เมื่อประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการ โดยการเปรียบเทียบระหว่าง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2552 และพ.ศ. 2551 พบว่า กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจมากกว่าอีกสองกลุ่ม คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 87.6 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 84.6 และปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 86.9 รองลงมาเป็นกลุ่มข้าราชการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 83 พ.ศ. 2552 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 81.7 และปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 87.1 ส่วนประชาชนนั้น พบว่า มีความพึงพอใจการพัฒนาระบบราชการต่ำกว่าสองกลุ่มดังกล่าวเล็กน้อย คือ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 76.9 พ.ศ. 2552 มีความพึงพอใจ ร้อยละ 79.1 และปี พ.ศ. 2551 ร้อยละ 73.5 ทั้งนี้มีค่าเฉลี่ยร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการในแต่ละปีงบประมาณ ดังนี้ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ร้อยละ 82.5 พ.ศ. 2552 ร้อยละ 81.8 และ พ.ศ. 2551 ร้อยละ 82.5 (ภาพที่ 2.1-16)

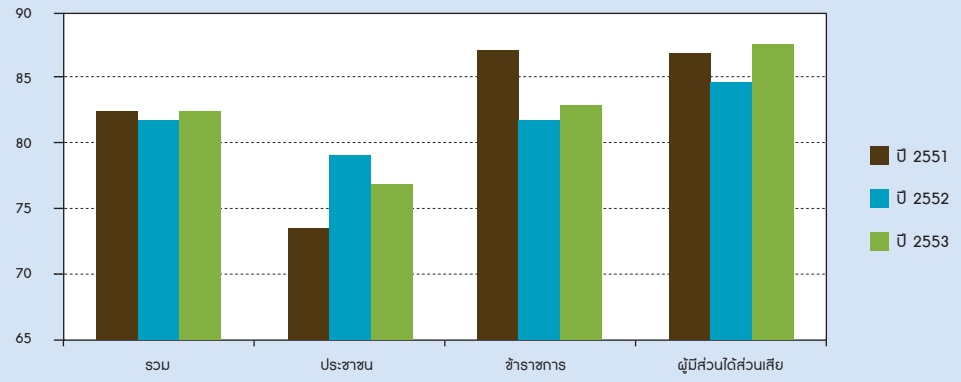

ภาพที่ 2.1-16 ร้อยละของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการ และตามปีงบประมาณ

สำหรับคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ เมื่อเปรียบเทียบปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และ พ.ศ. 2552 กับ พ.ศ. 2551 ของทั้งสามกลุ่มแล้ว จากหลักเกณฑ์การให้คะแนนช่วง 4.21 - 5.00 คะแนนพอใจมากที่สุด ช่วง 3.41 - 4.20 คะแนนพอใจมาก ช่วง 2.61 - 3.40 คะแนน พอใจปานกลาง ช่วง 1.81 - 2.60 คะแนน พอใจน้อย และช่วง 1.00 - 1.80 คะแนน พอใจน้อยที่สุด พบว่า กลุ่มประชาชนมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ ปี พ.ศ. 2553 ลดลงกว่า 2 ปีก่อน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ปี พ.ศ. 2553 พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2551 เป็น 3.29 3.31 และ 3.28 ตามลำดับ ส่วนข้าราชการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ ปี พ.ศ. 2553 สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับ ปีพ.ศ. 2552 แต่คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าปี พ.ศ. 2551 ทั้ง2 กลุ่ม โดยปรากฏคะแนนเฉลี่ยในแต่ละปีดังนี้ ข้าราชการ ปี พ.ศ. 2553 มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 พ.ศ. 2552 มีคะแนนเฉลี่ย 3.46 ส่วนปี พ.ศ. 2551 มีคะแนนเฉลี่ย 3.57 และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปี พ.ศ. 2553 มีคะแนนเฉลี่ย 3.58 พ.ศ. 2552 มีคะแนนเฉลี่ย 3.55 ส่วนปี พ.ศ. 2551 มีคะแนนเฉลี่ย 3.59 (ตารางที่ 2.1-6)

เมื่อประเมินความพึงพอใจตามหลักเกณฑ์ปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 คะแนนความพึงพอใจเฉลี่ยของทั้งสามกลุ่ม ได้เท่ากับ 3.44 ซึ่งอยู่ในระดับพอใจมาก

ตารางที่ 2.1-6 คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการพัฒนาระบบราชการของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำแนกตามปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553

กลุ่มเป้าหมาย	คะแนนเฉลี่ย		
	2551	2552	2553
ประชาชน	3.28	3.31	3.29
ข้าราชการ	3.57	3.46	3.48
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.59	3.55	3.58
รวมเฉลี่ย	**3.48**	**3.44**	**3.45**

4. การนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ (เฉพาะกลุ่มข้าราชการ)

ในการพัฒนาระบบราชการนั้น ข้าราชการ เป็นกำลังหลักในการนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. และผู้บริหารกำหนดขึ้น ซึ่งผลการสำรวจการนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ ระหว่าง ปีงบประมาณพ.ศ. 2551 - 2553 พบว่า จำนวนข้าราชการ ที่นำแนวทาง

การพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติได้เพิ่มขึ้นต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 3 ปี กล่าวคือ ร้อยละของข้าราชการที่นำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ปี พ.ศ. 2552 และปี พ.ศ. 2551 มีค่าคะแนนร้อยละ 82.6 80.0 และ 69.6 ตามลำดับ (ภาพที่ 2.1-17)

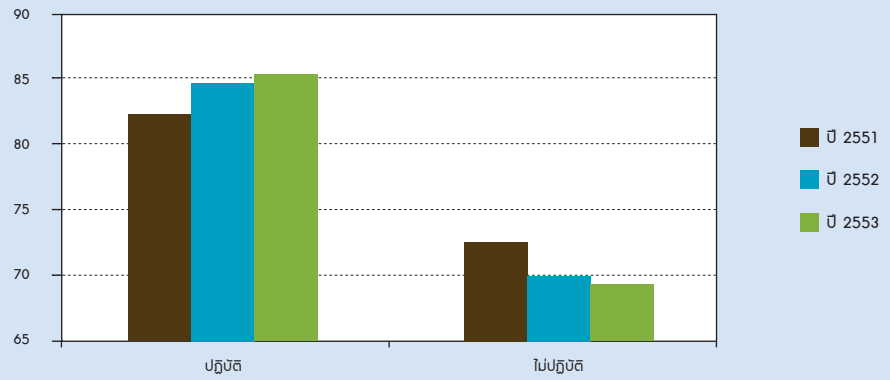

ภาพที่ 2.1-17 จำนวนและร้อยละของข้าราชการ จำแนกตามการนำแนวทางการพัฒนาระบบราชการไปปฏิบัติ ในระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553

5. ข้อเสนอแนะ

การรับรู้ การเข้าใจ และความพึงพอใจของประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการ โดยรวมเฉลี่ยแล้วอยู่ในระดับ พอใจมาก (ช่วง 3.41 - 4.20 คะแนน) มีข้อสังเกตว่า กลุ่มประชาชนยังมีการรับรู้การพัฒนาระบบราชการน้อยกว่าร้อยละ 50 หากจะเพิ่มร้อยละของประชาชนในการรับรู้การพัฒนาระบบราชการ ควรจะต้องสื่อถึงประชาชนโดยผ่านโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งพบจากการสำรวจว่า ประชาชนรับรู้การพัฒนาระบบราชการผ่านสื่อโทรทัศน์และสื่อหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 69.0 และร้อยละ 48.5 ตามลำดับ

ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ประชาชน ข้าราชการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นประมาณร้อยละ 15.27 15.88 และ 27.61 ตามลำดับ หรือเฉลี่ยประมาณร้อยละ 19.59 ว่าอยากให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการให้หลากหลาย และอยากเห็นข้าราชการทำงานในลักษณะ ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ บริการด้วยความสุภาพ รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตรงต่อเวลา

ข้าราชการที่คนไทยอยากได้

ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
บริการด้วยความสุภาพ รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และตรงต่อเวลา

2.2 การผลักดันการพัฒนาระบบราชการไทย

2.2.1 การยกระดับการให้บริการและการทำงานของส่วนราชการ เพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชน

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ส่งเสริมและสนับสนุนส่วนราชการพัฒนาการบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2553 ได้ยกระดับคุณภาพการให้บริการประชาชน ซึ่งมีการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1. การมอบอำนาจ ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 ได้ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใด ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนทำให้สามารถอำนวยความสะดวกและสนองความต้องการของประชาชน เพื่อความคุ้มค่า ความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ นำไปสู่การกระจายอำนาจการตัดสินใจและความรับผิดชอบที่เหมาะสม และไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจ รวมทั้งไม่ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากเกินความจำเป็น

2. การลดเวลาและกิจกรรมในการทำงาน ด้วยการกำหนดให้ลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ เป็นเป้าหมายภาคบังคับตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ได้มุ่งเน้นให้ส่วนราชการพัฒนาคุณภาพการให้บริการในกระบวนงานหลักของหน่วยงานให้สามารถสนองต่อความต้องการของผู้รับบริการได้ตามระยะเวลามาตรฐานที่ส่วนราชการกำหนดไว้ โดยสำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น การจัดทำข้อมูลเชิงเปรียบเทียบการบริหารจัดการภาครัฐ (Benchmarking) เพื่อสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการบริการให้สูงยิ่งขึ้น

ผลที่เกิดขึ้น ส่วนราชการได้ลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนลงร้อยละ 30 - 50 และขยายผลให้ครบทุกกระบวนงานตามมติคณะรัฐมนตรีได้ใน ปี พ.ศ. 2550 จากนั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้เพิ่มความเข้มข้นโดยกำหนดให้วัด “ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ” เพื่อกระตุ้นส่วนราชการให้เพิ่มความเอาใจใส่ต่อการปรับปรุงบริการ ทั้งนี้ ตลอดระยะเวลา 8 ปี นับแต่ ปี พ.ศ. 2546 ถึง พ.ศ. 2553 ผลปรากฏว่าส่วนราชการมีการดำเนินการปรับปรุงบริการต่อเนื่องและมีหลายส่วนราชการได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชนที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดขึ้นจำนวนมาก (ตารางที่ 2.2-1)

ตารางที่ 2.2-1 ส่วนราชการพัฒนาการให้บริการและได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ปี พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2553

ปี พ.ศ.	เสนอ		รับรางวัล	
	หน่วยงาน	กระบวนการ	หน่วยงาน	กระบวนการ
2546	50*	169	19	25
2547	48	285	7	16
2548	62	250	12	21
2549	68	250	7	11
2550	53	133	31	46
2551	69	172	47	61
2552	61	162	45	79
2553	109	302	63	106
รวม	1,664 กระบวนงาน		428 กระบวนงาน	

** หน่วยงานที่มีการปรับลดกระบวนงานตามเกณฑ์ของ ก.พ.ร.*

1. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน

1.1 การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการที่เกินจำเป็น

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดแนวทางให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และแนวทางการปฏิบัติราชการหนึ่งที่มีผลอันสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนให้มีความสะดวก และรวดเร็วมากขึ้น คือ การลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการที่เกินจำเป็น ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 ให้ส่วนราชการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนลงร้อยละ 30 - 50 และขยายผลให้ครบทุกกระบวนงานในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการส่งเสริม และสนับสนุนให้ทุกส่วนราชการปรับปรุงกระบวนการทำงานโดยการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ และกำหนดให้เป็นตัวชี้วัดตามคำรับรองการปฏิบัติราชการเพื่อให้การบริการประชาชนมีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น และเป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2546 จนถึงปัจจุบันที่ได้ยกระดับเป้าหมายประสิทธิภาพ และคุณภาพการบริการภาครัฐไปสู่การบริการที่มีมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากล เป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือของประชาชน

โดยเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญที่สนับสนุนให้การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐประสบผลสำเร็จ คือ การมอบอำนาจ ดังนั้น จึงได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจ พ.ศ. 2550 เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ได้มอบอำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่นใดตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้น ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ทำให้สามารถอำนวยความสะดวกและ

สนองความต้องการของประชาชน เพื่อความคุ้มค่า ความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ นำไปสู่การกระจายอำนาจการตัดสินใจ และความรับผิดชอบที่เหมาะสม และไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาในการใช้อำนาจ รวมทั้งไม่ต้องผ่านการพิจารณาของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มากเกินความจำเป็น ซึ่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จะช่วยสนับสนุนการยกระดับคุณภาพการบริการให้สูงยิ่งขึ้น

1.2 การพัฒนาศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน ซึ่ง ก.พ.ร. ได้กำหนดให้ “ระดับความสำเร็จของการดำเนินการจัดตั้งศูนย์บริการร่วม” เป็นตัวชี้วัดภาคบังคับในทุกกระทรวง กรม และจังหวัด มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2553 ได้กำหนดให้วัด “ระดับความสำเร็จของการพัฒนาศูนย์บริการร่วม หรือเคาน์เตอร์บริการประชาชน” เพื่อรักษามาตรฐานการให้บริการ และประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุดจากศูนย์บริการร่วม ทำให้มีการตั้ง ศูนย์บริการร่วมหรือ Services Link: SL ในแหล่งชุมชนหรือในย่านการค้า และเคาน์เตอร์บริการประชาชน (Government Counter Service: GCS) เพื่อเพิ่มความสะดวกให้แก่ประชาชน ส่งผลให้ในปี พ.ศ. 2551 มีศูนย์บริการร่วม 102 แห่ง และเคาน์เตอร์บริการประชาชน 17 แห่ง และมีศูนย์บริการร่วมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ 19 แห่ง เคาน์เตอร์บริการประชาชน 9 แห่ง โดยศูนย์บริการร่วม 4 แห่ง และ เคาน์เตอร์บริการประชาชน 2 แห่ง ได้รับรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วมและรางวัลมาตรฐานเคาน์เตอร์บริการประชาชนตามลำดับ ในปี พ.ศ. 2552 มีศูนย์บริการร่วม 94 แห่ง และเคาน์เตอร์บริการประชาชน 19 แห่ง โดยมีศูนย์บริการร่วมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ 12 แห่ง เคาน์เตอร์บริการประชาชน 5 แห่ง โดยศูนย์บริการร่วม 3 แห่ง และเคาน์เตอร์บริการประชาชน 3 แห่ง ได้รับรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วมและรางวัลมาตรฐานเคาน์เตอร์บริการประชาชนตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2553 มีศูนย์บริการร่วม 100 แห่ง และเคาน์เตอร์บริการประชาชน 19 แห่ง รวม 119 แห่ง (ตารางที่ 2.2-2)

ตารางที่ 2.2-2 ศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชน

รายการ	ศูนย์บริการร่วม (แห่ง)	เคาน์เตอร์บริการฯ (แห่ง)	รวม (แห่ง)
จังหวัด	71	18	89
กระทรวง	29	1	30
รวม	**100**	**19**	**119**

ทั้งนี้ มีศูนย์บริการร่วมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ 13 แห่ง เคาน์เตอร์บริการประชาชน 7 แห่ง โดยศูนย์บริการร่วมกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เขตดินแดง และเขตคลองเตย (รวม 2 ศูนย์) ศูนย์บริการร่วมกระทรวงพลังงาน (1 ศูนย์) และศูนย์บริการร่วมกระทรวงแรงงานจังหวัดตาก (1 ศูนย์) ได้รับรางวัลชมเชยด้านการบริหารจัดการ และเคาน์เตอร์บริการประชาชนจังหวัดกาญจนบุรี ได้รับรางวัลดีเด่นด้านการส่งเสริมภาพลักษณ์ และเคาน์เตอร์บริการประชาชนจังหวัดลำปาง ได้รับรางวัลชมเชยด้านการบริหารจัดการ

1.3 การมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน

1) ประเภทรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ในการมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน (ภาพที่ 2.2-1) เพื่อเชิดชูเกียรติและเป็นกำลังใจให้กับเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่มีการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชน ในปี พ.ศ. 2553 มี 4 ประเภทรางวัล[3] ประกอบด้วย

(1) รางวัลรายกระบวนงาน เป็นรางวัลที่พิจารณาจากผลการดำเนินการรายกระบวนงานในหนึ่งหน่วยบริการ โดยเน้นกระบวนงานหลักที่สำคัญหรือเป็นกระบวนงานหลักที่ส่งผลกระทบต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในภาพรวม

(2) รางวัลภาพรวมกระบวนงาน เป็นรางวัลที่พิจารณาจากค่าเฉลี่ยผลการดำเนินการในกระบวนงานนั้น ๆ ในทุกหน่วยบริการ ทั้งในส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค โดยส่วนกลาง ให้กรมเป็นผู้เสนอขอรับการประเมิน

(3) รางวัลกระบวนงานที่มีความเชื่อมโยงหลายส่วนราชการ เป็นรางวัลที่พิจารณาจากกระบวนงานที่มีลักษณะการบริการที่ต้องผ่านการพิจารณาหลายส่วนราชการ และเป็นกระบวนงานที่มีขั้นตอนการดำเนินการผ่านการพิจารณาอย่างน้อย 3 ส่วนราชการ โดยให้ส่วนราชการผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติเป็นผู้เสนอขอรับรางวัล

(4) รางวัลนวัตกรรมการให้บริการ เป็นรางวัล ที่พิจารณาจากผลการดำเนินการปรับปรุงการให้บริการ โดยนำนวัตกรรมมาใช้เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน ให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

ภาพที่ 2.2 - 1 นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธานในพิธีมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน และรางวัลมาตราฐานศูนย์บริการร่วม และเคาน์เตอร์บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553

2) ผลการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน การพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนในช่วงเวลา 8 ปี ที่ผ่านมา ส่วนราชการที่มีความโดดเด่นในการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนเป็นที่ประจักษ์มีหลายหน่วยงาน เช่น กรมการขนส่งทางบก กรมที่ดิน กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร กรมการกงสุล กรมศุลกากร เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2553 มีหน่วยงานเข้าเสนอขอรับการประเมินกระบวนงานที่ได้พัฒนา เพื่อรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน จำนวนทั้งหมด 301 กระบวนงาน แยกเป็นส่วนที่กรมเสนอจำนวน 141 กระบวนงาน จังหวัดเสนอ 104 กระบวนงาน สถาบันอุดมศึกษาเสนอจำนวน 44 กระบวนงาน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (เทศบาล) เสนอ 12 กระบวนงาน ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยรวมจากปี พ.ศ. 2552 จำนวน 139 กระบวนงาน คิดเป็นร้อยละ 85.80 และมีกระบวนงานที่ได้รับรางวัลรวม 106 กระบวนงาน แยกเป็นรางวัลดีเด่น 54 กระบวนงาน และรางวัลชมเชย 52 กระบวนงาน (ตารางที่ 2.2-3 ตารางที่ 2.2-4 และตารางที่ 2.2-5)

[3] "รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน" ประจำปี พ.ศ. 2553 มีรายละเอียดหลักเกณฑ์และแนวทางที่กำหนดในการขอรับรางวัล แต่ละประเภท ดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์สำนักงาน ก.พ.ร. ที่ www.opdc.go.th

ตารางที่ 2.2-3 เปรียบเทียบจำนวนหน่วยงาน และจำนวนกระบวนงานที่เสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชนระหว่างปี พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553

ส่วนราชการ	จำนวนหน่วยงานที่เสนอ			จำนวนกระบวนงานที่เสนอ		
	ปี 2552	ปี 2553	เพิ่มขึ้น(%)	ปี 2552	ปี 2553	เพิ่มขึ้น(%)
กรม	14	43	29(207.14)	51	141	90(176.47)
จังหวัด	33	43	10(30.30)	81	104	24(29.63)
มหาวิทยาลัย	7	13	6(85.71)	21	44	23(109.52)
เทศบาล	7	10	32(42.85)	9	12	3(33.33)
รวม	**61**	**109**	**48(78.69)**	**162**	**301**	**139(85.80)**

ตารางที่ 2.2-4 จำนวนกระบวนงานบริการที่เสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553 แยกตามประเภทรางวัล

ส่วนราชการ	รายกระบวนงาน	ภาพรวมกระบวนงาน	เชื่อมโยงกระบวนงานหลายส่วนราชการ	นวัตกรรมการให้บริการ	รวม
กรม	83	9	5	44	141
จังหวัด	59	0	3	42	104
สถาบันอุดมศึกษา	16	0	0	28	44
เทศบาล	8	0	0	4	12
รวม	**166**	**9**	**8**	**118**	**301**

ตารางที่ 2.2-5 จำนวนกระบวนงานที่ได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553

ส่วนราชการ	รายกระบวนงาน		ภาพรวมกระบวนงาน		กระบวนงานที่เชื่อมโยงหลายส่วนราชการ		นวัตกรรมการให้บริการ		รวม	
	ดีเด่น	ชมเชย	ดีเด่น	ชมเชย	ดีเด่น	ชมเชย	ดีเด่น	ชมเชย	ดีเด่น	ชมเชย
กรม	7	11	2	2	3	-	19	6	31	19
จังหวัด	6	17	-	-	-	-	4	5	10	22
มหาวิทยาลัย	4	5	-	-	-	-	4	4	8	9
เทศบาล	1	3	-	-	-	-	2	1	3	4
รวม	**18**	**36**	**2**	**2**	**3**	**-**	**29**	**16**	**52**	**54**

3) พัฒนาการในการดำเนินการเพื่อรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน

หน่วยงานทุกประเภทได้ตื่นตัวและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน พบว่าในปี พ.ศ. 2553 มีหน่วยงานทั้งราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เสนอขอรับรางวัลฯ จำนวน 109 หน่วยงาน รวมกระบวนงานที่หน่วยงานต่าง ๆ ดังกล่าวเสนอขอรับรางวัลฯจำนวน 301 กระบวนงาน ทั้งนี้ มีหน่วยงานที่ได้รับรางวัล 63 หน่วยงาน จาก 109 หน่วยงาน และกระบวนงานที่ได้รับรางวัลฯทุกประเภทรวมกัน จำนวน 106 กระบวนงาน จากจำนวนกระบวนงานที่เสนอ 301 กระบวนงาน และยังพบอีกว่า หน่วยงานที่เสนอขอรับรางวัลฯ ส่วนใหญ่จะเป็น “จังหวัด” อีกทั้งจำนวน “เทศบาล” ที่เข้าร่วมเสนอผลงานก็มีแนวโน้มเพิ่มจำนวนขึ้นด้วยเช่นกัน และนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา จำนวนกระบวนงานที่ได้รับรางวัลฯ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกหน่วยงาน ทั้งส่วนราชการ จังหวัด สถาบันอุดมศึกษา และเทศบาล

นอกจากนี้ สถาบันอุดมศึกษา และเทศบาลที่ได้พัฒนากระบวนการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนมาอย่างต่อเนื่อง โดยตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 มีสถาบันอุดมศึกษา และเทศบาลเสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน เฉลี่ยปีละ 15 หน่วยงาน และมีกระบวนงานที่หน่วยงานดังกล่าวเสนอขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน รวม 131 กระบวนงาน หรือเฉลี่ยปีละ 32 กระบวนงาน

1.4 การนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการให้บริการ (e-Services) ผลจากการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ที่มีการพัฒนาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐทั้งหมดเข้าด้วยกัน เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการและระบบการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ ตามนโยบาย e-Government ของรัฐบาล เป็นการเพิ่มช่องทางให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูล ข่าวสารและบริการของภาครัฐ รวมถึงเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ได้สะดวกรวดเร็ว ในทุกกระทรวง ทบวง กรม นับตั้งแต่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้ดำเนินโครงการพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรกนิกส์ ทำให้มีการเชื่อมโยงเครือข่ายสื่อสารภาครัฐไปยังกระทรวง กรม และจังหวัดอย่างกว้างขวาง ในส่วนกลาง 247 หน่วยงาน และส่วนภูมิภาค 75 จังหวัด 210 หน่วยงาน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551[4]

จากการเดินหน้าพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศร่วมกัน (Common Information Infrastructure) ทำให้เกิดการพัฒนาเว็บไซต์ในแต่ละกระทรวง กรม จังหวัดและอำเภอ และสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลของบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐด้วยระบบ Web Services รวมทั้งมีการวางแผนพัฒนาระบบการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์แบบเต็มรูปผ่าน Single Window อย่างต่อเนื่องทำให้การพัฒนาบริการรูปแบบต่าง ๆ ขึ้นอีกมาก เช่น ศูนย์บริการร่วม หรือ Service Link: SL ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุนหรือ One Start One Stop Investment Center: (OSOS) ศูนย์กลางบริการภาครัฐ (e-citizen) ตลอดจนเคาน์เตอร์บริการประชาชน หรือ Government Counter Services:GCS / One Stop Services ซึ่งการให้บริการในลักษณะของศูนย์บริการร่วม (SL) และเคาน์เตอร์บริการประชาชน (GCS) ดังกล่าว สามารถโต้ตอบผ่านกระดานถามตอบ (Web Board) ได้ตลอดเวลาโดยไม่มีค่าใช้จ่าย จากการเปิดมิติใหม่ในช่องทางบริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ ทำให้ประชาชนสามารถดำเนินธุรกรรมกับส่วนราชการทั้งหมดได้อย่างสะดวกสบาย ไม่เสียเวลา และประหยัดค่าใช้จ่าย ภายในที่เดียว (Single Point Service) ได้ที่ เว็บไซต์ของศูนย์กลางการบริการภาครัฐ (e-citizen.go.th) นอกจากนี้ในระดับชุมชน ยังมีศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชนที่เชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารจากชุมชนสู่สังคมโลก จากการจัดระบบบริการในลักษณะ e-Services แบบ One Stop Services ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และบริการต่าง ๆ ได้อย่างสะดวกรวดเร็วในทุกระดับ ตลอด 24 ชั่วโมง เช่น การรับเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียนและ

[4] กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รายงานประจำปี พ.ศ.2551 http://www.mict.go.th/more_news.php?cid=12&filename=index

แจ้งเบาะแสจากประชาชน การตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล ทั้งรายการข้อมูลประวัติการทะเบียนราษฎร์ บัตรประจำตัว ทะเบียนทหาร หนังสือเดินทาง ประกันสังคม สิทธิเลือกตั้ง รวมทั้งรับจด รับแจ้ง การเกิด การตาย ได้ทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนสามารถรายงานผลการดำเนินการตามโครงการ ออกรายงานสถิติ เชิงวิเคราะห์ ผลการประชาคม ฯลฯ ได้ ซึ่งมีช่องทางเข้าถึงบริการของหน่วยงานต่าง ๆ โดยผ่านเว็บไซต์กระทรวง ซึ่งเชื่อมต่อลงไปถึงกรม กอง และหน่วยงานในสังกัด

ส่วนราชการในต่างประเทศทั้งสถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุลใหญ่ และสถานกงสุลก็มีเว็บไซต์ เป็นทางเชื่อมให้ประชาชนใช้เข้าถึงหน่วยงานของราชการไทยในต่างประเทศได้ทั่วโลก เช่นเดียวกัน ด้วยเว็บไซต์ http://www.thaiembassy.org

นอกจากนี้ การบริการในระบบราชการด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ยังมีช่องทางที่จัดไว้เป็นการเฉพาะกลุ่มผู้รับบริการ หรือบริการเฉพาะทาง อีกหลายช่องทาง (ภาพที่ 2.2-2)

ภาพที่ 2.2-2 ตัวอย่างช่องทางเข้าถึงภาครัฐหรือบริการของภาครัฐ

1.5 การปรับปรุงบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจของประเทศ

ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีในปัจจุบัน นำไปสู่โลกยุคดิจิตอลที่ไร้ขีดจำกัดทางการแข่งขัน ทำให้ทุกประเทศต้องพัฒนาและสร้างความแข็งแกร่งให้กับประเทศเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ในเวทีโลกได้อย่างมั่นคง ความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย ในด้านการประกอบธุรกิจจึงเป็นเรื่องสำคัญ อันจะไปสู่การลงทุนในประเทศที่มากขึ้น มีการจ้างงานมากขึ้น เกิดผลดีต่อการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน และทำให้เศรษฐกิจของประเทศเจริญเติบโตไปอย่างมั่นคง และจากรายงานผลการจัดอันดับความยาก - ง่ายในการประกอบธุรกิจ (Doing Business) ของธนาคารโลก ซึ่งเป็นการจัดอันดับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ในกระบวนการประกอบธุรกิจ ปัจจุบันการศึกษาของธนาคารโลก จะมุ่งเน้นที่ตัวชี้วัด จำนวน 9 ด้าน ได้แก่ การเริ่มต้นธุรกิจ การขออนุญาตก่อสร้าง การจดทะเบียนทรัพย์สิน การได้รับสินเชื่อ การคุ้มครองผู้ลงทุน การชำระภาษี การค้าระหว่างประเทศ การบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลง และการปิดกิจการ (ลดด้านการจ้างงานลงไป 1 ด้าน) ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2548 (ค.ศ. 2005) และได้มีการดำเนินการมาจนทุกวันนี้ โดยผลการจัดอันดับประเทศไทยมีอันดับดีขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี และในปี พ.ศ. 2553 (ค.ศ. 2010) อยู่อันดับที่ 12 จาก 183 ประเทศ

โดยที่รายงานดังกล่าวมีการเผยแพร่ไปทั่วโลก และเป็นแหล่งข้อมูลหนึ่งที่สำคัญที่นักลงทุนนำมาใช้ในการตัดสินใจเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้สำนักงาน ก.พ.ร. ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรับปรุงบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จ รวมทั้ง ธนาคารโลกด้วย ซึ่งผลการดำเนินการมีหลายหน่วยงานที่ปรับปรุงบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ที่สำคัญอาทิเช่น

กรมศุลกากร ปรับระบบพิธีการศุลกากรเป็นระบบพิธีการศุลกากรแบบไร้เอกสาร (e-Customs) ซึ่งทำให้กระบวนการในการนำสินค้าเข้าและส่งออกมีความรวดเร็ว และสามารถลดภาระให้แก่ผู้ประกอบการได้

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กรมสรรพากร สำนักงานประกันสังคม และกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ได้ร่วมกันปรับปรุงกระบวนการให้บริการการเริ่มต้นธุรกิจเพื่อให้ผู้ประกอบธุรกิจสามารถติดต่อขอรับบริการได้ในจุดเดียว โดยการสร้างระบบเทคโนโลยีเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานสามารถให้บริการได้เบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว (Single Point) ซึ่งในปี พ.ศ. 2554 จะพัฒนาไปสู่ระบบการใช้แบบฟอร์มเดียวกัน (Single Form) การใช้เอกสารประกอบชุดเดียวกัน (Single Document) และระบบเลขทะเบียนเดียวกัน (Single Number) ต่อไป

กรมที่ดินได้ปรับปรุงกระบวนการให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สิน โดยสามารถให้บริการประชาชนได้เสร็จสิ้นภายใน 1 วัน เป็นต้น

นอกจากนี้ ประเทศกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย - แปซิฟิก (เอเปค) ได้ให้ความสำคัญกับรายงานผลการวิจัย เรื่อง Doing Business ของธนาคารโลกด้วย โดยตั้งเป้าหมายในการปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนของภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก ให้มีความรวดเร็วขึ้น สะดวกขึ้น และค่าใช้จ่ายถูกลดร้อยละ 5 ในปี พ.ศ. 2554 และร้อยละ 25 ในปี พ.ศ. 2558 ใน 5 ด้าน ได้แก่ การเริ่มต้นธุรกิจ และการขออนุญาตก่อสร้าง การได้รับสินเชื่อ การค้าระหว่างประเทศ และการบังคับให้เป็นไปตามข้อตกลง โดยสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ร่วมกับกระทรวงการต่างประเทศดำเนินการศึกษาประเทศที่สามารถให้บริการได้เป็นเลิศ และการศึกษาเพื่อกำหนดตัวชี้วัดให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงบริการให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของกรอบเอเปคต่อไป

2. การยกระดับการให้บริการประชาชนในราชการบริหารส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 การพัฒนาระบบการให้บริการ ณ จุดบริการเดียว

การส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐต่าง ๆ พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน ในลักษณะศูนย์บริการร่วม และเคาน์เตอร์บริการประชาชน (Government Counter Service: GCS) ที่สามารถให้บริการประชาชนในหลาย ๆ งานบริการได้ ณ จุดบริการเดียว (one stop services) ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งในการปฏิบัติงานของส่วนราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการมาขอรับบริการจากรัฐที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 พร้อมกับส่งเสริม และสนับสนุนให้ระดับจังหวัดจัดตั้งศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชนอย่างน้อย 1 แห่ง และตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2549 ทุกจังหวัดมีการจัดตั้งศูนย์บริการร่วมหรือเคาน์เตอร์บริการประชาชนแล้ว และจากการที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการติดตามประเมินผลเพื่อให้การรับรองและมอบรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม/เคาน์เตอร์บริการประชาชนแก่หน่วยงานที่พัฒนาศูนย์บริการร่วม และเคาน์เตอร์บริการประชาชนได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ปรากฏว่าในปี พ.ศ. 2553 มีศูนย์บริการร่วมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ 10 แห่ง เป็นศูนย์บริการร่วมในพื้นที่ (ภูมิภาค) 1 แห่ง และราชการส่วนกลาง 9 แห่ง และเคาน์เตอร์บริการประชาชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานฯ 3 แห่ง เป็นเคาน์เตอร์บริการประชาชนในพื้นที่ (ภูมิภาค) ทั้ง 3 แห่ง

2.2 ระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยว (Single Window Service)

โครงการนำระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยว (Single Window Service) เป็นส่วนหนึ่งของโครงการส่งเสริมและพัฒนาการส่งมอบบริการประชาชนระดับอำเภอและท้องถิ่น ที่สำนักงาน ก.พ.ร. จัดทำขึ้นโดยความร่วมมือของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เพื่อยกระดับคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการระดับจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น ด้วยการพัฒนาโปรแกรมการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยว (Single Window Service) ขึ้น จำนวน 5 ระบบ เพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการขอรับบริการจากหน่วยงานภาครัฐมาใช้ในการให้บริการประชาชน และเป็นหน่วยงานสาธิตการเรียนรู้ระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยว (Single Window Service)

อนึ่ง งานบริการรูปแบบหน้าต่างเดี่ยว (Single Window Service) เป็นการส่งมอบบริการ ณ สำนักงาน (In - person Service) รูปแบบหนึ่งที่สามารถให้บริการอย่างหลากหลายผ่านช่องทางบริการเพียงจุดเดียว (Multi - Transaction into a “Single Window”) โดยเป็นการรวมงานบริการของหลายหน่วยงานทุกระดับแบบบูรณาการ (Integrated Services) ไว้ที่ระบบบริการหน้าต่างเดี่ยว และให้หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบส่งมอบบริการให้แก่ประชาชนแต่เพียงหน่วยงานเดียว (ภาพที่ 2.2-3) โดยการส่งมอบบริการแบบหน้าต่างเดี่ยวนั้น จะช่วยประมวลผลและเชื่อมต่อข้อมูลที่จำเป็นในการดำเนินการบริการระหว่างหน่วยงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทั้งต่อภาครัฐในฐานะผู้ให้บริการ ที่จะสามารถลดความซ้ำซ้อนในการทำงาน ลดต้นทุน รวมทั้งลดการใช้ทรัพยากรลง และต่อภาคประชาชน และภาคธุรกิจซึ่งเป็นผู้รับบริการ ที่จะเข้าถึงบริการต่าง ๆ ของภาครัฐได้อย่างสะดวกและง่ายขึ้น โดยผ่านจุดบริการเดียว ลดภาระในการกรอกแบบฟอร์มและคำขอต่าง ๆ และลดต้นทุนในการเข้าถึงบริการ เพราะใช้เวลาในการรอคอยน้อยลง

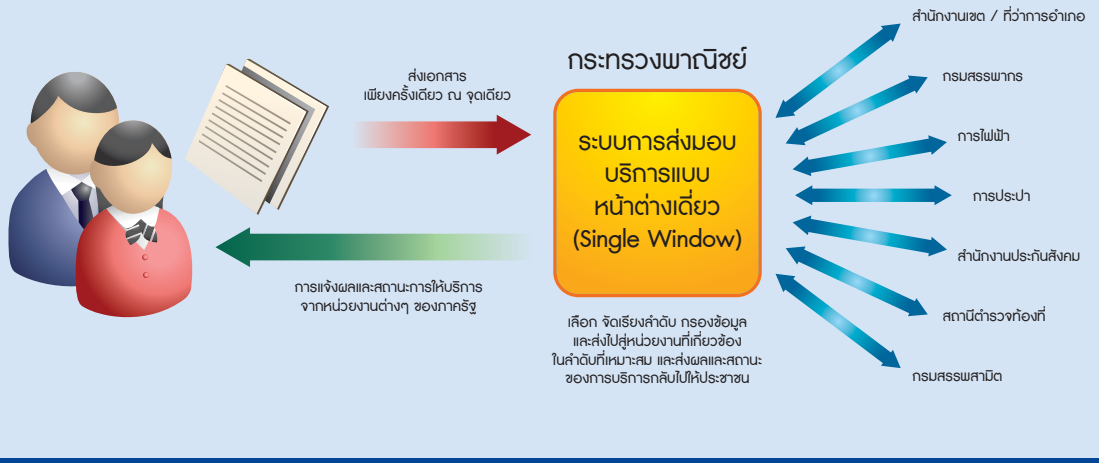

ภาพที่ 2.2-3 แนวคิดของการส่งมอบบริการแบบหน้าต่างเดียวสำหรับการบริการภาครัฐ

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำระบบงานบริการในรูปแบบหน้าต่างเดียวมานำร่องใช้ในการให้บริการ ภายใต้ความร่วมมือระหว่างจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี และในระดับเทศบาล ได้แก่ เทศบาลนครอุดรธานี เทศบาลนครนครราชสีมา เทศบาลนครระยอง และเทศบาลนครสงขลา รวม 5 หน่วยงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการส่งมอบบริการประชาชนระดับจังหวัดและท้องถิ่น อย่างไรก็ดี การให้บริการผ่านระบบการส่งมอบบริการหน้าต่างเดียวเป็นโครงการใหม่ที่ยังต้องมีระยะเวลาการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จึงได้มีการพัฒนาหน่วยงานนำร่องให้เป็นศูนย์สาธิตการเรียนรู้ระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดียว (Single Window Service) ขึ้นที่จังหวัดอุดรธานี และเทศบาลนครสงขลา รวม 2 แห่ง (ตารางที่ 2.2-6) เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกอบรมให้กับหน่วยงานบริการทั้งในระดับจังหวัดและท้องถิ่นให้สามารถนำระบบงานบริการดังกล่าวไปใช้ให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2.2-6: โปรแกรมระบบการให้บริการรูปแบบหน้าต่างเดียวที่ใช้ติดตั้ง ณ หน่วยงานนำร่อง ทั้ง 5 แห่ง

หน่วยงาน		งานบริการที่นำระบบฯ ไปติดตั้งใช้งาน
จังหวัด	เคาน์เตอร์บริการประชาชน จังหวัดอุดรธานี ศูนย์สาธิตการเรียนรู้ ระบบ Single Window Service	www.udonthani.go.th • งานบริการขึ้นทะเบียนคนหางาน ว่างงาน และจัดหางานสำหรับผู้พิการ
ท้องถิ่น	เทศบาลนครอุดรธานี	www.udoncity.go.th • งานบริการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย • งานบริการการช่าง • งานบริการขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ • งานบริการขอใบอนุญาตขายสุรา ยาสูบและไพ่
	เทศบาลนครนครราชสีมา	www.koratcity.net • งานบริการขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ
	เทศบาลนครระยอง	www.rayongcity.net • งานบริการขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตราย • งานบริการการช่าง • งานบริการขึ้นทะเบียนคนหางาน ว่างงาน และจัดหางานสำหรับผู้พิการ • งานบริการขึ้นทะเบียนรับเบี้ยยังชีพ

3. การยกระดับคุณภาพการบริการสู่มาตรฐานระดับโลก โดยการส่งเสริม สนับสนุนส่วนราชการให้ได้รับรางวัล United Nations Public Service Awards ขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้คุณภาพการบริการภาครัฐก้าวขึ้นสู่มาตรฐานสากล และเป็นการเผยแพร่ผลงานของหน่วยงานภาครัฐไทยในเวทีโลก สำนักงาน ก.พ.ร. ได้สนับสนุน และผลักดันให้หน่วยงานที่ได้รับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน และรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน เสนอผลงานเพื่อเข้ารับการคัดเลือกรับรางวัล United Nations Public Service Awards ขององค์การสหประชาชาติ[5] ซึ่งเป็นรางวัลที่มอบให้แก่หน่วยงานของประเทศสมาชิกที่ดำเนินการให้บริการสาธารณะด้วยความเป็นมืออาชีพมาอย่างต่อเนื่องทุกปีนับตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 โดยมีหน่วยงานภาครัฐไทยได้รับรางวัลดังกล่าวแล้ว 2 หน่วยงาน คือ ในปี พ.ศ. 2551 โรงพยาบาลยโสธร ได้รับรางวัลรองชนะเลิศ (Finalist) สาขา Improving the delivery of public services และ ในปี พ.ศ. 2552 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คณะแพทย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้รับรางวัลชนะเลิศ (The Winner) ในสาขาเดียวกัน สำหรับใน ปี พ.ศ. 2553 มีหน่วยงานส่งผลงานเพื่อเข้ารับการคัดเลือกรับรางวัล จำนวน 16 หน่วยงาน โดยผ่านการพิจารณารอบแรก 9 หน่วยงาน ผ่านรอบสอง 6 หน่วยงาน

2.2.2 การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

1. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีการแข่งขันในการจัดบริการสาธารณะและการเปิดให้หน่วยงาน / องค์กรในภาคส่วนอื่นสามารถเสนอตัวเข้ามาให้บริการสาธารณะของรัฐ

1.1 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการปรับปรุงการบริหารราชการส่วนภูมิภาคให้ชัดเจนขึ้นและสามารถบริหารราชการแบบบูรณาการได้ดียิ่งขึ้น และนโยบายรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2551 กำหนดว่ารัฐบาลจะจัดระบบการบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ พัฒนาระบบงานภาครัฐโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐควบคู่ไปกับการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการทำงาน เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ โดยคำนึงถึง “การมีส่วนร่วมของประชาชน”

1.2 จากการที่ภาคเอกชนเริ่มมีความเข้มแข็งและเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ดังตัวอย่างในภาคสังคม เช่น นับแต่มีการปฏิรูประบบราชการในปี พ.ศ. 2545 ภาคเอกชนได้เพิ่มบทบาทในภารกิจด้านการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล ถึงระดับอุดมศึกษามากขึ้น แม้บทบาทการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษาจะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 12 รับนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน จำนวน 888,513 คน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2545 เป็นรับนักเรียนจำนวน 985,933 คน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2551 แต่ในระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้นและตอนปลาย ภาคเอกชนได้ขยายบทบาทเข้าไปมากเกือบหนึ่งเท่าตัว กล่าวคือ จากการรับนักเรียนของสถานศึกษาเอกชน จำนวน 395,155 คน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2545 เป็นรับนักเรียน

[5] รางวัล United Nations Public Service Awards เป็นรางวัลที่จัดตั้งขึ้นโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (Economic and Social Council - ECOSOC) เพื่อมอบให้แก่หน่วยงานที่ดำเนินการด้านการให้บริการสาธารณะด้วยความเป็นมืออาชีพ โดยรางวัล UN Public Service Awards 2011 มี 5 สาขา คือ ได้แก่ สาขาการป้องกันและต่อต้านการคอร์รัปชั่นในการบริการสาธารณะ (Preventing and combating corruption in the public service) สาขาการพัฒนาการให้บริการประชาชน (Improving the delivery of public services) สาขาการส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายผ่านกลไกด้านนวัตกรรม (Fostering participation in policy-making decisions through innovative mechanisms) สาขาการเสริมสร้างการจัดการความรู้ในภาครัฐ (Advancing knowledge management in government) และสาขาการส่งเสริมความเท่าเทียมกันในการให้บริการสาธารณะ (Promoting gender responsive delivery of public services)

จำนวน 752,650 คน ในปีการศึกษา พ.ศ. 2551[6] สำหรับงานด้านสาธารณสุขก็ได้ขยายบทบาทในภาคเอกชนในรูปของสถานพยาบาล ทั้งที่รับและไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค รวมทั้งสิ้นกว่า 37,322 แห่ง โดยอยู่ในส่วนกลาง 8,035 แห่ง และส่วนภูมิภาค 29,287 แห่ง (ตารางที่ 2.2-7) ทำให้มีงานด้านการกำกับและสนับสนุนการบริการสุขภาพเกิดขึ้นในกระทรวงสาธารณสุขอันเป็นที่มาของการจัดตั้งกรมสนับสนุนบริการสุขภาพเพื่อรองรับบทบาทดังกล่าวใน ปี พ.ศ. 2546 ส่วนการถ่ายโอนภารกิจภาครัฐไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้ประกาศแผนกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาอย่างต่อเนื่อง การขยายบทบาทภาคเอกชนและองค์กรปกครองท้องถิ่นในการบริการสาธารณะ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อหน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการในงานบริการ ทั้งในราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคที่จะต้องเน้นบทบาทในกำหนดทิศทาง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคส่วนอื่นในการทำบริการแทนให้ได้ตามมาตรฐาน ภายใต้การกำกับตรวจสอบของกระทรวงทบวง กรม

ตารางที่ 2.2-7 สถานพยาบาลเอกชนประเภทรับและไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

สถิติสถานพยาบาลประเภทที่ไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน (คลินิก) ทั่วประเทศ
แยกตามลักษณะสถานพยาบาล ประจำปี 2553 ข้อมูล ณ วันที่ 20 เดือนกันยายน พ.ศ. 2553
กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

ลักษณะคลินิก	กรุงเทพมหานคร	ภูมิภาค	รวม
คลินิกเวชกรรม	1,902	5,123	7,025
คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	206	1,555	1,761
คลินิกทันตกรรม	1,272	2,079	3,351
คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	2	32	34
คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์	21	4,249	4,270
คลินิกกายภาพบำบัด	62	112	174
คลินิกเทคนิคการแพทย์	60	308	368
คลินิกการแพทย์แผนไทย	309	329	638
คลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์	31	26	57
สหคลินิก	87	156	243
คลินิกทันตกรรมชั้นสอง	13	28	41
คลินิกการผดุงครรภ์ ชั้นสอง	5	536	541
รวมทั้งหมด	**3,970**	**14,533**	**18,503**

[6] สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ Complied by: Statistical data bank and Information Dissemination Division, Nation Statistical Offical

สถิติสถานพยาบาลเอกชน ทั่วประเทศ ประจำปี 2553 ข้อมูล ณ วันที่ 20 เดือนกันยายน พ.ศ. 2553 กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ				
สถานพยาบาล	โรงพยาบาล / สถานพยาบาล		คลินิก (แห่ง)	รวมทั้งหมด
	แห่ง	จำนวนเตียง		
กรุงเทพมหานคร	95	13,512	3,970	4,065
ส่วนภูมิภาค	221	19,360	14,533	14,754
รวม	**316**	**32,872**	**18,503**	**18,819**

หมายเหตุ - โรงพยาบาล / สถานพยาบาล เป็นสถานพยาบาลประเภทที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน
- ปรับปรุงข้อมูลเมื่อ 9 ธันวาคม 2553 โดยสำนักสถานพยาบาลและการประกอบโรคศิลปะ

ซึ่งหน้าที่ในการจัดการบริการสาธารณะมิได้พ้นไปจากความรับผิดชอบเพียงแต่บทบาทเท่านั้นที่เปลี่ยนไป เช่น งานการศึกษาและงานรักษาพยาบาล ดังได้กล่าวแล้ว ส่วนงานบริการสาธารณะที่ไม่อาจถ่ายโอนหรือมอบให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ ส่วนราชการได้ทบทวนกระบวนงาน และปรับปรุงกระบวนงานเพื่อลดขั้นตอนการทำงานให้เหลือเท่าที่จำเป็น ทำให้มีการนำเอาบางขั้นตอนในกระบวนงานไปให้ภาคเอกชนดำเนินการได้อีกบางส่วน ส่งผลให้เกิดแนวคิดในการสร้างนวัตกรรมการบริการสาธารณะขึ้นในหน่วยงานราชการ และมีการขยายผลเป็นที่ยอมรับในระดับสากล เช่น การออกใบอนุญาตให้ใช้รถยนต์ ของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม (ภาพที่ 2.2-4) หรือการออกหนังสือเดินทาง ของกรมการกงสุล กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

ภาพที่ 2.2-4 งานตรวจสภาพรถ (ตรอ.) หนึ่งในกระบวนงานบริการออกใบอนุญาตใช้รถ ของกรมการขนส่งทางบก กระทรวงคมนาคม ที่ภาคเอกชนเข้าร่วมบริการ

นอกจากนี้งานสนับสนุนการทำงานของส่วนราชการบางประเภท เช่น งานทำความสะอาด งานจัดยานพาหนะ งานรักษาความปลอดภัยในราชการ ก็ได้ให้ภาคเอกชนเข้ามารับบทบาทแทนเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1.3 ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินโครงการศึกษาวิจัยเพื่อกำหนดขอบเขต อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างระบบบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนเหมาะสมต่อการพัฒนาประเทศ และเพื่อพัฒนากรอบแนวทางและเครื่องมือทางเทคนิคในการให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะ ได้ศึกษากรณีตัวอย่างจากการดำเนินงานของ ประเทศอังกฤษ ประเทศฟินแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย เพื่อนำแนวทางและเครื่องมือทางเทคนิค พร้อมทั้งข้อดีและข้อเสียมาประยุกต์เพื่อพัฒนารูปแบบกระบวนการ และเครื่องมือทางเทคนิคที่เหมาะสมต่อประเทศไทย เพื่อให้ภาคส่วนอื่น โดยเฉพาะภาคเอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะที่เป็นบทบาทภารกิจของภาครัฐเดิม (ราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น) ให้เกิดการสนับสนุนเชื่อมโยงและเกื้อกูลกัน ไม่เกิดการซ้ำซ้อน

เมื่อพัฒนากรอบแนวทางและเครื่องมือทางเทคนิคในการส่งเสริมให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะที่ประกอบไปด้วย รูปแบบ กระบวนการ และเครื่องมือทางเทคนิคที่เหมาะสมต่อประเทศไทย จากประสบการณ์ของต่างประเทศแล้ว สำนักงาน ก.พ.ร. จะได้นำกรอบแนวทางและเครื่องมือทางเทคนิคในการส่งเสริมให้ภาคส่วนอื่นมีส่วนร่วมในการให้บริการสาธารณะมาทดลองวิเคราะห์ตัวอย่างจริงอย่างน้อย 1 แห่ง

อย่างไรก็ดี ในบางลักษณะภารกิจ เช่น การศึกษาของชาติ ได้มีการกำหนดเป้าหมายเชิงนโยบายที่จะให้ประชาชน ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา และสนับสนุนส่งเสริมการศึกษามากขึ้น โดยจะเพิ่มสัดส่วนอย่างมีนัยสำคัญระหว่างภาคเอกชนต่อรัฐ เป็น 35:65 ภายในปี 2559[7] นั่นหมายถึง ในปี พ.ศ. 2559 กระทรวงศึกษาธิการจะสามารถลดบทบาทการจัดการศึกษาลงได้ถึง ร้อยละ 18 ในการนี้จะส่งผลให้บางบทบาทอาจจะต้องเปลี่ยนไป เช่น บทบาทจัดการศึกษาจะเปลี่ยนไปเป็นบทบาทการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของภาคเอกชน จำนวนครู จำนวนสถานศึกษาในกระทรวงศึกษาบางส่วนต้องลดลง เป็นต้น

นอกจากนี้ ก.พ.ร. ได้ดำเนินการตามมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ให้ลดบทบาทในกระบวนงานด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน จำนวน 93 งาน ภายใน ปี พ.ศ. 2555 โดยแบ่งการดำเนินการเป็น 3 ระยะ (ระยะแรกตั้งแต่เมษายน พ.ศ. 2553 ถึง กันยายน พ.ศ. 2554 ระยะที่สอง ตุลาคม พ.ศ. 2554 ถึง กันยายน พ.ศ. 2555 ระยะที่สาม ตั้งแต่ ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป)

2. การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

2.1 ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการผลักดันให้ส่วนราชการ จังหวัด ได้ใช้การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม โดยส่งเสริม กระตุ้น ผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐสร้างระบบที่เปิดให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมในขั้นตอนการบริหารราชการต่าง ๆ ตั้งแต่ร่วม***กระบวนการตัดสินใจ การดำเนินงาน และการประเมินผล*** โดยมีการจัดระบบบริหารในรูปแบบใหม่ที่เป็นนวัตกรรม ได้แก่ การปรับวิธีการทำงาน สร้างวัฒนธรรมการทำงาน ปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร การออกกฎ ระเบียบและนโยบายของหน่วยงานที่เอื้อต่อการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม และแสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของภาครัฐที่จะบริหารราชการที่ทำงานร่วมกับภาคประชาชน ร่วมรับผลประโยชน์และร่วมรับผิดชอบในการออกกฎ ระเบียบและให้บริการสาธารณะในเรื่องต่าง ๆ ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินโครงการขับเคลื่อนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง โดยในปีงบประมาณ 2553 ที่ผ่านมา ได้พัฒนาหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินการดำเนินการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการในระดับจังหวัด เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการมอบรางวัลความเป็นเลิศ

[7] สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ.2552-2559) กรุงเทพมหานคร พ.ศ.2553

ด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมให้กับจังหวัด ซึ่ง สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ร่วมกับ สถาบันพระปกเกล้าในการประเมินผลการดำเนินการของจังหวัดที่มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ พบว่ามีจังหวัดที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าว และได้เสนอขอเข้ารับรางวัลเปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2552 กับ ปี พ.ศ. 2553 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ รางวัลที่มอบให้จังหวัดที่ผ่านเกณฑ์ฯ แบ่งเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับดีเยี่ยม ระดับดี และระดับชมเชย

2.2 การศึกษาการพัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการ โดยความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้ศึกษา 3 หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อค้นหารูปแบบและแนวทางการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ตลอดจนศึกษาปัญหาอุปสรรคหรือปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการดำเนินงาน อันจะนำไปสู่การนำไปประยุกต์ใช้กำหนดกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจากการศึกษาดังกล่าวได้มีการสรุปบทเรียนการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมทั้ง 3 หน่วยงาน คือ

1) รูปแบบและการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในภารกิจด้านสาธารณสุข ภารกิจย่อยด้านการส่งเสริมสุขภาพ

2) รูปแบบและการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในภารกิจด้านการท่องเที่ยว ภารกิจย่อยด้านการพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว

3) รูปแบบและการดำเนินกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนในภารกิจด้านการจัดการธรรมาภิบาลและสิ่งแวดล้อม ภารกิจย่อยด้านการจัดการมลพิษอุตสาหกรรม ซึ่งการศึกษาดังกล่าวเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมในสังคมไทย และได้มีการถอดบทเรียนกรณีศึกษาทั้ง 3 กรณีดังกล่าว เพื่อส่งเสริมและพัฒนาการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมของหน่วยงานภาครัฐต่อไป

2.3 การขยายฐานเครือข่ายการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนไปสู่ภาคเอกชนและเครือข่ายธนาคารคลังสมอง สำนักงาน ก.พ.ร. มีการส่งเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่ายภาคประชาชนในการเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ซึ่งเป็นการพัฒนาจากภายนอกภาคราชการ (Outside in) โดยพัฒนาแนวทางการจัดการเครือข่าย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและความเข้มแข็งให้กับสมาชิกเครือข่ายการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาระบบราชการให้มีความสามารถในการเข้ามามีส่วนร่วมและทำงานร่วมกับภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ร่วมกัน ซึ่งจะทำให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันอย่างยั่งยืน โดยมีการจัดกิจกรรมระหว่างสมาชิกเครือข่ายฯ และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีสถาบันยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มหาวิทยาลัยขอนแก่นเป็นที่ปรึกษา มีการพัฒนาช่องทางในการติดต่อ สื่อสาร และเชื่อมโยงการทำงานร่วมกัน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารราชการและสนับสนุนให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างบูรณาการในการพัฒนาระบบราชการระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยขยายฐานสมาชิกเครือข่ายให้ครอบคลุมทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคเอกชน (สภาหอการค้า สภาอุตสาหกรรม และสมาคมธนาคาร) เครือข่ายธนาคารคลังสมอง ฯลฯ สร้างปฏิสัมพันธ์ของเครือข่ายโดยการจัดประชุม / สัมมนา เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ รับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันใน 4 ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ (ภาพที่ 2.2-5) ปัจจุบันมีสมาชิกรวม 285 คน รวมทั้งมีการจัดช่องทางในการเข้าถึงและการเข้าร่วมดำเนินการพัฒนาระบบราชการ และร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ก.พ.ร. โดยการเปิดช่องทางการสื่อสารผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. และวารสารเครือข่ายการมีส่วนร่วมภาคประชาชนในการพัฒนาระบบราชการ ซึ่งในอนาคตจะได้จัดทำเว็บไซต์ “เครือข่ายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาระบบราชการ” ต่อไป

ภาพที่ 2.2-5 การจัดประชุมสัมมนาเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ รับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะ รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในแต่ละภูมิภาค

ต้นแบบที่ดี: กรณีการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

การพัฒนามาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยว: โครงการพัฒนาพื้นที่ประสบภัยจากอุบัติภัยสึนามิ จังหวัดพังงา นับเป็นต้นแบบที่ดี (Best practice) ของการบริหารราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอยู่ในระดับความร่วมมือ และระดับการเสริมอำนาจประชาชน โดยมีกลุ่มเป้าหมายในการเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ 4 กลุ่มขึ้นไป ได้แก่ หน่วยงานราชการอื่น ๆ ประชาชนทั่วไป องค์กรพัฒนาเอกชน ภาคธุรกิจ และอื่น ๆ เช่น การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่สำคัญ คือ สนับสนุนการสร้างองค์ประกอบของการท่องเที่ยวขึ้นใหม่หลังจากเหตุการณ์สึนามิ สร้างความรู้ ความสามารถในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน จัดตั้งกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกภาคส่วน โดยการมีส่วนร่วมของคนในระดับชาติ ระดับจังหวัด และท้องถิ่น เข้าถึงการปลูกจิตสำนึกให้กับคนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะทำให้โครงการด้านการท่องเที่ยวได้รับการดำเนินการ และประชาสัมพันธ์แนวคิดขององค์การการท่องเที่ยวโลกด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนสามารถเกื้อหนุนกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแนวทางความหลากหลายทางชีววิทยา

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของโครงการ ประกอบด้วย

(1) บทบาทของสถาบันคีนันแห่งเอเชีย[8] ในฐานะหน่วยประสานงาน ซึ่งได้รับความไว้เนื้อเชื่อใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมจากพื้นที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากสถาบันคีนันแห่งเอเชียมีการดำเนินการในโครงการอื่นในพื้นที่มาก่อนหน้า ได้คลุกคลีกับประชาชน ร่วมเผชิญปัญหาเคียงข้างประชาชน และทำให้ประชาชนและภาคส่วนต่าง ๆ เห็นถึงประโยชน์จากการดำเนินงานของสถาบันคีนัน

(2) ความตระหนักในประเด็นการพัฒนา หรือปัญหาที่เผชิญ ด้วยพื้นที่ของโครงการเป็นพื้นที่ที่เกิดภัยพิบัติสึนามิมาก่อน ทำให้ช่องว่างของกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่หายไป ประกอบกับการต้องเผชิญปัญหาเดียวกัน และมีความต้องการในการฟื้นฟูร่วมกัน ซึ่งถือเป็นความตระหนักในประเด็นการพัฒนาร่วมกันที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติ

(3) ผู้นำมีอำนาจในการตัดสินใจในพื้นที่ และเป็นผู้นำที่ได้รับการยอมรับนับถือของคนในกลุ่มต่าง ๆ ในพื้นที่

(4) การเลือกรูปแบบการสื่อสารและเทคนิคการมีส่วนร่วมที่เหมาะกับลักษณะชุมชน การประชุมที่ไม่เป็นทางการทำให้ได้ความคิดเห็น ข้อมูล และแนวทางในการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพสูง ทั้งในมิติที่ไม่เป็นทางการ ผู้นำการประชุมมีบุคลิกลักษณะที่เป็นกันเอง เข้าถึงได้ง่าย และมีทักษะในการระดมความคิดและสามารถสร้างบรรยากาศที่ดี ใช้สถานที่ที่เรียบง่าย เช่น ลานชุมชน ศาลาประชาคม เป็นต้น

(5) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นพลังร่วมขับเคลื่อน โดยหน่วยงานภาครัฐไม่มีบทบาทในโครงการหลัก หากแต่เป็นผู้สนับสนุนในโครงการต่อยอด

(6) ความสำคัญของการสร้างความรู้ความเข้าใจพื้นฐานบนพื้นฐานของข้อมูล มีกระบวนการศึกษาช่องว่างของความรู้ของหน่วยงานต่าง ๆ ภาคส่วนอื่น ๆ และประชาชนในพื้นที่ที่เข้ามาเกี่ยวข้องในโครงการเพื่อการปรับฐานความเข้าใจให้ตรงกันก่อนนั้น ช่วยทำให้ทิศทางการดำเนินการเป็นไปอย่างมีเอกภาพ อีกทั้งกระบวนการนี้ทำให้ชุมชนรู้สึกถึงความเอาใจใส่ของผู้ดำเนินการและสร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของโครงการว่าการดำเนินการนั้นเป็นไปเพื่อพื้นที่นั้น ๆ อย่างแท้จริง

(7) ขนาดของโครงการย่อยและจำนวนผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โครงการที่มีขนาดเล็กและมีตัวแสดงในฐานะผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจำนวนน้อย จะสามารถดำเนินการและประสบความสำเร็จมากกว่าโครงการขนาดใหญ่ที่มีผู้เกี่ยวข้องจำนวนมาก

[8] สถาบันคีนันแห่งเอเชีย เป็นมูลนิธิเอกชนอิสระที่ไม่แสวงหาผลกำไร ตั้งอยู่ในประเทศไทย โดยได้รับเงินสนับสนุนบริจาคจากกองทุนการกุศล วิลเลียม อาร์. คีนัน จูเนียร์ (เมื่อครั้งกรมวิเทศสหการ สำนักนายกรัฐมนตรี) และ องค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐ (ยูเสด)

3. การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารพื้นที่

3.1 สำนักงาน ก.พ.ร. ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้เสนอต่อ ก.น.จ. และคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบการจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 เพื่อจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด อันเป็นการสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันของพื้นที่ และเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ รวมทั้งสนับสนุนการทำหน้าที่ของคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) ให้สามารถสอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ให้เกิดความโปร่งใสรับผิดชอบ ส่งผลให้ ก.พ.ร. ได้เน้นมิติของการปรับบทบาทภาครัฐในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เพื่อให้ภาครัฐมีบทบาทที่เหมาะสมและชัดเจน ทั้งราชการส่วนกลางที่ประกอบด้วยกระทรวง ทบวง กรม องค์การมหาชน และหน่วยงานภาครัฐรูปแบบอื่น ที่เน้นความสำเร็จตามหน้าที่ของหน่วยงานราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ประกอบด้วยจังหวัด อำเภอ ซึ่งนำงบประมาณและทรัพยากรของกระทรวง ทบวง กรมไปดำเนินการในพื้นที่ ซึ่งมีราชการบริหารส่วนท้องถิ่นซ้อนทับอยู่พื้นที่เดียวกัน การปรับปรุงความสัมพันธ์ให้มีบทบาทที่ชัดเจนเหมาะสมจะนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ภายในภาครัฐ และระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่นในสังคม ให้มีความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่ในท้องถิ่นของตนเอง ภาครัฐไม่อาจละเลยบทบาทที่แท้จริงของตน แต่ต้องปรับบทบาทใหม่ แยกชัดเจนระหว่างบทบาทผู้ซื้อบริการ กับบทบาทผู้จัดหาหรือทำบริการ ในลักษณะบางส่วนอาจร่วมกับภาคส่วนอื่น บางส่วนมอบให้ภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมและคำนึงถึงความคุ้มค่าในการดำเนินการภารกิจ เช่น งานบางลักษณะอาจให้อปท.ดำเนินการแทนจังหวัดหรืออำเภอ เป็นต้น รวมทั้งการสร้างเครื่องมือหรือวิธีการสนับสนุนให้ภาคส่วนอื่นในสังคม เช่น องค์กรภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจเอกชน ให้สามารถเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะแทนภาครัฐ การดำเนินการดังกล่าวจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ของแต่ละพื้นที่ การเชื่อมโยงและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาท้องถิ่น / แผนชุมชน ตลอดจนการบูรณาการงบประมาณระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม จึงเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ ก.พ.ร. มุ่งมั่นให้เกิดขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การถ่ายทรัพยากรจากส่วนกลางลงพื้นที่ และพัฒนาความร่วมมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่อย่างยั่งยืนในอนาคต

ภาพที่ 2.2-6 นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ประธานการประชุม พร้อมด้วยรองนายกรัฐมนตรี (นายสุเทพ เทือกสุบรรณ และนายสนั่น ขจรประศาสน์) ร่วมกันมอบนโยบายการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแก่ปลัดกระทรวง อธิบดี และผู้ว่าราชการจังหวัด ตลอดจนผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประชุมเชิงปฏิบัติการ "ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ" เมื่อวันที่ 18-19 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น กรุงเทพมหานคร

3.2 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้วางระบบบริหารราชการเพื่อสร้างความเข้มแข็งต่อการบริหารพื้นที่ โดยจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด เพื่อจัดทำและขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด อันเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของพื้นที่ และให้จังหวัดเป็นหน่วยงานหลักในการประสานและสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ได้เน้นการปรับบทบาทภาครัฐให้มีความเหมาะสมชัดเจนและสร้างความสัมพันธ์ภายในภาครัฐ และระหว่างภาครัฐกับภาคส่วนอื่นในสังคมให้มีความร่วมมือในการพัฒนาพื้นที่หรือท้องถิ่นของตน โดยพิจารณาถึงความคุ้มค่าในการดำเนินการ และสร้างเครื่องมือหรือวิธีการสนับสนุนให้กลไกหรือภาคส่วนอื่นในสังคม เช่น องค์กรภาคประชาสังคม ภาคธุรกิจเอกชน สามารถเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะแทนภาครัฐ การดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดการมีส่วนร่วม การสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของให้กับภาคส่วนต่าง ๆ ของแต่ละพื้นที่ รวมทั้งการเชื่อมโยงและบูรณาการแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาท้องถิ่น / แผนชุมชน ตลอดจนการบูรณาการงบประมาณระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาสังคม ซึ่งเป็นการผนึกกำลัง สร้างความเข้มแข็งให้กับพื้นที่อย่างยั่งยืนในอนาคต มีการจัดทำแผนพัฒนาพร้อมแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จนได้มีการทบทวนแผนพัฒนาและจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี มาแล้วรวม 3 ครั้ง การดำเนินการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะเน้นการร่วมคิดร่วมทำเพื่อให้แผนและโครงการได้รับความเห็นชอบร่วมกันของทุกภาคส่วน รวมทั้งให้การดำเนินกิจการของส่วนราชการและหน่วยงานอื่นของรัฐทั้งปวงที่กระทำในพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีการวิเคราะห์ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของปัญหา โอกาสการพัฒนาในเชิงพื้นที่ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ ข้อกำหนดดังกล่าวจะส่งผลให้การผนึกกำลังในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ลดความซ้ำซ้อนของการใช้งบประมาณแผ่นดิน และเกิดการระดมทรัพยากรหรือประสานการลงทุนกับภาคเอกชน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด การกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและประเด็นยุทธศาสตร์ของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจะเป็นกระบวนการร่วมตัดสินใจของภาคส่วนต่าง ๆ ในพื้นที่ โดยจะพิจารณาจากทางเลือกยุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญที่สุด มากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ พร้อมกับร่วมกำหนดกลยุทธ์และแนวทาง เป้าประสงค์และตัวชี้วัดของประเด็นยุทธศาสตร์นั้น ๆ ทั้งนี้ ได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ "ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ" เมื่อวันที่ 18 - 19 มกราคม 2553 โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน (ภาพที่ 2.2-6)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าในกระบวนการดังกล่าวสามารถที่จะกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งประเด็นยุทธศาสตร์ แต่มีข้อสังเกตในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ไว้ว่า ไม่ควรมุ่งเน้นในหลาย ๆ ประเด็นยุทธศาสตร์ หากแต่ควรพิจารณาถึงความเชื่อมโยงในแต่ละทางเลือกยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่จะใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด โดยใช้แนวคิดห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) มาใช้วิเคราะห์เชื่อมโยงประเด็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และแนวทางตลอดจนการวิเคราะห์แผนงานโครงการต่าง ๆ ให้มีความเชื่อมโยงกัน ทั้งนี้ จากการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ในปี พ.ศ. 2553 พบว่าจังหวัดมีการให้ความสำคัญต่อการพัฒนาจังหวัดในด้านเกษตรกรรมเป็นอันดับแรก และให้ความสำคัญในด้านการท่องเที่ยว ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านอุตสาหกรรม และด้านการค้าและการลงทุน รองลงมาตามลำดับ ส่วนในระดับกลุ่มจังหวัดให้ความสำคัญต่อการพัฒนาด้านเกษตรกรรมด้านการท่องเที่ยว ตามลำดับเช่นเดียวกัน (ภาพที่ 2.2-7)

ภาพที่ 2.2-7 แสดงประเด็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551 ในปีงบประมาณต่อ ๆ ไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่ผ่านมาเกี่ยวกับการจัดทำแผนและการบริหารงานจังหวัดทั้ง 75 จังหวัดและ 18 กลุ่มจังหวัด โดยเป็นการสอบถามและรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง ตลอดจนการพัฒนาระบบฐานข้อมูลของ ก.น.จ. สำหรับเป็นช่องทางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานกลางและจังหวัด / กลุ่มจังหวัด อันนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักเกณฑ์ / แนวทางในการจัดทำแผนและการบริหารงานของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่อไป

4. การสร้างความเข้มแข็งให้แก่เครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ

4.1 ผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Chief Change Officer : CCO) และกลุ่มพัฒนาระบบบริหารระดับกระทรวงและกรม เป็นกลไกของสำนักงาน ก.พ.ร. ในการสนับสนุนแผนการบริหารการเปลี่ยนแปลงในส่วนราชการ และผลักดัน กระตุ้น เร่งเร้า ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขึ้นได้จริง โดยสำนักงาน ก.พ.ร. จะสนับสนุนและนำเสนอแนวคิดใหม่ ๆ ในการบริหารแก่ส่วนราชการในลักษณะของการทำงานร่วมกันเป็นเครือข่าย

ภาพที่ 2.2-8 ผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเจ้าหน้าที่กลุ่มพัฒนาระบบบริหารประจำกระทรวงและกรม ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ เมื่อวันที่ 1-2 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

1) ผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง รวม 166 คน (ระดับกระทรวง 20 คน และระดับกรม 144 คน เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจสถานการณ์ทั่วไปของโลก และประเทศ รอบรู้ และมีทัศนคติที่ดี สามารถทำงานร่วมกับผู้บริหารสูงสุดได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาส่วนราชการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี เป็นผู้มีบทบาทในการเสนอแนะ ให้คำปรึกษาแก่ปลัดกระทรวงหรืออธิบดี ในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารภายในส่วนราชการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์และเจตนารมณ์การพัฒนาระบบราชการ รวมทั้งการผลักดันให้หน่วยงานและบุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ

บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และแนวปฏิบัติที่ ก.พ.ร. กำหนด เป็นแกนกลางประสานการดำเนินงานระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. และกระทรวงและกรม ติดตาม รายงานผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ สื่อสาร สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับข้าราชการในสังกัด เพื่อให้การพัฒนาระบบบริหารราชการบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิผล

2) กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร รวม 166 กลุ่ม (ในระดับกระทรวง 20 กลุ่ม และระดับกรม 144 กลุ่ม) มีบทบาทในการเสนอแนะ ให้คำปรึกษา และประสานการบริหารของหน่วยงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหาร ร่วมกับหน่วยงานกลางและหน่วยงานภายในสังกัดกรม / กระทรวง ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี รวมถึงติดตามและแก้ไขปัญหาในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ของส่วนราชการให้สอดคล้องกับแนวทางของสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบบริหารราชการบรรลุตามวัตถุประสงค์ อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

4.2 ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. สนับสนุนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้เครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ ในหลายประเภท ได้แก่

1) คณะทำงานการขับเคลื่อนการบริหารเครือข่ายในการพัฒนาระบบบริหารแบบบูรณาการได้ร่วมกับผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง ระดับกระทรวง กรม และสำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 กำหนดแผนการทำงานและแผนการประชุมสัมมนาระหว่างผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลง กลุ่มพัฒนาระบบราชการและสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อการส่งเสริมและพัฒนาขีดสมรรถนะเครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2553

2) ปรับกลไกภายในสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อเพิ่มความเข้มแข็งรองรับการทำงานร่วมกันกับเครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ โดยจัดเป็นกลุ่มกระทรวง (ที่มีภารกิจความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน) ให้มีผู้เชี่ยวชาญเป็นหัวหน้าคณะของนักพัฒนาระบบราชการประจำกระทรวง (Desk officer) คอยให้คำแนะนำและทำงานร่วมกับเครือข่ายในทุกระดับ

3) การเข้าถึงข้อมูลและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. กับเครือข่ายและระหว่างสมาชิกเครือข่ายในประเด็นปัญหาการทำงานและแนวทางพัฒนางานในลักษณะสื่อสารสองทาง เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นระหว่างสมาชิกในเครือข่ายและกับเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.พ.ร. ด้วยการสื่อสารผ่านเว็บไซต์ www.opdc.go.th/asdd / main.php

4) ประชุมเชิงปฏิบัติการของกลุ่มพัฒนาระบบบริหารระดับกระทรวง กรม เรื่อง “การทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2553 ณ ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา ถนนแจ้งวัฒนะ โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด 236 คน เพื่อการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) และทิศทางการบริหารราชการไทยในอนาคต

ประชุมสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “สานสัมพันธ์และบริหารเครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ” เมื่อวันที่ 1 - 2 กรกฎาคม 2553 ณ จังหวัดนครราชสีมา (ภาพที่ 2.2-8) โดยเชิญผู้นำการบริหารการเปลี่ยนแปลงและหัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหารทั้งระดับกระทรวง กรม และผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้อง รวม 230 คน มีการนำกรณีตัวอย่าง “ผลการดำเนินการ PMQA ปี 2552” ในกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย กรมทางหลวงชนบท กระทรวงคมนาคม มาเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งจัดเสวนา เรื่อง การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ของ ของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์ และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งประสบความสำเร็จและมีความโดดเด่นอีกด้วย

5. การปรับปรุงระบบการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการให้เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง

5.1 การจัดทำคำรับรองและการประเมินผลการปฏิบัติราชการเป็นเครื่องมือในการบริหารเพื่อบรรลุเป้าหมายของแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงต่อรัฐสภา โดยในการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ยังคงยึดกรอบการประเมินผล 4 มิติ น้ำหนักรวมร้อยละ 100 (มิติที่ 1 ด้านประสิทธิผล และมิติที่ 2 ด้านคุณภาพการให้บริการ มีน้ำหนักรวม ร้อยละ 70 ส่วนมิติที่ 3 ด้านประสิทธิภาพ และมิติที่ 4 ด้านการพัฒนาองค์การมีน้ำหนักรวมร้อยละ 30)

ภาพที่ 2.2-9 การประชุมสัมมนาเรื่อง "การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน" โดยมี นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และมี ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. เป็นผู้กล่าวรายงาน ณ ห้องมิราเคิล แกรนด์ เอ โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

ในปี พ.ศ. 2553 ก.พ.ร. ได้ปรับปรุงกรอบการจัดทำคำรับรองและการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ ในกรณีภารกิจที่ต้องร่วมดำเนินการหลายกระทรวงจึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย โดยให้มีการวัด "ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันระหว่างกระทรวง" (มีน้ำหนักร้อยละ 10) เป็นตัวชี้วัดในระดับกระทรวง ซึ่งจะทำให้การบริหารงานแบบบูรณาการและการบรรลุตามเป้าหมายของภารกิจที่ต้องร่วมดำเนินการกันหลายกระทรวงเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม

5.2 การดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกันหลายกระทรวงในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการศึกษาเตรียมการและจัดให้มีการเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด โดยมีการประชุมสัมมนาเรื่อง การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน (ภาพที่ 2.2-9) เพื่อสนับสนุนการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกันในยุทธศาสตร์ที่สำคัญ 9 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2) ยุทธศาสตร์ความมั่นคงชายแดนภาคใต้
3) ยุทธศาสตร์การป้องกันและบรรเทาอุบัติภัยทางถนน
4) ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม (คุณภาพน้ำ)
5) ยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อม (คุณภาพอากาศและหมอกควัน)
6) ยุทธศาสตร์ข้าวไทย
7) ยุทธศาสตร์พลังงานผสม
8) ยุทธศาสตร์เอดส์
9) ยุทธศาสตร์เยาวชนไทย

ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีการประชุมเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัดกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในยุทธศาสตร์ที่ 1 - 5 แล้ว สำหรับยุทธศาสตร์ที่ 6 - 8 นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. จะผลักดันให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้เกิดผลร่วมกัน มีการกำหนดตัวชี้วัดและประเมินผลสำเร็จร่วมกันในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ส่วนยุทธศาสตร์ที่ 9 นั้นจะผลักดันให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องจัดทำรายละเอียดยุทธศาสตร์ กำหนดเป้าหมายความสำเร็จและตัวชี้วัดร่วมกันและนำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อผลักดันให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อไป

แนวทางการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน

การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน (Joint KPIs) เป็นการแก้ปัญหาที่เรื้อรังของระบบราชการไทย ต้องมีระบบการประสานงานแบบบูรณาการ (ทั้งแผนงาน แผนเงิน และแผนคน) และการจัดระบบการประสานงานแบบบูรณาการต้องดูเนื้องาน แล้วจึงกำหนดสัดส่วนความมากน้อยในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ตามแผนงานและสัดส่วนของงบประมาณในแต่ละหน่วยงาน รวมทั้งกำหนดหน่วยงานผู้รับผิดชอบในแผนงานนั้น ๆ จะทำให้ประหยัดงบประมาณและสามารถประสานงานในเป้าหมายร่วมกันได้

โครงการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน ที่กำหนดไว้ใน 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ข้าวไทย ยุทธศาสตร์พลังงานผสม ยุทธศาสตร์เอดส์ และยุทธศาสตร์เยาวชนไทย นั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีการกำหนดเป้าหมายและแผนปฏิบัติการร่วมกันในภาพรวมระดับประเทศและระดับกระทรวง และเป็นทิศทางการปฏิบัติงานอย่างบูรณาการระหว่างกระทรวงกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีการถ่ายทอดเป้าหมายลงสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างมีบูรณาการระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้องและบรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน ผลจากการดำเนินโครงการแบ่งได้ 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ ได้แก่ การทำงานที่ระหว่างกระทรวงมีเป้าหมายด้านสังคม และที่มีเป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกันด้านสังคมในยุทธศาสตร์เอดส์ มีเป้าหมายหลักของยุทธศาสตร์ ดังนี้

- การติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ลดลงอย่างน้อย ร้อยละ 30 ภายในปี 2553 และ ร้อยละ 50 ภายในปี 2554
- ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์สามารถเข้าถึงการบริการทางสังคมได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80
- ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและผู้ป่วยเอดส์สามารถเข้ารับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสเอดส์ได้อย่างทั่วถึง

แนวทางการจัดทำตัวชี้วัดร่วมของยุทธศาสตร์เอดส์ มี 4 มาตรการ

มาตรการที่ 1 การสร้างความรู้ความตระหนักและทักษะการป้องกันและประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี

วิธีการ : การจัดให้มีการเรียนการสอนเกี่ยวกับโรคเอดส์ การสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการสร้างค่านิยมในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย

หน่วยงานร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงกลาโหม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และกรมประชาสัมพันธ์

มาตรการที่ 2 การเข้าถึงบริการและอุปกรณ์เพื่อการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี

วิธีการ : การจัดให้มีการบริการให้คำปรึกษา และการตรวจการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจ

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

มาตรการที่ 3 การป้องกันในบริการทางการแพทย์

วิธีการ : การบริหารจัดการให้ระบบบริการทางการแพทย์เป็นไปตามหลักการป้องกันแบบมาตรฐานและพัฒนาระบบการตรวจคัดกรองโลหิตให้ได้ตามมาตรฐานสูงสุดทั่วประเทศ

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ และสภากาชาดไทย

มาตรการที่ 4 การบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนการป้องกัน

วิธีการ : การพัฒนานโยบายแผนงาน จัดสรรงบประมาณในการแก้ปัญหาเอดส์ การพัฒนากลไกการบริหารจัดการวาระเอดส์แห่งชาติ และการสนับสนุนหน่วยงานภาคประชาสังคมให้ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ร่วมกับภาครัฐ

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานคุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานอัยการสูงสุด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการเอดส์ชาติ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงในยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายร่วมกัน ด้านเศรษฐกิจในยุทธศาสตร์พลังงานผสม ได้แก่ ไบโอดีเซล และ เอทานอล มีเป้าหมายหลักของยุทธศาสตร์ดังนี้

- การรณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใช้ไบโอดีเซลและน้ำมันแก๊สโซฮอล์ให้มากขึ้น
- การสร้างเสถียรภาพของปริมาณและราคา• การควบคุมคุณภาพให้อยู่ในระดับมาตรฐาน
- การขยายพื้นที่ในการเพาะปลูกวัตถุดิบหลักอย่างปาล์มน้ำมัน มันสำปะหลังและอ้อย
- การวิจัยและพัฒนาวัตถุดิบอื่นเพื่อใช้ในการผลิตต่อไป

แนวทางการจัดทำตัวชี้วัดร่วมของยุทธศาสตร์พลังงานผสม มี 6 มาตรการ

มาตรการที่ 1 ด้านวัตถุดิบ

วิธีการ : การวิจัย พัฒนาและส่งเสริมการปลูกปาล์มน้ำมันสำหรับใช้ในการผลิตไบโอดีเซล การปลูกอ้อยและมันสำปะหลังสำหรับใช้ในการผลิตเอทานอล และวางแผนการผลิตวัตถุดิบของประเทศเพื่อนำไปสู่การจัดสรรพัฒนาพื้นที่การเกษตร แหล่งน้ำและระบบชลประทาน

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงอุตสาหกรรม

มาตรการที่ 2 ด้านอุตสาหกรรม / ผู้ผลิต

วิธีการ : การควบคุมคุณภาพการผลิตและผลผลิตของไบโอดีเซลและเอทานอล และวิจัย พัฒนาและส่งเสริมการผลิตให้มีประสิทธิภาพและได้ผลผลิตสูง

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงพาณิชย์

มาตรการที่ 3 ด้านการใช้และการตลาด

วิธีการ : การส่งเสริมการใช้ไบโอดีเซลและแก๊ซโซฮอล์ด้วยมาตรการจูงใจด้านราคาและภาษี และมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

มาตรการที่ 4 ด้านการพัฒนาบุคลากร

วิธีการ : การส่งเสริมการแลกเปลี่ยน ถ่ายทอดความรู้ระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษาและประชาชน และพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะ

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงศึกษาธิการ

มาตรการที่ 5 ด้านการวิจัยและพัฒนา

วิธีการ : การวิจัยและพัฒนาการผลิตไบโอดีเซลและเอทานอลจากพืชทางเลือกอื่น

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

มาตรการที่ 6 ด้านการบริหารจัดการแบบบูรณาการ

วิธีการ : การพัฒนาระบบตลาดเพื่อส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันและนำไปสู่การพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนในทุกขั้นตอน และลดต้นทุนการขนส่งที่เกิดขึ้นตั้งแต่ขั้นการส่งวัตถุดิบจนถึงกระจายผลิตภัณฑ์ไปยังสถานีบริการเพื่อจัดจำหน่าย

หน่วยงานที่ร่วมกันรับผิดชอบ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงคมนาคม

2.2.3 การมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ

1. การสร้างความพร้อมของผู้นำในการพัฒนาระบบราชการ

ในโอกาสย่างเข้าปีที่ 8 ในปี พ.ศ. 2553 ของการพัฒนาระบบราชการ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการประจำปี ในหัวข้อ “ปรับบทบาทภารกิจ...เปลี่ยนการบริหารประเทศไทย” เพื่อเสนอข้อคิดทางวิชาการในการพัฒนาระบบราชการ ให้ผู้นำในภาครัฐ และภาคส่วนอื่นที่เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาระบบราชการมั่นใจว่าการพัฒนาระบบราชการจะต้องเดินหน้าต่อไปอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง

ภาพที่ 2.2-10 ศ.เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี เป็นประธานการประชุมสัมมนาทางวิชาการ และปาฐกถาพิเศษ ณ ห้องเจ้าพระยา ชั้น 2 หอประชุมกองทัพเรือ โดยมีผู้บริหารของภาครัฐ ภาคเอกชน และสื่อมวลชนเข้าร่วมสัมมนา

1.1 ศาตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย ได้แสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “ทิศทางการบริหารกิจการบ้านเมืองของประเทศไทยในอนาคต” (ภาพที่ 2.2-10) โดยให้หลักในการบริหารกิจการบ้านเมืองไว้ 3 ประการ **ประการแรกคือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นวงจรมีขาขึ้นขาลง** ซึ่งต้องจัดการโดยมีระบบข้อมูลข่าวสารและระบบติดตามตัวชี้วัดความเปลี่ยนแปลง กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อรับมือกับขาขึ้นและกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อรับมือกับขาลง ผลกระทบจากความเปลี่ยนแปลงอาจเกิดขึ้นกว้างไกล รวดเร็วและรุนแรง การจัดการจึงต้องติดตามแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับสากล ระดับภูมิภาคและระดับในประเทศ จากนั้นต้องกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อรับมือกับผลกระทบจากแนวโน้มเหล่านี้ ก่อนที่จะเกิดวิกฤติ การวิเคราะห์แนวโน้มสากลและแนวโน้มภายในที่มากระทบกับความมั่นคงและต้นทุนของชาติ ซึ่งแนวโน้มสากลต้องดูการขยายอำนาจของประเทศต่าง ๆ เช่น จีน ระบบอำนาจหลายขั้ว ภาวะโลกร้อน การขยายตัวของเมืองการก่อการร้ายอันส่งผลต่อความมั่นคง ส่วนแนวโน้มภายใน เช่น แนวโน้มประชากรของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2552 ประชากรวัยทำงานมีมากที่สุด ประชากรวัยเด็กจะลดลง จากปี พ.ศ. 2533 มี 14 ล้านคน อีกไม่กี่ปีอาจเหลือเพียง 7 ล้านคน ผลที่เกิด คือ โรงเรียนที่มีอยู่กว่า 30,000 โรงเรียน จะทำอย่างไร นอกจากนี้ การสร้างโอกาสให้เท่าเทียมกันในสังคม เพราะความแตกต่างและแปลกแยกจะนำไปสู่ปัญหาหลัก ๆ ของบ้านเมือง เช่น เราเน้นการส่งออกแต่ละเลยภาคเกษตรมากเกินไป ควรจะมี BOI ด้านการเกษตรหรือไม่ เป็นโจทย์ที่ต้องคิดต่อไป หรือตัวอย่างเรื่องค่านิยมของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเคยยกย่องคนดี เป็นยกย่องคนรวย **ประการที่สอง เครื่องมือที่จะปรับเปลี่ยนประเทศหรือเครื่องมือคุณธรรม** ประเทศไทยมีต้นทุนมหาศาล แต่ลืมเอาต้นทุนของชาติเหล่านั้นมารวมในบัญชีของประเทศ ต้นทุนของชาติ คือ สถาบันหลัก ได้แก่ สถาบันชาติ สถาบันประชาชน สถาบันศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ อาทิ พระปฐมบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ที่ว่า “เราจะครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม” พระปฐมบรมราชโองการมีทั้งเป้าหมายและวิธีการ เป้าหมายคือ เพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม และวิธีการคือ จะครองแผ่นดินโดยธรรม ซึ่งทุกภาคส่วนสามารถน้อมนำไปปฏิบัติได้ และ**ประการสุดท้ายคือ ความรับผิดชอบต่อสังคม** (Corporate Social Responsibility: CSR) เป็นการดำเนินกิจกรรมภายในและภายนอกองค์กร ที่คำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมทั้งในระดับใกล้และไกล ด้วยการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อทำให้องค์กรสามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ทั้งนี้ **หน้าที่ของแต่ละบุคคล มีสิ่งสำคัญอยู่ 2 ประการ คือ สร้างตัวเองให้อยู่ได้และมีความเจริญรุ่งเรือง และอีกหน้าที่หนึ่งคือ ช่วยส่วนรวมให้อยู่ดีกินดี**

ภาพที่ 2.2-11 คณะผู้ร่วมเสวนาเรื่อง “ปรับบทบาทภาครัฐ...เปลี่ยนการบริหารประเทศไทย” ประกอบด้วย ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ ดร.นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ดร.สุวิทย์ เมษินทรีย์ และ นายกานต์ ตระกูลฮุน โดยมี ผศ.ปัณรส มาลากุล ณ อยุธยาเป็นผู้ดำเนินรายการ

1.2 การเสวนา เรื่อง “ปรับบทบาทภาครัฐ... เปลี่ยนการบริหารประเทศไทย”

การเสวนาได้เสนอประเด็นทิศทางการพัฒนาระบบราชการไทย ในมุมมองทั้งของผู้ร่วมเสวนา (ภาพที่ 2.2-11) ได้เสนอว่า **การปฏิรูประบบราชการเมื่อปี 2554 เป็นการปรับบทบาทครั้งที่หนึ่ง มีจุดเน้นที่การเตรียมโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ** และเป็นความพยายามนำธรรมาภิบาลว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารราชการ ซึ่งปรากฏในมาตรา 3 / 1 ของพ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 และปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม **แต่สิ่งที่นำมาเสวนาเป็นการปรับครั้งที่สอง ปรับเพื่อรองรับอนาคต** ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากและมีความละเอียดอ่อนมากกว่าเดิม **“เป็นการทบทวนว่า ภาครัฐควรมีบทบาทอะไร จะเหลืออะไรที่ต้องทำ และสิ่งที่ต้องทำในอนาคตคืออะไร”** ด้วยโลกในอนาคตเป็นโลกที่มีความสลับซับซ้อน มีปัญหาใหม่ ๆ ความรู้ที่จะจัดการมีจำกัด เหตุดังกล่าว การจัดการปัญหาสลับซับซ้อนนั้นต้องร่วมมือกันหลาย ๆ ฝ่าย สิ่งที่ราชการจะต้องเดินต่อคงไม่ใช่มีแค่ธรรมาภิบาล แต่ทำอย่างไรจึงจะมีการบริหารบ้านเมืองในลักษณะของการมีส่วนร่วม ร่วมกันระหว่างภาครัฐ และภาคส่วนอื่นที่ไม่ใช่ภาครัฐ ภาครัฐก็มีตั้งแต่ราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน และองค์กรของรัฐรูปแบบอื่น แค่นี้ก็ผนึกกำลังกันยากอยู่แล้ว ยังจะประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคมอีก โจทย์ใหญ่ คือ การผนึกกำลัง การบูรณาการ การทำงานลักษณะร่วมมือกันเป็นเครือข่าย เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาของประเทศ ให้ประเทศเดินหน้าไปได้อย่างมั่นคง จะทำได้อย่างไร **“การเสวนาได้ตอบโจทย์การปฏิรูปภาครัฐในระยะต่อไป คือ บทบาทภาครัฐจะต้องมีสมดุลกับบทบาทภาคส่วนอื่น ที่จะมาร่วมตอบสนองการจัดสรรผลประโยชน์และความมั่งคั่งในสังคมใหม่ และเรื่องที่ใหญ่พอกัน คือ การปรับบทบาทภาครัฐนั้นจะต้องปรับแก้กฎหมายให้สอดคล้องไปพร้อมกันด้วย”**

นอกจากนี้ยังมีการเสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน (ภาพที่2.2-12) เรื่อง“การกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” และบรรยายเรื่อง “แนวทางการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” อีกด้วยสำหรับสรุปประเด็นการเสวนาและการบรรยายในแต่ละหัวข้อ ปรากฏในเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ www.opdc.go.th

ภาพที่ 2.2-12 นายนัทธี จิตสว่าง ผู้ตรวจราชการกระทรวงยุติธรรม นายอนันต์ ภู่สิทธิกุล อธิบดีกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ นายจำลอง โพธิ์สุข ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ศ.ดร.วรภัทร โตธนะเกษม ประธานกรรมการตรวจสอบสมาคมตลาดตราสารหนี้ไทย ผู้ร่วมเสวนาเรื่อง“การกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี” โดยมี รศ.ดร.ไชยา ยิ้มวิไล เป็นผู้ดำเนินรายการ

2. การปรับปรุงส่วนราชการ ก.พ.ร. ได้จัดทำข้อเสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงส่วนราชการในภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ

2.1 จากผลการดำเนินงานเพื่อปรับเปลี่ยนระบบราชการในช่วงที่ผ่านมา ทาง ก.พ.ร. พบว่า การดำเนินการดังกล่าวยังเป็นการแก้ปัญหาไม่ตรงจุด ทั้งนี้เป็นเพราะที่ผ่านมาเกิดจากมุมมองของภาคราชการเพียงด้านเดียว ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคส่วนอื่น ๆ ในสังคม ทำให้สังคมเกิดมุมมองที่แตกต่าง และเกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมามากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาที่ราชการดูแลประชาชนไม่ทั่วถึง เกิดความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็นธรรม การมีสองมาตรฐานในสังคม รวมไปถึงการทุจริตคอร์รัปชั่น ซึ่งกลายเป็นชนวนไปสู่ความแตกแยก และความขัดแย้งอย่างรุนแรงในช่วงที่ผ่านมา จึงมีแนวโน้มที่ทางราชการจำเป็นต้องปรับบทบาทภารกิจใหม่ และในช่วงเวลาเดียวกันก็ต้องชะลอการขยายหน่วยงานราชการไว้ก่อน ทั้งนี้ ก.พ.ร. ได้เสนอให้มีมาตรการต่าง ๆ เพื่อรองรับปัญหาดังกล่าวด้วย

2.2 นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธาน การประชุมร่วมระหว่าง ก.พ.ร. และ ก.พ. เรื่อง “มาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่ง พ.ร.ฎ.ด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” เพื่อทบทวนบทบาทภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบาทของภาคส่วนอื่นที่มีความเข้มแข็งมากขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีบทบาทในการจัดบริการสาธารณะเพิ่มขึ้น ที่ประชุมมีมติให้สำนักงาน ก.พ.ร. ไปศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนวทางการปรับบทบาทภารกิจภาครัฐในงานที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานที่ดำเนินการในส่วนราชการต่าง ๆ และศึกษาว่าแต่ละหน่วยงานที่มีภารกิจดังกล่าว สามารถโอนถ่ายให้เอกชนหรือภาคส่วนอื่นดำเนินการได้หรือไม่ พร้อมศึกษาผลกระทบด้านต่าง ๆเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2553 (ภาพที่ 2.2-13)

ภาพที่ 2.2-13 นายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) เป็นประธาน การประชุมร่วมระหว่าง ก.พ.ร. และ ก.พ. ณ ห้องสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล

2.3 คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 ได้มีมติเกี่ยวกับการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ดังนี้

1) เห็นชอบให้มีการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ภาคเอกชน หรือภาคส่วนอื่นรับไปดำเนินการแทน โดยมีแผนการดำเนินงานเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่หนึ่ง (เมษายน พ.ศ. 2553 - กันยายน พ.ศ. 2554) : ถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน จำนวน 37 งาน และติดตามประเมินผล (ยกเว้นในส่วนของการถ่ายโอนของกรมธุรกิจพลังงาน กระทรวงพลังงาน จำนวน 2 งาน ได้แก่ งานตรวจวิเคราะห์น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น และงานตรวจสอบคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมัน ให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับไปพิจารณาทบทวนร่วมกับกระทรวงพลังงาน แล้วนำเสนอ ก.พ.ร. ต่อไป)

ระยะที่สอง (ตุลาคม พ.ศ. 2554 - กันยายน พ.ศ. 2555) : เตรียมการและถ่ายโอนภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐานที่ยังคงเหลือให้แล้วเสร็จอีก 56 งาน

ระยะที่สาม (ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป) : ศึกษาเพื่อเตรียมการดำเนินการถ่ายโอนภารกิจของส่วนราชการในด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากภารกิจด้านการตรวจสอบและรับรองคุณภาพมาตรฐาน

2) เห็นชอบให้สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพจัดทำและดำเนินโครงการร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเพื่อปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการมาตรฐานของไทย ให้มีความเป็นเอกภาพและเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน

อนึ่ง ในระหว่างกระทรวง ทบวง กรม จะต้องดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2553 ได้พิจารณาให้มีการขยายระยะเวลาของมาตรการระงับการขอจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือขยายหน่วยงาน ซึ่งสิ้นสุดในวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 ออกไปอีกระยะหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554 โดยยกเว้นในกรณีดังต่อไปนี้

1) การจัดตั้งหน่วยงานตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ

2) การจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือขยายหน่วยงาน เพื่อรับผิดชอบงานตามนโยบายสำคัญเร่งด่วนของรัฐบาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้สั่งการให้ดำเนินการ

3) การยกฐานะส่วนราชการภายในกรม ซึ่งมีการปรับปรุงงานให้มีคุณภาพสูงขึ้น โดยไม่มีผลทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

4) การยุบ รวม โอน หน่วยงานภายในส่วนราชการ / จังหวัดเดียวกัน หรือส่วนราชการในกระทรวงเดียวกันหรือต่างกระทรวง หรือระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยไม่มีผลทำให้ค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น

5) กรณีการถ่ายโอนภารกิจตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งส่งผลให้ต้องมีการปรับปรุงหน่วยงานใหม่

6) การเปลี่ยนรูปแบบของส่วนราชการหรือการเปลี่ยนแปลงภารกิจบางส่วนของส่วนราชการไปจัดตั้งเป็นองค์การมหาชน

7) การแปลงสภาพหน่วยงานเดิมเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ

ทั้งนี้ ในการขอจัดตั้งหน่วยงานใหม่ หรือขยายหน่วยงาน หรือปรับปรุงหน่วยงานใหม่ ตามข้อ 1) - 7) ส่วนราชการจะต้องดำเนินการตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีได้กำหนดไว้ในแต่ละเรื่องด้วย และเห็นว่าสำนักงาน ก.พ.ร. ควรประสานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขอให้ส่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาหน่วยงาน การขอขยายหน่วยงานหรือจัดตั้งหน่วยงานใหม่ รวมทั้งการขอจัดตั้งองค์การมหาชนของรัฐ เพื่อจะได้พิจารณาภาพรวม

2.4.ในปี พ.ศ. 2553 ก.พ.ร. ได้จัดทำข้อเสนอและหรือให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การเสนอมาตรการเพื่อพัฒนาส่วนราชการให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่การดำเนินการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่ง พ.ร.ฎ.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และการยกเว้นมาตรการระงับการจัดตั้งองค์การมหาชน และจัดทำข้อเสนอเกี่ยวกับการปรับปรุงอำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการภายในส่วนราชการต่าง ๆ ได้แก่ สำนักราชเลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (เปลี่ยนชื่อส่วนราชการเป็น “กรมส่งเสริมวัฒนธรรม”) สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศ กรมที่ดิน สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นอกจากนี้ได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขอจัดตั้งส่วนราชการหรือหน่วยงานขึ้นใหม่ ได้แก่ สำนักงานผู้ช่วยทูตทหารประจำสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงสตอคโฮล์ม ประเทศสวีเดน การจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ จังหวัดไกลกังวล จังหวัดฝาง จังหวัดพระนารายณ์ สถาบันดนตรีกัลยาณิวัฒนา สำนักงานกองทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สำนักงานกองทุนเพื่อพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ในกระทรวงเทคโนโลยีและสารสนเทศ และสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) รวมทั้งการให้ความเห็นแก่คณะรัฐมนตรีเรื่องแผนหลักการอุบัติภัยแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศในช่วงการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2561 และการปรับสถานภาพครู ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน (ครู ศรช.) เป็นพนักงานราชการ และให้ความเห็นกรณีการเสนอขอออกกฎ ระเบียบและการตราพระราชบัญญัติกรณีต่าง ๆ ได้แก่ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด กฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยและประนีประนอมข้อพิพาททางแพ่ง กฎกระทรวงว่าด้วยการไกล่เกลี่ยความผิดที่มีโทษทางอาญา พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ พระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงินพระราชบัญญัติการพิสูจน์พยานหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ พระราชบัญญัติการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พระราชบัญญัติการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพคนพิการ พระราชบัญญัติราชบัณฑิตยสถาน และพระราชบัญญัติสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์อีกด้วย

3. การบริหารราชการในต่างประเทศ

3.1 การบริหารราชการไทยในต่างประเทศ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ที่ ก.พ.ร. ได้เสนอระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารราชการต่างประเทศ พ.ศ. 2552[9] ทำให้มีแบบแผนการบริหารราชการไทยในต่างประเทศที่ชัดเจน ทั้งในด้าน

[9] ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการบริหารราชการในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๖/ตอนพิเศษ ง/หน้า ๑/๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

การจัดตั้งหรือรวมหรือยุบเลิกหน่วยงาน การตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการประจำการ การกำหนดลำดับอาวุโส และการบริหารราชการในต่างประเทศ รวมทั้งการกำหนดให้มีการรายงานผลการดำเนินการของส่วนราชการที่ประจำการในต่างประเทศ ทำให้เกิดการบริหารจัดการงานราชการในต่างประเทศที่มีการบูรณาการระหว่างกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ที่ไปดำเนินงานในต่างประเทศ ทั้งราชการฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหาร โดยมีคณะกรรมการบริหารราชการในต่างประเทศ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธาน และปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารราชการในต่างประเทศ ให้มีความเป็นเอกภาพด้านการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ในการบริหารราชการในต่างประเทศ และอำนวยการให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายและยุทธศาสตร์ รวมทั้งเสนอแนะและพิจารณาแก้ไขปัญหาการบริหารราชการในต่างประเทศให้แก่ส่วนราชการหรือคณะผู้แทน ส่งผลให้ราชการไทยในต่างประเทศมีเอกภาพ มีการทำงานเป็นทีมโดยเอกอัครราชทูตในฐานะหัวหน้าทีมประเทศไทยเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุด ทำให้มองเห็นภาพรวมสามารถแก้ไขปัญหาที่เชื่อมโยงกันตามพลวัตรของโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งต้องอาศัยการแก้ไขจากส่วนราชการหลายแห่งพร้อมกันไป

3.2 กระทรวงการต่างประเทศได้ทำหน้าที่เป็นกระทรวงที่ดูแลรับผิดชอบในฐานะเจ้าภาพกิจการที่เกี่ยวกับการต่างประเทศอย่างแท้จริง จากการใช้แนวทางการบริหารราชการในต่างประเทศแบบบูรณาการ ทำให้เกิดผลกระทบต่อส่วนราชการและองค์กรที่ดำเนินงานราชการในต่างประเทศ กว่า 225 แห่ง ประกอบด้วย

1) สถานเอกอัครราชทูต ที่ทำหน้าที่ทีมประเทศไทย 65 แห่ง

2) ส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานในทีมประเทศไทย

(1) กระทรวงการต่างประเทศ มีสถานกงสุลใหญ่ 28 แห่ง

(2) กระทรวงกลาโหม มี สำนักงานผู้ช่วยทูตทหาร 33 แห่ง (ฝ่ายทหารบก 14 แห่ง ฝ่ายทหารเรือ 11 แห่ง ฝ่ายทหารอากาศ 8 แห่ง)

(3) กระทรวงการคลัง 6 แห่ง (สำนักงานที่ปรึกษา 6 แห่ง (ฝ่ายเศรษฐกิจการคลัง 3 แห่ง ฝ่ายศุลกากร 3 แห่ง)

(4) กระทรวงพาณิชย์ 60 แห่ง (คณะทูตถาวรประจำองค์การค้าโลก 1 แห่ง สำนักงานพาณิชย์ในต่างประเทศ 3 แห่ง สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ 56 แห่ง)

(5) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 7 แห่ง (สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตร)

(6) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2 แห่ง (สำนักงานที่ปรึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี)

(7) กระทรวงแรงงาน 12 แห่ง (สำนักงานแรงงานไทยในต่างประเทศ)

(8) กระทรวงอุตสาหกรรม 9 แห่ง (สำนักงานที่ปรึกษาด้านอุตสาหกรรมในต่างประเทศ 2 แห่ง สำนักงานเศรษฐกิจการลงทุนในต่างประเทศ 7 แห่ง)

(9) สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานผู้ดูแลนักเรียนไทย 3 แห่ง

นอกจากนี้ ยังมีหน่วยงานที่มีเจ้าหน้าที่ไปประจำในต่างประเทศ แต่มิได้ตั้งเป็นส่วนราชการ ได้แก่ ผู้แทนถาวรประจำยูเนสโก ของกระทรวงศึกษาธิการ งานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม งานข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

4. การวางระบบประเมินผลและการจัดสรรงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ

ด้วยสถาบันอุดมศึกษาได้เปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐแล้ว 13 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นส่วนราชการ อีก 67 แห่ง ก็กำลังจะเปลี่ยนสถานะภาพเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐในโอกาสต่อไป โดยสถาบันอุดมศึกษาจะมีอิสระในทางวิชาการ รัฐจะไม่เข้าไปแทรกแซงการบริหารจัดการงบประมาณที่ได้รับ ดังนั้นเพื่อให้มีแนวทางการบริหารงบประมาณให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง

ได้เตรียมความพร้อมเพื่อบริหารจัดการสถาบันของตนได้อย่างเหมาะสม โดยให้มีองค์กรในรูปคณะกรรมการที่มีกรรมการโดยตำแหน่งจาก 3 หน่วยงาน (ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการ ก.พ.ร. และเลขาธิการ ก.ก.อ.) และผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกิน 5 คน มีอำนาจหน้าที่กำหนดกรอบการประเมินสถาบันอุดมศึกษา จัดให้มีการประเมินและจัดสรรงบประมาณตามผลสำเร็จของการใช้จ่ายงบประมาณและตามผลการประเมินสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงปรัชญาและอุดมการณ์ รวมทั้งลักษณะของความเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐและความแตกต่างของสถาบันอุดมศึกษา ในการสร้างความเป็นเลิศตามพันธกิจที่กำหนดโดยกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 (8) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ก.พ.ร. ได้เสนอร่าง “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการประเมินผลและการจัดการงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ พ.ศ. ...” ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเรื่องนี้รวม 3 ครั้ง[10] ในการประชุมครั้งที่ 1 และที่ 2 มีมติเห็นชอบในหลักการของแนวทางการวางระบบประเมินผลและการจัดการงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐให้ดำเนินการต่อไปได้ และให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับร่างระเบียบฯ ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ โดยรับความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและความเห็นของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาและในการประชุมพิจารณา ร่าง “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการประเมินผลและการจัดการงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ พ.ศ. ....” ครั้งที่ 3 ของคณะรัฐมนตรี มีมติ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับร่างระเบียบดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงบประมาณ แล้วให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

5. การส่งเสริมและพัฒนาองค์การมหาชน

5.1 องค์การมหาชน เป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 ก.พ.ร. ได้ดำเนินการ โดยเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการหรือแนวทางในการกำกับดูแลองค์การมหาชน ให้มีการบริหารจัดการตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การพัฒนาแนวทางการจัดตั้งองค์การมหาชนเพื่อให้องค์การมหาชนที่ตั้งใหม่มีศักยภาพและพร้อมดำเนินงาน การพัฒนาหลักเกณฑ์และแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน การพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงาน การศึกษาอุปสรรคข้อขัดข้องเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขและพัฒนาองค์การมหาชนในภาพรวม ในปี พ.ศ. 2553 ก.พ.ร. ได้สานต่อจากการดำเนินงานปี พ.ศ. 2552 ดังนี้

[10] ครั้งแรก ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ.2552 ครั้งที่สอง ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2552 และครั้งที่สาม ในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ.2553

[11] ร่างแก้ไขพระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่....) พ.ศ....ได้มีการนำเสนอคณะรัฐมนตรี รวม 6 ครั้ง ได้แก่ การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ.2548 วันที่ 25 กันยายน พ.ศ.2550 วันที่27 พฤศจิกายน พ.ศ.2550 วันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ.2550 วันที่ 22 เมษายน พ.ศ.2551 และ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ.2552

1) จากการศึกษาของสำนักงาน ก.พ.ร. พบว่า เมื่อองค์การมหาชนได้ดำเนินงานมาระยะหนึ่ง ควรมีการปรับปรุงแก้ไขในบางมาตราของพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. 2542 และได้มีการนำเสนอคณะรัฐมนตรีซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาอนุมัติในหลักการ[11] และสำนักงาน ก.พ.ร. ได้รับร่างพระราชบัญญัติองค์การมหาชน (ฉบับที่....) พ.ศ. ....ไปหารือร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ให้ได้แนวทางที่ชัดเจนเกี่ยวกับการมีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมองค์การมหาชน ตลอดจนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ และให้เสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง (คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2552)

2) การพัฒนาหลักเกณฑ์และแนวทางเพื่อการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน ก.พ.ร. ได้สนับสนุนการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน เกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน การถือหุ้นหรือการเข้าเป็นหุ้นส่วน การร่วมทุนในกิจการของนิติบุคคลอื่น การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญขององค์การมหาชน[12] และการใช้คู่มือการบริหารงานองค์การมหาชน ที่ประกอบด้วย แนวทางการบริหารการเงินการบัญชีและงบประมาณ แนวทางการบริหารงานบุคคลและสวัสดิการ แนวทางการบริหารพัสดุ แนวทางเกี่ยวกับการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและผู้อำนวยการ แนวทางการกำกับองค์การมหาชน แนวทางการใช้เครื่องแบบพิธีการของผู้ปฏิบัติงาน และแนวทางการใช้รถยนต์ขององค์การมหาชน[13] เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการกำกับองค์การมหาชนของคณะกรรมการบริหาร (Board of Director)[14] และให้คณะกรรมการบริหารองค์การมหาชนนำไปกำกับการบริหารกิจการขององค์การ โดยไม่เป็นการบังคับแต่ให้ถือเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่คณะกรรมการบริหาร จำเป็นต้องมีเพื่อการกำกับองค์การมหาชน

3) การประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงาน ซึ่งดำเนินการต่อเนื่องมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 แม้ไม่อาจเปรียบเทียบผลคะแนนจากการประเมินระหว่างองค์กรได้ แต่ในการเปรียบเทียบระดับคะแนนรายปีจากการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนแต่ละแห่ง สามารถอธิบายได้ว่าองค์การมหาชนแห่งนั้น ๆ มีสมรรถนะในการบริหารงานอย่างไร เช่น สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (สบพน.) ที่มีผลคะแนนอยู่ในระดับ 4.4 - 4.5 (ระดับคะแนนสูงต่อเนื่อง) หรือสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ ที่มีคะแนน 4.9 - 3.6 (ระดับคะแนนถดถอยต่อเนื่อง) เนื่องจากมีปัญหาการเปลี่ยนแปลงผู้อำนวยการและคณะกรรมการบริหารบ่อยครั้ง ซึ่งสอดคล้องกับข้อค้นพบของ สำนักงาน ก.พ.ร.[15] ที่ว่า องค์การที่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนด มีปัจจัยสนับสนุน 4 ประการ ประกอบด้วย ผู้บริหารให้ความสำคัญ บุคลากรมีความมุ่งมั่น มีระบบและความคล่องตัวในการบริหารงาน และมีระบบสารสนเทศและฐานข้อมูลที่ดี

4) ก.พ.ร. ได้กำหนดกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองขององค์การมหาชนแต่ละมิติ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ดังนี้

(1) มิติที่ 1 มิติด้านประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน เพื่อสะท้อนความสำเร็จของ การปฏิบัติงานให้ได้ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง และอำนาจหน้าที่ขององค์การมหาชนที่กำหนดในกฎหมาย รวมทั้งพันธกิจที่องค์การมหาชนได้รับมอบหมายเพิ่มเติมจากรัฐบาล และเน้นการวัดผลสำเร็จด้านผลผลิตและผลลัพธ์เชิงยุทธศาสตร์

---

[12] มติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ.2552

[13] ข้อเสนอของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความต้องการของสำนักงาน ก.พ.ร.เรื่องแนวทางการบริหารงานองค์การมหาชน เพื่อเป็นมาตรฐานขั้นต้นแก่องค์การมหาชน ตามมติ อ.ก.พ.ร.เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาองค์การมหาชนและองค์กรรูปแบบอื่นในกำกับของราชการฝ่ายบริหารที่มิใช่ส่วนราชการ ในการประชุมครั้งที่ 1/2552 เมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ.2552

[14] มติคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ.2552

[15] สำนักงาน ก.พ.ร. รายงานการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2552 (ในภาพรวม)

(2) มิติที่ 2 มิติด้านคุณภาพการให้บริการ เพื่อสะท้อนความสำเร็จในการตอบสนองต่อความคาดหวังและความต้องการของ ผู้มีส่วนได้เสียหลัก ได้แก่ รัฐบาล ผู้มีส่วนได้เสียทางตรง ได้แก่ ผู้ใช้บริการหลัก ผู้ได้รับผลกระทบทางตรงจากการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน

(3) มิติที่ 3 มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน เพื่อสะท้อนความคุ้มค่าในการบริหาร และการใช้งบประมาณรวมถึงทรัพยากรทางการเงินอื่นในการสร้างผลผลิตและผลลัพธ์สูงสุด และการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการภายใน โดยมุ่งพิจารณากระบวนการภายในที่จะช่วยนำเสนอคุณค่าให้ผู้ใช้บริการหรือกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหลักขององค์กรพึงพอใจ

(3) มิติที่ 4 มิติด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์กร เพื่อสะท้อนผลการปฏิบัติงานที่แสดงความสามารถในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลและการกำกับดูแลตนเองที่ดี รวมถึงความสามารถในการก้าวสู่อนาคตหรือการเตรียมพร้อมบริหารการเปลี่ยนแปลง ผลการปฏิบัติงานด้านการกำกับดูแลที่ดีของคณะกรรมการขององค์การมหาชนต้องมีความโปร่งใสตรวจสอบได้ และก่อประโยชน์สูงสุดแก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มอย่างเท่าเทียมกัน รวมถึงการประเมินการพัฒนาองค์กรในระยะยาว

6. บุคลากรภาครัฐมีความพร้อม สามารถเรียนรู้ปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์

6.1 การพัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรภาครัฐ ได้เน้นกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง หรือกรณีศึกษา ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งการประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การประชุมชี้แจง ประชุมสัมมนาทางวิชาการ การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

1) การสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที สำนักงาน ก.พ.ร. จัดให้มีการสัมมนาปีละ 3 - 4 ครั้ง มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปี พ.ศ. 2553 เพื่อให้ทุกภาคส่วนร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์โดยเชิญผู้บริหารทั้งจากภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาคราชการมาถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการพัฒนาระบบราชการให้เกิดเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีมาตรฐานไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิเช่น การเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน คุณภาพการให้บริการประชาชนในส่วนของการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) การปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ วัฒนธรรมและค่านิยมในระบบราชการ การปรับปรุงกระบวนการทำงานการให้บริการประชาชน การบริหารงานภาครัฐในระบบเครือข่าย การพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน การจัดการความรู้ในจังหวัด การปรับเปลี่ยนและสร้างวัฒนธรรมองค์กรของหน่วยงานภาครัฐ การประเมินเพื่อจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ทำอย่างไรไปให้ถึงฝันและภาครัฐไทยเลื่องชื่อไกลสู่สากล : รางวัล United Nations Public Service Awards การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม สู่ความเป็นเลิศ ในขณะเดียวกันมีการจัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชุมชนนักปฏิบัติเพื่อพัฒนากลุ่มจังหวัดในการสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ จำนวน 2 ครั้งในเรื่อง การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานตามระบบ GAP และการพัฒนาองค์กรเพื่อขอรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน

ในการสัมมนาผู้สนใจจากส่วนราชการและจังหวัดที่ไม่ได้เข้าร่วมรับฟังการสัมมนาดังกล่าว สามารถรับชมผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ที่ www.opdc.go.th พร้อมกันนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการผลิตสื่อเครื่องมือในการบริหารประกอบการจัดการความรู้เพื่อเผยแพร่ และประชาสัมพันธ์ให้กับส่วนราชการและจังหวัดได้นำไปศึกษาเพิ่มเติมด้วย

2) การปรับกระบวนทัศน์ผู้บริหารระดับกลาง (การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์)

สืบเนื่องจากสำนักงาน ก.พ.ร. และกระทรวงมหาดไทย โดยความร่วมมือทางวิชาการจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่สำหรับผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาค ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งการเรียนในภาคทฤษฎีนั้นได้ดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 โดยสำนักงาน ก.พร. ได้จัดทำเครือข่ายชุมชนออนไลน์ Facebook Fan Page: “เห็นร่วมกัน เรียนรู้ด้วยกัน เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำริ สู่ประโยชน์เป็นรูปธรรม” ขยายผลการบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่สำหรับผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาค

จากผู้เข้าเรียนในหลักสูตรฯ จำนวน 1,533 คน มีผู้สำเร็จการศึกษาในภาคทฤษฎี จำนวน 569 ราย และจากกลุ่มผู้สำเร็จการศึกษานี้ มีข้าราชการผู้ที่มีความพร้อม และสนใจสมัครเข้าร่วมกิจกรรมผ่านระบบการลงทะเบียนออนไลน์ ทั้งสิ้น จำนวน 293 ราย รวม 9 รุ่น ๆ ละ 25 - 45 คน (ระยะเวลาร่วมกิจกรรมรุ่นละ 3 วัน 2 คืน) แบบเข้มข้น โดยศูนย์การเรียนรู้และเผยแพร่การพัฒนาทางเลือกในการดำรงชีวิตที่ยั่งยืนโครงการพัฒนาอยตุงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ

โดยเริ่มศึกษาดูงาน และประชุมเชิงปฏิบัติการตั้งแต่วันที่ 21 มิถุนายน - 24 กรกฎาคม 2553 เป็นการจัดกิจกรรม จากผลสำเร็จของการพัฒนาโครงการพัฒนาอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งมีหลักการ หลักคิด วิธีการ และรูปแบบการพัฒนาที่บังเกิดผลเป็นรูปธรรม เป็นที่ประจักษ์ในระดับสากล เพื่อเป็นการขยายผลสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกพื้นที่ของประเทศ ผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาคจึงเป็นกลไกสำคัญในการขยายผลการพัฒนาดังกล่าวผ่านกิจกรรมการเรียนรู้จริง จากหลักการที่นำไปปฏิบัติได้จริง

การบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่สำหรับผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาค... จากผลสำเร็จ... สู่การเรียนรู้

สำนักงาน ก.พ.ร. และ สถาบันส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมปิดทองหลังพระ สืบสานแนวพระราชดำริ มูลนิธิแม่ฟ้าหลวง ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ร่วมกันเสริมศักยภาพการเรียนในภาคปฏิบัติให้กับข้าราชการกลุ่มเป้าหมาย โดยจัดกิจกรรมภาคสนามให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งสอบผ่านหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนดในภาคทฤษฎี โดยได้จัดให้มีการศึกษาดูงาน ณ โครงการพัฒนาอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจากพระราชดำริ อ.แม่ฟ้าหลวง จ.เชียงราย ซึ่งเป็นองค์กรที่มีตัวอย่างรูปแบบการพัฒนา เป็นรูปแบบที่หน่วยงานอื่นสามารถที่จะนำไปปรับใช้ในการแก้ปัญหา และพัฒนาประเทศตามสภาพภูมิสังคมได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแนวพระราชดำริ

โดยจัดให้มีศึกษาดูงานการพัฒนาในพื้นที่พัฒนาจริง แบ่งเป็น 3 ขั้น คือ การพัฒนาขั้นต้นน้ำ (Upstream Development) การพัฒนาขั้นกลางน้ำ (Midstream Development) และการพัฒนาขั้นปลายน้ำ (Downstream Development)

พร้อมกันนี้ เครือข่ายชุมชนออนไลน์ Facebook Fan Page: “เห็นร่วมกัน เรียนรู้ด้วยกัน เพื่อน้อมนำแนวพระราชดำริ สู่ประโยชน์เป็นรูปธรรม” จะเป็นช่องทางเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่าย ในการติดตามผลการนำประสบการณ์ไปปฏิบัติ และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น รวมทั้งวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ต่อไป และจะสนับสนุนและสร้างประสบการณ์ตรงด้านการพัฒนาระบบราชการให้แก่ข้าราชการกลุ่มเป้าหมาย และเป็นการขยายผลอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม เพื่อเป้าหมายสูงสุด นั่นคือ “ประโยชน์สุขของประชาชน”

6.2 การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) ความร่วมเป็นเครือข่ายเพิ่มขีดสมรรถนะระบบราชการ

1) ระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. กับสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และสถาบันอุดมศึกษา ตามโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือ e-Learning เพื่อสร้างโอกาสทางด้านการศึกษาและการพัฒนาตนเองของข้าราชการและบุคคลทั่วไป และสร้างสังคมของการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นทุกภาคส่วน ที่ไม่จำกัดเวลา สถานที่ และไม่เสียค่าใช้จ่าย ในปี พ.ศ. 2552 มีหลักสูตรการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์จำนวน 3 หลักสูตร หลักสูตร mini MPM (Modern Public Management) และ mini MBA (Modern Business Administration) หลักสูตรการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม) และการสอนตามรายลักษณะวิชาอีก 5 วิชา (High Performance organization, Knowledge Management, Balanced Scoredcard, Change Management และ Individual Scorcard) เมื่อสำเร็จการศึกษารายวิชาหรือหลักสูตรสามารถโอนถ่ายไปเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาโทในสถาบันการศึกษาที่ได้มีข้อตกลงไว้กับสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งผู้ที่สนใจสมัครและเข้าเรียนผ่านทางเว็บไซต์ www.opdcacademy.com

2) จากการดำเนินการที่ผ่านมาโครงการนี้ได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจากทั้งข้าราชการและประชาชนทั่วไป สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้มีการดูแลรักษาระบบการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้มีความต่อเนื่อง และมีการผลิตสื่อการเรียนรู้ที่ทันสมัยทันต่อสถานการณ์มีรูปแบบที่น่าสนใจ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้จริงเพิ่มขึ้น โดยในปี พ.ศ. 2553 ได้เพิ่มบริการสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาระบบราชการชุดใหม่ รวม 3 วิชาประกอบด้วย วิชาการตลาดสำหรับภาครัฐ (Marketing in Public Sector) วิชาการบริหารงานภาครัฐในรูปแบบเครือข่าย (Governing by Network) และวิชาความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - Corporate Social Responsibility) นอกจากนี้ได้เพิ่มการเรียนการสอนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านทาง website http://www.opdcacademy.com จำนวน 3 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (mini Modern Public Management: mini MPM) จำนวน 10 ชุดวิชา หลักสูตรการบริหารจัดการธุรกิจแนวใหม่: mini MBA (mini Modern Business Administration: mini MBA) จำนวน 10 หมวด และหลักสูตรการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Governance) นอกจากนี้ยังมีสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาระบบราชการ อีกรวม 5 ชุดวิชา ประกอบด้วยชุดวิชาเครื่องมือในการบริหารงานสู่องค์กรที่มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization) ชุดวิชาการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ชุดวิชาการวัดผลแบบสมดุลและตัวชี้วัดที่สำคัญ (Balanced Scorecard & Key Performance Indicators) ชุดวิชาการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Management) และชุดวิชาการกำหนดตัวชี้วัดระดับบุคคล (Individual Scorecard) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนได้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีแหล่งศึกษาค้นคว้าวิจัยเพิ่มเติม ได้จัดทำ Web link จากสถาบันการศึกษาและเว็บไซต์ที่ให้ความรู้ครอบคลุมสาขาวิชารัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และการบริหาร อีกด้วย

3) บุคลากรภาครัฐได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะจากการเรียนรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยรับบริการการเรียนการสอนผ่านทาง เว็บไซต์ :

http://www.opdcacademy.com (ตารางที่ 2.2-8) ปัจจุบันมีข้าราชการและประชาชนทั่วไปสมัครใช้บริการทั้งสิ้น[16] 28,906 ราย โดยผู้สมัครร้อยละ 96 มาจากส่วนราชการ ส่วนที่เหลือร้อยละ 7 หรือ 2,041 รายมาจากภาคเอกชน[17] โดยมีผู้สนใจเข้าเรียนสมัครเข้าใช้บริการโดยเฉลี่ย 187 รายต่อเดือน

ตารางที่ 2.2-8 จำนวนผู้สมัครจำแนกรายกระทรวง (ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553)

หน่วยงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
กระทรวงการคลัง	17,557	60.74
อื่น ๆ	2,041	7.06
กระทรวงสาธารณสุข	1,800	6.23
กระทรวงมหาดไทย	1,690	5.85
กระทรวงศึกษาธิการ	1,403	4.85
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	723	2.50
หน่วยงานอิสระและส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง	414	1.43
สำนักนายกรัฐมนตรี	373	1.29
กระทรวงแรงงาน	359	1.24
กระทรวงคมนาคม	343	1.19
ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีกระทรวงหรือทบวง	329	1.14
กระทรวงกลาโหม	285	0.99
กระทรวงยุติธรรม	263	0.91
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	231	0.80
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	182	0.63
กระทรวงพาณิชย์	182	0.63
กระทรวงอุตสาหกรรม	163	0.56
กระทรวงวัฒนธรรม	145	0.50
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	143	0.49
กระทรวงพลังงาน	123	0.43
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	110	0.38
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	31	0.11
กระทรวงการต่างประเทศ	16	0.06
รวม	**28,906**	**100**

ผู้สมัครเข้าเรียนในโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สามารถเข้าเรียนวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในโครงการฯ ได้ทั้งหมด ตามความสนใจของผู้เรียน ปัจจุบันโครงการฯ ให้บริการเนื้อหาวิชาในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ มีรวมทั้งสิ้น 22 หลักสูตร มากกว่า 100 บทเรียนย่อย มีผู้สมัครเข้าเรียนหลักสูตรต่าง ๆ ตามความสนใจ (ภาพที่ 2.2-14)

[16] ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 (ปัจจุบันมีผู้สมัครจำนวน 30,125 คน ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554)

[17] ภาคเอกชนคือผู้สมัครที่นอกเหนือจากส่วนราชการที่ได้ระบุไว้ ทั้งนี้หากไม่นับผู้สมัครจากกระทรวงการคลังแล้ว จะมีผู้สมัครร้อยละ 12 จากผู้สมัครทั้งหมด

จำนวนผู้เรียนจำแนกตามสื่ออิเล็คทรอนิกส์

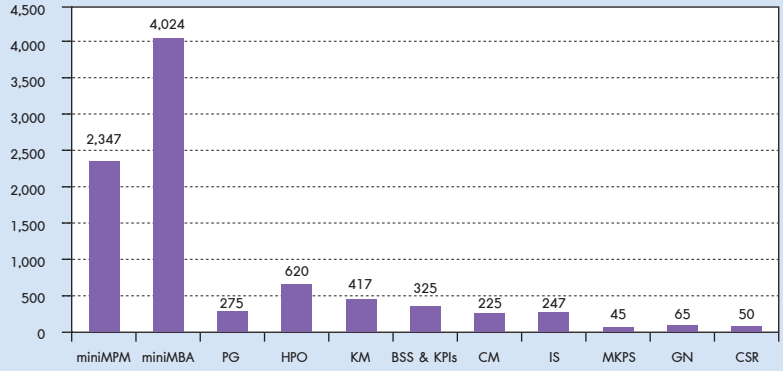

ภาพที่ 2.2-14 จำนวนผู้เรียนจำแนกตามสื่ออิเล็กทรอนิกส์
(ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึง วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

4) จากการเรียนในโครงการดังกล่าว ที่ผ่านมาตั้งแต่ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2552 มีการเรียนการสอนในสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแสดงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละหลักสูตร มีผู้จบรายวิชาย่อยในหลักสูตรการบริหารจัดการธุรกิจแนวใหม่มากที่สุด จำนวน 64,373 ราย คิดเป็นร้อยละ 80 ของทั้งหมด (หลักสูตรนี้มี 50 บทเรียนย่อย) ลำดับถัดมาคือหลักสูตรการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่มีผู้จบจำนวน 9,186 ราย (หลักสูตรนี้มี 10 บทเรียนย่อย) คิดเป็นร้อยละ 12 ของทั้งหมด หลักสูตรการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมมีผู้จบจำนวน 4,351 ราย (หลักสูตรนี้มี 31 บทเรียนย่อย) คิดเป็นร้อยละ 6 และผู้จบในวิชาอื่น ๆ ที่เหลือจำนวน 2,330 ราย คิดเป็นร้อยละ 2 ของทั้งหมด

ผู้เรียนที่เรียนครบทุกบทเรียนย่อยใน หลักสูตรการบริหารจัดการภาครัฐสมัยใหม่ (mini MPM) หลักสูตรการบริหารจัดการธุรกิจแนวใหม่ (mini MBA) และหลักสูตรการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม (PG) โดยผ่านการประเมินผลตามหลักสูตร และได้รับใบประกาศนียบัตรจากโครงการ

5) ผู้สำเร็จการศึกษาตามโครงการดังกล่าวมีโอกาสศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นถึงปริญญาโทสาขาต่าง ๆ ตามข้อตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการโครงการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (เมื่อวันพุธที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2552) ซึ่งเป็นความร่วมมือของมหาวิทยาลัยชั้นนำ โดยมีหลักสูตรที่สามารถต่อยอดได้ตามข้อตกลงของแต่ละมหาวิมทยาลัย (ตารางที่ 2.2-9)

ตารางที่ 2.2-9 ตารางแสดงรายละเอียดสาขาวิชาและเงื่อนไขในการศึกษาต่อยอดจำแนกตามมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	เงื่อนไขโดยสรุป
ขอนแก่น	M.B.A.[18]	ให้โควตา ปีละ 10 คน โดยเรียนที่จังหวัดขอนแก่นเท่านั้น โดยต้องผ่านข้อเขียนและสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ขั้นต่ำของการคัดเลือกปีนั้น ๆ สามารถขอสอบประเมินเพื่อเทียบโอนได้ 4 วิชา
ศรีนครินทรวิโรฒ	M.B.A.	ให้โควตา 5 คนต่อสาขา รวม 2 สาขาเป็นจำนวน 10 คน และได้รับการเทียบโอน 1 รายวิชา

[18] หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (Master of Business Administrative: M.B.A.)

มหาวิทยาลัย	ชื่อหลักสูตร	เงื่อนไขโดยสรุป
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	M.B.A.	ได้รับสิทธิ์สอบเทียบโอนในรายวิชาแกน 4 วิชา หากสอบเทียบโอนได้จะลดค่าใช้จ่ายได้ วิชาละ 6,000 บาท (ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร 247,600 บาท)
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	M.B.A.	สามารถเทียบโอนวิชาบังคับได้ไม่เกิน 4 วิชา หรือไม่เกิน 12 หน่วยกิต ซึ่งต้องผ่านเกณฑ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด
ราชภัฏสวนดุสิต	M.S.(KM)[19]	ลดค่าลงทะเบียนจากปกติ 200,000 บาทเป็น 100,000 บาท (ไม่รวม Computer Notebook และศึกษาดูงานต่างประเทศ) และสามารถจบได้ภายใน 1 ปีครึ่ง โดยสามารถเทียบโอนวิชาเลือกได้ 2 วิชา (6 หน่วยกิต)
ราชภัฏสวนสุนันทา	M.B.A.	รับผู้จบทั้งหมด ส่วนการถ่ายโอนหน่วยกิต นั้น จะขอพิจารณาจากการสัมภาษณ์และประสบการณ์ในการทำงานลดค่าลงทะเบียนจาก 200,000 บาท เหลือ 100,000 บาท (เหมาจ่าย)
สุโขทัยธรรมาธิราช	M.B.A., M.P.A.[20]	ได้รับคะแนนร้อยละ 10 ในการสอบเข้า

6.3 การพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ เพื่อสร้างให้เป็นผู้บุกเบิกหรือสร้างนวัตกรรมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ โดยการคัดเลือกจากบุคคลทั่วไปและข้าราชการเข้ารับการพัฒนาให้เป็นนักคิดที่มีวิสัยทัศน์ เป็นนักพัฒนา และนักปฏิบัติที่มีดุลยภาพและคุณภาพ พร้อมที่จะนำการเปลี่ยนแปลงในภาคราชการ และขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนงานโครงการให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ได้ คณะรัฐมนตรีได้มีมติในการประชุมเมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2547 และวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2548 ให้ดำเนินโครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่จำนวน 2 รุ่น[21] และเมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2551 คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้ดำเนินโครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ต่อไป โดยดำเนินการปีละ 1 รุ่น ซึ่งรุ่นที่ 3 เริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 มีผู้เข้าร่วมโครงการ รวม 49 คน และอยู่ระหว่างการโอนไปปฏิบัติราชการตามส่วนราชการต่าง ๆ สำหรับรุ่นที่ 4 ดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 มีผู้เข้าร่วมโครงการจำนวน 35 คน ซึ่งจะได้รับการพัฒนาตามหลักสูตรที่ ก.พ.ร. กำหนด 22 เดือน (ภาพที่ 2.2-15)

ภาพที่ 2.2-15 นักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ รุ่นที่ 4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จำนวน 35 คน เข้ารับการพัฒนาภาควิชาการและปฏิบัติราชการกับหัวหน้าส่วนราชการในภูมิภาค และส่วนกลาง

[19] หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาการจัดการความรู้ (Master of Science in Knowledge Management: M.S.(KM))

[20] หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (Master of Public Administration: M.P.A.)

[21] รุ่นที่ 1 เมื่อปี พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2550 มีผู้ผ่านโครงการจำนวน 39 คน และปัจจุบันได้รับการบรรจุแต่งตั้งในหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์เรียบร้อยแล้ว รุ่นที่ 2 เมื่อปี พ.ศ. 2549 - พ.ศ. 2551 มีผู้ผ่านโครงการจำนวน 39 คน และขณะนี้ส่วนใหญ่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งในหน่วยงานต่าง ๆ แล้วเช่นเดียวกัน

7. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)

7.1 PMQA เป็นเครื่องมือการพัฒนาองค์การตามยุทธศาสตร์หลักในการยกระดับคุณภาพระบบราชการไทยให้มีศักยภาพและขีดความสามารถเทียบเท่าระดับสากล การนำเครื่องมือนี้ไปดำเนินการส่วนราชการจะมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามเป้าประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) ที่ต้องการให้ส่วนราชการมีการปรับปรุงตนเองอย่างรอบด้านและต่อเนื่อง มีขีดสมรรถนะสูง มีวิสัยทัศน์และความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพเพื่อส่งมอบบริการที่ดีให้กับประชาชน ส่งเสริมให้ข้าราชการพัฒนาตนเอง มีความคิดริเริ่มและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องวางแผนและตัดสินใจอย่างมีเหตุผลโดยอาศัยข้อมูลสารสนเทศ และทำงานโดยมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามกรอบแนวคิดการพัฒนาและวงจรคุณภาพการบริการภาครัฐ

7.2 ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เป็นการมุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐปรับปรุงองค์การ โดยการวัดความสำเร็จของการดำเนินการ เพื่อผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐานเป็นสำคัญ โดยได้ดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมและการติดตามประเมินผลส่วนราชการทั้งในระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้สามารถพัฒนายกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ดังนี้

1) การส่งเสริมสนับสนุนให้ส่วนราชการมีความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินการพัฒนายกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ได้แก่ จัดประชุมชี้แจงตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของส่วนราชการระดับกรม จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา การจัดคลินิกให้คำปรึกษารายหน่วยงาน การให้คำปรึกษาผ่านช่องทางต่าง ๆ รวมทั้งจัดอบรมเสริมสร้างความรู้ให้แก่ที่ปรึกษาส่วนราชการในการพัฒนาองค์การ และให้ข้อมูลความรู้ผ่านช่องทางเว็บไซต์ เอกสารต่าง ๆ ของสำนักงาน ก.พ.ร. และตรวจติดตามประเมินผลการดำเนินการตามตัวชี้วัดระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของหน่วยงานระดับกรมหรือเทียบเท่า 137 กรมจังหวัด 75 จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา 12 แห่ง

2) จัดทำคู่มือและพัฒนาเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับก้าวหน้า เพื่อให้ส่วนราชการปรับปรุงระบบบริหารจัดการและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเป็นกรอบการประเมินที่สามารถบ่งชี้ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และสะท้อนให้เห็นถึงระดับการพัฒนาของส่วนราชการ รวมทั้งการพัฒนาโปรแกรมการตรวจรับรองการผ่านเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน เป็นโปรแกรมที่สามารถใช้ในการสอบทานเพื่อให้มั่นใจว่าส่วนราชการ “มีความพร้อมในการบริหารจัดการ” ระดับพื้นฐาน ก่อนที่จะก้าวไปสู่ระดับการบริหารจัดการองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับก้าวหน้าต่อไป

3) การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐรูปแบบสถาบัน โดยการจัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระหว่างสมาชิกเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ จำนวน 2 สถาบัน (มหาวิทยาลัยขอนแก่น และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

7.3 ตลอดระยะเวลา 8 ปี (พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2553) แห่งการพัฒนาระบบราชการได้สร้างการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ส่งผลให้การพัฒนาองค์การเป็นไปอย่างมีระบบและต่อเนื่อง เน้นให้ความสำคัญกับประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อจัดทำยุทธศาสตร์ให้สามารถสนองตอบต่อความต้องการความคาดหวัง การนำยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ มีการวัดทบทวนกำกับติดตามงานอย่างเป็นระบบและปรับปรุงกระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพ (ภาพที่ 2.2 - 16)

ภาพที่ 2.2-16 แนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน

ทั้งนี้ อาจกล่าวได้ว่า ส่วนราชการไทยได้เข้าสู่ระบบการพัฒนาเพื่อการเป็นองค์กรที่มีธรรมาภิบาลตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ดังได้นำมาเป็นตัวอย่างในฐานะเป็นตัวแทนของส่วนราชการในกำกับของฝ่ายบริหาร กรณีของ กรมธนารักษ์ กรมทางหลวงชนบท และกรมชลประทาน เป็นอาทิ

การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) กับความสำเร็จของกรมธนารักษ์

นายวินัย วิทวัสการเวช
รองอธิบดีกรมธนารักษ์

กรมธนารักษ์ : โดดเด่นในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ด้วยหลักสี่ประการ ประการแรก**นโยบายชัดเจน** กำหนดผู้รับผิดชอบให้การสนับสนุนทั้งด้านงบประมาณ บุคลากร ติดตามงานอย่างต่อเนื่องและร่วมแก้ไขปัญหา **ทีมงานดี** โดยมี PMQA Working Team ในแต่ละหมวด ทำหน้าที่จัดทำแผนพัฒนาองค์การและติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง **สร้างสิ่งจูงใจ** จัดการประกวดการพัฒนาองค์กรตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐของกรมธนารักษ์ เพื่อกระตุ้นและจูงใจให้หน่วยงานภายในทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร

สี่เสาหลักดังกล่าว ทำให้กรมธนารักษ์มีเป้าหมายและเกิดนวัตกรรมใหม่ในการทำงาน เช่น การชำระค่าเช่าที่ราชพัสดุผ่านธนาคาร / E-Catalog / E-museum / การลดข้อร้องทุกข์ ร้องเรียนอย่างเป็นระบบ เป็นต้น จนได้รับการยอมรับจากประชาชนและส่วนราชการต่าง ๆ

กรมทางหลวงชนบท
“มุ่งเน้นประชาชน ผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย”
กับความสำเร็จของการนำ PMQA มาใช้ในองค์การ

นายวิชาญ คุณากูลสวัสดิ์
อธิบดีกรมทางหลวงชนบท

ก่อนที่จะมีการนำเกณฑ์ PMQA มาใช้นั้น ลักษณะการทำงานของกรมทางหลวงชนบท บุคลากรจะมีความเข้าใจว่าเป็นการทำงานไปตามแผน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและตามภารกิจ ไม่ได้มุ่งไปที่ประโยชน์ของผู้รับบริการโดยตรง ความต้องการของผู้รับบริการ มีการจำแนกกลุ่มผู้รับบริการที่ชัดเจนมากขึ้น ทำให้ทราบว่าจะส่งมอบการบริการให้กับผู้รับบริการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกลุ่มใด เมื่อทราบเป้าหมายที่ชัดเจนแล้ว ทำให้สามารถส่งมอบบริการได้ตรงตามความต้องการ นอกจากนี้ PMQA ยังส่งเสริมให้การทำงานของกรมทางหลวงชนบทมีความเป็นมาตรฐานมากขึ้น ประชาชนได้ใช้ถนนที่มีประสิทธิภาพ มีส่วนร่วมในการตรวจติดตาม ตรวจสอบการทำงาน และสามารถใช้เป็นช่องทางในการให้บริการสูง ประชาชนมีส่วนร่วม กล้าสะท้อนความคิดเห็นมากขึ้น การสะท้อนถึงความต้องการ ที่กรมฯ สามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงงานบริการให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งถือเป็นประโยชน์ที่สำคัญของเกณฑ์ PMQA

สำหรับ**ปัจจัยความสำเร็จ** คือ การสื่อสารสร้างความเข้าใจให้เจ้าหน้าที่รับรู้ เข้าใจ และนำไปปฏิบัติ ส่งเสริมให้เกิดวัฒนธรรมค่านิยม และจิตสำนึกในการมุ่งเน้นการให้บริการประชาชน และใช้การพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไปเพื่อความยั่งยืน ส่วนที่สะท้อนถึงความสำเร็จของกรมทางหลวงชนบท คือ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจ

ต่อเมื่อมีการนำเกณฑ์ PMQA มาใช้ ทำให้กรมทางหลวงชนบทต้องมีการปรับระบบการทำงานใหม่ มีแบบแผนขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน ให้สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

กรมชลประทาน
หน่วยงานนำ PMQA ไปขับเคลื่อนทั่วทั้งองค์การ

นายชลิต ดำรงศักดิ์
อธิบดีกรมชลประทาน

กรมชลประทาน มีบุคลากรกว่า 30,000 คน ประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อน PMQA ด้วยการเริ่มต้นจากการมอบนโยบายให้กลุ่มพัฒนาระบบบริหารชี้แจงทำความเข้าใจกับบุคลากรในทุกระดับ เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรทราบถึงความเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงานของกรม จากนั้นสร้างจิตสำนึกให้ผู้ปฏิบัติงาน โดยยึดหลักคุณธรรมและค่านิยมขององค์กร และสื่อสารให้บุคลากรในองค์กรทราบและนำไปปฏิบัติ โดยแต่งตั้งคณะทำงานในระดับต่าง ๆ เพื่อเป็นเครือข่ายในการขับเคลื่อน ในทิศทางเดียวกัน

ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ คือ “นำดี แผนชัด มีส่วนร่วม พัฒนาคน พัฒนางาน สร้างความสุข”

นำดี - หมายถึงคณะผู้บริหารทุกคนร่วมมือกัน ทำให้ทิศทางการขับเคลื่อนมีความชัดเจน

แผนชัด - ปูพื้นฐานตั้งแต่ขั้นตอนแรก มีส่วนช่วยให้ผู้ปฏิบัติและผู้ติดตามผลได้รู้เป้าหมายที่ชัดเจน ฉะนั้นเมื่อเป้าหมายชัดเจน

ทีมงานเข้มแข็ง - ตั้งสำนักการมีส่วนร่วมของประชาชน และสายด่วน 14 เพื่อเปิดช่องทางสื่อสาร สร้างเครือข่ายอาสาสมัครชลประทาน และสร้างคนรุ่นใหม่ให้รู้จักการชลประทานในรูป “ยุวชลกร”

พัฒนาคน - จัดทำแผนพัฒนาบุคคล (IDP) สร้างระบบการจัดการความรู้และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร

พัฒนางาน - เน้นการมอบอำนาจการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่ ให้สามารถแก้ไขปัญหาเอง พัฒนาคู่มือและจัดทำขั้นตอนในการปฏิบัติงาน และมีระบบในการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดในมิติต่าง ๆ

การสร้างความสุข - ด้วยการสร้างขวัญกำลังใจให้กับผู้ปฏิบัติงาน

สิ่งที่ PMQA ให้กับกรมชลประทาน คือ เป็นเครื่องมือตรวจสุขภาพขององค์กร ทำให้ทราบจุดแข็ง จุดอ่อน และโอกาส ในการกำหนดวิธีปรับปรุงองค์กรให้มีคุณภาพดีขึ้น ทำให้กรมชลประทานสามารถส่งมอบคุณภาพทั้งผลผลิตและบริการที่ดีให้กับผู้รับบริการ และทำให้กรมชลประทานมีภาพลักษณ์ที่ดีในการบริหารจัดการ ได้รับความพึงพอใจจากผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

8. ระบบเวอร์ช่วลออฟฟิต (Virtual office)

นับเป็นปีที่สามในปี พ.ศ. 2553 ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำมาตรการให้ข้าราชการทำงานที่บ้าน เพื่อประหยัดพลังงานของส่วนราชการและลดค่าครองชีพของข้าราชการ โดยกระทรวงการคลังได้เริ่มทดลองใช้ในสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เพื่อนำร่องตามแนวทางของ ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินโครงการนำร่องการปฏิบัติราชการแบบเวอร์ช่วล (Virtual Office) ของสำนักงาน ก.พ.ร. โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ในระยะแรกกำหนดเวลาการดำเนินโครงการทดลอง 1 เดือน (16 กุมภาพันธ์ - 12 มีนาคม พ.ศ. 2552) ระยะที่สอง กำหนดเวลาการดำเนินโครงการ 1 ปี ตั้งแต่วันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 - 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 และข้อสรุปในเบื้องต้นพบว่า

8.1 สามารถดำเนินการได้ โดยมีระเบียบที่เกี่ยวข้องรองรับได้อยู่แล้ว ได้แก่ ระเบียบว่าด้วยการลาของข้าราชการ พ.ศ. 2535 ข้อ 11 ที่ได้เปิดโอกาสให้หัวหน้าส่วนราชการกำหนดวิธีควบคุมการปฏิบัติงานของข้าราชการตามที่เห็นสมควรได้ การจะทำให้เกิดผลมิได้อยู่ที่การปรับปรุงกฎระเบียบเกี่ยวกับตัวข้าราชการ แต่อยู่ที่การบริหารจัดการของส่วนราชการ ที่จะทำให้ข้าราชการตั้งแต่สองคนขึ้นไปสามารถทำงานร่วมกันได้โดยไม่ต้องปฏิบัติงานอยู่ในสำนักงานเดียวกัน และภารกิจของหน่วยงานสามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากทำสำเร็จข้าราชการจะทำงานที่ไหนก็ได้ แม้จะไม่ใช่ที่บ้านหรือสถานที่ราชการ แต่อาจเป็นที่ใดก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ในส่วนราชการ ดังนั้นการให้ข้าราชการทำงานโดยอยู่ที่บ้านจึงเป็นไปได้

8.2 เทคโนโลยีที่จะเข้ามารองรับระบบเวอร์ช่วลออฟฟิต สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการทดสอบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จะนำมาใช้รองรับการปฏิบัติราชการแบบเวอร์ช่วล โดยทดสอบระบบการประชุมทางไกลของบริษัททีโอที จำกัด บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศภาครัฐ และนำผลสรุปและข้อแนะนำจากการทดสอบระบบการประชุมทางไกลดังกล่าวมาปรับปรุงระบบการปฏิบัติราชการแบบเวอร์ช่วล ให้สามารถใช้งานง่ายและมีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้ข้อสรุปว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงาน ก.พ.ร. สามารถรองรับการปฏิบัติราชการแบบเวอร์ช่วลได้

ผลที่ได้รับหลังจากการที่ สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินโครงการเสร็จสิ้นทั้งสองระยะ (ตั้งแต่ 6 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 ถึง 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2553) นอกจากสามารถบรรลุเป้าหมายในการเพิ่มคุณภาพชีวิตข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน ก.พ.ร. และการลดพลังงานของ สำนักงาน ก.พ.ร. แล้ว ระบบดังกล่าวยังสามารถรองรับการทำงานของสำนักงานในกรณีที่มีงานเร่งด่วน หรือเกิดภาวะฉุกเฉินหรือเหตุการณ์ไม่สงบในกรุงเทพฯ ทำให้ข้าราชการเข้าออกสำนักงานยากลำบากได้ โดยมิได้ทำให้งานราชการของ ก.พ.ร. หยุดชะงักหรือเกิดความล่าช้าอีกด้วย

9. การขยายผลระบบบริหารยุทธศาสตร์องค์กรภาครัฐ (Government Strategic Management System: GSMS)

หลังจากได้มีการออกแบบและพัฒนาระบบตามโครงการ GSMS แล้ว สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการโครงการระบบบริหารยุทธศาสตร์ขององค์การภาครัฐ ระยะที่ 2 และระยะที่ 3 (ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2554) ซึ่งเป็นการจัดหาอุปกรณ์คอมพิวเตอร์เพื่อรองรับการขยายผลการใช้งานให้จังหวัด และส่วนราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ Hardware และ Software ที่ได้กำหนดไว้ตาม Configuration ของการออกแบบสถาปัตยกรรมระบบเครือข่าย (Network Architecture) ประกอบกับระบบ GSMS เป็นงานส่วนขยายและมีความเชื่อมโยงกับระบบ GFMIS ที่จะต้องมีอุปกรณ์ Hardware และ Software ที่สอดคล้องกับอุปกรณ์ของระบบ GFMIS

ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นการดำเนินโครงการ GSMS ในระยะที่ 2 ที่มีงบประมาณจำกัด จึงต้องปรับแผนการดำเนินงาน โดยจัดลำดับความสำคัญให้กับกลุ่มจังหวัดที่นำร่อง และมีการพัฒนาตัวแบบการเสริมสร้างขีดสมรรถนะและการบริหาร การจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ โดยจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่จะทำการจัดสรรอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ในปี พ.ศ. 2553 ได้มีการติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ และจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์ลูกข่าย (Terminal) จำนวน 36 ชุด ให้แก่ กลุ่มจังหวัดและจังหวัด 5 กลุ่ม คือ กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 - 2 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก และส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานกลาง 8 แห่ง ซึ่งยังไม่ครอบคลุมจังหวัดทั้ง 75 จังหวัด (ยกเว้นกรุงเทพมหานคร) และกลุ่มจังหวัด 18 กลุ่ม รวมทั้งในระดับกระทรวง กรม และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ หากระบบ GSMS ได้รับการสนับสนุนเพียงพอ จะช่วยเสริมสร้างขีดสมรรถนะการบริหารงานแบบบูรณาการของส่วนราชการและจังหวัด และฝ่ายบริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สามารถใช้ระบบ GSMS ในการวางแผน จัดทำ ติดตาม ควบคุม และผลักดันแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติจริง มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างระบบ GSMS และ GFMIS โดยผู้บริหารสามารถติดตามผลการดำเนินงานตามโครงการ และการใช้งบประมาณได้อย่างเป็นปัจจุบัน และรองรับการบริหารราชการแนวใหม่ตามขั้นตอนและกระบวนการยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของประเทศได้สมบูรณ์

ทั้งนี้ หากระบบ GSMS ได้รับการสนับสนุนเพียงพอ จะช่วยเสริมสร้างขีดสมรรถนะการบริหารงานแบบบูรณาการของส่วนราชการและจังหวัด และฝ่ายบริหารรวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะรัฐสภาจะสามารถติดตามการทำงานตามแผนงาน โครงการและการใช้งบประมาณของส่วนราชการ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

2.2.4 การสร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม

1. นโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ วางแนวการจัดทำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี และประชุมชี้แจงให้ความรู้แก่ส่วนราชการ จังหวัด และองค์การมหาชนเพื่อนำไปจัดทำนโยบายที่เหมาะสมกับบริบทของตนเอง รวมทั้งกำหนดแนวทางปฏิบัติ และมาตรการหรือโครงการ เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายขององค์การได้อย่างเหมาะสม และสามารถกำกับดูแลหน่วยงานภาครัฐที่ครอบคลุมนโยบายด้านรัฐ สังคมและสิ่งแวดล้อม นโยบายด้านผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นโยบายด้านองค์การ และนโยบายด้านปฏิบัติงาน โดยเชิญผู้แทนจากส่วนราชการ จังหวัด สถาบันอุดมศึกษา และองค์การมหาชน มาประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างส่วนราชการ ทั้งในรูปแบบของการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice: CoP) เกี่ยวกับนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีหลายประการ อาทิ เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2553 ได้มีการจัดเสวนาเวทีปัญญา สัมมนาวาทีเพื่อสร้างความรู้และความเข้าใจและแบ่งบันประสบการณ์การนำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีไปสู่การปฏิบัติ โดยกรมชลประทาน กรมศุลกากร กรมสุขภาพจิต มาร่วมให้เกียรติในการเสวนาดังกล่าว นอกจากนี้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2553 ได้มีการจัดกิจกรรมชุมชนนักปฏิบัติ ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีจังหวัดที่เข้าร่วมกิจกรรม ประกอบไปด้วย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ฉะเชิงเทรา ชัยนาท ลพบุรี สระบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง ซึ่งผลจากการจัดกิจกรรมดังกล่าวทำให้หน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องในการดำเนินการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี ตลอดจนสามารถนำแนวทางดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินการในหน่วยงานของตนได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. การส่งเสริมหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.1 ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการสำรวจสถานะการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในหน่วยงานของรัฐ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรมจำนวน 46 หน่วยงาน ส่วนราชการระดับจังหวัดกระจายทั่วทุกภูมิภาค จำนวน 19 จังหวัด และ สถาบันอุดมศึกษา 14 หน่วยงาน รวมทั้งสิ้น 79 หน่วยงาน พบว่า สถานะการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในหน่วยงานของรัฐ 10 หลัก ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักการตอบสนอง หลักภาระรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักความเสมอภาค หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ และหลักการมุ่งฉันทามติ (ภาพที่ 2.2-17) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ

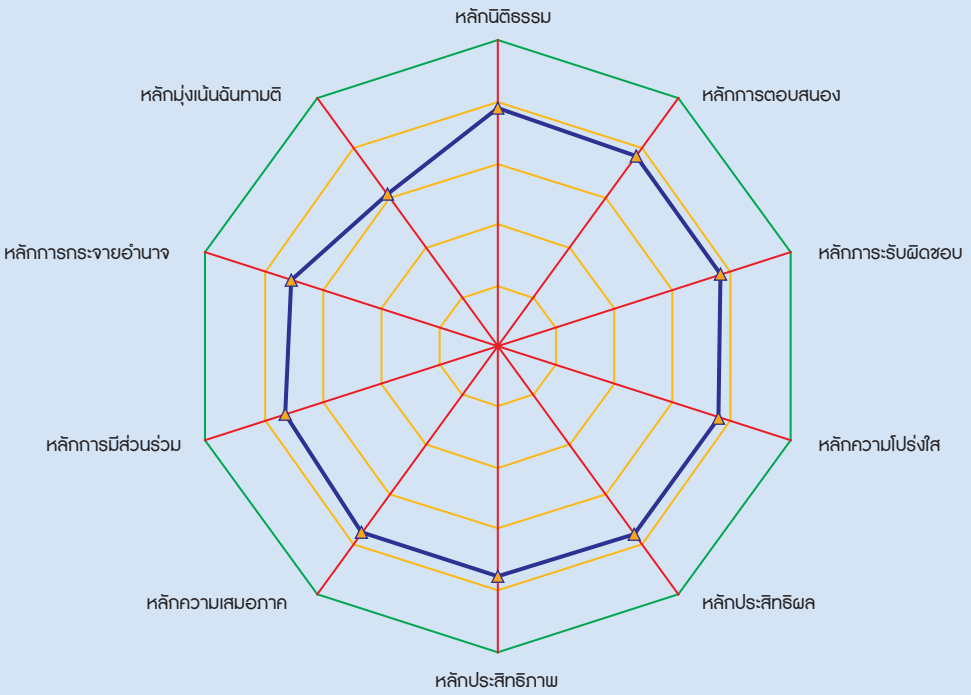

ภาพที่ 2.2-17 สถานะการปฏิบัติราชการตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ปี พ.ศ. 2553

1) การปฏิบัติราชการที่อยู่ใน**ระดับค่อนข้างดี** ประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักการตอบสนอง หลักภาระรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ และหลักความเสมอภาค ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าส่วนราชการได้ส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติราชการทำหน้าที่โดยคำนึงถึงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม มีการดำเนินการในการเรียนรู้และรับฟังความต้องการและความคาดหวังของผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการอำนวยความสะดวกต่อประชาชนที่รับบริการรวมถึงจัดช่องการบริการที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบอย่างสม่ำเสมอ มีระบบงานที่เอื้อต่อการทำงานตามแผนยุทธศาสตร์และนำไปสู่การปฏิบัติและนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ มีการดำเนินการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติราชการ โดยมีการใช้เทคนิคและเครื่องมือในการบริหารจัดการสมัยใหม่ที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมให้ผู้ปฏิบัติราชการให้บริการแก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วยความเป็นธรรมและเท่าเทียม

2) การปฏิบัติราชการที่อยู่ในระดับปานกลาง ประกอบด้วย หลักการมีส่วนร่วม และหลักการกระจายอำนาจ แสดงให้เห็นว่า ส่วนราชการยังไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่ควรในการเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทาง ร่วมแก้ปัญหาในกระบวนการตัดสินใจต่อการจัดบริการของรัฐ การตรวจสอบการทำงานของรัฐ ควรต้องมีการเสริมสร้างศักยภาพของประชาชนให้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารราชการร่วมกับส่วนราชการอย่างครอบคลุมทั่วถึงมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าหลักการมีส่วนร่วมเป็นประเด็นสำคัญในสังคมไทยที่ส่วนราชการต้องให้ความสำคัญและดำเนินการอย่างจริงจัง อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาในสังคมที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน รวมทั้งการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือมีการให้ภาคส่วนอื่นเข้ามาดำเนินการแทนด้วย

3) การปฏิบัติราชการที่อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ หลักมุ่งเน้นฉันทามติ ซึ่งถือได้ว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ส่วนราชการต้องให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากจะเป็นแนวทางสำคัญในการสร้างความสมานฉันท์ของสังคมไทย

ภาพที่ 2.2-18 ศ. กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม ปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี" ณ อิมแพค เมืองทองธานี เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2553

2.2 หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้ระบบราชการเดินหน้าไปได้ ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.วิษณุ เครืองาม ได้กล่าวในโอกาสปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี" (ภาพที่ 2.2-18) ว่า การประเมินผลเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่นำไปใช้ในการพิจารณาโยกย้ายตำแหน่งต่าง ๆ แต่ในบางเรื่องยังถูกละเลย ได้แก่ การเปิดโอกาสให้สังคมมีส่วนร่วมและการถ่ายโอนภารกิจ ซึ่งคือเรื่องของการกระจายอำนาจ การตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในลักษณะที่จะทำให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบ แต่การร่วมตัดสินใจหลายคนนั้นจะมีเรื่องของความรับผิดชอบเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้น การกระจายอำนาจจึงเป็นเรื่องใหญ่ ซึ่งยังดำเนินการได้น้อย ในเรื่องของการถ่ายโอนภารกิจนั้น ได้มีการนำร่องในเรื่องการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งเรื่องดังกล่าวรัฐบาลไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ดำเนินการเอง สามารถจ้างเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญมาดำเนินการก็ได้ผลดีเช่นเดียวกัน ก.พ.ร. จะต้องทำหน้าที่คอยติดตาม ให้ความรู้ความเข้าใจกับส่วนราชการในเรื่องธรรมาภิบาล แล้วส่วนราชการไปดำเนินการเอง เพราะการดำเนินการในแต่ละหน่วยงานอาจไม่เหมือนกัน เช่น การดำเนินการเรื่องธรรมาภิบาลของกรมโรงงานอุตสาหกรรมอาจไม่เหมือนกับกรมวิชาการเกษตร สำนักงาน ก.พ.ร. จะกระตุ้นให้ส่วนราชการดำเนินการโดยมีการจัดการประเมินหรือแข่งขันและให้รางวัล

3. การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ

3.1 คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.)[22] ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก และหน่วยงานกลางที่เกี่ยวข้อง มีหน้าที่เสริมสร้างความเข้มแข็งในการกำกับดูแลและควบคุมตนเองที่ดีของส่วนราชการ และเสริมสร้างความน่าเชื่อถือและความมั่นใจแก่สาธารณชนต่อการดำเนินการตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ และผลงานของส่วนราชการว่าได้มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิผล ความคุ้มค่า ประสิทธิภาพ และคุณภาพของการบริหารงาน ตลอดจนการยกระดับ ขีดสมรรถนะ การเรียนรู้ และศักยภาพของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2.2-19 นายวีระชัย วีระเมธีกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุม ค.ต.ป. ครั้งที่ 1 / 2553 เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2553 ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. ชั้น 5 สำนักงาน ก.พ.ร.

3.2 ในปี พ.ศ. 2553 ค.ต.ป. มีการสอบทานรายงานการตรวจราชการ การตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ และรายงานการเงิน รวมทั้งการสอบทานกรณีพิเศษ เพื่อรายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการตรวจสอบและประเมินผลต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี (ภาพที่ 2.2-19) โดยมีการรายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ปีละ 2 ครั้ง (รอบ 6 เดือน และ 12 เดือน) เพื่อให้การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดิน อันจะช่วยแก้ไขอุปสรรคปัญหาที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของส่วนราชการและจังหวัดได้ทันภายในปีงบประมาณ โดยรายงานดังกล่าวให้ครอบคลุมประเด็นการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการดังกล่าวข้างต้น พร้อมรายงานผลการประเมินตนเอง

3.3 การรายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ แบ่งเป็น 2 รอบ กล่าวคือ รอบแรกระหว่างปี (รอบ 6 เดือน) เป็นการรายงานผลการดำเนินงานในลักษณะของการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานของรอบ 6 เดือน เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ ตลอดจนความเสี่ยง / ผลเสียหาย / ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด และมีการจัดทำรายงานผลฯ ระหว่างปีตามประเด็นการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ โดยนำผลการสอบทานที่ได้จากการดำเนินงานในทุกประเด็นการสอบทานเหล่านั้นมาประกอบการพิจารณาเพื่อค้นหามูลเหตุของอุปสรรคปัญหาของการปฏิบัติราชการที่เกิดขึ้น และเสนอแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขหรือการพัฒนาการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้การปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัดตอนสิ้นปีงบประมาณสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการที่กำหนดไว้

[22] ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ พ.ศ. 2548 ได้ประกาศให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2548

ส่วนการรายงานรอบสองเป็นรอบ 12 เดือน ซึ่งเป็นการรายงานสรุปผลการสอบทานที่ได้จากผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัดที่เกิดขึ้นทั้งปีงบประมาณ เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงที่ตรวจพบว่าการปฏิบัติราชการสามารถบรรลุผลตามแผนปฏิบัติราชการที่กำหนดไว้หรือไม่ มีการจัดทำรายงานผลฯ ประจำปีตามประเด็นการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการของส่วนราชการและจังหวัดจากสิ่งที่ได้จากการสอบทานตามข้อมูล เอกสาร หลักฐานรายงานต่าง ๆ และเพื่อเป็นการสนับสนุนการจัดทำรายงานตรวจสอบและประเมินผลของคณะกรรมการ / คณะอนุกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการคณะต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3.4 ข้อค้นพบที่สำคัญของ ค.ต.ป. จากการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ทั้งของส่วนราชการและจังหวัด) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สรุปได้ว่า การสอบทานการตรวจราชการ มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในภาพรวมสามารถนำไปสู่การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของแต่ละส่วนราชการได้ และการตรวจสอบภายในปีนี้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยผู้ตรวจสอบภายในสามารถปฏิบัติงานตามบทบาทอำนาจหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสามารถปฏิบัติงานสอดคล้องกับมาตรฐานที่กรมบัญชีกลางกำหนด ส่วนการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง ยังคงมีข้อจำกัดในเรื่องของอัตรากำลัง ความรู้ความชำนาญของบุคลากร ความพร้อมของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ การดำเนินงานด้านการเงินและบัญชี ตลอดจนการบริหารงานงบประมาณ รวมทั้งยังมีข้อจำกัดในการวิเคราะห์ความเสี่ยงเพื่อกำหนดแนวทางการปรับปรุงหรือกิจกรรมควบคุม ซึ่งส่งผลให้ส่วนราชการและจังหวัดบางแห่งยังคงไม่สามารถจัดวางระบบการควบคุมภายในได้ครอบคลุมทุกภารกิจหลักและไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ นอกจากนั้นผู้บริหารยังไม่ได้ให้ความสำคัญในการจัดทำรายงานเกี่ยวกับระบบการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง อีกทั้งการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ พบว่าการกำหนดตัวชี้วัดยังคงเน้นในลักษณะเป็นกระบวนการ (Milestone) โดยมีตัวชี้วัดในเชิงผลลัพธ์และตัวชี้วัดเชิงคุณภาพไม่มากนัก นอกจากนี้ยังพบว่าหลายส่วนราชการยังขาดความรู้ความเข้าใจในเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ เนื่องจากตัวชี้วัดในมิติพัฒนาองค์การเกี่ยวกับระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) เป็นเรื่องที่ต้องศึกษาทำความเข้าใจและต้องอาศัยแรงสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงสุดของหน่วยงานและความร่วมมือของบุคลากรทั่วทั้งหน่วยงานจึงจะบรรลุผลสำเร็จ ด้านรายงานการเงินในภาพรวมถือว่าดีขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา โดยส่วนราชการได้จัดทำรายงานการสอบทานที่ครบถ้วนตามสมควร นอกจากนี้ พบว่าส่วนราชการต่าง ๆ สามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหารายการทางบัญชีในระบบบริหารการเงินการคลังภาครัฐสู่ระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Government Fiscal Management Information System: GFMIS) ให้ถูกต้อง ครบถ้วนมากขึ้น

3.5 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ในปี พ.ศ. 2553 สรุปได้ดังนี้

1) การบริหารจัดการภาคราชการ หัวหน้าส่วนราชการต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนงาน / โครงการพร้อมทั้งการกำหนดตัวชี้วัดที่มีความเชื่อมโยงกันและต้องมีบทบาทสำคัญในการวางแผนร่วมกันกับหน่วยงานภายในของส่วนราชการที่มีภารกิจด้านการตรวจสอบ กำกับ ติดตาม และประเมินผล เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน

2) การตรวจสอบและประเมินผล การตรวจราชการ ต้องพัฒนาแนวทางการปฏิบัติงานของผู้ตรวจราชการ เพื่อให้ระบบการตรวจราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สำหรับงานตรวจสอบภายใน

หัวหน้าส่วนราชการต้องเป็นผู้กำกับดูแลการปฏิบัติงานและยกระดับงานตรวจสอบภายในสู่การเป็นสายงานวิชาชีพ

3) การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง หัวหน้าส่วนราชการต้องกำหนดให้มีการจัดวางระบบควบคุมภายในทั้งองค์การ ตลอดจนติดตามผลการดำเนินงานตามแผนการควบคุมภายในสำหรับกิจกรรมการควบคุมที่กำหนด

4) การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ส่วนราชการต้องให้ความสำคัญกับการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ โดยหน่วยงานกลางควรบูรณาการตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมินผลให้เป็นเอกภาพและไม่เป็นภาระแก่ส่วนราชการ

5) รายงานการเงิน หัวหน้าส่วนราชการต้องกำกับดูแลให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการเงินการบัญชีของหน่วยงานเร่งแก้ไขปรับปรุงรายการทางบัญชีที่ยังคงมีข้อคลาดเคลื่อนให้ถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ของกรมบัญชีกลาง

6) การสอบทานกรณีพิเศษ ปีนี้มีการสอบทานรวมทั้งสิ้น 68 โครงการ ซึ่งเป็นโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐบาลหรือสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กระทรวงและโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ผลการสอบทานพบว่าการดำเนินโครงการส่วนใหญ่จะเป็นไปตามแผนที่กำหนด โดยมีโครงการสำคัญตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล คือ โครงการประกันรายได้เกษตรกรและโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน ซึ่งมีข้อสังเกตว่าการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติภายใต้การดำเนินโครงการที่กำหนดกฎเกณฑ์ รูปแบบการดำเนินการแบบเดียวกันทั่วประเทศ ยังไม่สามารถนำไปสู่การขับเคลื่อนนโยบายได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น โครงการประกันรายได้เกษตรกร ซึ่งดำเนินการเพียงเฉพาะพืชเศรษฐกิจ 3 ชนิด คือ ข้าว ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และมันสำปะหลัง ยังขาดความเหมาะสมกับพื้นที่จังหวัดในภาคใต้ เนื่องจากในพื้นที่มีการเพาะปลูกพืชชนิดอื่นมากกว่า โครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชน ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชนได้ เนื่องจากยังคงมีแผนงาน / โครงการบางส่วนที่ชุมชนต้องการแต่ สพช. ไม่สามารถอนุมัติให้ชุมชนดำเนินการได้เพราะไม่เข้าหลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการที่กำหนดให้ชุมชน / หมู่บ้านต้องปฏิบัติตามเหมือนกันทุกพื้นที่ และการบริหารจัดการงบประมาณที่ยังขาดประสิทธิภาพ เป็นต้น

4. คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.)

4.1.พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 มาตรา 55 / 1 บัญญัติให้มี คณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) เพื่อทำหน้าที่สอดส่องและเสนอแนะการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในจังหวัดให้ใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อันจะทำให้การบริหารเป็นไปด้วยความโปร่งใสเป็นธรรมและมีความรับผิดชอบ โดยมีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. 2552[23] หลังจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะหน่วยงานรับผิดชอบดำเนินงานตามระเบียบฯ ได้ดำเนินการจัดตั้ง ก.ธ.จ. ครบถ้วนทุกจังหวัด ก.ธ.จ. ประกอบด้วยผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งมีเขตอำนาจในจังหวัดเป็นประธาน และผู้แทนภาคประชาสังคม ผู้แทนสมาชิกสภาท้องถิ่น และผู้แทนภาคธุรกิจ เอกชนในจังหวัดเป็นกรรมการ โดยคาดหวังว่าเมื่อ ก.ธ.จ. ทำหน้าที่หน่วยงานของรัฐในจังหวัดจะปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อำนวยความสะดวก ให้บริการ และสนองความต้องการของประชาชน จะทำงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติงานเท่าที่จำเป็น ใส่ใจและแก้ไขปัญหา

[23] คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. 2552 ได้มีมติให้ออกระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด พ.ศ. 2552 โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 126 ตอนพิเศษ 62ง เมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2552

ทุกข์สุขของประชาชน โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการทำงานอย่างสม่ำเสมอ และเผยแพร่ เปิดเผยการปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใสต่อสาธารณะ หากพบว่ามีการปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับ ประธาน ก.ธ.จ. สามารถรายงานให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสั่งการให้ดำเนินการให้เหมาะสมถูกต้องต่อไป

4.2 จากการดำเนินงานมาในรอบหนึ่งปี พบว่าจากจำนวนจังหวัดที่มี ก.ธ.จ. แล้ว 75 จังหวัด พบเรื่องที่เข้าข่าย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน 68 เรื่อง ใน 36 จังหวัด (ก.ธ.จ. มีการประชุม 131 ครั้ง จังหวัดละประมาณ 3 - 5 ครั้ง) เมื่อรายงานให้เจ้าสังกัดทราบพบว่ามีการตอบกลับปรับปรุงแก้ไข รวม 43 เรื่อง สำหรับกรณีที่พบดังกล่าว เป็นประเด็นการละเลยการปฏิบัติภารกิจให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม และการไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากที่สุด (25 เรื่อง) และการละเลยที่น้อยที่สุด (3 เรื่อง) คือประเด็นการปฏิบัติภารกิจโดยไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็นให้ทันต่อเหตุการณ์ โดยเฉพาะเรื่องที่เป็นความเดือดร้อนและทุกข์ยากของประชาชน ทั้งนี้ เรื่องที่เข้าข่ายละเลยการปฏิบัติตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำนึกรับผิดชอบต่อสิทธิและเสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชน อันเป็นเรื่องที่ประชาชนกำลังตื่นตัวและให้ความสนใจของประชาชน ส่วนอีก 39 จังหวัด (ก.ธ.จ. มีการประชุมรวมกัน 128 ครั้ง หรือจังหวัดละ 3 - 4 ครั้ง) ไม่พบกรณีเข้าข่ายหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4.3 ผลจากการประเมินการ**ค้นพบของคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด เกี่ยวกับการดำเนินการ**ไม่เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี **ดังกล่าวข้างต้น ก.ธ.จ. ได้ให้ข้อเสนอแนะโดยแจ้งไปยังหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในจังหวัด และมีการตอบรับปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีด้วยแล้ว**

สรุป

สรุปการเดินหน้าผลักดันการพัฒนาระบบราชการไทยในรอบปี พ.ศ. 2553 ที่ผ่านมานั้น ก.พ.ร. ได้เน้นการสร้างระบบราชการให้มีความพร้อม 4 ด้าน คือ ตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง เก่ง ดี และมีส่วนรวม ตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 ได้ดำเนินการสำคัญ ๆ ดังนี้

1. **การยกระดับการให้บริการและการทำงานเพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชน** ก.พ.ร. ได้สานต่อการดำเนินงานจาก ปี พ.ศ. 2552 ด้วยการพัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชน โดยสนับสนุนให้มีการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐ ยังคงกำหนดให้การลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเป็นตัวชี้วัดภาคบังคับตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ สนับสนุนการนำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในการให้บริการ (e-Services) พร้อมทั้งเผยแพร่ผลงานการพัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ นอกจากนี้ ยังได้มุ่งยกระดับการให้บริการประชาชนในระดับท้องถิ่นและ

อำเภอ โดยนำรูปแบบการส่งมอบบริการแบบหน้าต่างเดียว (Single Window Service) มาปรับปรุงวิธีการให้บริการประชาชนอย่างต่อเนื่อง

2. การปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการ เกิดการแสวงความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ก.พ.ร. ยังคงเดินหน้าการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม ปรับกลยุทธ์การบริหารจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ อีกทั้งปรับปรุงระบบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการให้เกิดการบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวง ตลอดจนเพิ่มความเข้มแข็งแก่กลุ่มพัฒนาระบบบริหารทั้งในระดับกระทรวงและระดับกรมซึ่งเป็นกลไกเครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ ที่ประจำอยู่ในทุกกระทรวงและกรม

3. การมุ่งสู่การเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ก.พ.ร. ได้ให้ความสำคัญกับการทบทวนบทบาทภารกิจภาครัฐ เพื่อเพิ่มพื้นที่ในการจัดการภารกิจภาครัฐให้ภาคส่วนต่าง ๆ ที่ความพร้อมในทุกระดับ ทั้งในส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น เช่น การสร้างความเข้มแข็งในการบริหารพื้นที่ การบริหารราชการในต่างประเทศ การไกล่เกลี่ยประนอมข้อพิพาทในระดับอำเภอ ฯลฯ เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพการบริการของภาครัฐ โดยการพัฒนาบุคลากรให้มีความพร้อม สามารถเรียนรู้ ปรับตัวได้ทันต่อสถานการณ์ ด้วยกระบวนการเรียนรู้รูปแบบต่าง ๆ โดยปรับกลไกรองรับการปฏิบัติราชการที่ต้องมีเป้าหมายชัดวัดผลได้ ด้วยการขยายผลระบบบริหารยุทธศาสตร์องค์กรภาครัฐ ยกระดับการพัฒนาตนเองของหน่วยงานภาครัฐด้วยเครื่องมือการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ในส่วนขององค์การมหาชนก็ได้มีการกำหนดแนวทางกลางเพื่อให้แต่ละองค์การมหาชนนำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม เพื่อนำไปสู่การยกระดับการบริหารจัดการขององค์การมหาชนให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4. การสร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดี เกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม ส่วนราชการมีการดำเนินการตามนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดี และมีระบบการตรวจควบคุมจากภายนอก ทั้งในส่วนของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ที่ทำหน้าที่สอบทานรายงานการตรวจราชการ การตรวจสอบภายในการควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ และรายงานการเงิน รวมทั้งการสอบทานกรณีพิเศษ เพื่อรายงานผลต่อนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี ทุกรอบ 6 เดือน และคณะกรรมการธรรมาภิบาลจังหวัด (ก.ธ.จ.) ซึ่งประกอบด้วยกรรมการจากภาคเอกชนและภาคประชาชนทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของส่วนราชการในระดับจังหวัด

ก.พ.ร. เชื่อมั่นว่าเมื่อระบบราชการที่มีความพร้อมทั้ง 4 ด้านดังกล่าว จะทำให้การบริหารจัดการภาครัฐมีความโปร่งใส บุคลากรมีจริยธรรม พร้อมร่วมมือกับทุกฝ่าย มีสำนึกรับผิดชอบต่อประชาชนและสังคมโดยรวม ส่งผลให้ระบบราชการมีขีดสมรรถนะสูงและมีความเป็นสากล

2.3 การดำเนินงานขั้นต่อไป

ก.พ.ร. จะเร่งผลักดันพัฒนาระบบราชการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555) โดยจะนำแนวทางและมาตรการใหม่ ๆ มาดำเนินการเพื่อให้ระบบราชการมีความทันสมัยมากขึ้น ดังนี้

1. เร่งรัดมาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทำให้ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและบริบทของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ละส่วนราชการสามารถปรับแต่งภารกิจหลักและภารกิจรองให้ได้สัดส่วนตามที่กำหนด อันจะนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและปรับปรุงประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการบ้านเมืองมากขึ้น โดยกำหนดมาตรการให้ทุกส่วนราชการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาหน่วยงานที่มีการทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ และการจัดการภารกิจที่ต้องดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ว่ากิจการใดที่อาจมอบหรือถ่ายโอนไปยังภาคส่วนอื่น เช่น ท้องถิ่น เอกชน หรือให้ภาคส่วนอื่นมาร่วมดำเนินการ เช่น กรณี การตรวจสภาพรถเอกชน ของกรมการขนส่งทางบก เป็นต้น

2. ส่งเสริมให้ส่วนราชการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้โดยการอบรมที่ปรึกษาในการพัฒนาองค์การ การสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐให้ครอบคลุมทั้งสี่ภาค การจัดทำคู่มือรายหมวดการพัฒนาเกณฑ์รางวัลและจัดให้มีการมอบรางวัลคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ อย่างน้อยสองประเภท ได้แก่ ประเภทรางวัลคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐรายหมวด เป็นรางวัลที่มอบให้กับหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่องและมีผลการปรับปรุงองค์การตามแผนการปรับปรุงรายหมวดดีเด่น และประเภทรางวัลคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐเป็นรางวัลที่มอบให้กับหน่วยงานภาครัฐที่ดำเนินการพัฒนาองค์การอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่ดีในภาพรวมครบทุกหมวด

3. ปรับปรุงระบบการบริหารกลุ่มจังหวัดและจังหวัด โดยเน้นยุทธศาสตร์ของจังหวัดที่สำคัญเพียงหนึ่งหรือสองประเด็นที่มีความชัดเจน และเน้นกระบวนการดำเนินงานให้เสร็จตั้งแต่ต้นทางไปยังปลายทาง อาทิ จังหวัดนครราชสีมา ถ้าต้องการกำหนดยุทธศาสตร์ด้านผ้าไหม ก็ให้ทำเฉพาะผ้าไหมตั้งแต่การผลิตไปจนถึงการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ผลิต การออกแบบอิงเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และการทำตลาดในประเทศจนถึงตลาดส่งออกซึ่งจะทำให้การดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์มีคุณภาพชัดเจน และสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ทั้งนี้ จะจัดให้มี “การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ” โดยประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อบูรณาการยุทธศาสตร์ โครงการและคำของบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด กับกระทรวง ทบวง กรม และจะจัดให้มีการระดมความคิดเห็นตามประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวม 5 ประเด็น ประเด็นละกลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มการเกษตร กลุ่มการท่องเที่ยว กลุ่มอุตสาหกรรม กลุ่มการค้าชายแดน และกลุ่มการจัดระบบโลจิสติกส์

4. พัฒนาระบบการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ ซึ่งเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ จะให้ความสำคัญกับประเด็นการสอบทานกรณีปกติ และการสอบทานกรณีพิเศษ โดยการสอบทานกรณีปกติจะสอบทานใน 5 ประเด็น ได้แก่ การตรวจราชการ การตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารความเสี่ยง การปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ และรายงานการเงิน ส่วนการสอบทานกรณีพิเศษ จะให้ความสำคัญกับโครงการสำคัญตามนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะการสอบทานโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง ปี พ.ศ. 2555 โครงการประกันราคาสินค้าเกษตรและโครงการเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อยกระดับชุมชนจากเดิมที่เน้นเพียงโครงการของกระทรวง ทบวง กรมและหน่วยราชการเป็นหลัก ทั้งนี้ เพื่อให้ผลการตรวจสอบที่ได้สามารถสนองต่อกลยุทธ์และทิศทางการพัฒนา อันจะนำไปสู่การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของรัฐบาล อีกทั้งจะปรับปรุงระบบการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการของหน่วยงานกลางที่อยู่ในกำกับของฝ่ายบริหาร ซึ่งได้มีการพัฒนาเครื่องมือ เพื่อใช้วัดความสำเร็จส่วนงานในความรับผิดชอบของตนจนกลายเป็นภาระของส่วนราชการ โดยจะบูรณาการระบบการตรวจสอบประเมินผลของหน่วยงานกลางดังกล่าว เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดทำรายงานของส่วนราชการ ตลอดจนจะมีการพัฒนาเว็บไซต์ เพื่อให้เป็นแหล่งรวบรวมผลการตรวจสอบผลการดำเนินงานของภาครัฐ และเป็นช่องทางในการรับฟังความคิดเห็น ข้อร้องเรียนและเบาะแสต่าง ๆ จากประชาชน เพื่อร่วมกันตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐมากขึ้น

5. เตรียมระบบ e-learning เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา ครบ 7 รอบ (84 พรรษา) 5 ธันวาคม พ.ศ. 2554 ทางสำนักงาน ก.พ.ร. ได้จัดให้มีสื่ออิเล็กทรอนิกส์เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ชุด “9 แผ่นดินของการปฏิรูประบบราชการ” เพื่อนำเสนอแนวคิดเชิงระบบ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี มุ่งเน้นการพัฒนาที่สมดุล เป็นหลักการแห่งความสำเร็จขององค์กร ซึ่งครอบคลุมทั้งระบบการบริหารและการสร้างประสิทธิภาพองค์กร ไปเป็นต้นแบบสู่การปฏิบัติทั้งในการทำงานและการดำรงชีวิต ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศและเพื่อความยั่งยืนของประเทศ การส่งเสริมการเรียนรู้พระอัจฉริยภาพผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยคาดว่าจะสามารถรับสมัครผู้เรียนได้จำนวน 999 ราย รวมทั้งให้บริการการเรียนการสอนในรายวิชาที่ได้เปิดสอนมาแล้วอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงสื่ออิเล็กทรอนิกส์จำนวน 1 ชุด เพื่อให้มีเนื้อหาที่ทันสมัยมากขึ้น

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ส่วนที่ 3:
ผลการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร.
ประจำปี พ.ศ. 2553

3 ผลการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปี พ.ศ. 2553

สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.พ.ร. และหน้าที่อื่นตามกฎหมายหรือที่ ก.พ.ร. กำหนด ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐอย่างอื่น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา 3 / 1 แห่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

3.1 วิสัยทัศน์

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ดังนี้ “ส่งเสริมให้การพัฒนาระบบราชการดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและบังเกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม”

3.2 ประเด็นยุทธศาสตร์

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ให้สอดรับกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 และแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2554 ไว้ 5 ประเด็น ดังนี้

1. การยกระดับการให้บริการและการทำงานเพื่อตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของประชาชนที่มีความสลับซับซ้อน หลากหลายและเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว
2. ปรับรูปแบบการทำงานให้มีลักษณะเชิงบูรณาการเกิดการแสวงหาความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งเปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม
3. มุ่งสู่การเป็นองค์การที่มีขีดสมรรถนะสูง บุคลากรมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ คิดริเริ่ม เปลี่ยนแปลง และปรับตัวได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์ต่าง ๆ
4. สร้างระบบการกำกับดูแลตนเองที่ดีเกิดความโปร่งใส มั่นใจ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้งทำให้บุคลากรปฏิบัติงานอย่างมีจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อประชาชน และต่อสังคมโดยรวม
5. เสริมสร้างขีดสมรรถนะขององค์กรให้มีความเป็นเลิศ

เว็บไซต์ของสำนักงาน ก.พ.ร.
www.opdc.go.th

3.3 โครงสร้างส่วนราชการและอัตรากำลังของสำนักงาน ก.พ.ร. **

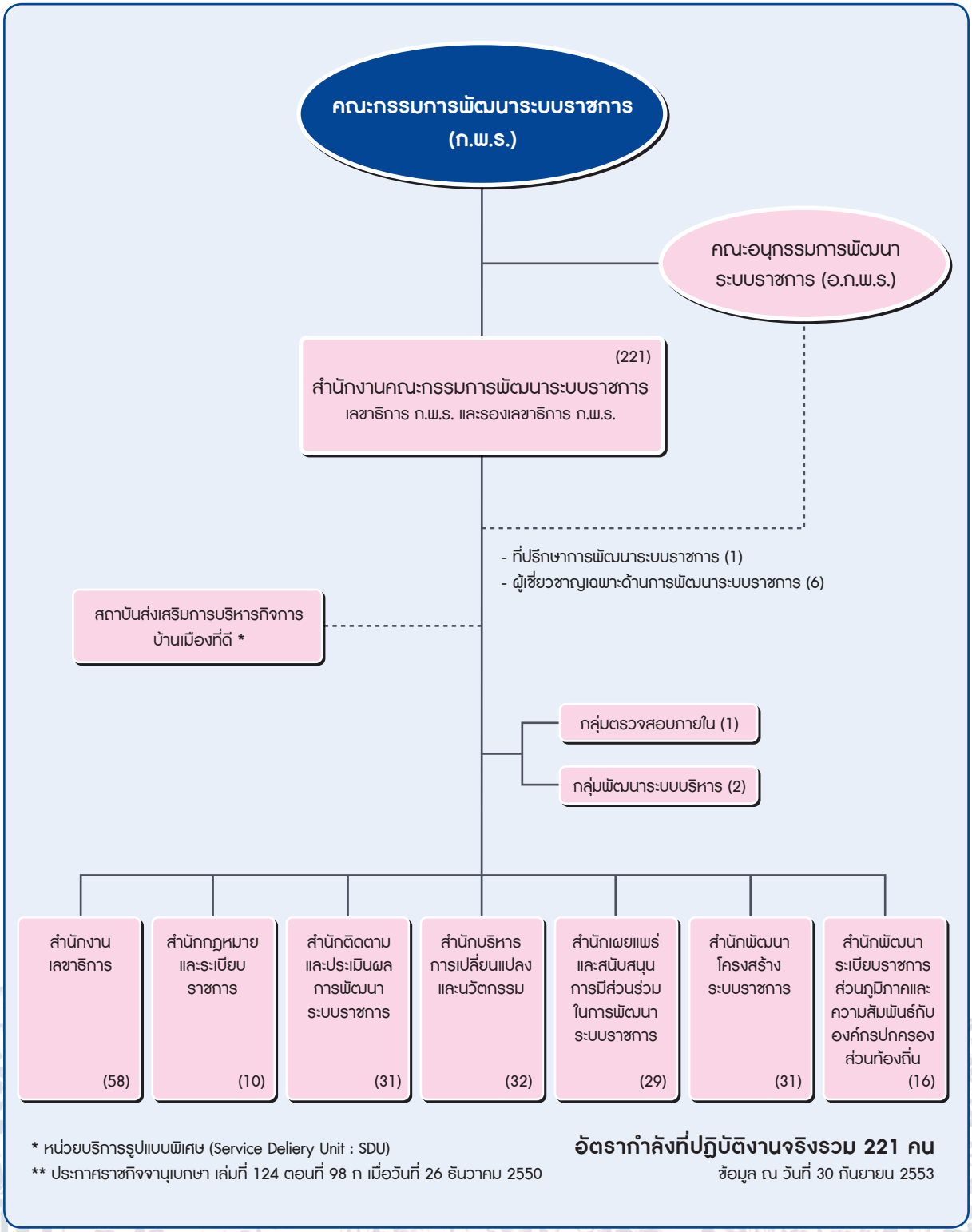

* หน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (Service Deliery Unit : SDU)

** ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนที่ 98 ก เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2550

อัตรากำลังที่ปฏิบัติงานจริงรวม 221 คน

ข้อมูล ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

3.4 ข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร.

1. ข้าราชการพลเรือนสามัญที่สังกัดสำนักงาน ก.พ.ร. ในปี พ.ศ. 2553 รวม 304 คน แบ่งเป็น 2 ประเภท ประเภทแรกเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งปฏิบัติราชการในฐานะเจ้าหน้าที่ของ ก.พ.ร. ในส่วนราชการต่าง ๆ ของสำนักงาน ก.พ.ร. จำนวน 221 คน หรือร้อยละ 73 และประเภทที่สองเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอาศัยสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร. เพื่อร่วมโครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (น.ป.ร.) แต่ละรุ่นจะมีจำนวนประมาณ 60 คน ในข้อเท็จจริงจะน้อยกว่าจำนวนดังกล่าว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้ที่สามารถผ่านการสอบคัดเลือกเข้าร่วมโครงการฯ ที่คัดเลือกจากทั้งผู้ที่เป็นข้าราชการและบุคคลทั่วไปที่มีคุณสมบัติตามที่ ก.พ.ร. กำหนด ทั้งนี้ ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าว เมื่อได้พัฒนาตามหลักสูตรจนสิ้นสุดกระบวนการของโครงการฯ สำนักงาน ก.พ.ร. จะจัดสรรไปแต่งตั้งในตำแหน่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาระบบราชการในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ในปี พ.ศ. 2553 ณ วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 มีข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ระหว่างการพัฒนาตามหลักสูตรของโครงการฯ จำนวน 81 คน หรือร้อยละ 27 ของข้าราชการสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร.

2. สำนักงาน ก.พ.ร. ในฐานะเจ้าหน้าที่ของ ก.พ.ร. และเป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการสำคัญ ๆ อีกหลายคณะ ได้แก่ คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ซึ่งบทบาทในฐานะเจ้าหน้าที่ของ ก.พ.ร. และเจ้าหน้าที่ของฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการต่าง ๆ ดังกล่าว จะต้องจัดทำข้อเสนอทางวิชาการที่มีข้อมูลครอบคลุมความรู้รอบด้าน ทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ทั้งในแง่มุมของสภาพข้อเท็จจริง สภาพปัญหา สภาพแวดล้อม ตลอดจนข้อเสนอเพื่อเป็นทางเลือกที่มีความเหมาะสมเป็นไปได้ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณากำหนดหรือตัดสินใจเชิงนโยบายของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ดังกล่าว สำนักงาน ก.พ.ร. จึงเป็นองค์กรที่ต้องพร้อมด้วยนักพัฒนาระบบราชการที่มีความรู้ความสามารถพร้อมทำงานสนองต่อความต้องการของคณะกรรมการที่มีองค์คณะหลากหลาย ปัจจุบันสำนักงาน ก.พ.ร. มีคุณวุฒิพื้นฐานของข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยมีข้าราชการที่คุณวุฒิระดับปริญญาตรี ร้อยละ 22 ระดับปริญญาโท ร้อยละ 72 และระดับปริญญาเอก ร้อยละ 2 หรืออาจกล่าวได้ว่าข้าราชการสำนักงาน ก.พ.ร. ส่วนใหญ่มีคุณวุฒิระดับปริญญาโท (ภาพที่ 3 - 1 และ ภาพที่ 3 - 2) ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 4 ซึ่งมีคุณวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรีเป็นข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในงานสนับสนุนของสำนักงาน ก.พ.ร.

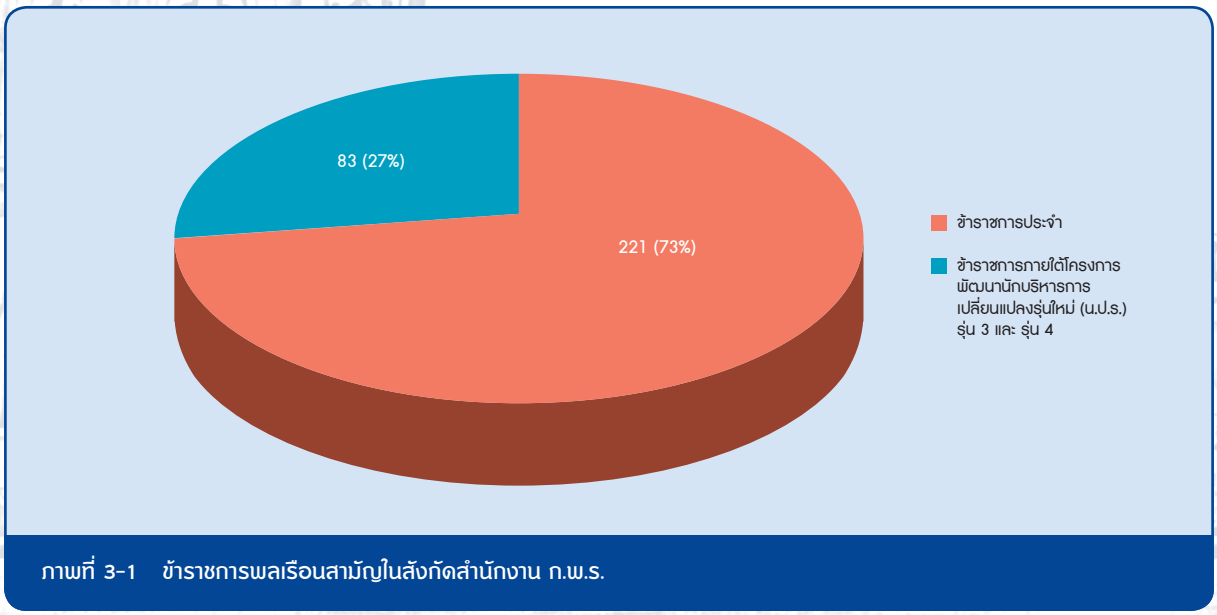

ภาพที่ 3-1 ข้าราชการพลเรือนสามัญในสังกัดสำนักงาน ก.พ.ร.

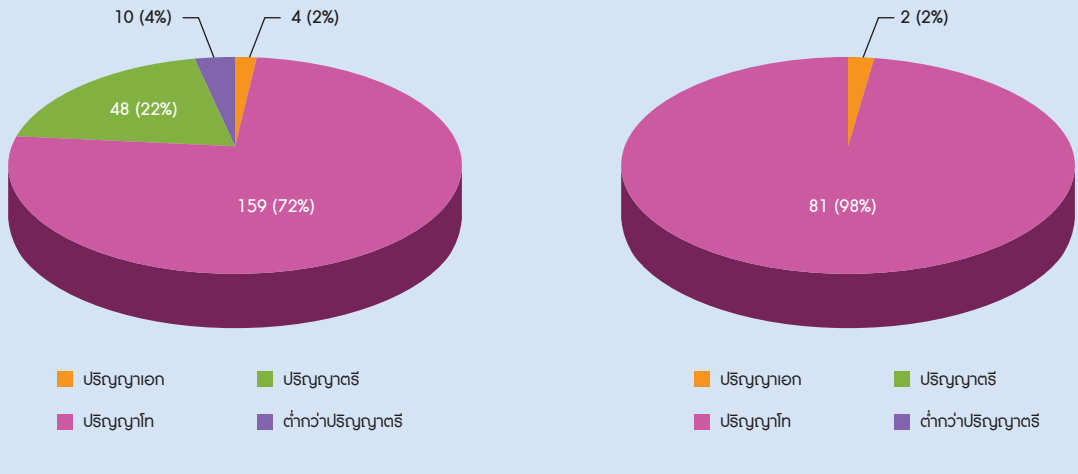

ภาพที่ 3-2 ข้าราชการพลเรือนสามัญของสำนักงาน ก.พ.ร. จำแนกตามระดับการศึกษาชั้นสูงสุด ทั้งประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติงาน (ล่างซ้าย) และประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญภายใต้โครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (น.ป.ร.) รุ่นที่ 3 - 4 (ล่างขวา) (หน่วย: คน)

3.5 ความร่วมมือระหว่างสำนักงาน ก.พ.ร. กับหน่วยงานต่างประเทศ

สำนักงาน ก.พ.ร. เป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาระบบราชการ ภายใต้กรอบของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีเป้าหมาย คือการพัฒนาคุณภาพการบริการ การทบทวนบทบาทภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ การยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการปฏิบัติงานให้อยู่ในระดับสูงและสนองต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับหน่วยงานระหว่างประเทศที่ให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลไทยในการปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และสร้างโอกาสทางสังคม การพัฒนาบริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐาน พร้อมกับการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน และธรรมาภิบาล

หน่วยงานระหว่างประเทศ จึงเป็นองค์การหุ้นส่วนสำคัญ ที่จะช่วยให้ระบบราชการไทย สามารถเชื่อมโยงความเป็นไปของโลกกับความต้องการของประชาชนเข้าด้วยกัน ผ่านความร่วมมือในรูปแบบต่าง ๆ ในการพัฒนานโยบาย การศึกษาวิจัย และแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการพัฒนาระบบราชการในระดับสากล ตลอดจนการเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการบริหารภาครัฐในบริบทของการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ที่สนองต่อความต้องการประชาชน และการพัฒนาประเทศ

ในปี พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีกิจกรรมความร่วมมือที่สำคัญ กับหน่วยงานต่างประเทศ ดังนี้

1. Ecole Nationale d' Administration (ENA)

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ศึกษารูปแบบการดำเนินการของ Ecole Nationale d' Administration (ENA) ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส เพื่อจัดทำโครงการความร่วมมือด้านการพัฒนานักบริหาร และหลักสูตรการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ (Public Service Executive Development Program - PSED) ที่มีระยะเวลา 26 เดือน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และได้ลงนามเป็นบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกัน ในปี พ.ศ. 2549 และ พ.ศ. 2551 อันนำไปสู่โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อระบบราชการไทยในหลายด้านเพื่อเป็นการสืบทอดสัมพันธภาพอันดีและสานต่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งสองหน่วยงานจึงเห็นชอบให้มีการลงนามต่ออายุบันทึกข้อตกลง (MOU) ในปี พ.ศ. 2553 ระหว่างสถาบัน ENA สำนักงาน ก.พ.ร. และสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยมีรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) เป็นประธานในพิธี เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ กรุงปารีส (ภาพที่ 3 - 3) รวมทั้งการเข้าร่วมเจรจาระดับทวิภาคีกับผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานในประเทศฝรั่งเศส (ภาพที่ 3 - 4) เพื่อวางแนวทางความร่วมมือและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ในการพัฒนาระบบราชการไทยให้สอดคล้องกับบริบทระดับสากล และจากบันทึกข้อตกลงดังกล่าวนำมาซึ่งความร่วมมือ ในโครงการต่าง ๆ อาทิ

ภาพที่ 3-3 คณะผู้แทนจากประเทศไทย นำโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ร่วมหารือกับผู้บริหารระดับสูงของ ENA ในการเยือนสาธารณรัฐฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2553 – 2 ตุลาคม พ.ศ. 2553

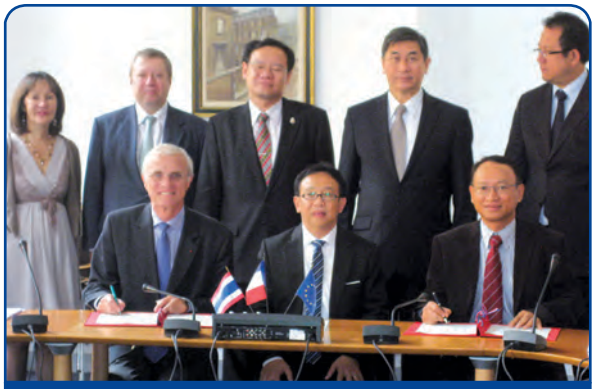

ภาพที่ 3-4 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์ เลขาธิการ ก.พ.ร. และ Mr. Bernard Boucault, Director of ENA ในพิธีลงนามความร่วมมือ เมื่อวันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2553

โครงการการพัฒนาหลักสูตรนักบริหารเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ โดยใช้แนวทางการดำเนินงานจาก ENA และนำมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับลักษณะของประเทศไทย ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การสรรหา การสนับสนุนทางด้านเอกสารวิชาการ กฎหมาย และเอกสารราชการ รวมทั้งการฝึกงานของนักศึกษาในโครงการ

- โครงการส่งข้าราชการ เข้ารับทุนไปฝึกอบรมหลักสูตรของ ENA (Fellowship Support)
- โครงการการศึกษาดูงาน การวิจัยร่วมและแลกเปลี่ยนทางวิชาการ กับผู้เชี่ยวชาญจากประเทศฝรั่งเศสและการแลกเปลี่ยนคณะศึกษาดูงานด้านการพัฒนาระบบราชการ ระหว่าง 2 หน่วยงาน
- โครงการจัดหลักสูตรอบรม / สัมมนาทางวิชาการร่วมกัน รวมทั้งการจัด Intensive Workshop โดยมีนักวิชาการจากสถาบัน ENA มาให้ความรู้แก่ข้าราชการไทย เป็นต้น

2. ธนาคารโลก (World Bank)

สำนักงาน ก.พ.ร. และธนาคารโลก ได้ลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) เพื่อการพัฒนา เมื่อวันที่ 6 สิงหาคม พ.ศ. 2552 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเสริมสร้างสมรรถนะระบบราชการไทยให้เป็นกลไกที่เข้มแข็งในการพัฒนาประเทศ และเป็นแบบอย่างที่ดีของประเทศในภูมิภาค ตลอดปี 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. และธนาคารโลก (ภาพที่ 3 - 5) ได้ดำเนินการตามความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม

ภาพที่ 3-5 การจัดสัมมนาร่วม ระหว่างธนาคารโลก ประเทศไทยและสำนักงาน ก.พ.ร. เรื่องการปรับระบบการบริหารกิจการบ้านเมือง เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม และนำไปสู่การปฏิรูปประเทศไทย เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553 ณ โรงแรมโนโวเทล กรุงเทพฯ

ทั้งสองหน่วยงานได้ดำเนินโครงการด้านการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร โดยส่งข้าราชการของสำนักงานร่วมปฏิบัติงาน ณ ธนาคารโลกกรุงวอชิงตันดีซี ระยะเวลา 2 เดือน เพื่อปฏิบัติงานร่วมกับ World Bank Global Expert Team ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการให้เทียบเท่าระดับสากล ภายใต้หัวข้อการปฏิบัติงานที่กำหนด และส่งเสริมกิจกรรมการแลกเปลี่ยนทัศนะและองค์ความรู้ ได้แก่ การจัดประชุมสัมมนาร่วมกันภายใต้หัวข้อต่าง ๆ อาทิ Good Governance Rating, Workshop on Public Expenditure and Financial Accountability การปรับระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมและนำไปสู่การปฏิรูปประเทศไทย และเรื่องการพัฒนาระบบ RBM และมีการจัดทำ Web Link เพื่อให้บุคลากรของทั้งสองหน่วยงานสามารถเข้าสู่ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ได้สะดวกยิ่งขึ้น (ภาพที่ 3 - 6)

ภาพที่ 3-6 การประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอรายงานผลการวิจัย เพื่อจัดอันดับความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศต่างๆ ทั่วโลก ประจำปี 2554 (Doing Business 2011) ผ่านระบบ VDO Conference จากกรุงวอชิงตันดีซี สหรัฐอเมริกา

รวมทั้ง ยังมีกิจกรรมการจัดการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านโทรภาพทางไกล (VDO Conference) กับทีมผู้เชี่ยวชาญของธนาคารโลกในประเด็นการปฏิรูประบบราชการ ได้แก่ เรื่อง Role of State, การปรับระบบการบริหารกิจการบ้านเมือง และเรื่องการพัฒนาขีดความสามารถในการยกระดับมาตรฐานการวิจัยของธนาคารโลก Doing Business รวมทั้งงานศึกษาวิจัยและแลกเปลี่ยนผู้เชี่ยวชาญการทำงานร่วมกับ Global Expert Team โดยมีผลงานศึกษาวิจัยที่สำคัญคือ “การพัฒนาระบบ Result - based Management และ Healthy Thailand & Public Sector Modernization”

นอกจากนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. ยังเป็นแหล่งศึกษาดูงานด้านการพัฒนาระบบราชการของนานาประเทศในภูมิภาค โดยตลอดปี พ.ศ. 2553 มีคณะศึกษาดูงานจากผู้แทนของหน่วยงานในต่างประเทศ มาศึกษาดูงานและฟังบรรยายสรุปในหัวข้อต่าง ๆ รวม 8 คณะ ได้แก่

คณะผู้แทนอาวุโสจากปากีสถาน ในโครงการศึกษาดูงานการบริหารประเทศ มาศึกษาดูงานเรื่องการปฏิรูประบบราชการ และรับฟังการบรรยายในหัวข้อ Public Sector Reform Strategies and Initiatives in Thailand เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

คณะเจ้าหน้าที่จากอิรัก ศึกษาดูงานและรับฟังการบรรยายในหัวข้อ “Public Organization Reform Strategies and Initiatives in Thailand” เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

คณะเจ้าหน้าที่จากสาธารณรัฐอินเดีย และสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเนปาล ศึกษาดูงานและรับฟังการบรรยายในหัวข้อ “Public Sector Reform: Experiences of OPDC” วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2553

คณะผู้แทนจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรอินโดนีเซีย (National Resilience Institute-Lemhannas) ศึกษาดูงานสำนักงาน ก.พ.ร. และรับฟังการบรรยายในหัวข้อ “OPDC’s experience on Public Sector Reform and Good Governance” เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2553

3.6 งบประมาณรายจ่ายประจำปีของสำนักงาน ก.พ.ร. (แยกตามหมวดงบประมาณ)

งบประมาณการกิจประจำ	ตามเอกสารงบประมาณ ปี พ.ศ. 2553 (ล้านบาท)
1. งบบุคลากร (เงินเดือน ค่าจ้างประจำ / ชั่วคราว)	93.4996
2. งบดำเนินการ (ค่าตอบแทน ใช้สอยวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค)	29.4600
3. งบลงทุน (ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง)	-
4. งบรายจ่ายอื่น (เช่น งบจ้างผู้เชี่ยวชาญศึกษาวิจัย)	183.2964
รวม	**306.2560**

3.7 ผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

สำนักงาน ก.พ.ร. ได้วางยุทธศาสตร์ในการบริหารเพื่อให้งานประสบผลสำเร็จเกิดประสิทธิผลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีแผนที่ยุทธศาสตร์ที่แสดงความเชื่อมโยงระหว่างผลลัพธ์ของสำนักงาน ก.พ.ร. กับมิติทั้ง 4 เพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสารให้เกิดความร่วมมือระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหาร อันนำไปสู่การทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการของสำนักงาน และได้ดำเนินการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยได้จัดทำรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามตัวชี้วัด รอบ 6 เดือน รอบ 9 เดือน และรอบ 12 เดือน ในรูปแบบของการประเมินตนเองหรือ Self - Assessment Report (SAR) เพื่อให้ฝ่ายบริหารและผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ประเมินความก้าวหน้าและสถานการณ์ของหน่วยงานโดยเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ และใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้วิเคราะห์เพื่อการปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง โดยผลคะแนนในรอบ 12 เดือน ตามที่ได้ประเมินตนเองไว้ ณ วันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2553 สำนักงาน ก.พ.ร. ได้คะแนน 3.2955 คะแนน จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน ซึ่งจะมีการปรับเปลี่ยนผลคะแนนสิ้นสุดอีกครั้ง ภายหลังจากที่ทราบผลการดำเนินการของตัวชี้วัดที่ยังติดค่า NA ซึ่งต้องรอผลการสำรวจหรือผลการตรวจประเมินตัวชี้วัดของส่วนราชการ จังหวัด สถาบันอุดมศึกษา และองค์การมหาชน ที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการส่งเสริมและผลักดันการพัฒนาระบบราชการในเรื่องต่าง ๆ เช่น การสำรวจความพึงพอใจของประชาชนในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ความสำเร็จเฉลี่ยของส่วนราชการในการดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ความสำเร็จของการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ความสำเร็จเฉลี่ยขององค์การมหาชนในการบรรลุการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์การ ความสำเร็จของการควบคุมภายในของส่วนราชการ การสำรวจความพึงพอใจ / ความเชื่อมั่นในการดำเนินงานของส่วนราชการ การสำรวจความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น กรอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.ร. สำหรับปี พ.ศ. 2553 ได้จำแนกตามมิติเพื่อประเมินผล 4 มิติ ได้แก่

มิติที่ 1 : มิติด้านประสิทธิผล (น้ำหนักร้อยละ 50) ประเมินจากประเด็นการวัดผลสำเร็จตามแผนปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. อาทิ การวัดระดับความพึงพอใจของประชาชนในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ความสำเร็จในการส่งเสริมผลักดันการปรับปรุงบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจในประเทศไทย ความสำเร็จของการส่งเสริมและผลักดันให้ส่วนราชการดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ ความสำเร็จของการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ความสำเร็จของการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ความสำเร็จในการผลักดันให้มีการกำหนดตัวชี้วัดร่วม(Joint KPIs) ระหว่างกระทรวงที่เกี่ยวข้องและมีการประเมินผลตามคำรับรองการปฏิบัติราชการในยุทธศาสตร์สำคัญที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกัน ความสำเร็จในการผลักดันองค์การมหาชนในการบรรลุการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์การ ความสำเร็จในการผลักดันให้ส่วนราชการมีการควบคุมภายในเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

อย่างไรก็ดี สำนักงาน ก.พ.ร. ได้มีการอุทธรณ์ขอยกเลิกตัวชี้วัดที่ 3.1.2 อันดับความยากง่ายของการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศไทย (Doing Business) เนื่องจากธนาคารโลกได้มีการปรับวิธีการพิจารณาการจัดอันดับความยากง่ายของการเข้าไปประกอบธุรกิจ (Doing Business) ปี 2011 ต่างจากวิธีการประเมินในปี 2010 โดยได้มีการปรับลดตัวชี้วัดในการประเมินผลจาก 10 ด้านเหลือ 9 ด้าน แต่ผลการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ให้คงตัวชี้วัดนี้ไว้ แต่ให้ปรับลดน้ำหนัก จากร้อยละ 5 เหลือร้อยละ 4 และคำนวณคะแนนโดยเปรียบเทียบผลอันดับในปี 2011 กับปี 2010 โดยพิจารณาแยกวัดผลรายด้านจาก 9 ด้าน ตามที่ WB ได้มีการปรับเกณฑ์การประเมินฯ แทนการวัดอันดับความยากง่ายของการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศไทยในภาพรวม จึงทำให้น้ำหนักในมิติที่ 1 ได้ปรับลดเหลือเพียงร้อยละ 49

มิติที่ 2 : มิติด้านคุณภาพการให้บริการ (น้ำหนักร้อยละ 20) ประเมินจากประเด็นการวัดความพึงพอใจ / ความเชื่อมั่น ความเปิดเผย โปร่งใส โดยวัดผลจากระดับความเชื่อมั่นของผู้รับบริการต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร. ระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย และระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมถึงระดับความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจนได้ข้อยุติ

มิติที่ 3 : มิติด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนักร้อยละ 10) ประเมินประสิทธิภาพจากประเด็นการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ การบริหารงบประมาณ ประสิทธิภาพของการใช้พลังงาน การควบคุมภายในและการตรวจสอบภายใน การพัฒนากฎหมาย โดยวัดผลจากระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการให้บริการ ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน / ภาพรวม ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน และระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ

อย่างไรก็ดี สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการสำรวจกฎหมายที่รักษาการ หรืออยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน ก.พ.ร. แล้วพบว่าไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับการอนุมัติหรืออนุญาตทั้งที่มีใบอนุญาตและไม่มีใบอนุญาต สำนักงาน ก.พ.ร. จึงได้มีหนังสือแจ้งไปยังสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อขอยกเว้นการดำเนินการตามตัวชี้วัดดังกล่าว และได้รับการยกเว้นไม่ต้องประเมินผลในตัวชี้วัดนี้จากสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว

มิติที่ 4 : มิติด้านพัฒนาองค์การ (น้ำหนักร้อยละ 20) ประเมินจากประเด็นการบริหารจัดการองค์การ โดยวัดผลความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ของสำนักงาน ก.พ.ร.

สืบเนื่องจากการได้รับพิจารณาปรับลดน้ำหนักตัวชี้วัดฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 จากการขออุทธรณ์ตัวชี้วัดในมิติที่ 1 ส่งผลให้ค่าน้ำหนักของการประเมินผลฯ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ปรับจากน้ำหนักเดิมร้อยละ 100 เหลือเพียงร้อยละ 99

3.8 รายงานผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 (Self - Assessment Report Card)

ลำดับที่	ตัวชี้วัด	ข้อมูลพื้นฐาน		เป้าหมาย	น้ำหนัก	6 เดือน			9 เดือน			12 เดือน		
		ปี 51	ปี 52	ปี 53	(ร้อยละ)	ผลงาน	คะแนนประเมินตนเอง		ผลงาน	คะแนนประเมินตนเอง		ผลงาน	คะแนนประเมินตนเอง	
มิติที่ 1	ด้านประสิทธิผล (น้ำหนัก : ร้อยละ 50)				50			0.8800			0.9300			1.2101
3.1.1	ร้อยละเฉลี่ยของระดับความพึงพอใจของประชาชนในคุณภาพการให้บริการของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา	82.35	NA	80%	7	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3.1.2*	อันดับความยากง่ายของการเข้าไปประกอบธุรกิจในประเทศไทย (Doing Business)	อันดับ 13	อันดับ 12	ระดับ 3	5	NA	1	○	NA	1	○	3	3	●
3.1.3	ระดับความสำเร็จเฉลี่ยของส่วนราชการในการดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารราชการ	3.38	NA	ระดับ 3 (3.50)	5	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
1)	ส่วนราชการ			3.50	2	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
2)	จังหวัด			3.50	2	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3)	สถาบันอุดมศึกษา			3.50	1	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3.1.4	ระดับความสำเร็จของการหมวดหมู่ภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546	-	-	ระดับ 3	5	ระดับ 1	1	●	ระดับ 2	2	●	ระดับ 4	4	●
3.1.5	ระดับความสำเร็จของการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ	-	-	ระดับ 5	6	NA	1	○	NA	1	○			●
3.1.5.1	ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของทุกส่วนราชการ	4.98	NA	3.50	4	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
1)	ส่วนราชการ			3.50	2	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
2)	จังหวัด			3.50	1	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3)	สถาบันอุดมศึกษา			3.50	1	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3.1.5.2	ร้อยละความพึงพอใจของส่วนราชการต่อระบบการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ของสำนักงาน ก.พ.ร.	NA	65.98%	65%	2	NA	1	○	NA	1	○	72	4.4	●
3.1.6	จำนวนยุทธศาสตร์สำคัญที่สามารถผลักดันไปสู่การประเมินผลการปฏิบัติราชการที่มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างกระทรวง (Joint KPIs) ที่เกี่ยวข้องได้	-	-	ระดับ 3 (1 ยุทธศาสตร์)	6	ระดับ 4 (2 ยุทธศาสตร์)	4	●	ระดับ 4 (2 ยุทธศาสตร์)	4	●	ระดับ 4 (2 ยุทธศาสตร์)	4	●
3.1.7	ระดับความสำเร็จเฉลี่ยขององค์การมหาชนในการบรรลุการพัฒนาด้านการกำกับดูแลกิจการและการพัฒนาองค์การ	3.9360	NA	ระดับ 3 (4.00)	6	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3.1.8	ร้อยละของส่วนราชการที่มีระดับความสำเร็จของการควบคุมภายในเป็นไปตามเป้าหมาย	-	-	60%	5	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
3.2	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักตามเป้าหมายผลผลิตของส่วนราชการ (ตามเอกสารงบประมาณรายจ่าย)	-	-	ระดับ 5 (100%)	5	ระดับ 5 (101.76%)	5	●	ระดับ 5 (101.76%)	5	●	ระดับ 5 (101.76%)	5	●
มิติที่ 2	ด้านคุณภาพการให้บริการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)				20			0.2600			0.2900			0.6465
4	ร้อยละของระดับความเชื่อมั่นของผู้รับบริการในการดำเนินงานของสำนักงาน ก.พ.ร.	78.00%	74.38%	75%	6	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
5	ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้กำหนดนโยบาย	-	-	ระดับ 3	3	NA	1	○	NA	1	○	NA	1	○
6	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	4.25	NA	ระดับ 5	6	ระดับ 2	2	●	ระดับ 3	2.5	●	ระดับ 5	5	●
7	ระดับความสำเร็จในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนจากโค้งข้อมูล	-	-	ระดับ 5 (85%)	5	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5 (100%)	5	●
มิติที่ 3	ด้านประสิทธิภาพของการปฏิบัติราชการ (น้ำหนัก : ร้อยละ 10)				10			0.2900			0.2984			0.4592
8	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการรักษามาตรฐานระยะเวลาการ ให้บริการ	4.2143	NA	ระดับ 3	2	ระดับ 4	4.5	●	ระดับ 4	4.42	●	ระดับ 5	4.87	●
9	ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน/การรวม/เงินโครงการลงทุนภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ยกเว้น 3				2				ระดับ1	1	●	ระดับ 3		●
9.1	ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน					-	-		NA	1	○	80.15	4.7167	●
9.2	ร้อยละของการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายภาพรวม	NA	NA	ระดับ 3 (94%)	2	22.25%	1	●	34.41%	1	●	71.30%	1	●
10	ระดับความสำเร็จของการจัดทำดัชนีราคาผู้บริโภคและดัชนีราคาผู้ผลิต	ระดับ 4.5	ระดับ 5	ระดับ 4	1	ระดับ 4	4	●	ระดับ 4	4	●	ระดับ 5	5	●
11	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงาน	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	1	ระดับ 5	5	●	ระดับ 5	5	●	ระดับ 5	5	●
12	ระดับความสำเร็จของการควบคุมภายใน	-	-	ระดับ 3	1.5	ระดับ 2	2.3333	●	ระดับ 3	3	●	ระดับ 5	5	●
ส่วนที่ 1	มีการประเมินการควบคุมภายในของส่วนราชการทุกระดับ	NA	NA	ระดับ 3 (80%)	0.5	ระดับ 5 (100%)	5	●	ระดับ 5 (100%)	5	●	ระดับ 5 (100%)	5	●
ส่วนที่ 2	ส่วนราชการทุกระดับได้ระบบการควบคุมภายในที่เป็นไปตามมาตรฐานการควบคุมภายในที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด	NA	NA	ระดับ 3	1.0	ระดับ 1	1	●	ระดับ 2	2	●	ระดับ 5	5	●
13	ระดับความสำเร็จของการตรวจสอบภายใน	-	-	ระดับ 5	1.5	ระดับ 3	3	●	ระดับ 3	3	●	ระดับ 5	5	●
14	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ	ระดับ 5	ระดับ 5	ระดับ 5	1	NA	1	○	NA	1	○	ยกเว้นไม่ต้องประเมินผล (น้ำหนักไปบวกกับ KPI 12 และ KPI 13 ตัวชี้วัดละ 0.5		
มิติที่ 4	ด้านการพัฒนาองค์กร (น้ำหนัก : ร้อยละ 20)				20			0.2000			0.2000			0.9798
15	ระดับความสำเร็จของการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)			ระดับ 3	20	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	4.85	●
15.1	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	-	-		12	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	4.8333	●
15.1.1	ร้อยละของการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	-	-		8	NA	1	○	NA	1	○	100	5	●
15.1.2	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของผลลัพธ์ในการดำเนินการตามแผนพัฒนาองค์การ	-	-		2	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 4	4	●
15.1.3	ร้อยละของการดำเนินการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน ในหมวดที่ส่วนราชการดำเนินการไม่ผ่านเกณฑ์ ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2552	-	-		2	NA	1	○	NA	1	○	100	5	●
15.2	ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จของผลลัพธ์การดำเนินการของส่วนราชการตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน (หมวด 7)	-	-		4	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	4.75	●
15.3	ระดับความสำเร็จเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการจัดทำแผนพัฒนาองค์การปีงบประมาณ พ.ศ. 2554	-	-		4	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	5	●
15.3.1	ความครบถ้วนของการจัดทำรายงานศึกษาแผนสำหรับขององค์การ (15 คำถาม)	-	+		1	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	5	●
15.3.2	ความครบถ้วนของการจัดทำรายงานการประเมินองค์การด้วยตนเองหมวด 1-7 ตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐระดับพื้นฐาน	-	+		1	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	5	●
15.3.3	ความครบถ้วนของแผนพัฒนาองค์การประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553* (2 แผน)	-	+		2	NA	1	○	NA	1	○	ระดับ 5	5	●
	รวม				100									
	คะแนนเต็ม 5							1.6300			1.7184			3.2955

○ = NA ● = 1.00-1.49 ● = 1.50-2.49 ● = 2.50-3.49 ● = 3.50-4.49 ● = 4.50-5.00

หมายเหตุ: ผลการประเมินตนเองซึ่งคะแนนยังไม่ครบทุกตัวชี้วัด

NA = รอผลระบบ

*ผลการอุทธรณ์ ตัวชี้วัดที่ 3.1.2 Doing Business ให้ปรับลดน้ำหนักตัวชี้วัด จากร้อยละ 5 เหลือ ร้อยละ 4 ทำให้น้ำหนักรวมในปี 2553 เท่ากับ ร้อยละ 99

ผู้รับรองข้อมูล

(นายนครินทร์ สุดประดิษฐ์)
ผอ. สำนักงานเลขาธิการ
วันที่ 4 มีนาคม 2554

3.9 งบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

รายงานของผู้สอบบัญชี

เสนอ เลขาธิการ ก.พ.ร.

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบงบแสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 และงบรายได้และค่าใช้จ่าย สำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันของสำนักงาน ก.พ.ร. ซึ่งผู้บริหารของสำนักงาน ก.พ.ร. เป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลในรายงานการเงินเหล่านี้ ส่วนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้รับผิดชอบในการแสดงความเห็นต่อรายงานการเงินดังกล่าวจากผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิบัติงานตรวจสอบตามมาตรฐานการสอบบัญชีที่รับรองทั่วไป ซึ่งกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องวางแผนและปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ความเชื่อมั่นอย่างมีเหตุผลว่า รายงานการเงินแสดงข้อมูลที่ขัดต่อข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญหรือไม่ การตรวจสอบรวมถึงการใช้วิธีการทดสอบหลักฐานประกอบรายการทั้งที่เป็นจำนวนเงินและการเปิดเผยข้อมูลในรายงานการเงิน การประเมินความเหมาะสมของหลักการบัญชีที่ใช้ และประมาณการเกี่ยวกับรายการทางการเงินที่เป็นสาระสำคัญซึ่งผู้บริหารเป็นผู้จัดทำขึ้น ตลอดจนการประเมินถึงความเหมาะสมของการแสดงรายการที่นำเสนอในรายงานการเงินโดยรวม สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเชื่อว่าการตรวจสอบดังกล่าวให้ข้อสรุปที่เป็นเกณฑ์อย่างเหมาะสมในการแสดงความเห็นของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นว่า รายงานการเงินข้างต้นนี้แสดงฐานะการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 ผลการดำเนินงานสำหรับปีสิ้นสุดวันเดียวกันของสำนักงาน ก.พ.ร. โดยถูกต้องตามที่ควรในสาระสำคัญตามหลักการบัญชีที่กระทรวงการคลังกำหนด

(นางสาวเกศมณี กิจวรรณี)
ผู้อำนวยการสำนัก

(นางสาวมยุรี แสงจันทร์)
ผู้อำนวยการกลุ่ม

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
Office of the Auditor General
วันที่ 23 กันยายน 2554

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
งบแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2553	2552
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	2	8,583,751.12	76,869,151.25
ลูกหนี้ระยะสั้น	3	1,969,262.47	8,915,930.78
รายได้ค้างรับ		41,845,234.65	187,623.10
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		2,082,214.00	15,527,066.67
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		**54,480,462.24**	**101,499,771.80**
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	4	31,197,844.16	38,746,532.77
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	5	3,996,294.20	6,564,459.75
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		**35,194,138.36**	**45,310,992.52**
รวมสินทรัพย์		**89,674,600.60**	**146,810,764.32**
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้ระยะสั้น	6	41,681,301.15	11,008,350.57
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		179,076.00	948,966.55
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง		0.00	6,793.55
เงินรับฝากระยะสั้น		5,470,520.61	5,594,511.03
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	7	6,190,815.53	6,800,159.01
รวมหนี้สินหมุนเวียน		**53,521,713.29**	**24,358,780.71**
หนี้สินไม่หมุนเวียน			
รายได้รอการรับรู้ระยะยาว		496,683.26	758,675.37
เงินทดรองราชการรับจากคลังระยะยาว		500,000.00	500,000.00
รวมหนี้สินไม่หมุนเวียน		**996,683.26**	**1,258,675.37**
รวมหนี้สิน		**54,518,396.55**	**25,617,456.08**
สินทรัพย์สุทธิ		**35,156,204.05**	**121,193,308.24**
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน		1,637,210.34	1,637,210.34
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	8	33,518,993.71	119,556,097.90
กำไร/ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน			
รวมสินทรัพย์สุทธิ		**35,156,204.05**	**121,193,308.24**

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
งบรายได้และค่าใช้จ่าย
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2553	2552
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากรัฐบาล			
รายได้จากงบประมาณ	9	399,735,459.70	356,752,470.88
รวมรายได้จากรัฐบาล		**399,735,459.70**	**356,752,470.88**
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ			
รายได้จากเงินช่วยเหลือและเงินบริจาค		261,992.11	255,771.06
รวมรายได้จากแหล่งอื่น		**261,992.11**	**255,771.06**
รวมรายได้จากการดำเนินงาน		**399,997,451.81**	**357,008,241.94**
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	10	96,426,623.30	91,971,808.12
ค่าบำเหน็จบำนาญ		6,387,129.10	6,577,897.45
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม		5,299,727.33	6,666,850.48
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง		1,189,042.13	1,817,145.02
ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	11	310,129,440.68	280,431,028.12
ค่าสาธารณูปโภค	12	5,388,713.76	4,347,366.02
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	13	12,067,827.78	15,396,873.08
ค่าใช้จ่ายเงินอุดหนุน		50,075,948.14	55,384,237.73
ค่าใช้จ่ายอื่น	14	(999,532.75)	(4,493,186.13)
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		**485,964,919.47**	**458,100,019.89**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		**(85,967,467.66)**	**(101,091,777.95)**
รายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร/ขาดทุนสุทธิจากการจำหน่ายสินทรัพย์		(26,275.79)	(763,395.84)
รวมรายได้/ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		**(26,275.79)**	**(763,395.84)**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ		**(85,993,743.45)**	**(101,855,173.79)**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		**(85,993,743.45)**	**(101,855,173.79)**

หมายเหตุประกอบงบการเงินเป็นส่วนหนึ่งของงบการเงินนี้

หมายเหตุประกอบงบการเงิน

1 สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ
2 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด
3 ลูกหนี้ระยะสั้น
4 รายได้ค้างรับ
5 สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น
6 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)
7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)
8 เจ้าหนี้ระยะสั้น
9 ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย
10 รายได้จากงบประมาณ
11 ค่าใช้จ่ายบุคลากร
12 ค่าวัสดุและค่าใช้สอย
13 ค่าสาธารณูปโภค
14 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย
15 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน
16 รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน
17 รายงานรายได้แผ่นดิน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

หมายเหตุที่ 1 - สรุปนโยบายการบัญชีที่สำคัญ

1.1 หลักเกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นตามเกณฑ์คงค้าง ซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนดในหลักการและนโยบายบัญชีสำหรับหน่วยงานภาครัฐ ฉบับที่ 2 ตามประกาศกระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2546 การจัดประเภทและการแสดงรายการในงบการเงินถือปฏิบัติตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0423.2/ว 410 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2551 เรื่อง รูปแบบรายงานการเงินของหน่วยงานภาครัฐ

1.2 หน่วยงานที่เสนอรายงาน

งบการเงินนี้เป็นการแสดงภาพรวมในระดับกระทรวง ซึ่งรวมรายการทางบัญชีที่เกิดขึ้นในหน่วยงานระดับกรมภายใต้สังกัดกระทรวง 1 แห่ง ได้แก่ สำนักงาน ก.พ.ร.

1.3 ขอบเขตของข้อมูลในรายงาน

รายการที่ปรากฏในงบการเงิน รวมถึงสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของรัฐบาลในภาพรวม แต่ให้หน่วยงานเป็นผู้รับผิดชอบในการดูแลรักษาและบริหารจัดการให้แก่รัฐบาลภายใต้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และรวมถึงสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่าย ซึ่งเป็นของหน่วยงานที่ใช้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของหน่วยงานเอง ไม่ว่ารายการดังกล่าวจะเป็นรายการที่เกิดจากเงินในงบประมาณหรือเงินนอกงบประมาณ

1.4 วัสดุคงเหลือ

แสดงในราคาทุน และตีราคาวัสดุคงเหลือโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน

1.5 การรับรู้รายได้

- รายได้จากเงินงบประมาณรับรู้เมื่อได้รับอนุมัติคำขอเบิกเงินจากกรมบัญชีกลาง
- รายได้เงินนอกงบประมาณรับรู้เมื่อเกิดรายได้
- รายได้แผ่นดินรับรู้เมื่อได้รับเงิน

รายได้แผ่นดินแสดงเป็นรายการต่างหากจากรายได้และค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมปกติของหน่วยงานในงบรายได้และค่าใช้จ่าย

1.6 อาคารและอุปกรณ์

- อาคาร แสดงในราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม ประกอบด้วยอาคารที่หน่วยงานมีกรรมสิทธิ์และอาคารที่หน่วยงานไม่มีกรรมสิทธิ์แต่ได้ครอบครองและนำมาใช้ประโยชน์ในการดำเนินงาน

- อุปกรณ์ แสดงในราคาทุนหักค่าเสื่อมราคาสะสม อุปกรณ์ที่ได้มาก่อนปี 2540 ไม่นำมาบันทึกบัญชี แต่บันทึกไว้ในทะเบียนคุมสินทรัพย์อุปกรณ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2540 - 2545 บันทึกเฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป อุปกรณ์ที่ได้มาตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นไป บันทึกเฉพาะที่มีมูลค่าตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป

1.7 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน

แสดงในราคาทุนหักค่าตัดจำหน่ายสะสม

1.8 ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่ายคำนวณจากราคาทุนของอาคารและอุปกรณ์และสินทรัพย์ไม่มีตัวตน โดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งานโดยประมาณของสินทรัพย์ ดังนี้

อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	8 - 25 ปี
อุปกรณ์	3 - 8 ปี
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	5 ปี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ 2 - เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	
เงินฝากสถาบันการเงิน	3,134,662.61
เงินทดรองราชการ	500,000.00
เงินฝากคลัง	4,949,088.51
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	**8,583,751.12**
หมายเหตุที่ 3 - ลูกหนี้ระยะสั้น	
ลูกหนี้เงินยืมงบประมาณ	239,043.00
ลูกหนี้เงินมัดจำล่วงหน้า	1,730,219.47
รวมลูกหนี้ระยะสั้น	**1,969,262.47**
หมายเหตุที่ 4 - อาคารและอุปกรณ์ (สุทธิ)	
อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	16,240,895.85
หัก ค่าเสื่อมราคาสะสม	3,821,760.09
อาคาร และสิ่งปลูกสร้าง (สุทธิ)	12,419,135.76
อุปกรณ์	74,553,749.83
หัก พักครุภัณฑ์สำนักงาน	95,230.00
ค่าเสื่อมราคาสะสม	55,679,811.43
อุปกรณ์ (สุทธิ)	18,778,708.40
รวมอาคาร และอุปกรณ์ (สุทธิ)	**31,197,844.16**
หมายเหตุที่ 5 - สินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	
โปรแกรมคอมพิวเตอร์	6,619,084.20
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	3,023,592.00
โปรแกรมคอมพิวเตอร์ (สุทธิ)	3,595,492.20
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น	2,152,800.00
หัก ค่าตัดจำหน่ายสะสม	1,751,998.00
สินทรัพย์ไม่มีตัวตนอื่น (สุทธิ)	400,802.00
รวมสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (สุทธิ)	**3,996,294.20**
หมายเหตุที่ 6 - เจ้าหน้าที่ระยะสั้น	
เจ้าหนี้การค้า - หน่วยงานภาครัฐ	2,832,119.87
เจ้าหนี้การค้า - บุคคลภายนอก	37,647,165.09
เจ้าหนี้การค้าอื่น	1,202,016.19
รวมเจ้าหนี้ระยะสั้น	**41,681,301.15**
หมายเหตุที่ 7 - หนี้สินหมุนเวียนอื่น	
เงินประกันผลงาน	2,949,183.65
เงินประกันอื่น	3,241,631.88
รวมหนี้สินหมุนเวียนอื่น	**6,190,815.53**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ 8 - รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายสะสม	
ยอดยกมา	119,556,097.90
หัก ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาด	43,360.74
	119,512,737.16
หัก รายได้ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายสุทธิปี 2553	85,993,743.45
ยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นงวด	**33,518,993.71**
หมายเหตุที่ 9 - รายได้จากงบประมาณ	
รายได้จากงบบุคลากร	81,351,675.34
รายได้จากงบลงทุน	5,654,557.11
รายได้จากงบดำเนินงาน	32,804,258.18
รายได้จากงบรายจ่ายอื่น	265,349,372.71
รายได้จากงบกลาง	17,886,864.74
หัก เบิกเกินส่งคืนเงินงบประมาณ	3,311,268.38
รวมรายได้จากงบประมาณ	**399,735,459.70**
หมายเหตุที่ 10 - ค่าใช้จ่ายบุคลากร	
เงินเดือน	78,315,477.98
เงินประจำตำแหน่ง	2,701,541.94
ค่าจ้างชั่วคราว	225,264.90
ค่ารักษาพยาบาล	7,858,016.78
เงินช่วยการศึกษาบุตร	256,352.00
ค่าใช้จ่ายบุคลากรอื่น	7,069,969.70
รวมค่าใช้จ่ายบุคลากร	**96,426,623.30**
หมายเหตุที่ 11 - ค่าวัสดุและค่าใช้สอย	
ค่าวัสดุ	2,656,266.31
ค่าซ่อมแซมและบำรุงรักษา	3,545,541.62
ค่าแก๊สและน้ำมันเชื้อเพลิง	403,864.70
ค่าจ้างเหมาบริการ	5,135,705.46
ค่าจ้างที่ปรึกษา	280,540,037.57
ค่าใช้จ่ายในการประชุม	5,268,716.00
ค่าเช่าเบ็ดเตล็ด	8,218,445.90
ค่าใช้จ่ายอื่น	4,360,863.12
รวมค่าวัสดุและค่าใช้สอย	**310,129,440.68**
หมายเหตุที่ 12 - ค่าสาธารณูปโภค	
ค่าไฟฟ้า	2,536,190.44
ค่าน้ำประปา	168,653.19
ค่าโทรศัพท์	787,645.78
ค่าบริการสื่อสารและโทรคมนาคม	1,487,733.35
ค่าบริการไปรษณีย์โทรเลขและขนส่ง	408,791.00
รวมค่าสาธารณูปโภค	**5,388,713.76**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ 13 - ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย

อาคารและสิ่งปลูกสร้าง	654,361.51
อุปกรณ์	8,781,051.72
สินทรัพย์ไม่มีตัวตน	2,632,414.55
รวมค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	**12,067,827.78**

หมายเหตุที่ 14 - ค่าใช้จ่ายอื่น

TR - ส่วนราชการรับเงินนอกงบประมาณ	69,421,634.45
TE - ปรับเงินฝากคลัง	(70,421,167.20)
รวมค่าใช้จ่าย	**(999,532.75)**

หมายเหตุที่ 15 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบัน (2553)

รายการ	งบสุทธิ	การสำรองเงิน	ใบสั่งซื้อ / สัญญา	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณบริหารจัดการภาครัฐ					
ผลผลิตที่ 1 : หน่วยงานภาครัฐได้รับการพัฒนาคุณภาพการให้บริการจนเป็นที่ยอมรับ					
งบรายจ่ายอื่น	7,906,500.00	2,300.00	6,412,597.50	1,491,532.50	70.00
รวม	**7,906,500.00**	**2,300.00**	**6,412,597.50**	**1,491,532.50**	**70.00**
ผลผลิตที่ 2: การยกระดับการบริหารงานที่มีคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลของหน่วยงานของรัฐ					
งบบุคลากร	93,499,600.00	-	-	81,017,019.92	12,482,580.08
งบดำเนินงาน	30,514,509.34	738,450.00	1,189,909.71	28,586,131.96	17.67
งบลงทุน	259,590.30	51,500.00	-	208,060.30	30.00
งบรายจ่ายอื่น	174,075,800.36	13,724,593.50	53,285,386.00	107,065,343.79	477.07
รวม	**298,349,500.00**	**14,514,543.50**	**54,475,295.71**	**216,876,555.97**	**12,483,104.82**
รวมทั้งสิ้น	**306,256,000.00**	**14,516,843.50**	**60,887,893.21**	**218,368,088.47**	**12,483,174.82**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ 16 - รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่ายปีก่อน

รายการ	เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี (สุทธิ)	เบิกจ่าย	คงเหลือ
แผนงบประมาณบริหารจัดการภาครัฐ			
ผลผลิตที่ 1 : หน่วยงานภาครัฐได้รับการพัฒนาคุณภาพการให้บริการจนเป็นที่ยอมรับ			
งบรายจ่ายอื่น	13,272,332.50	13,272,332.50	-
รวม	**13,272,332.50**	**13,272,332.50**	**-**
ผลผลิตที่ 2 : องค์กรของรัฐได้รับการยกระดับการบริหารงานที่มีคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลของภาครัฐที่ดีขึ้น			
งบดำเนินงาน	1,242,671.35	1,242,671.35	-
งบรายจ่ายอื่น	167,093,150.01	139,840,537.51	27,252,612.50
รวม	168,335,821.36	141,083,208.86	27,252,612.50
รวมทั้งสิ้น	**181,608,153.86**	**154,355,541.36**	**27,252,612.50**

(หน่วย : บาท)

หมายเหตุที่ 17 - รายงานรายได้แผ่นดิน

รายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	
รายได้แผ่นดิน - นอกจากภาษี	
รายได้จากการขายสินค้าและบริการ	1,770.00
รายได้อื่น	1,572,450.17
รวมรายได้นอกจากภาษี	**1,574,220.17**
รวมรายได้แผ่นดินที่จัดเก็บ	**1,574,220.17**
รายได้แผ่นดินนำส่งคลัง	**(1,581,013.72)**
รายได้แผ่นดินรอนำส่งคลังปีก่อน	(6,793.55)
ปรับปรุงรายได้แผ่นดินรอนำส่งคลัง	**6,793.55**
สุทธิ	**0.00**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553

รายงานเงินกู้ธนาคารโลกเพื่อปรับโครงสร้างภาคราชการ (Public Sector Reform Loan :PSRL)

(หน่วย : บาท)

รายรับ แผนงาน/โครงการที่ได้รับอนุมัติตามกรอบวงเงินกู้ธนาคารโลกตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์พัฒนาระบบราชการไทย			**1,879,709,960.42**
หัก ค่าใช้จ่ายดำเนินงานโครงการตามแผนปฏิรูประบบบริหารภาครัฐ	**วงเงินอนุมัติ**	**ค่าใช้จ่ายโครงการ**	
แผน 1. แผนการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจและวิธีการบริหารงานภาครัฐ	574,050,332.00	409,337,634.65	
แผน 2. แผนการปรับเปลี่ยนระบบงบประมาณการเงินและพัสดุ	453,219,688.00	305,538,597.33	
แผน 3. แผนการปรับเปลี่ยนระบบบริหารบุคคล	302,486,364.06	243,811,987.23	
แผน 4. แผนการปรับเปลี่ยนระบบกฎหมาย	138,731,828.52	119,539,689.11	
แผน 5. แผนการปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมและค่านิยมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ	369,921,880.00	312,455,657.11	
แผนงบสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินและจำเป็น	41,299,867.84	33,988,936.57	**1,424,672,502.00**
		คงเหลือ	**455,037,458.42**

3.10 สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มีสถานะเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (Service Delivery Unit) ในกำกับของสำนักงาน ก.พ.ร. มีเป้าหมายที่จะดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งด้านการบริหารและการให้บริการ มีหน้าที่ดังนี้

1. ให้บริการแนะนำปรึกษาทางการบริหารราชการ (Management consultancy services) แก่หน่วยงานของรัฐในการยกระดับมาตรฐานการทำงานให้มีความเป็นเลิศ และสอดรับกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. ให้บริการเกี่ยวกับการฝึกอบรมและพัฒนาแก่หน่วยงานของรัฐ ในด้านการบริหารและการจัดการเพื่อยกระดับมาตรฐานการทำงานของหน่วยงานให้สามารถเทียบเท่ามาตรฐานสากล และสามารถปรับปรุงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรให้สอดรับกับแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน และหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาการปฏิบัติราชการตามหลักการของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

4. ปฏิบัติการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
รายงานแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

	2553	2552	เพิ่ม / ลด ร้อยละ
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	40,939,557.88	44,080,468.49	(7.13)
ลูกหนี้	41,107,359.90	16,047,672.40	156.16
รายได้ค้างรับ	13,257,874.72	10,137,777.52	30.78
วัสดุคงเหลือ	358,779.13	133,579.20	168.59
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	127,210.49	100,927.01	26.04
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน	**95,790,782.12**	**70,500,424.62**	**35.87**
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
อุปกรณ์สุทธิ	1,226,706.07	1,487,200.60	(17.52)
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน	**1,226,706.07**	**1,487,200.60**	**(17.52)**
รวมสินทรัพย์	**97,017,488.19**	**71,987,625.22**	**34.77**
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้	1,830,146.28	753,901.66	142.76
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	34,087,604.98	7,929,915.45	329.86
รายได้รับล่วงหน้า	9,428,269.22	16,420,506.67	(42.58)
หนี้สินหมุนเวียนอื่น	107,591.75	28,040.00	283.71
รวมหนี้สินหมุนเวียน	**45,453,612.23**	**25,132,363.78**	**80.86**
รวมหนี้สิน	**45,453,612.23**	**25,132,363.78**	**80.86**
สินทรัพย์สุทธิ	**51,563,875.96**	**46,855,261.44**	**10.05**
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน	-	-	-
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา	40,348,670.41	26,697,467.53	51.13
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	11,215,205.55	20,157,793.91	(44.36)
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม	**51,563,875.96**	**46,855,261.44**	**10.05**
กำไร / ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน	-	-	-
รวมสินทรัพย์สุทธิ	**51,563,875.96**	**46,855,261.44**	**10.05**

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
รายงานแสดงผลการดำเนินงาน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

	2553	2552	เพิ่ม / ลด ร้อยละ
รายได้จากการดำเนินงาน			
รายได้จากแหล่งอื่น			
รายได้จากการให้บริการ	100,741,160.98	96,923,639.95	3.94
รายได้ดอกเบี้ย	168,473.03	158,681.33	6.17
รายได้อื่น	234,200.93	200,638.63	16.73
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	**101,143,834.94**	**97,282,959.91**	**3.97**
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	**101,143,834.94**	**97,282,959.91**	**3.97**
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน			
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	8,983,578.04	13,191,349.96	(31.90)
ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม	68,904,309.80	53,034,783.24	29.92
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	84,641.00	20,260.00	317.77
ค่าใช้สอยและค่าวัสดุ	1,861,580.01	1,182,997.36	57.36
ค่าสาธารณูปโภค	614,115.97	724,995.49	(15.29)
ค่าใช้สอยอื่น	8,908,361.33	8,452,876.45	5.39
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	572,043.24	517,903.50	10.45
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	**89,928,629.39**	**77,125,166.00**	**16.60**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	**11,215,205.55**	**20,157,793.91**	**(44.36)**
รายได้ / ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน			
กำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายสินทรัพย์	-	-	-
รายได้ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-	-	-
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-	-	-
รวมรายได้ / ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	**-**	**-**	**-**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	**11,215,205.55**	**20,157,793.91**	**(44.36)**

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
รายงานการรับ - จ่ายเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

	2553	2552	เพิ่ม / ลด ร้อยละ
เงินคงเหลือ ณ วันต้นงวด	**44,080,468.49**	**20,390,095.83**	**116.19**
รายรับ :			
รายรับจากการดำเนินงาน	91,492,584.83	102,001,244.17	(10.30)
รายรับจากดอกเบี้ย	168,473.03	158,681.33	6.17
รายรับอื่น	217,300.93	212,638.63	2.19
รวมรายรับ	**91,878,358.79**	**102,372,564.13**	**(10.25)**
รายจ่าย :			
รายจ่ายบุคลากร	8,976,408.50	13,194,353.61	(31.97)
รายจ่ายจากการดำเนินงาน	85,731,312.19	65,112,329.92	31.67
รายจ่ายครุภัณฑ์	311,548.71	375,507.94	(17.03)
รวมรายจ่าย	**95,019,269.40**	**78,682,191.47**	**20.76**
เงินคงเหลือ ณ วันปลายงวด	**40,939,557.88**	**44,080,468.49**	**(7.13)**

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
รายงานแสดงฐานะการเงิน
ณ วันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

(หน่วย : บาท)

	หมายเหตุ	2553	2552
สินทรัพย์			
สินทรัพย์หมุนเวียน			
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	4	40,939,557.88	44,080,468.49
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	5	36,164,766.00	10,251,500.00
ลูกหนี้เงินมัดจำประกันสัญญา		1,120,000.00	1,120,000.00
ลูกหนี้เงินประกันผลงาน		3,764,022.00	4,610,880.50
ลูกหนี้อื่น		58,571.90	65,291.90
รายได้ค้างรับ		13,257,874.72	10,137,777.52
วัสดุคงเหลือ		358,779.13	133,579.20
สินทรัพย์หมุนเวียนอื่น		127,210.49	100,927.01
รวมสินทรัพย์หมุนเวียน		**95,790,782.12**	**70,500,424.62**
สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน			
อุปกรณ์สุทธิ	6	1,226,706.07	1,487,200.60
รวมสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน		**1,226,706.07**	**1,487,200.60**
รวมสินทรัพย์		**97,017,488.19**	**71,987,625.22**
หนี้สิน			
หนี้สินหมุนเวียน			
เจ้าหนี้		1,830,146.28	753,901.66
ค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		34,087,604.98	7,929,915.45
รายได้รับล่วงหน้า		9,428,269.22	16,420,506.67
หนี้สินหมุนเวียนอื่น		107,591.75	28,040.00
รวมหนี้สินหมุนเวียน		**45,453,612.23**	**25,132,363.78**
รวมหนี้สิน		**45,453,612.23**	**25,132,363.78**
สินทรัพย์สุทธิ		**51,563,875.96**	**46,855,261.44**
สินทรัพย์สุทธิ			
ทุน		-	-
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสมยกมา		46,855,261.44	26,483,750.38
บวก ผลสะสมของรายการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดปีเก่า		(6,506,591.03)	213,717.15
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ		11,215,205.55	20,157,793.91
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสะสม		**51,563,875.96**	**46,855,261.44**
กำไร / ขาดทุนที่ยังไม่เกิดขึ้นของเงินลงทุน		-	-
รวมสินทรัพย์สุทธิ		**51,563,875.96**	**46,855,261.44**

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

(หน่วย : บาท)

	2553	2552
รายได้จากการดำเนินงาน		
รายได้จากแหล่งอื่น		
รายได้จากการให้บริการ	100,741,160.98	96,923,639.95
รายได้ดอกเบี้ย	168,473.03	158,681.33
รายได้อื่น	234,200.93	200,638.63
รวมรายได้จากแหล่งอื่น	**101,143,834.94**	**97,282,959.91**
รวมรายได้จากการดำเนินงาน	**101,143,834.94**	**97,282,959.91**
ค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน		
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	8,983,578.04	13,191,349.96
ค่าใช้จ่ายด้านการฝึกอบรม	68,904,309.80	53,034,783.24
ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง	84,641.00	20,260.00
ค่าใช้สอยและค่าวัสดุ	1,861,580.01	1,182,997.36
ค่าสาธารณูปโภค	614,115.97	724,995.49
ค่าใช้สอยอื่น	8,908,361.33	8,452,876.45
ค่าเสื่อมราคาและค่าตัดจำหน่าย	**572,043.24**	**517,903.50**
รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	**89,928,629.39**	**77,125,166.00**
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงาน	**11,215,205.55**	**20,157,793.91**
รายได้ / ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน		
กำไร (ขาดทุน) จากการจำหน่ายสินทรัพย์	-	-
รายได้ที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-	-
ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-	-
รวมรายได้ / ค่าใช้จ่ายที่ไม่เกิดจากการดำเนินงาน	-	-
รายได้สูง (ต่ำ) กว่าค่าใช้จ่ายสุทธิ	**11,215,205.55**	**20,157,793.91**

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
งบกระแสเงินสด
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

(หน่วย : บาท)

	2553	2552
กระแสเงินสดจากกิจกรรมดำเนินงาน		
รายได้สูง / (ต่ำ)กว่าค่าใช้จ่ายจากกิจกรรมตามปกติ	**11,215,205.55**	**20,157,793.91**
ปรับกระทบยอดเป็นกระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน		
ค่าเสื่อมราคา	572,043.24	517,903.50
รายรับสูงกว่ารายจ่ายจากการดำเนินงานก่อนการเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์ดำเนินงาน หนี้สินดำเนินงาน และส่วนของทุนสินทรัพย์ดำเนินงาน (เพิ่มขึ้น) ลดลง	11,787,248.79	20,675,697.41
(เพิ่มขึ้น) ลดลง ในลูกหนี้	(25,059,687.50)	10,852,688.50
(เพิ่มขึ้น) ลดลง ในรายได้ค้างรับ	(3,120,097.20)	8,356,520.76
(เพิ่มขึ้น) ลดลง ในวัสดุคงเหลือ	(225,199.93)	5,975.05
(เพิ่มขึ้น) ลดลง ในสินทรัพย์หมุนเวียนอื่น	(26,283.48)	22,376.32
หนี้สินดำเนินงานและส่วนของทุนเพิ่มขึ้น (ลดลง)		
เพิ่มขึ้นในเจ้าหนี้การค้า	1,076,244.62	286,527.16
เพิ่มขึ้น (ลดลง) ในค่าใช้จ่ายค้างจ่าย	18,981,516.79	13,948,176.56)
(ลดลง) เพิ่มขึ้น ในรายได้รับล่วงหน้า	(6,992,237.45)	(2,071,630.04)
เพิ่มขึ้น (ลดลง) ในหนี้สินหมุนเวียนอื่น	79,551.75	(114,098.00)
ผลสะสมจากการแก้ไขข้อผิดพลาด (รับเงินคืนสำหรับค่าใช้จ่ายปีก่อน)	669,581.71	-
รวม	(14,616,610.69)	3,390,183.19
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมดำเนินงาน	**(2,829,361.90)**	**24,065,880.60**
กระแสเงินสดจากกิจกรรมลงทุน		
จากการซื้อครุภัณฑ์	(311,548.71)	(375,507.94)
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมลงทุน	**(311,548.71)**	**(375,507.94)**
กระแสเงินสดจากกิจกรรมจัดหาเงิน		
- ไม่มีรายการ -	-	-
กระแสเงินสดสุทธิจากกิจกรรมจัดหาเงิน	**-**	**-**
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสดเพิ่มขึ้น (ลดลง) สุทธิ	**(3,140,910.61)**	**23,690,372.66**
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ณ วันต้นงวด	**44,080,468.49**	**20,390,095.83**
เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด ณ วันปลายงวด	**40,939,557.88**	**44,080,468.49**
ข้อมูลกระแสเงินสดเปิดเผยเพิ่มเติม		
ค่าเสื่อมราคาสะสมลดลงเนื่องจากเปลี่ยนจำนวนปีในการคำนวณอายุการใช้งานของครุภัณฑ์สำนักงาน	-	197,717.15
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายลดลงเนื่องจากปรับปรุงค่าใช้จ่ายค้างจ่าย (ค่าเช่า อสังหาริมทรัพย์) มากเกิน	-	16,000.00
ค่าใช้จ่ายค้างจ่ายเพิ่มขึ้นเนื่องจากปรับปรุงค่าใช้จ่ายค้างจ่ายปีก่อนขาด (ไม่แสดงยอดในรายได้ค้างรับ และค่าใช้จ่ายค้างจ่าย เนื่องจากเป็นรายการที่มิใช่เงินสด NON - CASH)	7,176,172.74	-

หมายเหตุ : รายงานการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการตรวจการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
หมายเหตุประกอบงบการเงิน
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

หมายเหตุที่ 1 ความเป็นมา

การพัฒนาระบบราชการตามนโยบายของรัฐบาล โดยการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ใน พ.ศ. 2545 และการตราพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้แสดงให้เห็นถึงเจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการ โดยการวางกรอบกติกาใหม่ของการบริหารราชการแผ่นดินไว้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะในเรื่องของหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

การนำหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มาประยุกต์ใช้ดังกล่าว ได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในวิธีคิดและวิธีการบริหารราชการแนวใหม่ เช่น การบริหารภาครัฐเชิงยุทธศาสตร์ การบริหารราชการแบบบูรณาการ ระบบการกำกับดูแลและรายงานแบบไขว้ (Matrix System) และการบริหารราชการโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen - centered) เป็นต้น

มิติใหม่ในการบริหารราชการเหล่านี้ ทำให้ส่วนราชการต่าง ๆ ต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนทั้งในส่วนของยุทธศาสตร์ โครงสร้าง กระบวนงาน การบริหารการเงินและงบประมาณ การบริหารงานบุคคล ตลอดจนกระบวนทัศน์ ค่านิยม และวัฒนธรรมการทำงานใหม่ ซึ่งในการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ส่วนราชการต่าง ๆ ต้องดำเนินการนั้น จำเป็นต้องอาศัยการกระตุ้นและสนับสนุน (Facilitation) และการช่วยเหลือทางวิชาการ (Technical Support) เพื่อเสริมสร้างพลัง (Empower) ในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปอย่างราบรื่น รวดเร็วทันการณ์ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) ในฐานะเป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาระบบราชการ จึงได้จัดตั้งสถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Institute for Good Governance Promotion) ขึ้นตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2547 เพื่อเป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (Service Delivery Unit: SDU) ในการกำกับดูแลของสำนักงาน ก.พ.ร. โดยมีหน้าที่ในการให้บริการทางวิชาการแก่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการบริหารงานตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สถาบันฯ มีสถานที่ตั้งเลขที่ 123 อาคารซันทาวเวอร์ส B ชั้น 17 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงจอมพล เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาการบริหารจัดการกิจการภาครัฐที่ดี
2. เพื่อส่งเสริมและดำเนินการให้มีการฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี
3. เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับหน่วยงานภาคเอกชนและประชาชนเพื่อเสริมสร้างการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี

หมายเหตุที่ 2 เกณฑ์ในการจัดทำงบการเงิน

งบการเงินนี้จัดทำขึ้นภายใต้เกณฑ์คงค้าง (Accrual Basis) และ ข้อสมมุติฐานการดำเนินงานต่อเนื่อง

หมายเหตุที่ 3 สรุปนโยบายบัญชีทั่วไป

3.1 ใช้หลักบัญชีคู่ (Double Entry) หมายถึง การกำหนดวิธีลงบัญชีสำหรับรายการการเงินที่เกิดขึ้นครั้งหนึ่ง จะต้องนำแต่ละรายการการเงินมาบันทึกบัญชีด้วยจำนวนเงินในบัญชีเดบิตเท่ากับจำนวนเงินที่บันทึกบัญชีเครดิต

3.2 ใช้รอบระยะเวลาบัญชี (Accounting Period) ตามปีงบประมาณ คือ วันที่ 1 ตุลาคมปีปัจจุบัน ถึงวันที่ 30 กันยายนปีถัดไป โดยกำหนดรอบระยะเวลาบัญชีหนึ่งรอบเท่ากับหนึ่งปีงบประมาณหรือ 12 เดือน

3.3 ใช้หลักบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ในการบันทึกรับรู้รายการบัญชีเดินสะพัดระหว่างกัน (บัญชีพัก) ของรายรับและรายจ่าย

3.4 การจัดทำงบการเงิน สถาบันฯ ปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป ระเบียบข้อบังคับที่ทางราชการกำหนด รวมทั้งระเบียบและข้อบังคับของสถาบันฯ

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
หมายเหตุประกอบงบการเงิน (ต่อ)
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

3.5 การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่าย
- รายได้จากการให้บริการวิชาการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล งานวิจัยให้คำปรึกษา และงานฝึกอบรม รับรู้เมื่อส่งมอบงานและมีสิทธิเรียกเก็บเงินแล้ว สำหรับกรณีที่ส่งงานแล้วแต่ยังไม่มีสิทธิเรียกเก็บเงิน จะรับรู้รายได้เท่ากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นและสามารถเรียกเก็บเงินคืนได้
- ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการวิชาการที่ได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล งานวิจัยให้คำปรึกษา และงานฝึกอบรมรับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง ยกเว้นค่าตอบแทนของการบริหารโครงการและนักวิจัยหรือรายจ่ายในลักษณะเดียวกัน จะรับรู้เมื่อมีการอนุมัติรายการ
- รายได้ดอกเบี้ย รับรู้ตามเกณฑ์สัดส่วนของเวลา โดยคำนึงในอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์
- ค่าใช้จ่ายอื่น รับรู้ตามเกณฑ์คงค้าง

3.6 ค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ หน่วยงานลูกค้าเป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ จึงไม่มีเกณฑ์การตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญ

3.7 อาคารและอุปกรณ์สุทธิ
- การซื้อครุภัณฑ์และอุปกรณ์ รับรู้เป็นค่าใช้จ่ายทั้งจำนวนและจะแสดงเป็นสินทรัพย์ คู่กับทุนสินทรัพย์ถาวร โดยครุภัณฑ์และอุปกรณ์มีราคาตั้งแต่ 5,000 บาทขึ้นไป จึงจะเป็นสินทรัพย์ที่นำมาคำนวณค่าเสื่อมราคา
- คำนวณค่าเสื่อมราคาโดยวิธีเส้นตรงตามอายุการใช้งาน ดังนี้

ครุภัณฑ์สำนักงาน	8 ปี
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	5 ปี
ครุภัณฑ์โฆษณาประชาสัมพันธ์และเผยแพร่	5 ปี
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	5 ปี
ครุภัณฑ์งานบ้านงานครัว	5 ปี
ครุภัณฑ์การศึกษา	5 ปี

3.8 เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด หมายความรวมถึงเงินฝากธนาคารประเภทประจำไม่เกิน3 เดือนและไม่มีภาระผูกพัน

3.9 การใช้ประมาณการทางบัญชี

ในการจัดทำงบการเงินให้เป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ฝ่ายบริหารต้องใช้การประมาณและตั้งข้อสมมติฐานหลายประการ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อจำนวนเงินที่เกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่าย สินทรัพย์และหนี้สิน รวมทั้ง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่อาจจะเกิดขึ้น ผลที่เกิดขึ้นจริงอาจแตกต่างไปจากจำนวนที่ประมาณไว้

4. เงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด

เงินสดและเงินฝากสถาบันการเงิน ณ วันที่ 30 กันยายน ประกอบด้วย

(หน่วย : บาท)

	2553	2552
เงินฝากออมทรัพย์	40,939,557.88	39,077,992.52
เงินฝากประจำ	-	5,002,475.97
รวมเงินสดและรายการเทียบเท่าเงินสด	**40,939,557.88**	**44,080,468.49**

5. ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ

ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ ณ วันที่ 30 กันยายน ประกอบด้วย

(หน่วย : บาท)

	2553	2552
ลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	36,164,766.00	10,251,500.00
รวมลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ	**36,164,766.00**	**10,251,500.00**

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

สถาบันส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
หมายเหตุประกอบงบการเงิน (ต่อ)
สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 30 กันยายน 2553 และ 2552

เป็นการให้ยืมเงินทดรองจ่ายเพื่อใช้จ่ายในโครงการ และ จะนำค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นตั้งไว้ในบัญชีค่าใช้จ่าย ค้างจ่าย ณ วันสิ้นงวดบัญชี การหักล้างเงินทดรองจะดำเนินการเมื่อผู้ยืมส่งใช้เงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) หรือขอเบิกจ่ายเงินส่วนที่จ่ายเกินกว่าเงินทดรองที่ได้รับและรายการส่งใช้ดังกล่าวต้องได้รับอนุมัติจากสถาบันฯ

ณ วันที่ 30 กันยายน 2552 มีลูกหนี้เงินยืมนอกงบประมาณ จำนวนรวม 8,122,200 บาท ยังไม่ได้ส่งใช้เงินยืมทดรอง และ ยังไม่ได้รับการอนุมัติรายการเพื่อตั้งเป็นค่าใช้จ่ายค้างจ่ายจากสถาบันฯ

6. อุปกรณ์ - สุทธิ

(หน่วย : บาท)

	ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 ก.ย. 52	เปลี่ยนแปลงระหว่างงวด		ยอดคงเหลือ ณ วันที่ 30 ก.ย. 53
		เพิ่มขึ้น	ลดลง	
สินทรัพย์				
อุปกรณ์โฆษณาและเผยแพร่	836,861.50	131,289.00	-	968,150.50
ครุภัณฑ์งานบ้านและงานครัว	27,858.30	40,367.91	-	68,226.21
คุรภัณฑ์สำนักงาน	1,273,110.27	11,598.80	-	1,284,709.07
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	853,111.00	95,872.00	-	948,983.00
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	223,255.50	-	-	223,255.50
ครุภัณฑ์การศึกษา	-	32,421.00		32,421.00
รวม	**3,214,196.57**	311,548.71	-	**3,525,745.28**
ค่าเสื่อมราคาสะสม				
อุปกรณ์โฆษณาและเผยแพร่	**557,920.00**	178,509.20	-	**736,429.20**
ครุภัณฑ์งานบ้านและงานครัว	**22,504.44**	9,402.16	-	**31,906.60**
ครุภัณฑ์สำนักงาน	**481,613.73**	159,741.11	-	**641,354.84**
ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	**499,125.53**	176,772.23	-	**675,897.76**
ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	**165,832.27**	44,316.06	-	**210,148.33**
ครุภัณฑ์การศึกษา	-	3,302.48	-	**3,302.48**
รวม	**1,726,995.97**	572,043.24	-	**2,299,039.21**
ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ - สุทธิ	**1,487,200.60**			**1,226,706.07**
ค่าเสื่อมราคาประจำปี	**517,903.50**			**572,043.24**

ในปี 2552 สถาบัน ฯ ได้เปลี่ยนแปลงประมาณการอายุการใช้งานของสินทรัพย์ให้เป็นไปตามอัตรา ที่สำนักงาน ก.พ.ร. กำหนด และ กิจการรับรู้ผลกระทบของรายการเปลี่ยนแปลงประมาณดังกล่าวของงวดปีก่อน ในบัญชีรายได้สูงกว่า รายจ่ายสะสม

7. การอนุมัติงบการเงิน

งบการเงินนี้ได้รับอนุมัติจากกรรมการของสถาบันแล้ว

หมายเหตุ : ประกอบงบการเงินฯ ฉบับนี้ ยังไม่ได้ผ่านการรับรองจากผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาตและสถาบันฯ เนื่องจากต้องมีการปรับปรุงบัญชีบางรายการ

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553

ภาคผนวก

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย
ประจำปี พ.ศ.
2553

ภาคผนวก ก

ตารางสรุปลำดับเหตุการณ์การพัฒนาระบบราชการที่น่าสนใจ ในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

เหตุการณ์การพัฒนาระบบราชการที่น่าสนใจในรอบปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

พ.ศ. 2552	
ต.ค.	• สัมมนาทางวิชาการประจำปี พ.ศ. 2552 เรื่อง “ปรับบทบาทภาครัฐ...เปลี่ยนการบริหารประเทศไทย” เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม พ.ศ. 2552 ณ ห้องเจ้าพระยา ชั้น 2 หอประชุมกองทัพเรือ โดยมีผู้บริหารของส่วนราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บริหารองค์การมหาชน รวมถึงภาคเอกชน ข้าราชการ และสื่อมวลชนเข้าร่วมกิจกรรม
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง “กรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ” เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง “ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....” เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง “การประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553” เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• การเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชนประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 เมื่อวันที่ 14 - 16 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• การจัดประชุมเพื่อเพิ่มสมรรถนะในการพัฒนาระบบราชการ ให้แก่หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริหารและหัวหน้ากลุ่มตรวจสอบภายใน เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง “รายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการและรายงานผลการประเมินตนเองของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการคณะต่าง ๆ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552” เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบหลักการเรื่อง “การปรับปรุงหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับฝ่ายบริหาร” เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที ครั้งที่ 11 เรื่อง “ทำอย่างไรไปให้ถึงฝัน : รางวัล United Nations Public Service Awards” เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• การตรวจเยี่ยมเพื่อยืนยันผลการพิจารณารางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชนประจำปี 2552 ณ สถานีตำรวจสมุทรปราการและสถานีตำรวจบุคคโล เมื่อวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการประเมินผลและการจัดสรรงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ พ.ศ. .... ไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมทั้งพิจารณาภาพรวมทั้งระบบของเรื่องการวัดศักยภาพการเรียนในมหาวิทยาลัยในด้านความถนัดทั่วไป (GAT : General Aptitude Test) และความถนัดทางวิชาชีพและวิชาการ (PAT : Professional and Academic Aptitude Test) เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบ เรื่อง “โครงการพัฒนานักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ รุ่นที่ 4” เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2552
	• พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทานประจำปี 2552 ของสำนักงาน ก.พ.ร. ณ วัดหัวลำโพง แขวงสี่พระยา เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2552

พ.ศ. 2552	
พ.ย.	• การตรวจเยี่ยมเพื่อยืนยันผลการพิจารณารางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2552 ณ โรงพยาบาลตาพระยา จังหวัดสระแก้ว ซึ่งเป็นหน่วยงานที่เสนอผลการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรับรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
	• การตรวจเยี่ยมเพื่อยืนยันผลการพิจารณารางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2552 ณ โรงพยาบาลลำสนธิ จังหวัดลพบุรี เมื่อวันที่ 2 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
	• ประชุมชี้แจงรายละเอียดตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 2 - 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ เรื่อง “รายงานผลการจัดอันดับความยาก - ง่ายในการประกอบธุรกิจของธนาคารโลก (Doing Business 2010)” เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
	• ประชุมชี้แจงกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะ จำนวน 14 แห่ง เกี่ยวกับการจัดทำระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานที่เหมาะสม และสอดคล้องกับหลักการของกรอบการประเมินผลฯ (ซึ่งผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีแล้ว) เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
	• ประชุมพิจารณารายละเอียดตัวชี้วัดตามกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552
ธ.ค.	• การสัมมนาเรื่อง “นักบริหารการเปลี่ยนแปลงรุ่นใหม่ : อนาคตในการบริหาร คนเก่ง คนดีของระบบราชการไทย” เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2552
	• คณะรัฐมนตรีเห็นชอบเรื่อง “การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. 2553 - 2556) และการขอแก้ไขงบประมาณโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปี พ.ศ. 2553 ของกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง 1” เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2552
	• พิธีมอบ “รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน” และ “รางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน” ประจำปี 2552 ณ หอประชุมกองทัพเรือ เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2552
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน "รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน" ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 18 ธันวาคม พ.ศ. 2552

พ.ศ. 2553	
ม.ค.	• การประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 6 มกราคม พ.ศ. 2553
	• นายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2553
	• นายกรัฐมนตรีเป็นประธานการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ” เมื่อวันที่ 18 - 19 มกราคม พ.ศ. 2553
	• นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) เป็นประธานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “การขยายระยะเวลาของมาตรการระงับการขอจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือขยายหน่วยงาน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2552” (ขยายระยะเวลาออกไปตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2552 ถึง 30 กันยายน 2553) เมื่อวันที่ 26 มกราคม พ.ศ. 2553
ก.พ.	• ผู้บริหารสำนักงาน ก.พ.ร. เข้าพบรองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ในฐานะประธาน ก.พ.ร. เพื่อรับแนวนโยบาย เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการ เรื่อง “แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และคำของบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และการจัดทำร่างประกาศคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การกำหนดหลักเกณฑ์การจัดหาพัสดุและจัดทำนิติกรรมสัญญาของกลุ่มจังหวัด” เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน "การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ" ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553
มี.ค.	• การสัมมนาเรื่อง “แนวทางการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553” เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “คำของบประมาณของจังหวัดและของกลุ่มจังหวัด ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และการขยายระยะเวลาสำหรับจังหวัดและกลุ่มจังหวัดที่ขอเปลี่ยนแปลงรายละเอียดโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและของกลุ่มจังหวัด ปีงบประมาณ พ.ศ. 2553” เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน “การจัดทำคำรับรองและการประเมินผลการปฏิบัติราชการ” ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2553
	• การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที ครั้งที่ 12 เรื่อง “การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด” เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2553
เม.ย.	• การประชุมร่วมระหว่างนายกรัฐมนตรีกับ ก.พ.ร. เพื่อติดตามความก้าวหน้าการดำเนินการตามมาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2553

พ.ศ. 2553	
เม.ย.	• การประชุม “การปรับปรุงบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบธุรกิจ” เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที เรื่อง “แบ่งปันประสบการณ์: การนำนโยบายการกำกับดูแลองค์การที่ดีในส่วนราชการไปสู่การปฏิบัติ” เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมเสวนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการตาม มาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “คำของบประมาณของจังหวัดและของกลุ่มจังหวัด ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เพิ่มเติม” เมื่อวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2553
	• การเจรจาข้อตกลงเพื่อจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 29 - 30 เมษายน พ.ศ. 2553
	• พิธีมอบรางวัล “ความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม” ประจำปี พ.ศ. 2552 เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2553
พ.ค.	• การเจรจาข้อตกลงเพื่อจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “มาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” ยกเว้นในส่วนของการถ่ายโอนงานของกระทรวงพลังงาน (กรมธุรกิจพลังงาน) จำนวน 2 งาน ได้แก่ งานตรวจวิเคราะห์น้ำมันเชื้อเพลิงและน้ำมันหล่อลื่น และงานตรวจสอบคุณภาพน้ำมันเชื้อเพลิงของผู้ค้าน้ำมัน เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “ผลการประเมินการปฏิบัติราชการและการจัดสรรเงินรางวัลสำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552” เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม พ.ศ. 2553
มิ.ย.	• คณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) โดยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้รับการแต่งตั้ง รวม 9 คน เมื่อวันที่ 8 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที ครั้งที่ 13 เรื่อง “การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมสู่ความเป็นเลิศ” เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน “การตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ” ออกอากาศทางสถานวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมสัมมนา เรื่อง “มาตรการทบทวนบทบาทภารกิจของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546” เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2553

พ.ศ. 2553	
มิ.ย.	• คณะรัฐมนตรีลงมติรับทราบและเห็นชอบเรื่อง "รายงานผลการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ และรายงานผลการประเมินตนเองของคณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการคณะต่าง ๆ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552" เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน "การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม" ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี) ในฐานะประธาน ก.พ.ร. รับเรื่องการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) และสำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตามที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศเสนอไปพิจารณาใน ก.พ.ร. เป็นกรณีเร่งด่วน เมื่อวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมสัมมนา เรื่อง "การส่งเสริมการพัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ (Back Office)" เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553
ก.ค.	• การประชุมสัมมนา "สานสัมพันธ์และบริหารเครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ" เมื่อวันที่ 1 - 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• การให้คำปรึกษาแนะนำในการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของจังหวัด โดยผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกลของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 7 - 9 และ 14 - 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน "รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน" ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง "การจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ไม่มีเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552" เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบเรื่อง "รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2552" และให้สำนักงาน ก.พ.ร. นำข้อมูลขององค์การระหว่างประเทศ ซึ่งเปรียบเทียบระบบราชการไทยกับประเทศอื่น ๆ มาประกอบการจัดทำรายงานฯ ในครั้งต่อ ๆ ไปด้วย เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีพิจารณา "ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยระบบการประเมินผลและการจัดสรรงบประมาณของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ พ.ศ. ...." แล้วลงมติให้สำนักงาน ก.พ.ร. รับร่างระเบียบฯ ดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการและสำนักงบประมาณ แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
	• การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกรอบการประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงานขององค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2553
ส.ค.	• การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที ครั้งที่ 14 เรื่อง "ภาครัฐไทยเลื่องชื่อไกลสู่สากล : รางวัล United Nations Public Service Awards" เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน "การทบทวนบทบาทภารกิจของรัฐ...อีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาระบบราชการ" ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ. 2553
	• การประชุมคณะกรรมการเจรจาข้อตกลงและประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการและจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2553

พ.ศ. 2553	
ก.ย.	• การประชุมชี้แจงกรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการของกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 โดยผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกลของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเรื่อง “การขยายระยะเวลาของมาตรการระงับการขอจัดตั้งหน่วยงานใหม่หรือขยายหน่วยงานตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2553” (ขยายระยะเวลาออกไปตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 ถึง 30 กันยายน 2554) เมื่อวันที่ 7 กันยายน พ.ศ. 2553
	• การแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ “เปิดใจ ปรับ เปลี่ยน ปฏิรูป การบริหารประเทศไทย” ภายใต้แผนงานสร้างเสริมภาคีการพัฒนารัฐ - สังคมเพื่อสุขภาวะประเทศไทย และเปิดเว็บไซต์ www.ideas4reform.com เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2553
	• รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย ตอน “การทบทวนบทบาทภารกิจของรัฐ...อีกก้าวหนึ่งของการพัฒนาระบบราชการ” ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ เมื่อวันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2553
	• งานวันคล้ายวันสถาปนาสำนักงาน ก.พ.ร. ครบรอบปีที่ 8 และกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ณ วัดเบญจมบพิตร เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2553
	• พิธีมอบประกาศนียบัตรหลักสูตรการบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่สำหรับผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาค เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553
	• คณะรัฐมนตรีพิจารณาเรื่อง “แนวทางการจัดสรรเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และ สถาบันอุดมศึกษา ที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและประเมินผลการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553” เมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2553 และมีมติรับทราบผลการประเมินการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และกรอบการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 และเห็นชอบในหลักการให้นำเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ของส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 เพื่อใช้สำหรับการจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนด
	• งานแถลงข่าวและพิธีลงนามความร่วมมือในบันทึกข้อตกลง และร่วมชี้แจงรายละเอียดการบูรณาการระบบการประเมินผลของสถาบันอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2553
	• การประชุมเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และเกณฑ์การให้คะแนนของตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติราชการกลุ่มจังหวัดและจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกลของกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ 27 - 28 กันยายน พ.ศ. 2553

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย
ประจำปี พ.ศ.
2553

ภาคผนวก ข

รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน
รางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมและ
รางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วมและเคาน์เตอร์บริการประชาชน
ประจำปี พ.ศ. 2553

“รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553”

รางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน

เป็นรางวัลที่มอบให้แก่ส่วนราชการที่สามารถพัฒนาคุณภาพการให้บริการ โดยการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการในมิติต่าง ๆ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแนวทางปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน โดยมีเป้าหมายสำคัญคือประชาชนได้รับบริการที่สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง เสมอภาค เกิดความพึงพอใจ มีขั้นตอนการให้บริการที่ชัดเจน โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

ผลการพิจารณารางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน ประจำปี พ.ศ. 2553 โดยมีกระบวนงานที่เสนอขอรับการประเมินเพื่อรับรางวัลดังกล่าวทั้งหมด 302 กระบวนงาน จาก 109 หน่วยงาน และมีกระบวนงานที่ได้รับรางวัลทั้งหมด 106 กระบวนงาน จาก 63 หน่วยงาน จำแนกเป็น 4 ประเภทรางวัล ได้แก่ รางวัลรายกระบวนงาน รางวัลภาพรวมกระบวนงาน รางวัลกระบวนงานที่มีความเชื่อมโยงหลายกระบวนงาน รางวัลนวัตกรรมการให้บริการ มีรายละเอียด ดังนี้

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
ส่วนราชการ					
1. **กองทัพบก** โรงพยาบาลค่ายวชิรปราการ	1. การรักษาพยาบาลตามแนวชายแดน	★			
2. **กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ** สถานสงเคราะห์เด็กอ่อนพญาไท	1. การดูแลและช่วยเหลือเด็กกำพร้าแรกเกิด - 5 ปี				★
ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุบ้านบางแค	2. การฟื้นฟูสุขภาวะผู้สูงอายุครอบคลุม 4 มิติ (Happy Home)				★
3. **สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ**	1. จัดทำบัตรประจำตัวคนพิการ (e-card)				★
4. **กรมชลประทาน**	1. การบริหารจัดการชลประทาน (โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษากระเสียว)				★
5. **กรมตรวจบัญชีสหกรณ์**	1. การตรวจสอบบัญชีสหกรณ์ด้วยระบบ FAS และ CAD Plan				★
	2. การให้คำปรึกษาเพื่อสร้างความมั่นคงเข้มแข็งแก่สหกรณ์ (SEVA 2009)				★

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
6. กรมประมง	1. การตรวจวิเคราะห์คุณภาพผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำเพื่อการส่งออก	⭘			
7. กรมปศุสัตว์ สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์	1. การออกใบรับรองมาตรฐานฟาร์มปศุสัตว์		⭘		
	2. การควบคุมคุณภาพสินค้าปศุสัตว์เพื่อการส่งออก : ระบบตรวจสอบย้อนกลับอุตสาหกรรมไก่				★
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคตะวันออก	3. การตรวจวิเคราะห์ ทดสอบและชันสูตรโรคสัตว์แบบบูรณาการ (Integrated Vet Services)	★			
ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ภาคตะวันตก จ.ราชบุรี	4. การตรวจวิเคราะห์ ทดสอบและชันสูตรโรคสัตว์ (การรับตัวอย่างและรายงานผลการทดสอบ)	⭘			
8. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	1. การคัดเลือกเกษตรกรให้เข้าทำประโยชน์ในเขตปฏิรูปที่ดิน		★		
9. กรมการขนส่งทางบก	1. การพัฒนาเพื่อยกระดับการให้บริการของสำนักงานขนส่งจังหวัด				★
	2. การให้บริการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของรถ ตาม พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. 2522 ณ Drive Thru Service	★			
สำนักงานขนส่งเขตพื้นที่ 4	3. การให้บริการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของรถ ตาม พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. 2522 ณ จุดบริการเดียว	⭘			
10. กรมทางหลวงชนบท	1. การจ่ายเงินค่าทดแทนอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน			★	
	2. การก่อสร้างทาง (โครงการถนนไร้ฝุ่น)				★
11. สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร	1. การให้บริการข้อมูลด้านการจราจรและขนส่งแบบ real time ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต และโทรศัพท์เคลื่อนที่				★
12. สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. การรับ - ส่งต่อ - ติดตามเรื่องร้องเรียนระบบอัตโนมัติ				⭘

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
13. กรมการค้าภายใน	1. การรับแจ้งข้อมูลสินค้าผ่านอินเทอร์เน็ต (Electronic Data Inform System: EDIS)	⭘			
14. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	1. การรับจดทะเบียนห้างหุ้นส่วนบริษัท	⭘			
	2. การให้บริการหนังสือรับรอง สำเนาเอกสาร และถ่ายเอกสารผ่านระบบ e-Service		★		
	3. การจัดตั้งธุรกิจ (e-Starting Business)			★	
	4. การให้บริการข้อมูลระหว่างหน่วยงานผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ				★
15. กรมส่งเสริมการส่งออก	1. การพัฒนาเชื่อมโยงฐานข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ในระบบคิวบนอินเทอร์เน็ต				⭘
16. สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม เขตพื้นที่ 7	1. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีสงเคราะห์บุตร	★			
17. กรมการปกครอง	1. การให้บริการของศูนย์บริการร่วมอำเภอ... ยิ้มหน้าต่างเดี่ยว (Single Window)				⭘
18. กรมที่ดิน ศูนย์ส่งเสริมประสิทธิภาพ	1. การขออนุญาตใช้ประโยชน์ในที่ดินของรัฐตามมาตรา 9 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน			★	
สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร	2. การรับชำระเงินค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมด้วยบัตรธุรกิจกสิกรไทย (K - Corporate Payment Card)				★
สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาบางขุนเทียน	3. การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมประเภทมรดก ใบแทน และงานโรงเรือน	★			
ศูนย์อำนวยการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินจังหวัดนครพนม - มุกดาหาร สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญ	4. การส่งข้อมูลที่ดินผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์เพื่อการออกโฉนดที่ดินโดยวิธีการเดินสำรวจ				★
19. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน	1. การรับตัวเด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน 24 ชั่วโมง		⭘		
20. กรมราชทัณฑ์	1. การเตรียมความพร้อมให้ผู้ต้องขังหลังพ้นโทษตามหลักสูตรการทำเกษตรแบบเศรษฐกิจพอเพียง				★

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
21. กรมการแพทย์ โรงพยาบาลราชวิถี	1. การป้องกันตาบอดจากโรคเบาหวาน โดยใช้ภาพถ่ายดิจิตอลของจอประสาทตา				★
22. กรมควบคุมโรค สถาบันบำราศนราดูร	1. การตรวจรักษาโรคไข้หวัดใหญ่ 2009	●			
	2. การรักษาผู้ป่วยนอกด้วยหลักการบริหารความเสี่ยง	●			
23. กรมสุขภาพจิต โรงพยาบาลสวนปรุง	1. การรับส่งต่อผู้ป่วยจากโรงพยาบาลเครือข่าย	●			
โรงพยาบาลจิตเวชสระแก้วราชนครินทร์	2. การดูแลผู้ป่วยจิตเวชร่วมกับเครือข่ายผ่านระบบ Internet (SINAP)				★
24. กรมศุลกากร	1. การให้บริการเพื่อการนำเข้า - ส่งออกสินค้าเร่งด่วน				★
25. กรมสรรพากร สำนักงานสรรพากรภาค 7	1. การให้บริการรับชำระภาษี “สำนักงานบริการขวัญใจประชาชน”	●			
สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรสาคร 1	2. การให้บริการรับชำระภาษีด้วยบัตรคิวพอเพียง				●
26. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	1. การต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน	●			
สำนักควบคุมวัตถุอันตราย	2. การรับแจ้งข้อเท็จจริงการนำเข้า / ส่งออกวัตถุอันตราย	★			
27. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน	1. การให้คำปรึกษาแก่นักลงทุน				★
28. สำนักพระราชวัง	1. การพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ด้านพฤกษศาสตร์				★
29. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โรงพยาบาลตำรวจ	1. การรักษาโรคตาขี้เกียจในเด็ก (โครงการรักษ์ตาน้อง)				★
ตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์	2. การผัดฟ้องและฝากขังผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์	★			

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
ตำรวจภูธรภาค 6	3. การดูแล ป้องกัน อาชญากรรมด้วยสายตรวจตำบลต้นแบบ				●
ฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองขาออก ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	4. การตรวจผู้โดยสารเดินทางออกนอกราชอาณาจักร	●			
จังหวัด					
1. แม่ฮ่องสอน โรงพยาบาลปาย	1. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการโรงพยาบาลปาย	●			
2. แพร่ โรงพยาบาลแพร่	1. การรักษาโรคเบาหวานด้วยระบบเครือข่ายครบวงจร	●			
โรงพยาบาลหนองม่วงไข่	2. การรักษาพยาบาลด้วยแนวคิดระบบสุขภาพพอเพียง				●
3. เชียงราย โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์	1. การรักษาผู้ป่วยนอก (ตรวจทันใจ ผ่าตัดได้ที่โรงพยาบาลใกล้บ้าน)	●			
4. เพชรบูรณ์ โรงพยาบาลเพชรบูรณ์	1. ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพแผนไทย	●			
5. ตาก สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก	1. การให้บริการด้านทะเบียนรถและใบอนุญาตขับรถแบบเคลื่อนที่	★			
6. พิจิตร โรงพยาบาลพิจิตร	1. การรักษาผู้ป่วยกระดูกข้อสะโพกหักด้วยอุปกรณ์ Delivery Traction				★
	2. การรักษาผู้ป่วยโรคหอบหืดในเด็ก	●			
7. นครสวรรค์ สำนักงานขนส่งจังหวัดนครสวรรค์	1. การอบรมเพื่อต่ออายุใบอนุญาตขับรถตาม พ.ร.บ. รถยนต์ พ.ศ. 2522 และ พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522	●			
8. พระนครศรีอยุธยา โรงพยาบาลสมเด็จพระสังฆราช (วาสนมหาเถระ)	1. การดูแลสุขภาพดีในคลินิกเบาหวาน	●			
โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา	2. การรักษาผู้ป่วยนอก	●			
โรงพยาบาลวังน้อย	3. การรักษาผู้ป่วยนอก	●			

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
9. นนทบุรี สำนักงานที่ดินจังหวัดนนทบุรี สาขาปากเกร็ด	1. การให้บริการด้านการรังวัด				●
10. ลพบุรี โรงพยาบาลพระนารายณ์มหาราช	1. การพัฒนาระบบบริการปฐมภูมิและเครือข่ายสุขภาพ	●			
11. ฉะเชิงเทรา โรงพยาบาลพนมสารคาม	1. การรักษาผู้ป่วยนอก (บริการมิติใหม่ ที่ใส่ใจประชาชน)	●			
12. นครนายก โรงพยาบาลนครนายก	1. การรักษาผู้ป่วยวัณโรค	●			
13. นครปฐม โรงพยาบาลนครชัยศรี	1. การให้บริการเภสัชกรรมแบบเบ็ดเสร็จ	★			
สำนักงานขนส่งจังหวัดนครปฐม	2. การทดสอบขับรถตาม พรบ.รถยนต์ พ.ศ. 2522 ด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ				★
14. พัทลุง โรงพยาบาลพัทลุง	1. เพิ่มประสิทธิภาพการดูแลผู้ป่วยไส้ติ่งอักเสบแบบบูรณาการ	★			
โรงพยาบาลควนขนุน	2. การขึ้นทะเบียนคนพิการแบบเบ็ดเสร็จ	●			
15. ภูเก็ต โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต	1. การบำบัดเด็กออทิสติกด้วยเครื่องปรับออกซิเจนความดันสูง				●
	2. การรักษาทารกตัวเหลืองแบบองค์รวม (Holistic neonatal hyperbilirubinemia care)	●			
	3. การรักษาผู้ป่วยใส่ท่อระบายทรวงอก				★
16. นราธิวาส โรงพยาบาลตากใบ	1. การสร้างชุมชนเข้มแข็ง: โครงการมัสยิดสร้างเสริมสุขภาพ				●
17. ปัตตานี โรงพยาบาลปัตตานี	1. การตรวจจอประสาทตาในผู้ป่วยเบาหวาน	●			
โรงพยาบาลกะพ้อ	2. การรักษาผู้ป่วยนอก	●			
18. สงขลา โรงพยาบาลหาดใหญ่	1. การรักษาผู้ป่วยมะเร็งเต้านมด้วยเคมีบำบัดกรณีไม่พักค้างคืนในโรงพยาบาล	★			
19. เลย โรงพยาบาลเลย	1. การรักษาผู้ป่วยระบบทางเดินหายใจ (การหย่าเครื่องช่วยหายใจ)	★			

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ก	ชย	น
20. สุรินทร์ โรงพยาบาลสุรินทร์	1. แผ่นรองฝ่าเท้าเพื่อสุขภาพ โรงพยาบาลสุรินทร์				★
21. นครราชสีมา สำนักงานขนส่งจังหวัดนครราชสีมา	1. การจดทะเบียนรถใหม่ (เลื่อนล้อจดทะเบียน)	★			
โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา	2. การรักษาโรคทางจักษุ	●			
สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา	3. การให้บริการตรวจวิเคราะห์โรคทางเทคนิคการแพทย์ : ปฏิบัติการห้องแล็บไร้รอยต่อ				●
สถาบันอุดมศึกษา					
1. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะแพทยศาสตร์	1. การดูแลรักษาโรคหลอดเลือดสมองครบวงจร	★			
ห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์	2. การบริหารจัดการห้องสมุดด้วยแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Library no boundary)	★			
คณะครุศาสตร์	3. OSS - One Stop Search				●
2. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย	1. การพัฒนาคุณภาพการบริการสู่ความเป็นเลิศด้วยระบบ WRTS	●			
สถานพยาบาล	2. การรักษาผู้ป่วยนัดฉีดยาเข้าข้อในคลินิกโรคกระดูกและข้อ	●			
โรงพยาบาลสัตว์	3. การรักษาสัตว์ให้ได้มาตรฐานระดับชาติและนานาชาติ				★
	4. การจัดตั้งธนาคารเลือดสัตว์				★
3. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่	1. การฟื้นฟูสภาพจิตใจ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ป่วย / ผู้พิการด้วยการใช้ดนตรีบำบัด				★
4. มหาวิทยาลัยนเรศวร	1. การให้บริการห้องสมุดด้วยรูปแบบสมัยใหม่				●
5. มหาวิทยาลัยมหิดล โรงพยาบาลรามาธิบดี	1. การบริหารยาที่มีความเสี่ยงสูง	★			
	2. การรักษาผู้ป่วยที่ผ่าตัดเปลี่ยนข้อเข่าเทียม	●			
	3. การให้บริการดูแลผู้ป่วยระยะประคับประคอง (Palliative Care Center) เบ็ดเสร็จจุดเดียว	●			

หน่วยงาน	ชื่อกระบวนงาน	ประเภทรางวัล*			
		ร	ภ	ชย	น
โรงพยาบาลศิริราช	4. การรับส่งสิ่งตรวจ ณ ตึกอัษฎางค์	O			
	5. การรับผู้ป่วยเข้ารับยาเคมีบำบัด	★			
6. มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	1. การให้บริการวิชาการแก่ชุมชน: การสร้างโปรแกรมการบริหารจัดการห้องสมุดอัตโนมัติขนาดเล็ก (LIS III)				★
7. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	1. การให้บริการทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุด: บริการปริญญานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์แบบไม่จำกัดสิทธิ์				O
8. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์	1. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์				O
เทศบาลนคร					
1. เทศบาลนครขอนแก่น	1. การรับชำระภาษีท้องถิ่น	O			
	2. การดูแลผู้รับโอกาส (โครงการอิ่มท้อง อุ่นใจ ใกล้โรงเรียน)				★
2. เทศบาลนครพิษณุโลก	1. การให้บริการห้องสมุดเทศบาล: อุทยานการเรียนรู้อย่างมีความสุข (Lifestyle Library Complete)				★
3. เทศบาลนครระยอง	1. การให้บริการด้านการทะเบียนราษฎรและบัตรประจำตัวประชาชน	O			
4. เทศบาลนครลำปาง	1. การให้บริการพื้นฐานด้วยระบบสารสนเทศของศูนย์บริการร่วมเทศบาลนครลำปาง				O
5. เทศบาลนครหาดใหญ่	1. ศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์ (สายด่วนกุญชร 1559 ตลอด 24 ชั่วโมง)	★			
6. เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด	1. ศูนย์บริการร่วมแบบเบ็ดเสร็จเพื่อประชาชน	O			

หมายเหตุ : ร หมายถึง รางวัลรายกระบวนงาน
ภ หมายถึง รางวัลภาพรวมกระบวนงาน
ชย หมายถึง รางวัลกระบวนงานที่มีความเชื่อมโยงหลายส่วนราชการ
น หมายถึง รางวัลนวัตกรรมการให้บริการ
★ หมายถึง ระดับรางวัลดีเด่น
O หมายถึง ระดับรางวัลชมเชย

รางวัลความเป็นเลิศด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม

9 จังหวัดที่ได้รับรางวัลดีเยี่ยม จากสำนักงาน ก.พ.ร.

จังหวัด	โครงการที่ดำเนินการ
สมุทรสงคราม	โครงการส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยได้มาตรฐาน (ส้มโอและลิ้นจี่) โครงการฟื้นฟู พัฒนาตลาดน้ำบางน้อย โครงการส่งเสริมพัฒนาอาชีพตามโครงการภูมิปัญญาแผ่นดิน
ลำพูน	โครงการฮักหละปูน แทนคุณแผ่นดิน โครงการเสวนาฮอมเฮง แป๋งหละปูน เมืองบุญหลวงแห่งล้านนาสู่มรดกโลก มุ่งให้เกิดการออมและมีความรักในวัฒนธรรมล้านนา
จันทบุรี	โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ณ สถานีพัฒนาทรัพยากรป่าชายเลนที่ 2 (ท่าสอน - จันทบุรี) เพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มรายได้ชุมชน
ยะลา	โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนระดับหมู่บ้านจังหวัดภาคใต้ สนองนโยบายรัฐ ซึ่งมีงบประมาณและการบริหารงบประมาณที่ยืดหยุ่นให้เกิดความคล่องตัวในการดำเนินงาน โดยผนึกกำลัง 4 ขา คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชาวบ้าน และผู้นำศาสนาทำงานร่วมกัน
อุบลราชธานี	โครงการอุบลเมืองสะอาด ราชธานีอีสาน โครงการคาราวานบริการสุขภาพเคลื่อนที่ โครงการท้องถิ่นประชารัฐร่วมใจแก้ปัญหาการดื่มแอลกอฮอล์และอบายมุข
ชุมพร	โครงการพัฒนาพื้นที่หนองใหญ่ตามแนวพระราชดำริ (เรื่องน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติและถ่ายทอด ภูมิปัญญาชาวบ้าน) โครงการโรงเรียนนักการจัดการความรู้ โครงการศูนย์การเรียนรู้และพัฒนาอ่าวทุ่งคา - สวี ตามแนวพระราชดำริ
นครราชสีมา	โครงการรักษ์ลำตะคอง
น่าน	โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศลุ่มน้ำน่านเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม
พะเยา	โครงการพัฒนาระบบการจัดสวัสดิการชุมชน ภายใต้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชน

ผลการพิจารณามาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน มีดังนี้

รางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน

เป็นรางวัลที่มอบให้แก่ส่วนราชการและหน่วยงานที่ร่วมกันพัฒนาคุณภาพของงานบริการโดยได้ร่วมกันจัดตั้งและจัดระบบการให้บริการในลักษณะของศูนย์บริการร่วม และเคาน์เตอร์บริการประชาชน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการดำเนินการที่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน และได้เสนอขอรับการตรวจประเมินเพื่อรับรองมาตรฐาน ส่วนราชการ และหน่วยงานที่ได้รับรางวัลนี้ เป็นส่วนราชการและหน่วยงานที่มีมาตรฐานสูงกว่ามาตรฐานทั่วไป

ผลการรับรองมาตรฐานฯ และ ผลการพิจารณารางวัลมาตรฐานฯ ประจำปี พ.ศ. 2553

		ประจำปี พ.ศ. 2553			
		ผ่านมาตรฐานฯ ปี พ.ศ. 2553	รางวัลดีเด่นด้านการเสริมสร้างภาพลักษณ์	รางวัลชมเชยด้านการบริหารจัดการ	รางวัลชมเชยด้านการเสริมสร้างภาพลักษณ์
ศูนย์บริการร่วม Service Link	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตดินแดง)	O			O
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตห้วยขวาง)	O			
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตป้อมปราบ)	O			
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตคลองจั่น)	O			
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตมีนบุรี)	O			
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตตลิ่งชัน)	O			
	กระทรวงการพัฒนาสังคมฯ (เขตคลองเตย)	O			O
	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	O		O	
	กระทรวงพลังงาน	O			O
	กระทรวงแรงงาน จังหวัดตาก	O			O
เคาน์เตอร์บริการประชาชน GCS Government Counter Service	จังหวัดกาญจนบุรี	O	O		
	จังหวัดลำปาง	O			O
	จังหวัดราชบุรี	O			

ผลการรับรองมาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน และผลการพิจารณารางวัลมาตรฐานฯ ประจำปี พ.ศ. 2553

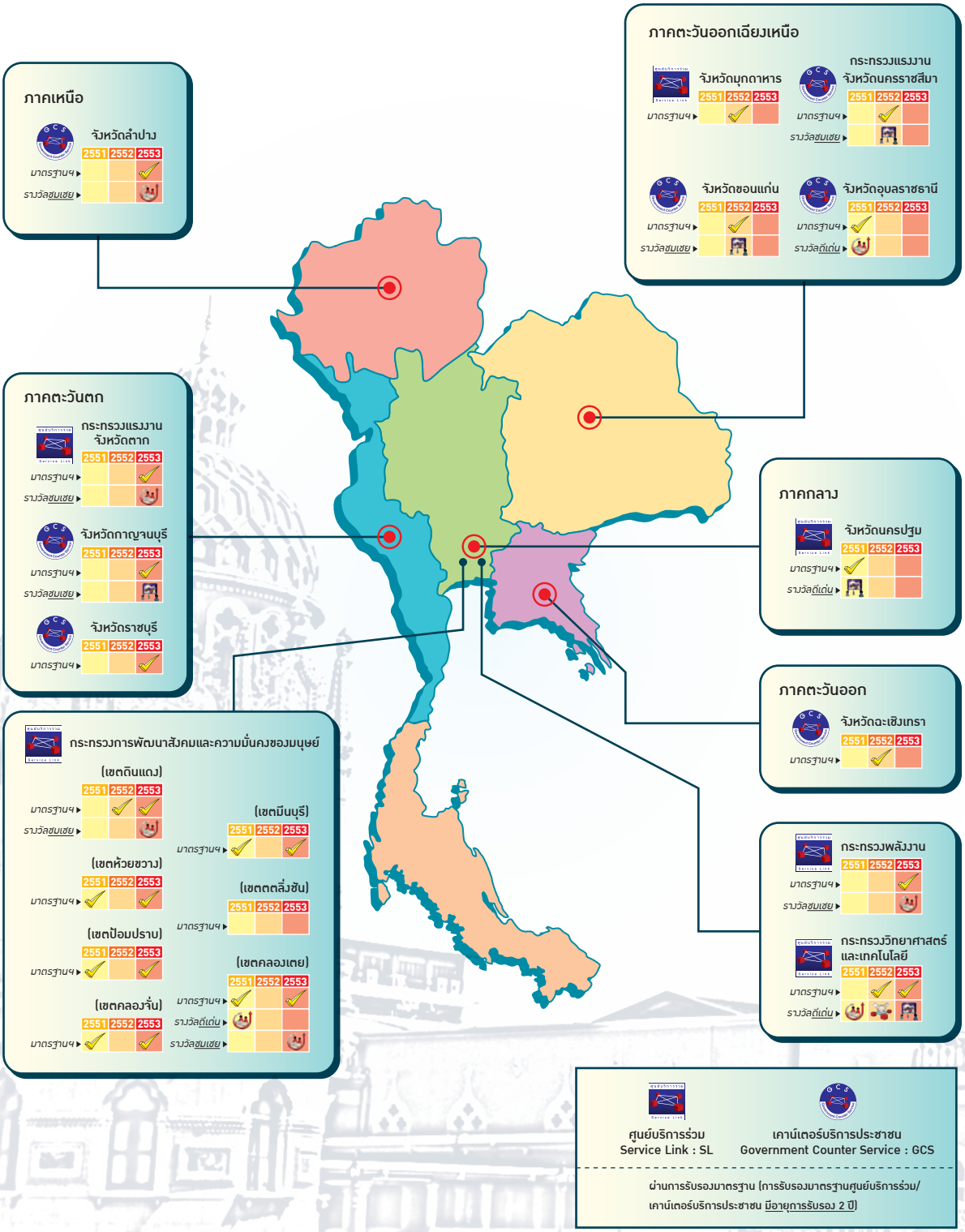

G.W.R.
G.W.R.

ก.พ.ร.
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Office of the Public Sector Development Commission

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย
ประจำปี พ.ศ.
2553

ภาคผนวก ค

ภาพกิจกรรมของสำนักงาน ก.พ.ร.

การประชุม ก.พ.ร.
ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. ชั้น 5
สำนักงาน ก.พ.ร.

การประชุมเจรจาความเหมาะสมของตัวชี้วัด
ตามแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงที่มีเป้าหมายร่วมกัน
ณ ห้องประชุม 501 - 502 ชั้น 5 สำนักงาน ก.พ.ร.
เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2553

การเตรียมความพร้อมการประชุมเชิงปฏิบัติการ “การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัด
และกลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติ” ณ โรงแรมสยามซิตี้ เมื่อวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2553

การประชุม ก.น.จ. ครั้งที่ 1 / 2553
ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล
เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

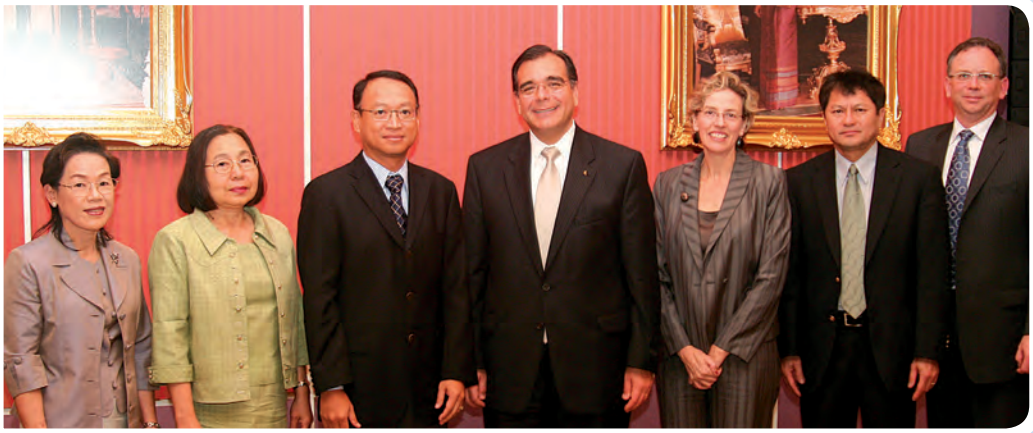

ผู้บริหารจากธนาคารโลก
(The World Bank)
เข้าเยี่ยมชมสำนักงาน ก.พ.ร.
และแลกเปลี่ยนประสบการณ์
กับผู้บริหารสำนักงาน ก.พ.ร.
เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนานักบริหารการเปลี่ยนแปลง รุ่นใหม่ รุ่นที่ 4
ณ โรงแรมเรเนซองส์ เมื่อวันที่ 4 - 5 มีนาคม พ.ศ. 2553

รายการเดินหน้า...พัฒนาราชการไทย
ตอน "ถอดรหัส...ระบบการประเมินผล
ภาคราชการแบบบูรณาการ"
เมื่อวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2553

สัมมนาแนวทางการตรวจสอบ
และประเมินผลภาคราชการประจำปี พ.ศ. 2553
ณ โรงแรมรามาการ์เด้นส์
เมื่อวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2553

การประชุมร่วมระหว่าง
นายกรัฐมนตรีกับ ก.พ.ร.
ณ ห้องสีเขียว ตึกไทยคู่ฟ้า
ทำเนียบรัฐบาล
เมื่อวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนา เวทีปัญญา สัมมนาวาที
เรื่อง "แบ่งปันประสบการณ์ : การนำนโยบายการกำกับดูแล
องค์การที่ดีในส่วนราชการไปสู่การปฏิบัติ"
ณ ห้องกษัตริย์ศึก 2 ชั้น 4 โรงแรมเดอะ ทวิน ทาวเวอร์
เมื่อวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 2553

การประชุมคณะกรรมการตรวจสอบและ
ประเมินผลภาคราชการ (ค.ต.ป.) ครั้งที่ 4 / 2553
ณ ห้องประชุม 301 ชั้น 3
ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล
เมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนา “มาตราการทบทวนบทบาทภารกิจ
ของส่วนราชการ ตามมาตรา 33 แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย
หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2556”
ณ โรงแรมเรดิสัน เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2553

พิธีมอบรางวัลความเป็นเลิศ
ด้านการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม
ปี พ.ศ. 2553 ตามโครงการขับเคลื่อน
การบริหารราชการแบบมีส่วนร่วม
ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น
เมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนา “สานสัมพันธ์และบริหาร
เครือข่ายการพัฒนาระบบราชการ”
ณ โรงแรมโบนันซ่า เขาใหญ่ จ.นครราชสีมา
เมื่อวันที่ 1 - 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

การประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นร่างกรอบ
การประเมินผลการปฏิบัติงานตามคำรับรองการปฏิบัติงาน
ของอค์การมหาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2554
ณ ห้องประชุมสภาพัฒนาการเมือง สถาบันพระปกเกล้า
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา
เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2553

การประชุมบูรณาการความร่วมมือการต่อต้าน
การทุจริตคอร์รัปชั่นในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
ณ ห้องประชุม ก.พ.ร. ชั้น 5 สำนักงาน ก.พ.ร.
เมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2553

งานแถลงข่าวเปิดตัวโครงการ "เปิดใจ ปรับ เปลี่ยน ปฏิรูป
การบริหารประเทศไทย" ภายใต้แผนงานสร้างเสริมภาคี
การพัฒนารัฐ - สังคม เพื่อสุขภาวะประเทศไทย
ณ ห้องประชุมศุภมิตร โรงแรมรอยัล ปริ้นเซส หลานหลวง
เมื่อวันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2553

State-Society Partnership
for Healthy Thailand Workshop
ณ โนโวเทล สยามสแควร์
เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553

พิธีมอบประกาศนียบัตรหลักสูตรการบริหารงาน
ภาครัฐสมัยใหม่ สำหรับผู้บริหารระดับกลางในส่วนภูมิภาค
ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 2 กระทรวงมหาดไทย
เมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2553

พิธีลงนามความร่วมมือและแถลงข่าว
เรื่อง การบูรณาการการจัดระบบการประเมินผล
สถาบันอุดมศึกษา ระหว่างสำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา สำนักงาน ก.พ.ร. และสำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)
ณ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนาทางวิชาการ ประจำปี พ.ศ. 2553
เรื่อง "ธรรมาภิบาลกับการพัฒนาระบบราชการไทย"
ณ ห้องรอยัล จูบิลี่ บอลรูม อาคารชาเลนเจอร์
อิมแพค เมืองทองธานี
เมื่อวันที่ 4 ตุลาคม พ.ศ. 2553

พิธีเปิดนิทรรศการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย
และพิธีลงนามประกาศเจตนารมณ์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน
ในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
ณ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
เมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

การประชุมเพื่อรับฟังการนำเสนอรายงานผลการวิจัย
เพื่อจัดอันดับความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจ
ในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ประจำปี พ.ศ. 2554
(Doing Business 2011) ผ่านระบบ Video Conference
จากกรุงวอชิงตัน ดี ซี สหรัฐอเมริกา
ณ ธนาคารโลกประจำประเทศไทย อาคาร Siam Tower
วันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

การประชุมเรื่อง "การปรับปรุงบรรยากาศการลงทุนของประเทศไทย
เพื่อบรรลุเป้าหมายของกรอบเอเปค" ณ ห้องประชุมนราธิป กระทรวงการต่างประเทศ
เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2553

เลขาธิการ ก.พ.ร. ร่วมสนทนา
ในรายการชั่วโมงทำกิน
ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวี
เพื่อพูดคุยในประเด็นการป้องกันและ
ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ
เมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
รองนายกรัฐมนตรี
เป็นประธานการประชุม อ.ก.น.จ.
ด้านแผนและด้านงบประมาณ คณะที่ 1
ณ ตึกบัญชาการ ทำเนียบรัฐบาล
เมื่อวันที่ 2 - 3 ธันวาคม พ.ศ. 2553

นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม อ.ก.น.จ. ด้านแผนและด้านงบประมาณ คณะที่ 2
ณ ห้องประชุม 219 อาคารรัฐสภา
เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
รองนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม อ.ก.น.จ.
ด้านแผนและด้านงบประมาณ คณะที่ 3
ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล
เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย
รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
เป็นประธานการประชุม อ.ก.น.จ.
ด้านแผนและด้านงบประมาณ คณะที่ 4
ณ ห้องประชุม สำนักงาน ก.พ.ร. ชั้น 5
เมื่อวันที่ 24 - 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุม อ.ก.น.จ. ด้านแผนและด้านงบประมาณ
คณะที่ 5 ณ ห้องประชุม 301 ตึกบัญชาการ 1 ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 22 - 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

การประชุมสัมมนา เรื่อง “การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาหน่วยงาน”
ณ ห้องภาณุรังสี บอลล์รูม โรงแรมรอยัลริเวอร์
เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี
ประธานในพิธีมอบรางวัลคุณภาพการให้บริการประชาชน
และรางวัลมาตรฐานศูนย์บริการร่วม / เคาน์เตอร์บริการประชาชน
ประจำปี พ.ศ. 2553 ณ หอประชุมกองทัพเรือ
เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2553

สำนักงาน ก.พ.ร. มอบครุภัณฑ์
สำนักงานที่ไม่ใช้งานแล้ว
แต่ยังมีสภาพที่ใช้งาน
ให้แก่มูลนิธิพระดาบส
ณ มูลนิธิพระดาบส
วันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2553

กิจกรรมเนื่องในวันคล้ายวันสถาปนา
สำนักงาน ก.พ.ร. ครบรอบปีที่ 8
และกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์
ณ วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม
เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2553

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี พ.ศ. 2553 ของสำนักงาน ก.พ.ร.
ณ วัดคฤหบดี แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ผู้บริหารสำนักงาน ก.พ.ร. กล่าวอาเศียรวาทถวายพระพรชัยมงคล
เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
วันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ณ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย
(บันทึกเทปเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553)

ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์
เลขาธิการ ก.พ.ร.
และคณะผู้บริหารสำนักงาน ก.พ.ร.
รับมอบเครื่องหมาย “รักษาดินแดนยิ่งชีพ”
ณ ห้องประชุม 501 - 502 ชั้น 5
สำนักงาน ก.พ.ร.
เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2553

นายอาวุธ วรรณวงศ์
รองเลขาธิการ ก.พ.ร. ให้การต้อนรับ
คณะผู้แทนจากโครงการ
e-Government for Public
Sector Management
ประเทศศรีลังกา ศึกษาดูงานเรื่อง
“e-Government”
ณ สำนักงาน ก.พ.ร.
เมื่อวันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2553

นางสุพรรณี ไพรัชเวทย์ ที่ปรึกษาการพัฒนาระบบราชการ
ให้การรับรองคณะเจ้าหน้าที่จากประเทศบังคลาเทศ ศึกษาดูงาน
เกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการไทย ณ สำนักงาน ก.พ.ร. เมื่อ
วันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ก.พ.ร.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย ประจำปี พ.ศ. 2553
คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)

พิมพ์ครั้งแรก พฤศจิกายน 2553

จำนวน 3,200 เล่ม

ISBN : 978-616-7145-52-5

สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงาน ก.พ.ร.

จัดทำโดย

สำนักงานเลขาธิการ สำนักงาน ก.พ.ร.

59 / 1 ถนนพิษณุโลก แขวงจิตรลดา
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0 2356 9999

โทรสาร 0 2281 7995

http://www.opdc.go.th

พิมพ์ที่

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา

สี่แยกราชวิถี ถนนสามเสน แขวงวชิรพยาบาล
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 0 2241 3313

โทรสาร 0 2243 0616

คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
Public Sector Development Commission
www.opdc.go.th

เก่ง ดี มีส่วนร่วม ตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555)

เก่ง ดี มีส่วนร่วม ตอบสนองทันต่อการเปลี่ยนแปลง

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
59/1 ถนนพิษณุโลก ดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร 0 2356 9999 สายด่วน 1785 โทรสาร 0 2281 7995
www.opdc.go.th

ก.พ.ร.